

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 72 E

44. vuosikerta

6. maaliskuuta 2001

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I (Tiedonantoja)	
	EUROOPAN PARLAMENTTI	
	KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET	
(2001/C 72 E/001)	E-0326/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Miekkakalan pyyntikiintiöt	1
(2001/C 72 E/002)	E-0487/00 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Komitologia	2
(2001/C 72 E/003)	E-0539/00 esittäjä: Raffaele Costa neuvostolle Aihe: Euroopan investointipankin (EIP) virkamiesten palkat	3
(2001/C 72 E/004)	E-0554/00 esittäjä: Theodorus Bouwman ja Karla Peijs komissiolle Aihe: Lentokoneen ohjaamon miehistön työaika, lentoliikenteen turvallisuus ja sisämarkkinoiden toiminta	4
(2001/C 72 E/005)	E-0696/00 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: Tilintarkastustuomioistuimen kertomusten laatimista koskevien menettelyiden tehostaminen	5
(2001/C 72 E/006)	E-0711/00 esittäjä: Ioannis Marínos neuvostolle Aihe: Ison-Britannian ulkoministerin Kyprosta koskevat lausunnot	6
(2001/C 72 E/007)	E-0823/00 esittäjä: Michiel van Hulten komissiolle Aihe: Yhteisön koulumaitojärjestely	7
(2001/C 72 E/008)	E-0860/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos ja Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Kalastussopimus Meksikon kanssa	8
(2001/C 72 E/009)	E-0862/00 esittäjä: Marielle De Sarnez komissiolle Aihe: Komission kanta mainostamiseen julkisissa oppilaitoksissa	8
(2001/C 72 E/010)	E-0947/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Galician äyriäistenpyytäjien tulot ja sosiaaliturva	9
(2001/C 72 E/011)	E-0956/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Maanviljelysmaista luopuminen	10

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 72 E/012)	E-0972/00 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Yhteisön tuet (Täydentävä vastaus)	11
(2001/C 72 E/013)	E-0980/00 esittäjä: Hartmut Nassauer komissiolle Aihe: Omaisuutta koskevan lainsäädännön syrjivät säännökset useissa hakijamaissa	12
(2001/C 72 E/014)	E-0981/00 esittäjä: Hartmut Nassauer komissiolle Aihe: Omaisuutta koskevan Tsekin tasavallan lainsäädännön syrjivät säännökset	12
(2001/C 72 E/015)	E-0982/00 esittäjä: Hartmut Nassauer komissiolle Aihe: Omaisuutta koskevan lainsäädännön oikeudellis-poliittinen kehittyminen eräissä hakijamaissa Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0980/00, E-0981/00 ja E-0982/00	12
(2001/C 72 E/016)	E-1035/00 esittäjä: Ulla Sandbæk komissiolle Aihe: WTO	13
(2001/C 72 E/017)	E-1047/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Portugalin ja Ranskan välinen 3 000 tonnin sardelliintiön siirtäminen	14
(2001/C 72 E/018)	P-1049/00 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: OLAF	15
(2001/C 72 E/019)	E-1051/00 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: EU:n asetuksen N:o 850/98 mukaiset eri kappelalajien vähimmäiskoot	16
(2001/C 72 E/020)	E-1052/00 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: EU:n asetuksen N:o 850/98 III osaston 29 artiklan säännösten noudattamista koskeva valvonta (maksimaalinen moottorin teho 221 kW)	17
(2001/C 72 E/021)	E-1093/00 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Antibiootteja sisältävät kananmunat	18
(2001/C 72 E/022)	E-1115/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Eläinten suojelu kuljetuksen aikana	19
(2001/C 72 E/023)	E-1159/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Valkoinen kirja elintarviketurvallisudesta ja Euroopan elintarvikeviranomaisesta	20
(2001/C 72 E/024)	P-1169/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Muuntogeenisen puuvillan siemenet	21
(2001/C 72 E/025)	P-1170/00 esittäjä: Arlindo Cunha komissiolle Aihe: Portugalin maitokiintiö	22
(2001/C 72 E/026)	E-1171/00 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Tuki ydinenergialle ja uusiutuville energiamuodoille	23
(2001/C 72 E/027)	E-1173/00 esittäjä: Malcolm Harbour komissiolle Aihe: Moottoriajoneuvoalan tietoyhteiskuntahankkeiden rahoitus	24
(2001/C 72 E/028)	E-1174/00 esittäjä: Malcolm Harbour komissiolle Aihe: Moottoriajoneuvoalan tutkimus	25
(2001/C 72 E/029)	E-1197/00 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Kansainvälisen maataloustutkimuksen neuvoo-antava ryhmä	27
(2001/C 72 E/030)	E-1199/00 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Lapsille määrättävät lääkkeet	28
(2001/C 72 E/031)	E-1207/00 esittäjä: Ursula Schleicher neuvostolle Aihe: Uimavesiä koskeva direktiivi	29
(2001/C 72 E/032)	E-1214/00 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Van Buitenen ja parlamentin jäsenten esittämät kysymykset	29
(2001/C 72 E/033)	E-1240/00 esittäjä: Brigitte Langenhagen komissiolle Aihe: Merimetson (Phalacrocorax carbo carbo) asema direktiivissä 74/409	30

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 72 E/034)	E-1243/00 esittäjä: Giuseppe Di Lello Finuoli komissiolle Aihe: Messinan kunnan urakkasopimus Euroopan unionin rahoituksella toteutettavan raitiolinjan rakentamisesta	30
(2001/C 72 E/035)	P-1247/00 esittäjä: Pasqualina Napolitano komissiolle Aihe: Somalilasten hakeminen pois italialaisista kasvatusperheistä	31
(2001/C 72 E/036)	E-1256/00 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Radioaktiiviset pommit Kosovossa	32
(2001/C 72 E/037)	E-1261/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: ENCE:n ja ELNOSA:n tehtaiden siirto pois Pontevedrasta	33
(2001/C 72 E/038)	P-1278/00 esittäjä: Eurig Wyn komissiolle Aihe: Maatalous – pellavan ja hampun viljely	34
(2001/C 72 E/039)	E-1283/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Jätteiden vienti kolmansiin maihin / Baselin yleissopimus	35
(2001/C 72 E/040)	E-1285/00 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Hiili- ja ydinalan tuet	36
(2001/C 72 E/041)	E-1289/00 esittäjä: Pasqualina Napolitano neuvostolle Aihe: Somalilasten hakeminen pois italialaisista kasvatusperheistä	37
(2001/C 72 E/042)	E-1290/00 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Korkea televiestintäviranomaisen	39
(2001/C 72 E/043)	E-1295/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Ajokortit ja diabetes	40
(2001/C 72 E/044)	E-1306/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Broilerin hyvinvointi	40
(2001/C 72 E/045)	E-1308/00 esittäjä: Paul Rübiger komissiolle Aihe: Kolmansista maista tulevia kuljetuksia koskeva järjestely	41
(2001/C 72 E/046)	E-1317/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Liiallinen vedenotto (San Giovanni in Persiceton ja Crevalcoren kunnassa)	42
(2001/C 72 E/047)	E-1319/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Yhteisön koulumaito-ohjelma	43
(2001/C 72 E/048)	E-1321/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Toimet Etiopian ja muiden Afrikan maiden nälänhädän lievittämiseksi	44
(2001/C 72 E/049)	P-1325/00 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: Teollinen karjanhoito	45
(2001/C 72 E/050)	E-1331/00 esittäjä: Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Unionin kansalaisten mahdollisuudet viedä perusvapauksien vastaiset rikkomukset Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen	46
(2001/C 72 E/051)	E-1341/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Pohjatruolikaluksen kieltoalueet Kantabrian rannikolla	47
(2001/C 72 E/052)	E-1351/00 esittäjä: Helmuth Markov komissiolle Aihe: Raportit radium 226:n radioaktiivisesti saastuttamasta kivennäisvedestä	47
(2001/C 72 E/053)	E-1352/00 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Espanjalainen oliiviöljy ja EU	48
(2001/C 72 E/054)	E-1380/00 esittäjä: Michl Ebner neuvostolle Aihe: CEDAW-yleissopimuksen ja lisäpöytäkirjan allekirjoittaminen ja ratifiointi	49
(2001/C 72 E/055)	E-1381/00 esittäjä: Michl Ebner neuvostolle Aihe: Naisten ja miesten tasa-arvoasioita käsittelevän ministerineuvoston perustaminen	50
(2001/C 72 E/056)	P-1395/00 esittäjä: Hans-Peter Mayer komissiolle Aihe: Investointitukien myöntäminen tuotannollisille kylmähuoneille	50

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 72 E/057)	E-1397/00 esittäjä: Bernd Lange komissiolle Aihe: Direktiivin 92/61/ETY soveltaminen Saksassa ja rengasmääräykset	51
(2001/C 72 E/058)	E-1399/00 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Lääkkeille annettava lupatodistus	52
(2001/C 72 E/059)	E-1400/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Espanjalaisten kaivosten jätealaiden aiheuttama uhka	52
(2001/C 72 E/060)	P-1414/00 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Biotekniikalla muunneltuihin satoihin liittyvät hankkeet kehitysmaissa	54
(2001/C 72 E/061)	E-1417/00 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Pääomainvestoinnit	54
(2001/C 72 E/062)	E-1421/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Lahjonta Euroopan komissiossa (oikeudettomasti nostettujen varojen palauttaminen)	55
(2001/C 72 E/063)	E-1424/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen sisällyttäminen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoituun toisintoon	56
(2001/C 72 E/064)	E-1425/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Perustamissopimuksen rikkominen	56
(2001/C 72 E/065)	E-1426/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Konsolidoidun perustamissopimuksen rikkominen	57
(2001/C 72 E/066)	E-1427/00 esittäjä: Charles Tannock, John Bowis, Philip Bushill-Matthews, Carlos Coelho, Gianfranco Dell'Alba, Carlo Fatuzzo, Francesco Fiori, Jacqueline Foster, José García-Margallo y Marfil, Piia-Noora Kauppi, Mario Mantovani, Adriana Poli Bortone, José Ribeiro e Castro, Lennart Sacrédeus, Dana Scallon, Mariotto Segni, Francesco Speroni, Robert Sturdy, Margie Sudre, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Rainer Wieland ja Jürgen Zimmerling komissiolle Aihe: Savoijin ja Habsburgin sukujen miespuoliset jälkeläiset ja komission rooli perussopimusten valvojana	57
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1425/00, E-1426/00 ja E-1427/00	57
(2001/C 72 E/067)	E-1434/00 esittäjä: Malcolm Harbour komissiolle Aihe: Juomaveden fluorointi	58
(2001/C 72 E/068)	E-1443/00 esittäjä: Carmen Cerdeira Morterero neuvostolle Aihe: Amsterdamin sopimuksen 13 artikla ja hallitustenvälinen konferenssi	59
(2001/C 72 E/069)	E-1448/00 esittäjä: Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: Kaupan pääosasto ja brasilialaisten ympäristöalan kansalaisjärjestöjen taloudellinen tukeminen	60
(2001/C 72 E/070)	E-1454/00 esittäjä: Béatrice Patrie komissiolle Aihe: Euroopan yhteisön terveystietojen seuranta- ja arviointielimen toteuttamiskelpoisuudesta tehdyn tutkimuksen julkistaminen	61
(2001/C 72 E/071)	E-1464/00 esittäjä: Jillian Evans komissiolle Aihe: Taloudellinen tuki Nantygwyddonin kaatopaikka-alueelle	61
(2001/C 72 E/072)	E-1477/00 esittäjä: Harlem Désir ja Jean-Claude Fruteau komissiolle Aihe: Banaanin yhteistä markkinajärjestelyä koskeva komission kanta	62
(2001/C 72 E/073)	E-1479/00 esittäjä: Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: Red Bull -energiajuoman tutkiminen	62
(2001/C 72 E/074)	E-1483/00 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Ekopistekiintiöiden leikkaaminen	63
(2001/C 72 E/075)	E-1484/00 esittäjä: Paul Rübig neuvostolle Aihe: EY:n tuomioistuimen toimivalta suhteessa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklaan	64

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 72 E/076)	E-1485/00 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: A6:n kehittäminen kansainväliseksi Pariisi–Praha-valtatieksi – tuki Tšekin alueella sijaitsevalle osuudelle . . .	65
(2001/C 72 E/077)	E-1486/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: EU:n rahoittama homojen ja lesbojen tasa-arvoa koulutuksessa koskevan hankkeen kokeilukoulujen tapaaminen Suomen Oulussa	65
(2001/C 72 E/078)	P-1497/00 esittäjä: Mathieu Grosch komissiolle Aihe: EU:n ja Sveitsin välinen sopimus ja neljännen liikennevakuutusdirektiivin vaikutus siihen	66
(2001/C 72 E/079)	E-1499/00 esittäjä: Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: Naton taistelulentokoneiden mahdollinen uhka Länsi-Slovakian ydinvoimaloille	67
(2001/C 72 E/080)	E-1503/00 esittäjä: Ilka Schröder komissiolle Aihe: Maailman kauppajärjestön uusi neuvottelukierros	68
(2001/C 72 E/081)	E-1504/00 esittäjä: Ilka Schröder komissiolle Aihe: EU:n ja Meksikon välisen kauppasopimuksen voimaantulo	68
(2001/C 72 E/082)	E-1524/00 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Asuinalue ruoppausjätteen kaatopaikalle	69
(2001/C 72 E/083)	P-1528/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro neuvostolle Aihe: Tapaus Bosman – EY:n perustamissopimuksen tarkistaminen ja liitepöytäkirja ammattilaisjalkapalloa tai urheilua yleisesti koskevan pöytäkirjan liittäminen siihen	70
(2001/C 72 E/084)	P-1543/00 esittäjä: Mikko Pesälä komissiolle Aihe: Horisontaalisen maaseudun kehittämissuunnitelman eteneminen	71
(2001/C 72 E/085)	P-1544/00 esittäjä: Vitaliano Gemelli neuvostolle Aihe: Talous- ja rahapolitiikat	72
(2001/C 72 E/086)	P-1545/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Erityisiä sairauskuluja koskeva laki (AWBZ) Alankomaissa ja henkilöiden vapaa liikkuvuus EU:ssa	73
(2001/C 72 E/087)	E-1546/00 esittäjä: Jeffrey Titford komissiolle Aihe: Turkin ihmisoikeustilanne ja Euroopan unionin jäsenyys	74
(2001/C 72 E/088)	E-1551/00 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Ostovoimapariteetin käyttö	75
(2001/C 72 E/089)	E-1553/00 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Hinnat ja markkina-arvot	75
(2001/C 72 E/090)	E-1555/00 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Uskonnonvapaus Makedoniassa	76
(2001/C 72 E/091)	E-1565/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Audiovisuaalisten tuotantojen valtionapu	77
(2001/C 72 E/092)	P-1572/00 esittäjä: Nicholas Clegg neuvostolle Aihe: Neuvoston virkamiesten julkiset lausunnot	78
(2001/C 72 E/093)	E-1574/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Tonttien kaavoittaminen Penteli-vuorelle	78
(2001/C 72 E/094)	E-1575/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kuolleisuuden ja ilmansaasteiden välinen suhde	79
(2001/C 72 E/095)	E-1579/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Euroopan museo -hanke	80
(2001/C 72 E/096)	P-1580/00 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Eläinten rituaaliteurastus	81
(2001/C 72 E/097)	P-1585/00 esittäjä: Kyösti Virrankoski komissiolle Aihe: Suomen horisontaalinen maaseudun kehittämisohjelma	82

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 72 E/098)	E-1587/00 esittäjä: Jürgen Zimmerling komissiolle Aihe: Kypros-päätöslauselmien vaikutukset	83
(2001/C 72 E/099)	E-1591/00 esittäjä: Isidoro Sánchez García komissiolle Aihe: Kanariansaarten liikenneverkkohanke	84
(2001/C 72 E/100)	E-1596/00 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Tutkintavankeus	84
(2001/C 72 E/101)	E-1605/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Viemäriverkot Penteli-vuorella	85
(2001/C 72 E/102)	E-1606/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Munuaistauteja sairastavien urheilukilpailut	86
(2001/C 72 E/103)	E-1607/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Jäteöljyjen kerääminen laittomasti	86
(2001/C 72 E/104)	E-1615/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Kaunokirjallisuuden kääntäjien oikeuksien yhdenmukaistaminen	87
(2001/C 72 E/105)	E-1616/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Euro	88
(2001/C 72 E/106)	E-1625/00 esittäjä: Andre Brie neuvostolle Aihe: Sudanin sisällissota	89
(2001/C 72 E/107)	E-1626/00 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikan työttömyyttä koskevat tilastotiedot	89
(2001/C 72 E/108)	E-1632/00 esittäjä: Richard Howitt komissiolle Aihe: AY-pankin romahtaminen entisessä Jugoslaviassa	90
(2001/C 72 E/109)	E-1634/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Tullin periminen rajat ylittäviltä polttoainekuljetuksilta	91
(2001/C 72 E/110)	E-1635/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: ALV-ehdotukset	92
(2001/C 72 E/111)	E-1645/00 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Videopelit ja köyhdytetty uraani	93
(2001/C 72 E/112)	P-1660/00 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Ballymunin kaupunginosan elvyttäminen Dublinissa, Irlannissa	94
(2001/C 72 E/113)	P-1661/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Euro 2000 -ottelut	94
(2001/C 72 E/114)	E-1666/00 esittäjä: Mario Mauro neuvostolle Aihe: Lapsen oikeuksien loukkaaminen	95
(2001/C 72 E/115)	E-1673/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Maksut urakoitsijoille ja tavarantoimittajille	96
(2001/C 72 E/116)	E-1674/00 esittäjä: Jillian Evans komissiolle Aihe: Päätöslauselma uskonnonvapaudesta	96
(2001/C 72 E/117)	E-1675/00 esittäjä: Jillian Evans komissiolle Aihe: Vammaiset lentomatrustajat	97
(2001/C 72 E/118)	E-1676/00 esittäjä: Jillian Evans komissiolle Aihe: Metyylifenidaatti	97
(2001/C 72 E/119)	E-1678/00 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Relay Europe	98
(2001/C 72 E/120)	E-1680/00 esittäjä: Michel Hansenne komissiolle Aihe: Arvonlisävero tilaustyön yhteydessä	99

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 72 E/121)	E-1683/00 esittäjä: Per Stenmarck komissiolle Aihe: Ruotsin markkinoiden autokatsastusmonopoli	100
(2001/C 72 E/122)	E-1689/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Ruotsin valtion tuki Bengtsforsille	100
(2001/C 72 E/123)	E-1691/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Ruotsin ammattinyrkkeilykiellon käsittely komissiossa	101
(2001/C 72 E/124)	E-1694/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Ruotsalaisten tahojen EMU-tiedotukseen saama tuki	102
(2001/C 72 E/125)	E-1708/00 esittäjä: Michl Ebner neuvostolle Aihe: Neuvosto ja Euroopan parlamentin työjärjestyksen 44 artiklan toistuva loukkaaminen	102
(2001/C 72 E/126)	E-1709/00 esittäjä: Diana Wallis komissiolle Aihe: Rahoituspalveluiden etämarkkinointi ja sähköinen kaupankäynti: tiedonantovaatimusten yhdenmukaisuus komission direktiiviehdotuksissa	102
(2001/C 72 E/127)	E-1714/00 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: La Puntan maatalousalue (Valencia, Espanja)	103
(2001/C 72 E/128)	E-1719/00 esittäjä: Raffaele Costa, Francesco Fiori, Stefano Zappalà, Mario Mantovani, Vittorio Sgarbi, Luigi Cesaro, Amalia Sartori, Renato Brunetta, Antonio Tajani, Giuseppe Gargani, Francesco Musotto, Guido Viceconte, Giorgio Lisi, Mario Mauro, Giuseppe Nisticò, Marcello Dell'Utri, Guido Podestà, Raffaele Fitto, Umberto Scapagnini, Pier Casini ja Raffaele Lombardo komissiolle Aihe: Euron kriisi	104
(2001/C 72 E/129)	P-1721/00 esittäjä: Andrew Duff neuvostolle Aihe: Hallitustenvälinen konferenssi	105
(2001/C 72 E/130)	E-1725/00 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Egeanmeren kreikkalaisten saarten hallinnan kiistanalaistaminen Turkin taholta	105
(2001/C 72 E/131)	E-1728/00 esittäjä: Ioannis Souladakis, Ulpu Iivari ja Michel Rocard neuvostolle Aihe: Eurooppalaisen musiikin tekijänoikeusmaksujen turvaaminen Yhdysvalloissa	106
(2001/C 72 E/132)	E-1741/00 esittäjä: Andrew Duff neuvostolle Aihe: HVK	107
(2001/C 72 E/133)	E-1744/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Verenvuototauti	107
(2001/C 72 E/134)	E-1745/00 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Liikenne	108
(2001/C 72 E/135)	E-1751/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Korkeajännitteisen maanalaisen sähkösiirtolinjan sijoittaminen asutulle alueelle	108
(2001/C 72 E/136)	E-1752/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Moottorijoneuvolla ajamiseen oikeuttavan ajokortin haltijoiden määrä	109
(2001/C 72 E/137)	E-1760/00 esittäjä: Joaquim Miranda komissiolle Aihe: Juomaveden laatu Azoreilla	109
(2001/C 72 E/138)	E-1761/00 esittäjä: Daniela Raschhofer komissiolle Aihe: Kreikassa pidetyt vaalit / Olympic Airwaysin kampanja	110
(2001/C 72 E/139)	P-1763/00 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Oliiviöljymarkkinoiden kriisi: asetuksen (ETY) N:o 2568/91 muutosehdotus ja yhteisön tietopankin perustaminen	111
(2001/C 72 E/140)	P-1764/00 esittäjä: Glyn Ford neuvostolle Aihe: Lehdistönvapaus Venäjällä	112
(2001/C 72 E/141)	E-1768/00 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Jalometallien leimaaminen	112

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 72 E/142)	P-1771/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Irlannin raideliikennepalvelut	113
(2001/C 72 E/143)	P-1772/00 esittäjä: Umberto Bossi komissiolle Aihe: Korvaukset ja niistä vähennetyt maksut, jotka liittyvät vahvistamattomiin maidontuotantoa koskeviin tietoihin, joita ei ole ilmoitettu komissiolle	114
(2001/C 72 E/144)	E-1774/00 esittäjä: Wolfgang Ilgenfritz komissiolle Aihe: Euroopan unionin nettomaksajat	115
(2001/C 72 E/145)	E-1775/00 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Ulkomaisten tilien korkojen ja ulkomaista osakkeista saatavien osinkojen verotus Itävallassa	116
(2001/C 72 E/146)	E-1776/00 esittäjä: Ioannis Souladakis neuvostolle Aihe: Euroopan unionin epätyydyttävät julkaisut	117
(2001/C 72 E/147)	E-1782/00 esittäjä: Eryl McNally komissiolle Aihe: Euroopan energia-asioiden suunnitteluneuvosto	117
(2001/C 72 E/148)	E-1783/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Kirjoituskoneen pakollinen käyttö	118
(2001/C 72 E/149)	E-1786/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Euroopan tunnuksen kiinnittäminen jäsenvaltioiden lentoyhtiöiden koneisiin	119
(2001/C 72 E/150)	P-1799/00 esittäjä: Jens-Peter Bonde neuvostolle Aihe: Eroaminen EMU-yhteistyöstä	120
(2001/C 72 E/151)	P-1801/00 esittäjä: Christian Rovsing komissiolle Aihe: Tanskan hallituksen Post Danmarkille myöntämä laitton valtiontuki	120
(2001/C 72 E/152)	P-1802/00 esittäjä: Marietta Giannakou-Koutsikou komissiolle Aihe: Özgürin tapaus	121
(2001/C 72 E/153)	P-1803/00 esittäjä: Neil MacCormick komissiolle Aihe: Syrjäisten alueiden lauttapalvelut	121
(2001/C 72 E/154)	E-1812/00 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Sellafieldin toiminnasta Irlannille aiheutuvia radiologisia vaikutuksia koskevat tutkimukset	122
(2001/C 72 E/155)	E-1815/00 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Nougatin (turrón) tuoteselosteet	123
(2001/C 72 E/156)	E-1816/00 esittäjä: Mauro Nobilia komissiolle Aihe: Italian ensiöpolyyeteeniä koskevan lain 427/1993 29 pykälän alakohdan mukaisesti maksettujen summien korvaaminen	124
(2001/C 72 E/157)	P-1989/00 esittäjä: Giovanni Procacci komissiolle Aihe: Italian ensiöpolyyeteeniä koskevan lain 427/1993 29 pykälän a alakohdan mukaisesti maksettujen summien korvaaminen	124
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1816/00 ja P-1989/00	125
(2001/C 72 E/158)	P-1827/00 esittäjä: Raimon Obiols i Germà neuvostolle Aihe: EU:n ja Algerian assosiaatiosopimus	125
(2001/C 72 E/159)	P-1829/00 esittäjä: Giorgio Celli komissiolle Aihe: Trasimeno-järven vesivarojen käyttö	126
(2001/C 72 E/160)	P-1834/00 esittäjä: Hartmut Nassauer komissiolle Aihe: Lääkkeiden valmistus ja myynti jäsenyyttä hakevissa KIE-maissa ja näiden tuotteiden vaikutukset EU:hun liittymisen jälkeen	127
(2001/C 72 E/161)	P-1835/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Pyreneiden kautta kulkeva Navarran ja Aquitainen välinen moottoritie	128
(2001/C 72 E/162)	E-1845/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Pääoman vapaa liikkuvuus	129

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2001/C 72 E/163)	E-1846/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Lentäjien luvat ja valvonta	130
(2001/C 72 E/164)	E-1847/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Lentokoneiden melusaaste	131
(2001/C 72 E/165)	E-1851/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Vastavuoroisuus terveydenhuollossa	131
(2001/C 72 E/166)	E-1853/00 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Turkille varatut määrärahat	132
(2001/C 72 E/167)	E-1854/00 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Kansainvälinen rikostuomioistuin	133
(2001/C 72 E/168)	E-1855/00 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Lentoyhtiöiden erilainen hinnoittelu	134
(2001/C 72 E/169)	E-1856/00 esittäjä: Joan Colom i Naval ja Alonso Puerta komissiolle Aihe: Kielten käyttö komission lehdistötiedotteissa	134
(2001/C 72 E/170)	E-1861/00 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba i Böhm komissiolle Aihe: Valencian autonomiseen yhteisöön kuuluvat erityiset lintujensuojelualueet	135
(2001/C 72 E/171)	E-1862/00 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba i Böhm neuvostolle Aihe: Tonnikalan kalastaminen Dèniassa ja Gandiassa	135
(2001/C 72 E/172)	E-1865/00 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Työntekijöiden ja kansalaisten turvallisuudelle aiheutuvat vaarat kansallisten turvallisuutta ja terveyttä koskevien laatuvaatimusten soveltamisesta tunnelien rakennustyömaille	136
(2001/C 72 E/173)	E-1870/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Vankilat ja "kolmas pilari"	137
(2001/C 72 E/174)	E-1871/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Lävistyksiin liittyvät riskit ja niistä tiedottaminen	138
(2001/C 72 E/175)	P-1874/00 esittäjä: Michiel van Hulst komissiolle Aihe: Yhteisön elintarvikeapu Venäjälle	139
(2001/C 72 E/176)	E-1881/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Polttoaineen hinta Espanjassa	140
(2001/C 72 E/177)	E-1884/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Julkisia toimia koskevan ilmoitusjärjestelmän yhdenmukaistaminen	141
(2001/C 72 E/178)	E-1885/00 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: EU:n tuet Turkille tulliyhteistyötä varten	142
(2001/C 72 E/179)	E-1887/00 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Lasten oikeuksia koskevan New Yorkin yleissopimuksen rikkominen	143
(2001/C 72 E/180)	E-1890/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Käytettävän kielen valinta Euroopan komissiossa Brysselin pääkaupunkialueella	144
(2001/C 72 E/181)	P-1894/00 esittäjä: Jan Wiersma komissiolle Aihe: Metsäpalot Valko-Venäjän ja Ukrainan saastuneilla alueilla	145
(2001/C 72 E/182)	E-1899/00 esittäjä: Hans-Peter Martin komissiolle Aihe: EU:n tuki WWW-sivustolle "Südtirol-Online"	145
(2001/C 72 E/183)	P-1905/00 esittäjä: Michael Cashman komissiolle Aihe: Avioehtosopimukset	146
(2001/C 72 E/184)	P-1907/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Beal Valleyn sopimus: julkiset hankinnat	147
(2001/C 72 E/185)	E-1911/00 esittäjä: Christine De Veyrac komissiolle Aihe: Vaihto-ohjelmista saatavat apurahat	148

<u>Ilmoitusnumero</u>	<i>Sisältö (jatkuu)</i>	Sivu
(2001/C 72 E/186)	E-1921/00 esittäjä: Nicholas Clegg komissiolle Aihe: Lainat Turkille	149
(2001/C 72 E/187)	E-1924/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Laajentuminen ja hallinnon hajauttaminen	150
(2001/C 72 E/188)	E-1925/00 esittäjä: Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya komissiolle Aihe: Suositus maakaasuputken valitsemiseksi Baleaareille	150
(2001/C 72 E/189)	E-1930/00 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Equal-yhteisöaloite Alankomaissa	151
(2001/C 72 E/190)	E-1939/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Budjettikohta A-3021	152
(2001/C 72 E/191)	E-1940/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Kulttuuriin liittyvät budjettikohdat	152
(2001/C 72 E/192)	E-1941/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Budjettikohta A-3025	153
(2001/C 72 E/193)	E-1944/00 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Espanjan hallituksen Telefónican ja KPN:n fuusioitumisen yhteydessä harjoittamien "acción de oro" -toimien yhteensopivuus Euroopan yhtenäismarkkinoiden kanssa	153
(2001/C 72 E/194)	E-1945/00 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Yrityssostot Espanjan markkinoilla	154
(2001/C 72 E/195)	E-1946/00 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Vapaaseen kilpailuun siirtymisen kustannuksien (CTC) nousu erään espanjalaisen sähköalan yrityksen oston yhteydessä	155
(2001/C 72 E/196)	P-1948/00 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Jugoslavian kommunistihallinnon takavarikoiman kiinteistöomaisuuden palauttaminen	155
(2001/C 72 E/197)	E-1949/00 esittäjä: Ulla Sandbæk komissiolle Aihe: Biolääketieteen etiikka ja bioetiikka	156
(2001/C 72 E/198)	E-1955/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Simpukanviljelijöiden korvaukset Pohjois-Kreikassa	157
(2001/C 72 E/199)	E-1956/00 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Atomienenergiakysymyksiä käsittelevän asiantuntijapaneelin jäsenten ammatillinen tausta ja ammatilliset kytkökset	157
(2001/C 72 E/200)	E-1962/00 esittäjä: Carmen Fraga Estévez komissiolle Aihe: Tonnikalan selkäfilekiintiöiden käyttäminen	158
(2001/C 72 E/201)	E-1967/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Uusi Indonesia-politiikka	158
(2001/C 72 E/202)	E-1968/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Itä-Timorin liittyminen Lomé-sopimuksen allekirjoittajamaihin	159
(2001/C 72 E/203)	E-1969/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden avustukset Itä-Timorille	159
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1968/00 ja E-1969/00	160
(2001/C 72 E/204)	E-1982/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Irlannin postin sosiaalivastusten maksamista koskevan sopimuksen laajentamista Irlannissa koskeva kantelu	160
(2001/C 72 E/205)	P-1985/00 esittäjä: María Izquierdo Rojo komissiolle Aihe: Hullun lehmän tautiin liittyvät vastuuttomuudet ja riskit Espanjassa	161
(2001/C 72 E/206)	P-1988/00 esittäjä: Carlos Coelho komissiolle Aihe: Sisämarkkinat: viivästymiset yhteisön direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä	162
(2001/C 72 E/207)	E-1992/00 esittäjä: Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: TvDanmark	163

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 72 E/208)	E-1994/00 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikkalaisten kaupunkien jätevesien käsittelyjärjestelmä	163
(2001/C 72 E/209)	E-1996/00 esittäjä: Pat Gallagher komissiolle Aihe: Hintaerot painotuotteiden postittamisessa	164
(2001/C 72 E/210)	E-1998/00 esittäjä: Didier Rod komissiolle Aihe: PO In sopimukset tukien myöntämisestä brasilialaisille kansalaisjärjestöille	165
(2001/C 72 E/211)	E-2001/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Euroopan rautatieyhtiöiden puutteelliset tiedot kansainvälisissä juna-aikataulukirjoissa	165
(2001/C 72 E/212)	E-2002/00 esittäjä: Erik Meijer ja Helmuth Markov komissiolle Aihe: Suoran rautatieyhteyden lopettaminen Alankomaiden ja Saksan rajakaupungin Emmerichin väliltä marras- kuussa 2000	166
(2001/C 72 E/213)	P-2004/00 esittäjä: Margot Keßler komissiolle Aihe: Ehdotus neuvoston asetukseksi, jolla määritellään luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilta edellytetään viisumia rajoja ylittäessä, sekä maista, joiden kansalaisilta ei edellytetä viisumia	167
(2001/C 72 E/214)	P-2005/00 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Vuoden 1997 laki N:o 196 ja Treu-paketti	168
(2001/C 72 E/215)	E-2010/00 esittäjä: Klaus-Heiner Lehne komissiolle Aihe: Vanhojen kolikoiden vaihtaminen euroiksi	169
(2001/C 72 E/216)	E-2016/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Euroopan laivanrakennusteollisuus	169
(2001/C 72 E/217)	E-2025/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden osuudet talousarviosta	170
(2001/C 72 E/218)	E-2027/00 esittäjä: Reino Paasilinna komissiolle Aihe: Työntekijöiden asema, oikeusturva ja työsuojelu pedofiliatapauksissa	171
(2001/C 72 E/219)	E-2031/00 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Vietnam: Romano Prodin ja Lê Kha Phiêun tapaaminen	171
(2001/C 72 E/220)	E-2035/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Kansainväliset lentoliikenneyhteydet Galiciasta	172
(2001/C 72 E/221)	E-2036/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Galician työttömyys	173
(2001/C 72 E/222)	E-2061/00 esittäjä: Per Gahrton komissiolle Aihe: Romaniaa ja Bulgariaa koskevat viisumivaatimukset	174
(2001/C 72 E/223)	P-2064/00 esittäjä: Luciana Sbarbati komissiolle Aihe: LIFE-Luonto-hankkeiden toteuttamista valvovien yritysten rooli	174
(2001/C 72 E/224)	P-2065/00 esittäjä: Vitaliano Gemelli komissiolle Aihe: Tutkintojen tunnustaminen	175
(2001/C 72 E/225)	E-2067/00 esittäjä: Joachim Wuermeling komissiolle Aihe: Astioiden maahantuonnin vaikeuttaminen liioitelluilla sertifiointivaatimuksilla Turkissa	176
(2001/C 72 E/226)	E-2104/00 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Lobbaajat	177
(2001/C 72 E/227)	E-2109/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Budjettikohta A-3026	177
(2001/C 72 E/228)	E-2114/00 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Valtiontuen vaikutukset Espanjan sähköyhtiöille: todellinen kilpailu sähköntuotantomarkkinoilla	178

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 72 E/229)	E-2115/00 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Espanjan sähkömarkkinoiden kilpailuun siirtymisestä aiheutuvien kustannusten laskeminen komission asiaa koskevassa tutkimuksessa	178
(2001/C 72 E/230)	E-2119/00 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Yhteisön kummikaupunkiohjelman tulevaisuus	179
(2001/C 72 E/231)	E-2135/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kreikka ja CITES-yleissopimukseen liittyvän asetuksen noudattamatta jättäminen	180
(2001/C 72 E/232)	E-2136/00 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Ratsastuksen kieltäminen määrättyillä teillä	181
(2001/C 72 E/233)	E-2137/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Julkista rakennusurakoista annetun direktiivin virheellinen soveltaminen ja sääntöjen rikkomuksesta johtuvat oikeustoimet Espanjaa vastaan	181
(2001/C 72 E/234)	E-2146/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Makeisten valmistukseen käytettävä maito	182
(2001/C 72 E/235)	P-2153/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Etiikka ja Eurooppaoikeus	182
(2001/C 72 E/236)	P-2159/00 esittäjä: Richard Howitt komissiolle Aihe: Opintolainojen hakeminen	183
(2001/C 72 E/237)	E-2175/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Kotiäitien sosiaalista asemaa koskeva yhteisön säännöstö	184
(2001/C 72 E/238)	E-2181/00 esittäjä: Bertel Haarder komissiolle Aihe: Mikä viranomainen vastaa CE-merkittyjen huviveneiden valvonnasta	185
(2001/C 72 E/239)	E-2212/00 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Tiedotusaineiston rahoittaminen	186
(2001/C 72 E/240)	P-2214/00 esittäjä: Gary Titley komissiolle Aihe: EU:n alueella toimivien japanilaisten autonvalmistajien poissulkeminen	186
(2001/C 72 E/241)	E-2224/00 esittäjä: Béatrice Patrie komissiolle Aihe: Erikoishammasteknikon ammatin tunnustaminen	187
(2001/C 72 E/242)	E-2242/00 esittäjä: Hanja Maij-Weggen ja Maria Martens komissiolle Aihe: Museoesineiden lainaamista koskeva jäsenvaltioiden lainsäädäntö	188
(2001/C 72 E/243)	P-2249/00 esittäjä: Diana Wallis komissiolle Aihe: Ehdotus yhteiseksi kannaksi tekijänoikeusdirektiivistä (KOM(1997) 628)	189
(2001/C 72 E/244)	E-2262/00 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Yhteisön liikennepolitiikka: kansainvälisen maantiekuljetuksen TIR-tunnuksella unionin alueella liikkuvat tavarat	190
(2001/C 72 E/245)	E-2285/00 esittäjä: Karl von Wogau komissiolle Aihe: Saksan kansalaisen nimittäminen riistanhoitajaksi Ranskassa	191
(2001/C 72 E/246)	E-2296/00 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Yhteisön patenti	191
(2001/C 72 E/247)	E-2300/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Komission "satamapaketti" ja kalastussatamat	192
(2001/C 72 E/248)	P-2323/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Attikan Shiniasin alueen liittäminen Natura 2000 -verkostoon	193
(2001/C 72 E/249)	P-2325/00 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Euroopan unionin siirtolaisfoorumi	193
(2001/C 72 E/250)	E-2355/00 esittäjä: Mario Mauro, Giorgio Lisi ja Antonio Tajani komissiolle Aihe: Valtion hyväksymien yksityisten peruskoulujen ala-asteen opettajien asema ja syrjimättömyyttä ja vapaata kilpailua koskevan periaatteen rikkominen	194

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 72 E/251)	P-2422/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Espanjan ja Portugalin välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteet	195
(2001/C 72 E/252)	E-2434/00 esittäjä: Michel Hansenne komissiolle Aihe: Arvonlisävero – puvun teettäminen	196
(2001/C 72 E/253)	E-2489/00 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Työnteko vankiloissa	196
(2001/C 72 E/254)	P-2530/00 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Tulipalot Etelä-Euroopassa	197
(2001/C 72 E/255)	E-2545/00 esittäjä: José Pomés Ruiz komissiolle Aihe: Hajautettu yhteistyö Latinalaisen Amerikan kanssa	197
(2001/C 72 E/256)	E-2564/00 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Viisumivaatimuksen poistaminen Bulgarian ja Romanian kansalaisilta	198
(2001/C 72 E/257)	E-2575/00 esittäjä: Ilda Figueiredo ja Arlindo Cunha komissiolle Aihe: Maatalouteen ja ympäristöön liittyvien toimien soveltamissäännöt Portugalissa	198
(2001/C 72 E/258)	E-2703/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: EU:n kansalaisten oleskelu muissa jäsenvaltioissa	199
(2001/C 72 E/259)	E-2807/00 esittäjä: Robert Goebbels komissiolle Aihe: EU:n varoin kunnostetun teollisuusalueen käyttö	199
(2001/C 72 E/260)	P-2811/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Ehdokasvaltioiden teurastamojen kunnostaminen	200

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(2001/C 72 E/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0326/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(11. helmikuuta 2000)

Aihe: Miekkakalan pyyntikiintiöt

Tonnikalajien pyyntikiintiöt asetettiin Kansainvälisen Atlantin tonnikalajien suojelukomission (ICCAT) XVI täysistunnossa. Tässä kokouksessa miekkakalajien kiintiöiden puolustamista koskeva Euroopan unionin valtuuskunnan kanta oli täysin syrjivä ja kielteinen, kun Ranska ja Italia puolustivat tonnikalajien pyyntiin liittyviä etujaan. Miekkakala on erittäin tärkeä toimeentulolähde osalle Espanjan laivastoa, ja nyt Espanjan valtio menetti yli 5 prosenttia miekkakalakiintiöstään Pohjois-Atlantilla.

Kiintiön vähennys vaikuttaa Galician kalastuslaivastoon, joka menettää yli 1000 tonnia vuodessa. Mikä on Euroopan komission asenne tähän vakavaan ongelmaan kiintiöiden osoittamista käsittelevän ICCATin työryhmän kokouksessa, joka järjestetään Madridissa 6.–8. huhtikuuta 2000? Aikooko komissio jatkaa samaa poliittista strategiaa, jonka mukaan se ei puolusta Galician laivaston etuja?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2000)

Kansainvälinen Atlantin tonnikalajien suojelukomissio (ICCAT) piti marraskuussa 1999 vuoden viimeisen kokouksen, jossa se hyväksyi miekkakalajien kalastusta koskevat yhteisön kiintiöt. Niitä on tarkasteltava järjestössä käydyin miekkakalajien hallinnointia koskevan yleisen keskustelun yhteydessä.

Kaikki ICCATin tutkijat olivat samaa mieltä siitä, että Atlantin miekkakalaa kalastetaan nykyään selvästi liikaa. ICCATin osapuolet olivat samaa mieltä periaatteesta, jonka mukaan olisi hyväksyttävä elvytysuunnitelma. Sen avulla kalakanta voidaan elvyttää niin, että mahdollisimman suuri pyynti voidaan toteuttaa kestävältä pohjalta. Loppujen lopuksi ICCAT hyväksyi toimenpiteeksi kannan elvyttämistä koskevan hoitosuunnitelman kymmeneksi vuodeksi. Siinä yhdistyvät tavoite päästä mahdollisimman suureen ja kestäväan pyyntiin ja kohtuullinen aika tavoitteen saavuttamiseksi, millä voidaan välttää voimakkaat lyhyen aikavälin toimenpiteet.

Kun suurin sallittu saalis (TAC) oli päätetty, yhteisön kiintiö laskettiin Espanjalle ja Portugalille vuonna 1997 myönnetyn kalavaroja koskevan prosenttiosuuden perusteella ja siihen lisättiin osuus, joka vastaa "muiden kiintiöön" kuuluvien yhteisön jäsenvaltioiden saaliita. Lähtökohtana oli ICCATin vuonna 1997 antama suositus.

On muistettava, että ICCATin edellisissä pyyntirajoituksissa (ennen yhteisön liittymistä järjestöön) erityiset kiintiöt myönnettiin ainoastaan Espanjalle ja Portugalille. Muiden maiden (myös yhteisön muiden jäsenvaltioiden) saaliita koski yleinen säännös, jossa suositeltiin saaliiden pitämistä entisellä tasolla. Tällä perusteella muiden jäsenvaltioiden kuin Espanjan ja Portugalin kiintiöt, jotka lisätään yhteisön kiintiöön laskettaessa yhteisön kokonaiskiintiötä ICCATissa, vastaavat niiden saaliita vuosina 1995 ja 1996, kuten ICCATin vuoden 1997 suosituksessa todetaan.

Jäsenvaltiot hyväksyivät sovitut toimenpiteet koordinaationkokouksissa paikalla. Lisäksi miekkakalaa koskeva yhteisön kanta sovittiin erillään tonnikalaa koskevasta kannasta. Näiden kahden kysymyksen välillä ei ollut mitään yhteyttä.

Hyväksytyt kiintiöt vastaavat tarpeeseen elvyttää tärkeitä kalavarat, mistä hyötyvät kaikki osapuolet, myös yhteisö. Kaikki ICCATin osapuolet, joilla on kiintiö, eikä siis ainoastaan yhteisö, vähentävät saaliitaan tavoitteen saavuttamiseksi. Lisäksi yhteisön kiintiön jakaminen jäsenvaltioiden kesken johtuu ICCATin aiemmista pyyntirajoituksista koskevista toimenpiteistä, eikä näin ollen tarkoita vallitsevan tilanteen muuttamista.

(2001/C 72 E/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0487/00

esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (EDD) komissiolle

(24. helmikuuta 2000)

Aihe: Komitologia

Kuinka monta seuraavanlaista komission kokonaan tai osittain rahoittamaa kokousta pidettiin vuosina 1998 ja 1999:

- kokoukset, joissa on vähemmän kuin kuusi asiantuntijaa
- yksittäiset järjestelyt
- yhteiset komiteat muiden kuin jäsenvaltioiden kanssa
- COST-komiteat?

Voiko komissio myös esittää täydellisen luettelon kaikista kokousten osanottajista, joille maksettiin matkakorvauksia?

Onko mahdollista saada samanlainen luettelo 385 ja 366 komiteasta vuosina 1998 ja 1999 ja 376 ja 381 tilapäisestä asiantuntijaryhmästä vuosina 1998 ja 1999?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen esitti useita kysymyksiä vuosina 1998 ja 1999 pidetyistä erilaisista kokouksista, jotka komissio rahoitti kokonaan tai osittain.

Komiteoiden ja niiden työryhmien osalta todettakoon, että komissio on jo vastauksena kirjalliseen kysymykseen P-2282/99⁽¹⁾ lähettänyt parlamentin jäsenelle tulosteen kaikista vuonna 1997 pidetyistä komiteoiden kokouksista. Komissio ajantasaistaa tulosteen ja lisää siihen vielä vuotta 1998 koskevat luvut, jotka ovat kaikkein tuoreimmat saatavilla olevat tiedot.

Yhteisön ulkopuolisten kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden yhteisten komiteoiden ja tutkimusalan COST-komiteoiden osalta komissio tarkastaa parhaillaan kutakin politiikan alaa koskevia lukuja. Nämä tiedot lähetetään parlamentin jäsenelle heti tarkastusten päätyttyä.

Osallistujamäärältään alle kuuden asiantuntijan kokousten ja kaikkien erillisjärjestelyiden luettelointi edellyttäisi pitkiä ja kalliita tapauskohtaisia analyyseja, joita komissio ei tällä hetkellä voi toteuttaa muiden prioriteettiansa vuoksi.

Sama vastaus pätee myös parlamentin jäsenen esittämään pyyntöön siitä, että hänelle toimitettaisiin täydellinen luettelo kaikista kokousten osanottajista, joille maksettiin matkakorvauksia. Lisäksi on otettava huomioon, että niiden osallistujien nimet, joita ei ole henkilökohtaisesti nimetty osallistujiksi, ovat yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY (?) tarkoitettuja henkilötietoja. Kyseisen direktiivin 7 artiklan a alakohdan mukaan nimet voidaan paljastaa ainoastaan, jos rekisteröidyt ovat yksiselitteisesti antaneet suostumuksensa. Kaikilta kokouksiin osallistuneilta tuhansilta asiantuntijoilta olisi siis pyydettävä erillinen suostumus.

(¹) EYVL C 219 E, 1.8.2000, s. 138.

(²) EYVL L 281, 23.11.1995.

(2001/C 72 E/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0539/00

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) neuvostolle

(2. maaliskuuta 2000)

Aihe: Euroopan investointipankin (EIP) virkamiesten palkat

Euroopan investointipankin (EIP) talousarviosta menee noin 129 miljoonaa ecua (250 miljardia Italian liiraa) noin tuhannen (tarkalleen 998) investointipankin työntekijän palkkoihin. Mainittuun summaan eivät sisälly ainoastaan johtajat, joiden palkkamenot ovat noin 260 000 ecua (500 miljoonaa liiraa) vuodessa, vaan myös tavalliset hallintovirkamiehet.

Tiedustelisin neuvostolta seuraavaa:

1. Mikä on Euroopan investointipankin hallintoelinten kokoonpano?
2. Voiko neuvosto antaa tietoja palkoista ja verotuksesta (brutto- ja nettopalkat mukaan lukien muut korvaukset)?
3. Kuinka suuri on korkeimman johdon (EIP:n virkamiesten) keskimääräinen palkka yhteensä?
4. Onko totta, että pankin tuhannelle työntekijälle maksettavat palkat (laskettuna keskimääräisen palkan perusteella jokaisella tasolla mukaan lukien palkka ja korvaukset, jotka investointipankki maksaa) ovat noin 250 miljoonaa liiraa vuodessa (130 miljoonaa euroa vuodessa), eli kaksinkertainen eurooppalaisen pankkivirkailijan keskimääräinen palkka, joka on 100 miljoonaa liiraa vuodessa (alle 52 000 euroa vuodessa)?
5. Onko totta, että Euroopan investointipankin hallituksen jäsenten nettoansio on 50 miljoonaa liiraa kuukaudessa?
6. Onko totta, että pääjohtajien nettoansio on 40 miljoonaa liiraa kuukaudessa?
7. Onko totta, että palkat ovat julkisia ainoastaan jaostopäällikkötasolle asti?
8. Onko totta, että tietyt eri asemassa olevat hallintovirkamiehet saivat investointipankilta palkkaa 500 000 euroa vuodessa (noin miljardi liiraa)?
9. Katsooko neuvosto, että edellä mainittuja palkkoja olisi leikattava 30 prosenttia 1. tammikuuta 2000 alkaen?
10. Paljonko kaikille EIP:n hallintovirkamiehille ja työntekijöille on maksettu palkkaa vuoden 1998 aikana?

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä ottamaan huomioon, että Euroopan yhteisöjen perustamis-sopimuksen 266 artiklan mukaisesti Euroopan investointipankki on oikeushenkilö ja että sen jäseniä ovat jäsenvaltiot.

Euroopan investointipankkia hallinnoidaan perustamissopimukseen liitettyssä pöytäkirjassa olevan perus-säännön mukaisesti. Kyseisen perussäännön 8 artiklassa määrätään, että pankin hallintoa hoitavat ja pankkia johtavat valtuusto, hallintoneuvosto ja hallitus, joiden kokoonpano määritellään pankin perussään-töä koskevan pöytäkirjan 9, 11 ja 13 artiklassa.

Kyseisessä perussäännössä määrätään myös, että pankin virkamiehet ja muu henkilöstö ovat puheen-johtajan alaisia, ja että puheenjohtaja ottaa ja erottaa henkilöstön.

Neuvosto kehottaakin arvoisaa parlamentin jäsentä pyytämään tarkempia tietoja Euroopan investointipan-kista.

(2001/C 72 E/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0554/00

esittäjä(t): Theodorus Bouwman (Verts/ALE) ja Karla Peijs (PPE-DE) komissiolle

(29. helmikuuta 2000)

Aihe: Lentokoneen ohjaamon miehistön työaika, lentoliikenteen turvallisuus ja sisämarkkinoiden toiminta

Alankomaalaisen televisio-ohjelman "Netwerk" aiheena oli 21. tammikuuta 2000 lentokoneiden ohjaamo-miehistön työaika. Ohjelmassa kerrottiin, että hyvin pitkät työajat, 14 tuntia tai enemmän, ovat tavallisia. Tämä koskee erityisesti charteryhtiötä.

Kölnissä sijaitsevan ilmailuntutkimuslaitoksen (Deutsches Institut für Luft- und Raumfahrt, DLR) äskettäi-nen tutkimus osoitti, että pitkät työajat vaarantavat turvallisuutta. Yli 10 tunnin katkeamaton työskentely yöllä ja yli 12 tunnin työskentely päivällä aiheuttaa lentokoneen ohjaamon miehistölle yliväsymystä ja heikentää keskittymiskykyä.

NASAssa Yhdysvalloissa tehdyt samantapaiset tutkimukset vahvistavat nämä tulokset. Sen perusteella koko Yhdysvaltoihin on asetettu 10 tunnin enimmäistyöaika yöllä ja 12 tunnin enimmäistyöaika päivällä.

EU:n jäsenvaltioiden määräykset eroavat toisistaan. Alankomaiden säännöt ovat laavat: enimmäistyöaika on 16 tuntia ja odottamattomissa olosuhteissa sitä voidaan pidentää 1,5 tunnilla.

- Tunteeko komissio NASAn ja DLR:n tutkimukset?
- Onko komissio meidän kanssamme samaa mieltä, että on vastuutonta antaa lentokoneen ohjaamo-miehistön työskennellä pitempään kuin NASA ja DLR suosittelevat?
- Onko komissio meidän kanssamme samaa mieltä siitä, että sisämarkkinoiden hyvän toiminnan kannalta on tärkeää, että kaikissa jäsenvaltioissa on samat turvallisuuteen perustuvat työajat?

Eräistä työajan järjestelyistä annetun direktiivin 93/104/EY⁽¹⁾ muuttamista koskevasta Smetin mietinnöstä (A5-0041/1999) annetun lausunnon 5 kohdassa sanotaan, että komissio on luvannut tehdä lentokoneiden miehistöä koskevan ehdotuksen.

- Aikooko komissio ehdottaa myös edellä mainittujen tieteellisten suositusten sisällyttämistä direktiiviin? Jos aikoo, milloin se tapahtuu?

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 2000)

Lentokoneiden ohjaamomiestien lento- ja lepoaikojen pituus vaikuttaa merkittävästi lentoliikenteen turvallisuuteen, minkä vuoksi jäsenvaltiot ovat Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön suosituksesta antaneet asiaa koskevia kansallisia säännöksiä. Komissio on tietoinen siitä, ettei säännöksiä ei ole yhdenmukaistettu yhteisön tasolla ja että yhdenmukaistamisen puute saattaa vaikuttaa sisämarkkinoiden toimivuuteen ja Euroopan lentoliikenteen turvallisuuteen. Siksi komissio selvittääkin parhaillaan mahdollisuutta antaa ehdotus EU:n yhteisistä säännöistä tällä alalla.

Komission työ perustuu jo olemassa oleviin tieteellisiin tietoihin aivan kuten parlamentin jäsenet kysymyksessään esittävät. Komissio on ottanut huomioon Yhdysvaltojen ilmailu- ja avaruushallinnon (National Aeronautics and Space Administration, NASA) ja Saksan ilmailu- ja avaruusinstituutin (Deutsches Institut für Luft und Raumfahrt, DLR) tekemät selvitykset sekä monet muut vuosien kuluessa tehdyt tutkimukset. Komissio ei kuitenkaan voi tehdä johtopäätöstä, että NASA:n ja DLR:n tutkimuksissa selvitettyjä aikoja pitempi työaika olisi välttämättä turvallisuusriski. Mainituissa tutkimuksissa ei päätellä, että pitempi työaika on vaaratekijä vaan niissä annetaan suuntaviivoja ja suosituksia ohjaamomiestien työvuorojen järjestämisestä. Komission tarkoituksena on käyttää saatuja tutkimustuloksia kehitellessään menetelmää, jolla voidaan luotettavasti arvioida eri lento- ja lepoaikajärjestelyjen rasittavuutta. Tällaista menetelmää voidaan käyttää apuna yhteisiä säännöksiä laadittaessa. Tutkimusta koskeva toimeksianto tehdään piakkoin.

Lentokoneiden ohjaamomiestien työajat ovat paitsi lentoturvallisuustekijä myös työterveys- ja turvallisuuskysymys. Parlamentin jäsenten mainitsemaa, 23. maaliskuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/104/EY sovelletaan monien alojen työaikaan työterveyden ja -turvallisuuden osalta, mutta sitä ei sovelleta siviili-ilmailun alalla. Parhaillaan laaditaan säännöksiä, joiden tarkoituksena on taata riittävä turvallisuus myös tällä alalla. Siviili-ilmailun työmarkkinaosapuolet tekivät 22. maaliskuuta 2000 Euroopan laajuisen sopimuksen siviili-ilmailun lentohenkilökunnan työajan järjestämisestä. Sopimus kattaa siviililentokoneiden miehistön työaikajärjestelyjen vähimmäisvaatimukset, ja myös ohjaamomiestien kuuluu sen soveltamisalaan. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 139 artiklan (entinen 118 b artikla) 2 kohdan mukaisesti ja allekirjoittajaosapuolten yhteisestä pyynnöstä komissio voi ehdottaa, että lentohenkilökunnan työaikoja koskeva sopimus saatetaan voimaan neuvoston direktiivillä.

(2001/C 72 E/005)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-0696/00

esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE-DE) komissiolle

(17. maaliskuuta 2000)

Aihe: Tilintarkastustuomioistuimen kertomusten laatimista koskevien menettelyiden tehostaminen

Euroopan parlamentti pitää erityisen tärkeänä sitä, että tilintarkastustuomioistuimen kertomukset ovat mahdollisimman ajankohtaisia. Näyttää siltä, että nykyisiä menettelyitä, joita sovelletaan varsinaisen tarkastuksen päättymisen ja kertomuksen valmistumisen välisenä aikana, voitaisiin tehostaa. Tämä koskee erityisesti Euroopan komission lausuntoja, joita se antaa tilintarkastustuomioistuimen alakohtaisista kirjeistä, ja tilintarkastustuomioistuimen kertomusluonnoksia koskevia menettelyitä, joissa kuullaan molempia osapuolia.

Miten komission mielestä näihin menettelyihin kuluva aikaa voitaisiin lyhentää?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus*(7. kesäkuuta 2000)*

Komissio kuten parlamentti pitää tilintarkastustuomioistuimen kertomuksia erittäin tärkeinä. Kertomuksissa esille tulleet asiat ovat tuoneet tärkeän lisän komission tämänhetkiseen uudistusohjelmaan.

Varainhoitoasetuksessa ⁽¹⁾ säädetään, että tilintarkastustuomioistuimen kertomusluonnoksen julkistamisen ja lopullisen vuosi- tai erityiskertomuksen julkaisemisen välillä on kymmenen viikkoa. Tarkastetun toimielimen vastaukset sisällytetään tänä aikana kertomukseen, ja kertomuksesta laaditaan yksitoista kieliversiota. Käännöstyö kestää vähän alle puolet kokonaisajasta. Säädetty aikataulu voi osoittautua tiukaksi etenkin kun jäsenvaltioiden tai kolmansien osapuolien kantoja on kysyttävä ennen vastauksien laatimista tilintarkastustuomioistuimen huomautuksiin.

Komissio tutkiikin parhaillaan tilintarkastustuomioistuimen kanssa keinoja, joilla voitaisiin keventää menettelytapoja. Tähän mennessä on löydetty kolme pääkeinoa: asiaseikat tulisi selvittää mahdollisimman tarkasti siinä vaiheessa kun alustavat sektorikirjeet laaditaan, ja näiden kirjeiden jakelua koskevat yhdenmukaistetut ja uudenaikaistetut säännöt tulisi panna täytäntöön; vuosikertomuksesta ja erityiskertomuksista aiheutuva työ tulisi jakaa niin tasaisesti kuin mahdollista koko vuodelle; ja sähköisen jakelun tarjoamia mahdollisuuksia tulisi käyttää laajasti hyväksi.

Komissio arvostaa suuresti arvoisan Euroopan parlamentin jäsenen kysymystä ja mielenkiintoa aihetta kohtaan, ja toivoo hänen osallistuvan tuleviin keskusteluihin tästä aiheesta talousarvion valvontavaliokunnassa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, EHTY, Euratom) N:o 2673/1999, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen muuttamisesta, EYVL L 326, 18.12.1999.

(2001/C 72 E/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0711/00**esittäjä(t): Ioannis Marínos (PPE-DE) neuvostolle***(14. maaliskuuta 2000)*

Aihe: Ison-Britannian ulkoministerin Kyprosta koskevat lausunnot

Ison-Britannian ulkoministeri Robin Cook lausui joitakin päiviä sitten parlamentin alahuoneessa, että vapaa liikkuminen Kyproksen tasavallan ja miehitetyn pohjoisosan välillä palautetaan vain, mikäli Turkki liittyy Euroopan unioniin. Tämä Cookin lausunto aiheutti konservatiiviedustaja Sir David Madelin oikeutetun vastareaktion; hän muistutti, että Britannian hallituksen kanta on tähän asti ollut toisenlainen, ja pyysi saada tietää, riippuuko Kyproksen rauhanomainen yhdistyminen nyt Turkin liittymisestä Euroopan unioniin ja sanooko (Britannian) hallitus nyt, että Kyproksen pohjoisosa on osa Turkkiä.

Minäkin vuorostani kysyn: Yhtyykö neuvosto tähän Britannian ulkoministerin kannanottoon, kun otetaan huomioon, että tämä merkitsisi Helsingissä sovittujen asioiden sekä myös EU:n vakinaisen kannan hylkäämistä, jonka mukaan Kyproksen liittymiskysymyksessä millään EU:n ulkopuolisella maalla ei ole "veto-oikeutta"? Haluaisin myös, että selkeästi ilmoitettaisiin, katsovatko ulkoministeri Cook ja neuvosto, että Turkin hyväksyminen ehdokasvaltioksi antaa sille tällaisen oikeuden? Lisäksi haluaisin saada tietää, onko neuvosto pyytänyt ulkoministeri Cookia selittämään tätä lausuntoaan, onko se pyytänyt häntä peruuttamaan sen ja mikä oli hänen vastauksensa?

Vastaus*(26. syyskuuta 2000)*

Neuvostolla ei ole edellytyksiä ennustaa, puhumattakaan siitä, että se voisi määrätä, milloin liikkumisvapaus Kyproksen tasavallassa palautetaan. Neuvoston mielestä tämä asia on ratkaistava YK:n turvallisuusneuvoston antamien päätöslauselmien pohjalta neuvoteltavan ratkaisun yhteydessä, erityisesti joulukuussa 1999 YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman N:o 1250 mukaisesti aloitettujen alustavien keskustelujen kautta, jota EU tukee edelleen vahvasti. Kuten Helsingin Eurooppa-neuvostossa korostettiin, EU on sillä kannalla, että poliittinen ratkaisu helpottaa Kyproksen liittymistä. Jos kuitenkin ratkaisuun ei ole päästy

liittymisneuvottelujen päättyessä, neuvoston päätös liittymisestä tehdään edellä mainitun olematta ennakoedellytys. Neuvosto ottaa päätöstä tehtäessä huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät. Liittymisprosessissa jokaista ehdokasvaltiota arvioidaan sen omien ansioiden pohjalta samojen objektiivisten kriteerien perusteella, eikä yhden ehdokkaan liittyminen riipu jonkin toisen ehdokkaan liittymisestä.

(2001/C 72 E/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0823/00

esittäjä(t): Michiel van Hulten (PSE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2000)

Aihe: Yhteisön koulumaitojärjestely

Helmikuussa 1999 julkaistussa arviointikertomuksessa yhteisön koulumaitojärjestelmästä (KOM(1999) 608 lopull.) tullaan seuraavaan johtopäätökseen: "Kun arviointi perustetaan pelkästään toimenpiteen nykyisin vahvistettuihin ja kirjattuihin tavoitteisiin, jotka keskittyvät pääasiassa maitotuotteiden kulutuksen turvaamiseen ja lisäämiseen, ja sen tehtävään maidon ylijäämien poistovälineenä, on todettava, että toimenpiteellä on ollut vain vähän myönteisiä vaikutuksia ja se antaa vähän vastinetta rahoille verrattuna käytössä oleviin vaihtoehtoisin keinoin poistaa ylijäämiä. Näin ollen vaikuttaa siltä, että komission pitäisi harkita vakavasti toimenpiteen poistamista". Komissio ehdotti kuitenkin 10. joulukuuta 1999, että tointa mukautetaan lopettamisen sijaan. Komission ehdotuksessa yhteisön osuutta kustannuksista alennetaan 95 prosentista 50 prosenttiin. Jäsenvaltiot vastaavat jäljelle jäävistä kustannuksista. Komissio perustaa ehdotuksensa ensisijaisesti siihen, että koulumaito täyttää erään tehtävän yhteisön kansanterveystavoitteiden toteuttamisessa.

1. Voisiko komissio ilmoittaa, millä tavoin sen ehdotus on yhteensopiva läheisyysperiaatteen (EY:n perustamissopimuksen 5 artikla) ja niiden uuden komission aikeiden kanssa, joiden mukaan se rajoittaa toimensa vain keskeisiin tehtäviin?
2. Voisiko komissio ilmoittaa, mihin tieteellisesti perusteltuihin kansanterveysalan tavoitteisiin se ehdotuksellaan pyrkii ja missä määrin nykyinen ja ehdotettu järjestelmä todellisuudessa myötävaikuttavat näiden tavoitteiden toteutumiseen?
3. Voisiko komissio ilmoittaa, mikä prosenttiosuus koulumaitobudjetista menee hallintomenoihin? Miten tämä prosenttiosuus muuttuu ehdotetun järjestelyn myötä?
4. Voisiko komissio ilmoittaa, mitä rahoitusseurauksia ehdotetulla järjestelyllä on suunnitellun Euroopan unionin laajentumisen jälkeen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. toukokuuta 2000)

1. Komissio tunnustaa 10. joulukuuta 1999 antamassaan ehdotuksessa⁽¹⁾, että yhteisön tuki maidon toimittamiseksi koulujen oppilaille on säilytettävä, mutta yhteisön maksaman tuen määrää on vähennettävä ja jäsenvaltioiden on osallistuttava tuen rahoitukseen. Kyse on maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn (YMJ) mukaisesti maksettavasta tuesta ja sen maksaminen on perusteltua suorilla ja välillisillä vaikutuksilla, jotka sillä on maitotuotteiden kulutukseen. Tukitoimenpide on myös yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden mukainen ja näin ollen se kuuluu yhteisön toimivaltaan.
2. Komissio myöntää, että maidon toimittaminen koulujen oppilaille myötävaikuttaa myös kansanterveyttä koskevien sekä ravitsemuksellisten tai yhteiskunnallisten tavoitteiden toteuttamiseen, mutta sen lisäksi se arvioi, että Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) vastuulla oleva yhteisön tuki on sovitettava yhteen kansallisen rahoitusosuuden kanssa juuri näistä syistä. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa arviointikertomuksessa mainitut tavoitteet on sisällytetty ja sijoitettu koulumaitojärjestelmään.
3. Koulumaitojärjestelmän talousarvion määrärahat on tarkoitettu kokonaan kouluille toimitettujen maitotuotteiden myyntihinnan alennuksiin. Järjestelmän hallinnoinnista vastaa kansallinen elin, jonka toimintamenot ovat kansallisten viranomaisten vastuulla. Komission ehdotus ei muuta tilannetta.

4. Tässä vaiheessa komissiolla ei ole käytettävissään tietoja, joiden perusteella voitaisiin laskea ehdotuksen vaikutuksia jäsenyyttä hakeneille maille.

(¹) EYVL C 89 E, 28.3.2000.

(2001/C 72 E/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0860/00

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) ja Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Kalastussopimus Meksikon kanssa

Äskettäisen EU:n ja Meksikon vapaakauppasopimuksen allekirjoittamisen jälkeen Meksikon viranomaiset ovat ilmaisseet tyytyväisyytensä saavutuksiinsa mm. kalastusta koskevassa kappaleessa. Jokin aika sitten eräs Meksikon hallituksen jäsen kehuskeli, että Meksikolla on laajat kalastusalueet ja pieni kalan kulutus, päinvastoin kuin Euroopassa. Koska Meksiko ei sitoutunut sopimuksessa myöntämään kalastuslupia eurooppalaisille, samojen lähteiden mukaan on odotettavissa Meksikon Eurooppaan suuntautuvan kalanviennin voimakas kasvu.

Miten kalastusalan kehitystä on arvioitu EU:n ja Meksikon vapaakauppasopimuksessa? Sisältyykö arvioihin eurooppalaisille aluksille myönnettäviä lupia kalastaa Meksikon vesillä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 2000)

Yhteisön ja Meksikon yhteisen neuvoston 23. maaliskuuta 2000 tekemässä päätöksessä, joka tulee voimaan 1. heinäkuuta 2000, määrätään erityisesti yhteisön ja Meksikon välisen vapaakauppa-alueen luomisesta. Tämän päätöksen mukaisesti suurin osa kalastustuotteiden kaupasta, jonka määrä on 74 miljoonaa euroa ja osuus 0,3 prosenttia kokonaiskaupasta, vapautetaan enintään kymmenen vuoden mittaisen siirtymäkauden aikana.

Tällaisen Meksikon kanssa luodun vapaakauppa-alueen luonnollisena seurauksena on kahdenvälisen kaupan lisääntyminen sekä yhteisön että Meksikon eduksi. On kuitenkin syytä huomauttaa, että yhteisön teollisuuden erityisen herkäät alueet on otettu huomioon kyseisten tuotteiden lykätyllä tai osittaisella vapauttamisella (kiintiöillä).

Tässä kauppasopimuksessa ei sitä vastoin ole kalavaroja koskevia määräyksiä. Meksiko ei näin ollen ole velvollinen tarjoamaan kalastuslupia yhteisön kalastusaluksille. Sopimus ei myöskään aseta kauppamyönnytysten voimaantuloa kalastussopimuksen ennakoedellytykseksi. Näin ollen meksikolaisen kalan viennin mahdollinen lisääntyminen yhteisöön ei johtuisi kalastussopimuksen puuttumisesta, vaan vapaakauppasopimuksesta.

(2001/C 72 E/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0862/00

esittäjä(t): Marielle De Sarnez (PPE-DE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Komission kanta mainostamiseen julkisissa oppilaitoksissa

Yritykset ovat jo usean vuoden ajan tehneet itseään tunnetuksi julkisissa oppilaitoksissa mainosten, sponsoroinnin, tuotemerkkien tai kauko-opetuksen välityksellä. Kyseinen käytäntö, joka yrittää muuttaa nuoria koululaisia kuluttajiksi, on kasvanut Ranskassa ja eräissä muissa Euroopan unionin maissa jo huolestuttaviin mittasuhteisiin. Tämän seurauksena on julkisissa oppilaitoksissa tunnustettu tasa-arvon periaate vaarantunut. Aivan liian usein nämä yksityiset yritykset käyttävät hyväksi opettajien työnsä hoitamiseen liittyvää resurssipulaa.

Koska kyseinen ilmiö on yleistymässä ja leviämässä koko unionin alueella, haluaisin toisaalta tietää komission kannan tähän asiaan, ja toisaalta tiedustelin, ollaanko tällä hetkellä valmistelemassa lainsäädäntöä, joka rajoittaisi julkisissa oppilaitoksissa harjoitettavaa kaupallista toimintaa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esiin nostaman aiheen tärkeydestä sekä kyseisen kaupallisen toiminnan positiivisista ja negatiivisista puolista. Tämän voi todeta komission rahoittamasta "Markkinointi koulussa" -tutkimuksesta, joka on ollut saatavana Internetistä⁽¹⁾ vuoden 1998 lopusta lähtien.

Jos tällaisen toiminnan seurauksena on valheellisen mainonnan ja piilomainonnan lisääntyminen, sovelletaan neuvoston harhaanjohtavaa mainontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 10. syyskuuta 1984 antaman direktiivin 84/450/ETY⁽²⁾ säännöksiä.

Komissio soveltaa toissijaisuuden ja suhteellisuuden periaatteita eikä niiden mukaisesti usko, että tarkemmat yhteisötasoiset säädökset olisivat paras tapa löytää ratkaisu kyseiseen ongelmaan. Komissio on jo ollut tätä asiaa koskien yhteydessä asianosaisiin, mukaanluettuna kuluttajajärjestöt, rohkaistakseen niitä käynnistämään keskustelu aiheesta, jotta voitaisiin luoda ei-sitovia sääntöjä lapsia ja nuoria koskevalle kaupalliselle toiminnalle.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/dg24/library/surveys/sur03_en.html.

⁽²⁾ EYVL L 250, 19.9.1984.

(2001/C 72 E/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0947/00

esittäjä(t): **Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle**

(29. maaliskuuta 2000)

Aihe: Galician äyriäistenpyytäjien tulot ja sosiaaliturva

Galiciassa on 8 500 naista, jotka rantavedessä kahlaten keräävät äyriäisiä Galician autonomian hallituksen kalastusviranomaisten myöntämällä luvalla. Vuonna 1993 hyväksyttiin Galician kalastuslaki, jossa säädettiin, että näiden äyriäistenpyytäjien olisi rekisteröitävä itsensä itsenäisiksi ammattinharjoittajiksi merityöntekijöitä koskevan erityisjärjestelmän sosiaaliturvaan. Koska näiden työntekijöiden tulot ovat hyvin alhaiset (keskimäärin 300 000 pesetaa vuodessa) ja viranomaiset ja ala ovat tehneet sanattoman sopimuksen, sosiaaliturvamaksuja ei ole tähän mennessä maksettu. Tämä maksu olisi 168 000 pesetaa vuodessa, eli 56 prosenttia kokonaistuloista.

Galician autonominen hallitus on äskettäin alkanut vaatia, että äyriäistenpyytäjät rekisteröityvät merityöntekijöitä koskevaan järjestelmään (merenkulkualan sosiaalivirasto), koska päinvastaisessa tapauksessa työntekijöiden lupaa ei uudistettaisi. Työntekijät ovat vaatineet neuvotteluja autonomisten ja kansallisten viranomaisten kanssa, jotta vahvistettaisiin sosiaaliturvamaksumallit joko saatujen tulojen tai työskennellyn ajan (keskimäärin neljä tuntia päivässä, kahdeksan tai kymmenen päivän ajan kuukaudessa, kymmenen kuukautta vuodessa) mukaisesti.

Mitä mieltä komissio on siitä, että työläisiltä vaaditaan sosiaaliturvamaksuksi 56 prosenttia heidän tuloistaan?

Tietääkö komissio Euroopan unionissa toista tapausta, jossa sosiaaliturvamaksu olisi yli 50 prosenttia työntekijän tuloista?

Voisiko komissio kyseessä olevan jäsenvaltion pyynnöstä tarjota apua, jotta nämä naiset voivat jatkaa työskentelyään ilman, että heidän olisi kärsittävä rajoittuneiden tulojensa liioitellusta laskusta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2000)

Komissio haluaa muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että sosiaaliturvamaksujen suuruus kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

Komissiolla sosiaaliturvasta olevat tiedot löytyvät julkaisusta "Mutual Information System on Social Protection in the Member States of the European Union" (MISSOC), josta löytyvät tiedot eri jäsenvaltioissa perittävistä maksuista. Tämä julkaisu löytyy suoraan Internetistä seuraavasta osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/employment_social/soc-prot/missoc98.

Komissio ei voi suunnitella tukimekanismia, jolla voitaisiin huolehtia sosiaaliturvamaksuista osittain. Komission käytössä olevat talousarviovarat eivät anna tähän mahdollisuutta.

(2001/C 72 E/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0956/00

esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle

(29. maaliskuuta 2000)

Aihe: Maanviljelysmaista luopuminen

Pähkinöitä tuottavat katalonialaiset maanviljelijät ovat vähitellen menettäneet tulojaan, mikä on aiheuttanut maanviljelyn jatkuvaa hiipumista Kataloniassa. Viljelypinta-alasta oli 1990-luvulla hylätty 39,4 prosenttia. Sosiaalis-taloudellisten ongelmien lisäksi tämä lisää näiden maa-alueiden tulipalo- ja eroosioriskiä.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä palauttaakseen ihmiset Katalonian maaseudulle ja maaseudun elvyttämiseksi sekä varmistaakseen, että maanviljelysmaista ei luovuta? Aikooko komissio suunnata rakennetoimia tähän tarkoitukseen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 2000)

Uudesta maaseudun kehittämistä koskevasta politiikasta, jonka neuvosto hyväksyi kesäkuussa 1999, on tullut yhteisen maatalouspolitiikan toinen pilari. Se on eurooppalaisen maatalousmallin olennainen osa, joka pyrkii luomaan yhdenmukaiset ja kestävät puitteet maaseutualueiden tulevaisuuden takaamiseksi ja suosimalla työpaikkojen säilyttämistä ja luomista. Tämän kehityksen suuret suuntaviivat ovat seuraavat: maa- ja metsätalouden vahvistaminen, maaseutualueiden kilpailukyyn parantaminen ja ympäristön ja maaseudun kulttuuriperinnön säilyttäminen.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ säädettyihin rakenteellisiin toimenpiteisiin kuuluvat erityisesti tuet maatalousmaan metsitykseen, tasaushyvitykset epäsuotuisilla ja ympäristörajoitteisilla alueilla sekä tuet maatalouden ympäristötoimenpiteisiin, jotka ovat vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemiin huolestuttaviin seikkoihin. On pantava merkille, että Espanjan viranomaisten esittämät ja ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä (kaudella 1995–1999) 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92⁽²⁾ mukaisesti hyväksytyt maatalouden ympäristötoimenpiteet, mahdollistivat jo tuen kuivattavaksi tarkoitettujen hedelmien viljelijöille niihin liittyvissä ohjelmissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

Maaseudun kehittämistä koskevien ohjelmien esittäminen on jäsenvaltion tehtävä toissijaisuusperiaatetta täydellisesti noudattaen. Tavoitteeseen 1 kuulumattomien alueiden, kuten Katalonia, jäsenvaltiot voivat esittää maaseudun kehittämisohjelmia, jotka toteuttavat näitä erilaisia ohjelmia EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavaksi. Näissä ohjelmissa on kuvattava erityisesti kyseisen alueen tilanne, sen erityisongelmat, ehdotettu strategia ja toimintalinjat sekä suunnitellut toimenpiteet suunnitelmien toteuttamiseksi.

Maaseudun kehittämistä koskevien ohjelmien ehdotukset, joita erityisesti Espanjan viranomaiset ovat esittäneet 30. joulukuuta 1999, ovat parhaillaan tarkasteltavana komissiossa, jotta ne voitaisiin hyväksyä viipymättä.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999.

(²) EYVL L 215, 30.7.1992.

(2001/C 72 E/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0972/00

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Yhteisön tuet

Yli 150 Lisnave (Estaleiros Navais de Lisboa, Sarl) -yrityksen työntekijää on odottanut jo 15 vuotta päästäkseen takaisin työhön, josta heidät pakkoirtisanottiin ilman heidän suostumustaan.

Nyt on kantautunut tietoja siitä, että Lisnave ja sen seuraaja Gestnave (Serviços Industriais, SA) ovat saaneet yhteisön tukia.

1. Mitä yhteisön tukia nämä yritykset ovat saaneet?
2. Oliko yhteisön tukien saamisen ehtona työpaikkojen säilyttäminen?

**Anna Diamantopouloun komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(27. heinäkuuta 2000)

Portugalin viranomaisten toimittamien tietojen perusteella Lisnave Estaleiros Navais S.A. ja Gestnave Prestação de Serviços Industriais S.A. -yritykset (molemmat syntyivät Lisnave Estaleiros Navais de Lisboa S.A. -yrityksen rakenneuudistuksesta) saivat vuosina 1994-1999 Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tukea ammatillisen koulutuksen toimiin.

Gestnave Prestação de Serviços Industriais S.A. -yritys sai ammatillista koulutusta ja työllisyyttä koskevan toimenpideohjelman perusteella ESR:n yhteisrahoitusta 5 041 072 euroa yhteensä 842 000 koulutustuntia ja 1 542 tuensaajaa varten. Nämä tuensaajat olivat työllisiä ja työttömiä työntekijöitä (SODIAN entisiä työntekijöitä). Työttömät on koulutuksen ansiosta voitu sijoittaa Gestnaveen tai muihin yrityksiin, ja osa on saatu työllistämään itse itsensä.

Lisnave Estaleiros Navais de Lisboa S.A. -yritys sai taloudellisten rakenteiden uudenaikaistamista koskevan toimenpideohjelman teollisuutta käsittelevän alaohjelman (PEDIP II) yhteydessä yhteisrahoitusta 3 711 295 euroa yhteensä 501 000 koulutustuntia ja 1 907 tuensaajaa varten. Tuensaajat olivat sellaisia työntekijöitä ja nuoria, joilla ei ollut ammatillista pätevyyttä ja joiden oli määrä tulla rakenneuudistussuunnitelmaan sisältyneeseen varhaiseläkeohjelmaan liittyneiden työntekijöiden tilalle. Koska tilausten määrä on vähentynyt, Lisnave ei ole onnistunut ottamaan kaikkia nuoria töihin mutta edistänyt heidän sijoittumistaan muihin alan tai alueen yrityksiin. Lisnave perusti tätä varten työllisyyden seurantakeskuksen seuraamaan näiden nuorten työllistettävyyttä. Tietoja on toistaiseksi käytössä rajoitetusti, mutta ne antavat aiheita optimismiin.

(2001/C 72 E/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0980/00**esittäjä(t): Hartmut Nassauer (PPE-DE) komissiolle**

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Omaisuutta koskevan lainsäädännön syrjivät säännökset useissa hakijamaissa

Euroopan unioniin liittymisen myötä nykyisissä hakijamaissa aletaan soveltaa yhteisön säännösten mukaista omaisuutta koskevaa lainsäädäntöä. Tästä syystä erityisesti palauttamista ja yksityistämistä koskevan lainsäädännön syrjiviä määräyksiä on pidettävä yhteisön periaatteiden vastaisina.

Komissio ei ole vielä selvittänyt kattavasti kysymystä unionin jäsenyyttä hakeneiden maiden yksityistämisen, vahingonkorvaus- ja palauttamislainsäädännön oikeudenmukaisuudesta. Onko komissio sitä mieltä, että komission julkaisemalla valkoisella kirjalla voitaisiin parantaa oikeusvarmuutta näissä kysymyksissä, jotka koskevat lähes kaikkia hakijamaita?

(2001/C 72 E/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0981/00**esittäjä(t): Hartmut Nassauer (PPE-DE) komissiolle**

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Omaisuutta koskevan Tsekin tasavallan lainsäädännön syrjivät säännökset

Pitääkö paikkansa, että laajentumisasioista vastaava komission jäsen Verheugen on sanonut äskettäin Tsekin tasavallassa vieraillessaan komission valvovan, ettei tiettyjen, vuosilta 1945 ja 1946 periytyvien lakien ja määräysten jatkaminen aiheuta syrjintää vireillä olevissa ja tulevaisuudessa tapahtuvissa etenkin palauttamisia koskevalla alalla?

(2001/C 72 E/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0982/00**esittäjä(t): Hartmut Nassauer (PPE-DE) komissiolle**

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Omaisuutta koskevan lainsäädännön oikeudellis-poliittinen kehittyminen eräissä hakijamaissa

Katsooko komissio, että Tsekin tasavallan nykyinen laki takavarikoidun omaisuuden palauttamisesta ja Puolan hallituksen äskettäin hyväksymä jälleenyksityistämistä koskeva lainsäädäntöehdotus, sekä erityisesti ulkopuolelle jäämistä määrittelevät ehdot ja valtion kansalaisuutta koskevat määräykset, ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia?

**Günter Verheugenin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-0980/00, E-0981/00 ja E-0982/00**

(15. toukokuuta 2000)

Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa todetaan, että sopimuksella ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin (295 artikla – entinen 222 artikla). Komissiolle ei siis ole toimivaltaa puuttua omaisuuden palauttamista koskeviin kysymyksiin nykyisissä tai tulevaisuudessa jäsenvaltioissa.

Tämän vuoksi komissio ei aio julkaista valkoista kirjaa tästä aiheesta.

Edellä mainituista syistä komissio ei voi ottaa kantaa arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin tapauksiin.

(2001/C 72 E/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1035/00**esittäjä(t): Ulla Sandbæk (EDD) komissiolle**

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: WTO

Useat kehitysmaat ovat kohdanneet todellisia vaikeuksia täyttäessään Uruguayn kierroksen sitoumuksiaan. Esimerkiksi tullausarvoja ja immateriaalioikeuksia koskevat sitoumukset vaativat nopeita täytäntöönpanojärjestelmiä, joita teollisuusmaat ovat kehittäneet pitkän ajan kuluessa ja jotka edellyttävät huomattavia täytäntöönpanokustannuksia.

Tukeeko EU pidennettyjä siirtymäaikoja näiden sopimusvelvoitteiden täyttämiseen?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(17. toukokuuta 2000)

Tekijän- ja teollisoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyssä sopimuksessa (TRIPs-sopimus) on vahvistettu oikeudenhaltijoiden vähimmäisoikeudet, myös julkisia viranomaisia suoraan koskevien täytäntöönpanomekanismien alalla.

Siirtymäaikoja on hyväksytty, jotta kaikki Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenet voisivat yhteensovittaa tekijän- ja teollisoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevan lainsäädäntönsä. Kehitysmaajäsenten ja siirtymävaiheessa olevien jäsenten oli täytettävä TRIPs-sopimuksen velvoitteet 1. tammikuuta 2000 mennessä. Vähiten kehittyneet jäsenvaltiot voivat hyödyntää siirtymäaikaa 1. tammikuuta 2006 asti.

Tullialalla sekä teollisuus- että kehitysmaat ovat yksinkertaistamassa ja uudistamassa tullimenettelyjä rajavalvonnan ja rajojen tasolla tapahtuvan täytäntöönpanon parantamiseksi. Rajojen tasolla tapahtuvaa täytäntöönpanoa koskevilla TRIPs-sopimuksen määräyksillä otetaan käyttöön nykyaikaisia kauppaa helpottavia tullimenettelyjä ja luodaan tulliviranomaisille mahdollisuus keskittää voimavarojaan sellaisten tavaroiden, joihin kohdistuu kieltoja tai rajoituksia (kuten tekijän- ja teollisoikeuksia rikkovat tavarat) valvonnan tehostamiseen.

Teollisuusmaat ovat tarjonneet kehitysmaille teknistä ja taloudellista yhteistyötä TRIPs-sopimuksen, myös teollisuusmaiden ja vähiten kehittyneiden maiden rajojen tasolla tapahtuvaa täytäntöönpanoa koskevien määräysten täytäntöönpanon helpottamiseksi. Tämä käsittää tuen tekijän- ja teollisoikeuksia ja niiden täytäntöönpanoa koskevien lakien valmistelussa. Lisäksi siihen kuuluu kansallisten toimistojen vahvistamisen sekä henkilöstön koulutuksen tukeminen. Kehitysmaille on mahdollisuus pyytää apua tässä asiassa WTO:n ja Maailman henkisen omaisuuden järjestön teknistä yhteistyötä koskevan yhteisen aloitteen mukaisesti.

Komission käsitys on, ettei kehitysmaiden siirtymäaikoja tule pidentää, sillä ne kuuluivat olennaisena osana Uruguayn kierroksen neuvotteluihin, mutta kaupankäynnin helpottamiseen tähtäävää tukea ja kansainvälistä yhteistyötä olisi kuitenkin lisättävä.

Toisin kuin TRIPs-sopimuksen osalta tullausarvoja koskevien sitoumuksien täytäntöönpanolle on kuitenkin usein pyydetty lisää aikaa. Edelleen toisin kuin TRIPs-sopimuksessa vuodesta 2000 sovellettavassa tullausarvoja koskevassa sopimuksessa mainitaan selkeästi, että jotkin maat saattavat tarvita lisää aikaa. Yhteisö on ollut joustava ja myöntänyt täytäntöönpanolle lisää aikaa. Lisäksi yhteisö on keskeisesti mukana niiden WTO:n jäsenten joukossa, jotka tarjoavat kehitysmaille teknistä apua sopimuksen täytäntöönpanoa varten ylimääräisen siirtymäajan kuluessa. Yhteisö on myös omaksunut joustavan ja ymmärtävän lähestymistavan muilla alueilla, joilla yksittäiset maat voivat kohdata vaikeuksia täytäntöönpanossa. Ongelmia voi olla kauppaan liittyviä investointitoimia koskevan sopimuksen sekä ihmisten ja eläinten terveyttä koskevien

toimien soveltamiseen liittyvän sopimuksen täytäntöönpanossa. Yhteisö on yhdessä Yhdysvaltojen, Japanin ja Kanadan kanssa laatinut ehdotuksia määräaikaisten pidentämisestä tapauskohtaisesti kyseisten valtioiden toimittaman täytäntöönpanosuunnitelman mukaisesti, jota yhteisö tarvittaessa tukee.

(2001/C 72 E/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1047/00

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: Portugalin ja Ranskan välinen 3 000 tonnin sardelli kiintiön siirtäminen

Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) tieteellisessä vuosiraportissa suositeltiin jyrkkien toimien täytäntöön panemista tiettyjen lajien, muun muassa sardellin, säilymisen takaamiseksi ottaen huomioon, että kahtena viimeisenä vuotena niiden lisääntyminen ei ole ollut riittävän nopeaa. Tästä syystä raportissa suositeltiin sardellin pyynnin kieltämistä vuoden 2000 tammikuun ja kesäkuun väliseksi ajaksi.

Komission jäsen Fischler on ehdottanut neuvostolle kyseistä lajia koskevien suurimpien sallittujen saaliiden (TAC) ja kiintiöiden vähentämistä jopa 85 prosenttiin TAC:sta. Neuvoston päätös oli lopulta 51 % TAC:sta, mutta tiedonannon sisältämistä hälyttävistä tiedoista huolimatta ja komission tukemana neuvosto säilytti mahdollisuuden Portugalin ja Ranskan väliseen 3 000 tonnin kiintiön siirtoon.

Neuvostossa oli jo vuonna 1995 sovittu mahdollisesta näiden kahden maan välisestä 5 000 tonnin määrän siirtämisestä. Yhteisöjen tuomioistuimien hylkäsi Espanjan tätä sopimusta koskevan kanteen lokakuussa 1999.

Sardellivaroja koskevasta vakavasta kriisistä johtuen Espanjan kalatalousala on nyt päättänyt esittää vetoituksen joidenkin niiden alueiden hallitusten tuella, joille asianomaiset kalastuslaivastot ovat sijoittautuneet.

Mikä on komission kanta kalatalousalan yhteisöjen tuomioistuimelle esittämään kanteeseen neuvoston päätöksestä, jolla sallittiin Portugalin ja Ranskan välinen kiintiöiden siirtäminen?

Miten komissio suhtautuu tieteellisen komitean ehdotukseen, että ennen jokaisen rannikkokalastuskauden aloittamista jokin asiantuntijaryhmä arvioi kalavarat ja tämän arvion perusteella päätetään sardellin kalastuksen vuosikiintiöstä ja suurimmasta sallitusta saaliista?

Eikö komission mielestä kiintiön määrääminen kuudeksi kuukaudeksi haittaa alan tasapainoa ja siten myös pyyntivuoden asianmukaista suunnittelua?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2000)

Komissio on sitä mieltä, että sardelli kiintiön osan siirtäminen Portugalista Ranskalle yhteisön vesialueilla ja yhteisöön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 ja asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2742/1999 (1) liitteessä I D Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) osaston VIIIc ja IXa sardelli kiintiötä koskevan alaviitteen 2 mukaisesti on erottamaton osa sardellikantojen hoitoa, ja se soveltuu yhteisön lainsäädäntöön ja periaatteisiin ja lisäksi se on hyvä perusta Ranskan ja Espanjan kalastusteollisuuden tarpeiden välisen kohtuullisen tasapainon saavuttamiseksi.

Tämän vuoksi komissio kanta asiassa T-54/00 Federación de Cofradías de Guipúzcoa vastaan neuvosto, jossa haastetaan mainittu siirto, on ollut toimenpidettä koskevan pyynnön esittäminen neuvoston puolesta.

Mitä tulee tieteellisen komitean ehdotukseen arvioida sardellikanta ennen kalastuskauden alkamista, minkä perusteella voidaan vuoden puolivälissä tehdä päätös suurimmista sallituista saaliista (TAC), komissio on jo hyväksynyt tämän lähestymistavan vuodelle 2000 ja se tarkastelee mahdollisuutta sen ottamiseksi kalavarjojen hoitoa koskeväksi strategiaksi silloin, kun kannan havaitaan olevan vaarassa. Tieteellis-teknis-taloudelliselta kalastuskomitealta on pyydetty neuvoa tässä asiassa.

Komissio myöntää, että mainitun väliaikaisen TACin käyttöönotto, jota on tarkasteltava uudelleen tieteellisen arvioinnin perusteella vuoden kuluessa, saattaa aiheuttaa vaikeuksia kalastusteollisuudelle. Tämän vuoksi komissio aikoo varata tällaisen järjestelmän ainoastaan biologisessa vaarassa oleviin tapauksiin. Tavanomaisissa olosuhteissa suositetaan perinteistä vuosittaisen TACin lähestymistapaa.

(¹) EYVL L 341, 31.12.1999.

(2001/C 72 E/018)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1049/00

esittäjä(t): Olivier Dupuis (TDI) komissiolle

(29. maaliskuuta 2000)

Aihe: OLAF

Voiko komissio, kun otetaan huomioon komission jäsenen Neil Kinnockin kysymyksen E-0262/00 (¹) antama vastaus, ilmoittaa,

- onko UCLAFin perustamisen jälkeen ilmennyt tapauksia, joissa UCLAFin tai OLAFin virkamiehen käyttäytyminen on rikkonut henkilöstösääntöjen 28 artiklaa ja muun henkilökunnan palvelukseen ottamista koskevien sääntöjen 12 artiklan 2 kohtaa ja 55 artiklaa? Jos on ilmennyt, voiko komissio antaa tietoja näistä tapauksista – ottaen huomioon niiden luottamuksellisuuden – ja ilmoittaa toteuttamistaan toimista?
- vahvistaako se, että se ei aio ryhtyä välittömiin toimiin herjaussyytöksen esittänyttä henkilöä vastaan, vaan katsoo, että herjauksen kohteeksi joutuneen virkamiehen on itse huolehdittava puolustuksestaan henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisesti?

Voiko komissio lisäksi ilmoittaa, miten se voi 24 artiklan mukaisesti tukea herjauksen kohteeksi joutunutta virkamiestä? Miten komissio aikoo varmistaa, että OLAFin virkamiehen palvelusaikanaan hankkimien salaisten tietojen hallussapito ja virkamiehen mahdollinen ammattiyhdistystoiminta eivät aiheuta eettistä (kelpoisuutta koskevaa) ristiriitaa?

(¹) EYVL C 374 E, 28.12.2000, s. 48.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(23. toukokuuta 2000)

Ennen uuden työntekijän palkkaamista komissio tarkistaa työnhakijoiden esittämien asiakirjojen perusteella, että henkilöstösääntöjen 28 artiklassa ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 12 artiklan 2 kohdassa ja 55 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Komissiolla ei ole tietoja, jotka viittaisivat siihen, että petostentorjunnan koordinoituyksikössä (UCLAF) työskentelevät virkamiehet ja muu henkilöstö eivät täyttäisi näitä edellytyksiä.

Sama velvoite koskee asiaa koskevan asetuksen nojalla OLAF:n henkilöstön nimittävänä viranomaisena Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) johtajaa. Jos työntekijä rikkoo OLAF:n henkilöstösääntöjä, häntä kohdellaan samojen kurinpitomenettelyjen mukaisesti kuin ketä tahansa laittomasti toiminutta komission virkamiestä. OLAF:n johtaja ilmoitti komissiolle, että hänen tietääkseen OLAF:ssa työskentelevät virkamiehet ja muu henkilöstö eivät ole rikkoneet edellä mainittuja sääntöjä. Johtaja kuitenkin myönsi, että OLAF:ssa on käynnissä kurinpitomenettely, joka koskee erään virkamiehen mahdollista virkavirhettä. Asiasta ei vielä ole tehty lopullista päätöstä ja siksi parlamentin jäsenelle ei voida tässä vaiheessa antaa enempää tietoja.

Jos virkamiehen ammatillisen luotettavuuden suhteen esitetään perusteettomasti vakavia syytöksiä, hallinnon on henkilöstösääntöjen 24 artiklan nojalla toteutettava tarvittavat toimenpiteet virkamiehen maineen puhdistamiseksi. Tällaisissa tapauksissa hallinnolla on laaja harkintavalta sen suhteen, mitä keinoja virkamiehen avustamisessa käytetään, jollei yhteisöjen tuomioistuin toisin päättä. Sen on kumottava syytökset ja pyrittävä kaikin keinoin palauttamaan virkamiehen maine. Henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaiset avustustoimet riippuvat uhkauksen tai kantelun luonteesta ja uhrin toiveista.

Henkilöstösääntöjen 17 artiklan mukaan virkamiehen on noudatettava ehdotonta vaitiolovelvollisuutta sellaisten asioiden ja tietojen suhteen, jotka hän saa tietoonsa hoitaessaan tehtäviään tai niiden yhteydessä. OLAF:n henkilöstö ei siis saa käyttää salaisia tietoja mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin virkamiehelle uskottujen tehtävien hoitamiseen.

Viraston johtajan vastuulla on toteuttaa tarvittavat organisatoriset toimenpiteet, mikäli hän katsoo, että virkamiehen virkavelvollisuudet ja hänen ammattiyhdistystoimintansa saattavat aiheuttaa eettisiä ongelmia.

(2001/C 72 E/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1051/00

esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE-DE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: EU:n asetuksen N:o 850/98 mukaiset eri kampelalajien vähimmäiskoot

Uuden EU:n asetuksen N:o 850/98⁽¹⁾ liite XII ei sisällä eri kampelalajien (kampela, piikkikampela, silokampela, pikkupääkampela, mustaeväkampela ja hietakampela) vähimmäiskokoja, toisin kuin asetuksen aiempi versio. Voiko komissio tästä syystä vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Jäivätkö kampelalajien vähimmäiskoot vahingossa vaille huomiota vai poistettiin ne asetuksesta tarkoituksella?
2. Jos kampelalajien vähimmäiskoot poistettiin asetuksesta tarkoituksella, miksi komissio päätyi tähän ratkaisuun?
3. Onko komissio sitä mieltä, että kullekin kulutushyödykkeeksi tarkoitettulle kalalajille on määriteltävä vähimmäiskoko, jotta laji voi kutea edes kerran ja jotta sen kanta voidaan turvata?
4. Onko komissio tietoinen, että alimittaisia kaloja ei voida myydä, koska niissä on vain vähän lihaa?
5. Onko komissio tästä syystä sitä mieltä, että punakampelan vähimmäiskoko ei saisi alittaa 25 cm:ä, jotta se voidaan vielä luokitella kulutushyödykkeeksi?

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 63.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(31. toukokuuta 2000)

Poisto tehtiin tarkoituksella ja jäsenvaltiot hyväksyivät sen neuvotteluissa, jotka johtivat Koillis-Atlantin teknisen toimenpidepaketin tarkistukseen kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30. maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 mukaisesti.

Komission tärkein tavoite teknisen toimenpidepaketin tarkistamisessa oli lisätä mahdollisuuksien mukaan kalastusvälineiden valikoivuutta yhteisön kalavesien tärkeimmissä kalalajeissa. Harvoja poikkeuksia lukuun ottamassa neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 liitteessä XII tarkoitettut kalalajit ovat niitä, joita kalastetaan eniten. Komissio yritti – jälleen mahdollisuuksien mukaan – vahvistaa aluksesta purettavan kalan vähimmäiskoot suhteessa näiden lajien pyynnissä käytettyjen kalastusvälineiden valikoivuuteen.

Parlamentin jäsenen luettelemat kampelalajit eivät ole yleisimpiä lajeja. Näiden lajien yksilöitä jää kalastusvälineisiin, joita käytetään ensisijaisesti yleisten lajien pyyntiin. Kaikki pyydykseen jääneet ja sen jälkeen mereen lasketut kalat, myös parlamentin jäsenen luettelemat, ovat joko kuolleita tai kuolemaisillaan. Mereen laskemisella on vähän tai ei lainkaan vaikutusta kalavarojen säilymiseen.

Jotta kullekin lajille voitaisiin määrittää sellaiset maihin tuotavan kalan vähimmäiskoot, että niiden yksilöt voivat kutea ainakin kerran, olisi hyväksyttävä hyvin suuret silmäkoot. Vain siten voitaisiin taata, ettei minkään lajin yksilöitä pyydetä eikä tapeta, ennen kuin ne kypsyvät kutuikään. Parlamentin jäsenen ehdottamien edellytysten luominen esimerkiksi kampelalle vaatisi yli 130 millimetrin silmäkoko. Valitettavasti tämän kokoiisiin verkkoihin jäisi vain vähän merianturoita. Kampelaa pyydetään hyvin usein yhdessä merianturan kanssa, jonka pyynnissä optimaalinen silmäkoko on 80 millimetriä. Jos jälkimmäistä silmäkokoä käytetään kampelan ja merianturan sekakalastuksessa, saataisiin 17 senttimetrin pituisia ja sitä suurempia kampeloita. Kampela on kutuikään ehtiessään reilusti yli 17 senttimetrin pituinen. Tähän ongelmaan ei ole tyydyttävää ratkaisua, kuten ei moniin muihinkaan samankaltaisiin sekakalastuksen ongelmiin.

"Alimittaisia" kaloja ei pitäisi tuoda maihin, vaan ne olisi laskettava mereen, koska ne ovat pienempiä kuin neuvoston asetuksessa (EY) N:o 850/98 säädetään. Jos vähimmäiskokoa ei ole määritelty, kaikki kalat saa tuoda maihin, mutta se ei ole pakollista. Jos pienille kaloille ei ole markkinoita, kalastajat saavat heittää ne pois. Jos markkinoita löytyy, ne olisi parempi tuoda maihin ja myydä kuin heittää takaisin mereen kuolleina tai kuolemaisillaan.

Kalastettaessa merianturaa 80 millimetrin silmäkoolla pyydykseen jää myös paljon kampeloita. Näissä olosuhteissa vähintään 17 senttimetrin kampelat otetaan alukseen. Tämä oli perusteena komission alkuperäisessä ehdotuksessa, jossa kampelalle esitettiin 17 senttimetrin vähimmäiskokoa. Lopulta päästiin sopimukseen 22 senttimetrin vähimmäiskoosta. Jos nyt vahvistetaan 25 senttimetrin vähimmäiskoko, kaikki 17–24 senttimetrin pituiset kampelat olisi laskettava mereen, kuolleina tai kuolemaisillaan. Tällä olisi vain vähän tai ei lainkaan vaikutusta kampelavarojen säilyttämiseen.

On myös tähdennettävä, ettei kalaa luokitella pelkästään "kulutushyödykkeeksi". Joitakin silliin liittyviä poikkeustapauksia lukuun ottamatta maihin tuotua kalaa saa käyttää mihin tahansa tarkoitukseen.

(2001/C 72 E/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1052/00

esittäjä(t): **Brigitte Langenhagen (PPE-DE) komissiolle**

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: EU:n asetuksen N:o 850/98 III osaston 29 artiklan säännösten noudattamista koskeva valvonta (maksimaalinen moottorin teho 221 kW)

EU:n asetuksessa N:o 850/98⁽¹⁾ säädetään merkityistä alueista, joilla kampelaa saa kalastaa vain suhteellisen alhaisilla moottorin tehoilla varustetuilla aluksilla (enintään 221 kW). Säännöksellä on tarkoitus suojella kampelakantaa. Luokituslaitos Germanischer Lloyd on kuitenkin ilmoittanut, että moottoreiden valvonnasta ja varmistamisesta huolimatta kaikkia moottorityyppisiä, erityisesti elektronisia suihkutussuuntoreita, voidaan manipuloida moottorin tehon nostamiseksi yli sallitun enimmäisrajan.

Voiko komissio tätä taustaa vasten vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Pitääkö komissio moottorin tehoja koskevaa valvontaa riittävänä, vaikka tehoja on moottorien varmistamisesta huolimatta mahdollista manipuloida?
2. Onko komissio sitä mieltä, että teknisiä määräyksiä (esimerkiksi silmukoiden määrä verkossa) pitäisi voida tarkastaa helpommin ja nopeammin, jolloin niitä olisi myös hankalampi manipuloida, mikä edistäisi kalakantojen suojelua?

3. Miten komissio valvoo tarkastustoimia? Millaisia tuloksia se on tähän mennessä saanut? Mihin toimiin se ryhtyy mahdollisten puutteiden poistamiseksi?

(¹) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 63.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2000)

1. Komissio on tietoinen siitä, että konetehoa voidaan manipuloida monin tavoin, eikä konetehon valvonta ole todennäköisesti koskaan täysin riittävää. Puomitroolien konetehon yläraja on asetettu lainsäädännössä. Siitä säädetään kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30. maaliskuuta annetun neuvoston asetuksen (EY) 850/98 (¹) 29 artiklassa.

2. Teknisiä sääntöjä voitaisiin ehkä valvoa helpommin ja nopeammin. Jos konetehon rajoittaminen korvattaisiin täysin tällaisilla säännöillä, ns. kampelan rauhoitusalueelle päästetyiltä aluksilta poistuisivat kaikki konetehto- ja kokorajoitukset. Toisin sanoen kampelan rauhoitusalue lakkaisi olemasta ja siten nuoren kampelan säilyttämistoimenpiteiden vaikutukset heikkenisivät tai jäisivät olemattomiksi. Komissio on halukas harkitsemaan esimerkiksi parlamentin jäsenen ehdottamia teknisiä toimenpiteitä konetehorajoitusten lisäksi.

3. Yhteisön laissa säädettyjen toimenpiteiden seuranta ja täytäntöönpano on jäsenvaltioiden vastuulla. Jos jäsenvaltio havaitsee, että jokin alus rikkoo säädettyjä edellytyksiä, sen velvollisuus on ryhtyä asianmukaisesti oikeudellisiin toimiin. On valitettavaa, että joissakin tapauksissa jäsenvaltiot eivät ole hyödyntäneet tiettyjä niiden käytettävissä olevia mahdollisuuksia (esimerkiksi aluksen polttoaineenkulutusta) tarkastaessaan, onko laillisia vaatimuksia mahdollisesti rikottu.

Komission tarkastajien tehtävänä on varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat velvollisuuksiaan asianmukaisesti. Komissio on tehnyt viime vuosina monia tarkastuksia, joiden perusteella se epäilee – mutta ei pysty varmasti todistamaan – että puutteita on. Niiden korjaamiseksi on tarpeen pohtia, miten konetehoa voitaisiin mitata yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa. On myös muistettava, että konetehon määrittämis- ja edellytysten oikeudellisessa tulkinnassa on huomattavia eroja jäsenvaltioiden välillä.

Komissio toteuttaa parhaillaan toimia, joilla edistetään yhteisön standardin kehittämistä merialusten konetehon mittausta varten. Se voi myöhemmin ehdottaa standardin muuttamista pakolliseksi yhteisön lainsäädännöllä.

(¹) EYVL L 125, 27.4.1998.

(2001/C 72 E/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1093/00

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(7. huhtikuuta 2000)

Aihe: Antibiootteja sisältävät kananmunat

Italialainen kuluttaja-alan aikakausjulkaisu "Altroconsumo" hankki Rooman ja Milanon eri supermarketista yhteensä 32 kananmunapakkausta ja tutki niiden sisällön. Tutkitut kananmunat olivat A-luokan kananmunia, eli ne oli käytettävä tuoreina ja niiden olisi pitänyt olla laadultaan parhaita. Yhdeksässä tapauksessa kananmunista löytyi kiellettyjä antibiootteja sulfonamidia ja kinolonin johdannaisia.

Kasvatusvaiheessa eläimille syötetään tautien ehkäisemiseksi lääkeaineita. Tänä aikana tai välittömästi sen jälkeen munitut munat on tietenkin tuhottava. Näin on toimittava, vaikka hoito keskeyttäisiin. On ehdottoman välttämätöntä antaa tarvittavan määrääjän kuluu, jotta aineet poistuvat kanojen elimistöä. Tätä määräaika ei ole selvästikään noudatettu. Antibiootteja sisältävien kananmunien nauttiminen merkitsee, että tietyistä bakteereista tulee vastustuskykyisempiä ja ihmisen elimistö tottuu näihin aineisiin, mikä heikentää antibioottien tehoa ihmisen sairastuessa.

Onko komissio tietoinen tästä ongelmasta ja aikooko se ryhtyä toimiin kuluttajansuojan ja unionin kansalaisten terveyden turvaamiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(9. kesäkuuta 2000)

Elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽¹⁾ liitteen II mukaan munissa on valvottava antibakteeristen aineiden, mukaan lukien sulfonamidit ja kinolonit, käyttöä riippumatta siitä, onko kyseisten aineiden käyttö munivilla kanoilla sallittua vai ei.

Komissio ei ole saanut Italian kansallista raporttia valvontaohjelman tuloksista vuodelta 1999.

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksen johdosta komissio on pyytänyt Italian viranomaisilta asiaa koskevaa selvitystä ja ryhtyy vastauksen saatuaan tarvittaviin toimenpiteisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996.

(2001/C 72 E/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1115/00

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(11. huhtikuuta 2000)

Aihe: Eläinten suojelu kuljetuksen aikana

Komission vuonna 1999 julkaisemat viisi raporttia yhteisön eläinlääkärien tarkastusmatkoista eri jäsenvaltioihin osoittavat, että eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun neuvoston direktiivin 91/628/ETY⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 95/29/EY⁽²⁾) rikkomista ilmenee laajalti.

Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa muistuttaakseen jäsenvaltioita siitä, että:

- niiden tulisi hylätä reittisuunnitelmat, joihin ei sisälly järjestelyjä koskien lampaiden tai karjan purkamista kuljetusajoneuvosta ja ruokkimista, juottamista sekä 24 tunnin lepoa 29 tunnin kuljetuksen jälkeen; ja että
- "perusvarusteltuja" ajoneuvoja, jotka eivät ole neuvoston asetuksen 411/98⁽³⁾ mukaisia, ei tulisi käyttää eläinten kuljetukseen matkoilla, jotka kestävät enemmän kuin 8 tuntia.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52.

⁽³⁾ EYVL L 52, 21.2.1998, s. 8.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. toukokuuta 2000)

Komissio on tietoinen siitä, että yhteisössä suoritetaan edelleen kuljetuksia, jotka rikkovat eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19. marraskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/628/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 29. kesäkuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/29/EY⁽²⁾, säännöksiä.

Jäsenvaltiot ovat itse vastuussa yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanosta käytännössä. Komission asian-
tuntijat tekevät kuitenkin säännöllisesti tarkastuksia paikalla varmistaakseen, että direktiiviä sovelletaan
yhdenmukaisesti ja että jäsenvaltioiden viranomaiset noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia.

Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston (FVO) tarkastuskäynneillä on havaittu seuraavia rikkomuk-
sia: viranomaiset ovat hyväksyneet säännösten vastaisia reittisuunnitelmia ja ajoneuvoja, jotka eivät ole yli
kahdeksan tuntia kestäviin eläinkuljetuksiin käytettäville maantieajoneuvoille asetettavista eläinten suojelua
koskevista lisävaatimuksista 16. helmikuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 411/98⁽³⁾
mukaisia. Kreikkaa vastaan on aloitettu eläinten suojeluun kuljetusten aikana liittyvät rikkomismenettelyt,
ja niitä valmistellaan myös joitakin muita jäsenvaltioita vastaan.

Komissio on hiljattain toteuttanut monia lisätoimenpiteitä parantaakseen eri tavoin eläinten suojelua
kuljetusten aikana.

Neuvoston direktiivin 91/628/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 95/29/EY, 13
artiklassa säädetään, että komissio esittää neuvostolle kertomuksen jäsenvaltioiden direktiivin täytäntöön-
panosta saamista kokemuksista ja liittää siihen mahdolliset ehdotukset. Kertomus esitetään neuvostolle
ennen kesäkuuta 2000 ja siinä otetaan huomioon kaikki saatavilla olevat tiedot ja etenkin parlamentin
jäsenen mainitsemat FVO:n tarkastuskäyntien tulokset. Komissio esittää edellä mainitun kertomuksen
päätelmien perusteella ehdotuksia nykyisen lainsäädännön muuttamiseksi parantaakseen täytäntöönpanoa.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991.

⁽²⁾ EYVL L 148, 30.6.1995.

⁽³⁾ EYVL L 52, 21.2.1998.

(2001/C 72 E/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1159/00

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(11. huhtikuuta 2000)

Aihe: Valkoinen kirja elintarviketurvallisuudesta ja Euroopan elintarvikeviranomaisesta

Tammikuussa 2000 julkaistiin valkoinen kirja elintarviketurvallisuudesta (KOM(1999) 719). Sen neljän-
nessä luvussa käsitellään Euroopan elintarvikeviranomaisen perustamista. Luvussa viisi käsitellään elintarvi-
keturvallisuuteen liittyviä lainsäädäntönäkökohtia.

Merkinnöistä on monilla aloilla, elintarviketurvallisuus mukaan lukien, tullut kauppapoliittinen kysymys.
Yhteisö pyrkii luomaan merkinnöille monenkeskiset suuntaviivat (99 kohta). Unioniin tuotuihin elintarvik-
keisiin olisi luonnollisesti sovellettava samoja merkintäsäännöksiä kuin EU:n sisällä tuotettuihin elintarvik-
keisiin.

Aikooko komissio pyrkii siihen, että monenkeskiset merkintöjä koskevat suuntaviivat vastaavat vähintään
EU:n kyseisiä säännöksiä? Mikäli aikoo, onko tämänsuuntaisiin toimiin jo ryhdytty kansainvälisillä
foorumeilla. Mikä ei aio, miksi komissio suhtautuu kielteisesti samantasoiisiin monenkeskisiin merkintöjä
koskeviin suuntaviivoihin ja mitä vaihtoehtoja komissiolla on samojen merkintäsäännösten soveltamiseksi
EU:hun tuotuihin elintarvikkeisiin kuin EU:ssa tuotettuihin elintarvikkeisiin.

Pascal Lamyn komission nimissä antama vastaus

(16. kesäkuuta 2000)

Komission politiikan mukaan pakollista merkintää tulisi soveltaa yhtäläisesti sekä yhteisön tuotteisiin että
kolmansista maista tuotuihin tuotteisiin. Tämänhetkinen yhteisön lainsäädäntö jo asettaa yleiset ja erityiset
säännöt, joita on sovellettava sekä yhteisön tuotteisiin että tuontivalmisteesiin. Tähän mennessä näitä
vaatimuksia ei ole asetettu kyseenalaisiksi. On kuitenkin tärkeitä tekijöitä, jotka kansainvälisessä kaupan-
käynnissä tulisi ottaa huomioon.

Merkintä on laaja termi, jolla voi olla useita tavoitteita. Siihen voivat kuulua tiedottaminen kuluttajalle tuotteen sisällöstä, tuotantomenetelmistä ja aineosista, sekä varoitukset tietyistä terveysvaaroista (esimerkiksi tuotteen sisältämät mahdolliset allergeenit). Merkintää koskee Maailman kauppajärjestön (WTO) terveyttä ja kasvien terveyttä koskeva sopimus, jossa se kytketään suoraan elintarviketurvallisuuteen. Muutoin sitä koskee WTO:n sopimus teknisistä kaupan esteistä, tai jopa GATT-sopimus. Teknisiä kaupan esteitä koskevan sopimuksen tarkoituksena on varmistaa, että tekniset toimenpiteet eivät haittaa kansainvälistä kauppaa. Kaupankäyntiä rajoittavat toimet hyväksytään ainoastaan silloin kun niillä on laillinen tavoite. Tiedottamista kuluttajalle ei ole erityisesti mainittu teknisten kaupan esteiden luettelossa toistaiseksi, mutta terveyshaitat ja harhaanjohtavien käytäntöjen ehkäiseminen on mainittu erityisesti. Tämä ei tarkoita, että tiedottamista kuluttajalle voitaisiin pitää laillisena tavoitteena teknisiä kaupan esteitä koskevan sopimuksen mukaisesti, koska ensinnäkin sopimus antaa luvan merkitsemiseen, kun sitä käytetään harhaanjohtavien käytäntöjen ehkäisemiseen ja toiseksi, koska lakiperusteisten tavoitteiden luettelo ei ole kattava.

Komissio toivoo, että käydään monenkeskisiä neuvotteluja, joissa pyritään kansainväliseen sopimukseen näissä asioissa. Codex Alimentarius -komissio on luonut yleiset ja erityiset normit joillekin tuoteluokille. Komissio osallistuu Codex-komission kokouksiin ja yhdessä jäsenvaltioiden kanssa se tekee parhaansa päästäkseen sopimukseen, joka täyttää yhteisön tavoitteet ihmisterveyden ja kuluttajalle tiedottamisen osalta.

(2001/C 72 E/024)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1169/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(10. huhtikuuta 2000)

Aihe: Muuntogeenisen puuvillan siemenet

Muuntogeenisen puuvillan siementen maahantuonti ja istuttaminen on kielletty Euroopan unionissa yhteisön direktiiveillä 90/220⁽¹⁾ ja 98/95⁽²⁾. Saamieni tietojen mukaan Kreikkaan on tuotu sallittujen puuvillalajikkeiden siemeniä, joiden joukossa myös muuntogeenisen lajikkeen siemeniä. Siementen sertifiointista vastaavan kansainvälisen elimen (Association of Official Seed Certification Agencies, AOSCA) tietojen mukaan Yhdysvallat ei myönnä todistusta siitä, että maasta viedyt siemenet olisivat geenitekniikalla muunneltuja.

Kun otetaan huomioon, että yhteisön lainsäädäntö kieltää muuntogeenisten lajikkeiden siementen kaupan ja käytön, kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Aikooko komissio kieltää muuntogeenisen puuvillan ja muiden kasvilajien siementen tuonnin Yhdysvalloista ja muista maista Euroopan unioniin tapauksissa, joissa ei voida virallisesti todistaa, että siemeniä ei ole muunneltu geenitekniikalla?
2. Voivatko jäsenvaltiot kieltää yksipuolisesti tällaisten siementen maahantuonnin voimassa olevan yhteisön lainsäädännön perusteella?

⁽¹⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

1. Yhdellekään geneettisesti muunnellulle puuvillalajikkeelle ei ole vielä annettu geneettisesti muunneltujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY C osan mukaista yhteisön markkinointilupaa. Kaksi hakemusta, jotka koskevat hyönteisille ja torjunta-aineille vastustuskykyisen puuvillan kaupan pitämistä, odottavat parhailaan hyväksyntää direktiivin mukaisessa luvansaantimenettelyssä.

Nykyisen yhteisön lainsäädännön mukaan geneettisesti muunnellun aineen siementen tai niitä sisältävien tuotteiden, joille ei ole annettu lupaa yhteisössä neuvoston direktiivin 90/220/ETY tai muun vastaavan näitä tuotteita nimenomaan koskevien yhteisön säännösten mukaisesti, markkinoille saattaminen, tuonti mukaan lukien, on kielletty. Tämä koskee myös perinteisten lajikkeiden siemeneriä, jotka sisältävät kiellettyjen geneettisesti muunneltujen aineiden epäpuhtauksia.

Kuten komission valkoisen kirjan elintarvikkeiden turvallisuudesta⁽¹⁾ liitteen kohdassa 77 sanotaan, komissio aikoo vahvistaa voimassa olevan siemeniä koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti puhtausvaatimukset geneettisesti muunneltujen siementen satunnaisen esiintymisen varalta sekä siementen päällysmerkintöjä koskevia erityisiä vaatimuksia geneettisesti muunnetun aineen osalta. Tällä varmistetaan, että nämä vaatimukset ja päällysmerkintöjä koskevat vaatimukset sisällytetään siementen viralliseen varmenusmenettelyyn, joka on vahvistettu yhteisössä tuotetuille siemenille puuvillan osalta direktiivissä 69/208/ETY. Samat toimenpiteet lisätään myös siementen vastaavuusjärjestelmään, joka kattaa yhteisöön tuotujen siementen vaatimukset, jotka on vahvistettu mainitun puuvillaa koskevan direktiivin perusteella.

Jäsenvaltioiden viranomaisten on sillä välin yhteisön lainsäädännön noudattamisen valvontaa koskevan yleisen veloitteen mukaisesti arvioitava vaaraa geneettisesti muunnetun aineen luvattomasta esiintymisestä, ja jos on aihetta epäilyyn, suoritettava asianmukaiset kokeet tartunnan saaneiden erien torjumiseksi ja niiden kaupan pitämisen ja käytön estämiseksi.

Tässä tilanteessa komissio ei ehdota toistaiseksi siementen tuonnin kieltämistä pelkästään sillä perusteella, että viejää ei ole virallisesti varmentanut, että siemenet eivät sisällä geneettisesti muunnettua ainetta.

2. Jäsenvaltiot voivat asiaankuuluvien yhteisön säännösten mukaisesti vaadittujen vapaaehtoisten tarkastusten lisäksi lisätä yksipuolisesti minkä tahansa muun yhteisön lainsäädännön mukaisen tarkastuksen kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin sovellettavaan menettelyyn ja ryhtyä tarvittaviin toimiin yhteisön lainsäädäntöön soveltumattomien havaintojen osalta. Jäsenvaltioiden yksipuoliselle siementen tuontikiellolle ei ole kuitenkaan perusteita pelkästään siitä syystä, että viejämäällä ei ole arvoisan parlamentin jäsenen ensimmäisessä kysymyksessä tarkoittamaa virallista varmennusta siemenille.

⁽¹⁾ KOM(1999) 719 lopullinen.

(2001/C 72 E/025)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1170/00

esittäjä(t): Arlindo Cunha (PPE-DE) komissiolle

(10. huhtikuuta 2000)

Aihe: Portugalin maitokiintiö

1. Lehmänmaidontuotanto Portugalissa on lisääntynyt huomattavasti, etenkin vuonna 1999 ja tuotannon kasvu on erityisen merkittävä tietyillä maidon tuotantoon keskittyneillä alueilla, kuten Azorien itsehallintoalueella.

2. Markkinointivuonna 1999–2000 on näkynyt merkkejä siitä, että lehmänmaidon tuotanto saattaa ylittää Portugalille varatun kiintiön, tiettyjen arvioiden mukaan jopa yli 100 000 tonnilla.

3. On kummallista, että Portugalin hallitus ei yrittänyt ratkaista tätä ongelmaa Agenda 2000:een liittyvästä YMP:n uudistuksesta käytyjen neuvottelujen yhteydessä, kuten muut jäsenvaltiot tekivät, ottaen huomioon, että jo tuolloin oli nähtävissä riittävästi merkkejä Portugalin maitokiintiötä koskevasta suuresta ongelmasta.

4. Maatalousmarkkinoista ja elintarvikkeiden laadusta vastaavan valtiosihteerin kabinetin 13.3.2000 antaman tiedonannon mukaan Portugalin hallitus on EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen syrjäisimpien alueiden erityiskohtelua koskevien määräysten perusteella pyytänyt komissiolta Azorien itsehallintoalueelle myönnettävän maitokiintiön korottamista 125 000 tonnilla, kuitenkin niin, ettei se vaikuta nykyiseen Portugalin kansalliseen kiintiöön.

Onko Portugalin hallitus ottanut yhteyttä komission asiasta vastaaviin yksikköihin – esimerkiksi Teidän toimivaltaanne kuuluviin yksikköihin – neuvotellakseen Portugalin maitokiintiön korottamisesta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 2000)

Komission tietoon ovat kantautuneet huhut Portugalin maitokiintiön ylittymisestä markkinointivuonna 1999/2000, jonka syynä on muun muassa tuotannon lisääntyminen Azoreilla. Minkäänlaisia tarkkoja lukuja ei kuitenkaan ole todennäköisesti saatavilla ennen jäsenvaltioiden säädöksellä vahvistamaa päivämäärää markkinointivuoden 1999/2000 lopullisten tulosten toimittamiseksi komissiolle, eli viimeistään 31. elokuuta 2000.

Tämän vuoksi Azorien tilanne on erikoislaatuinen: se on ainoa kaikista syrjäisistä alueista, jolla on ylituotantoa paljon yli oman sisäisen kulutuksensa, ja jota viedään mantereelle, jossa vaara yhteisön talousarvion varoin toteutettavista interventio-ostoista on todellinen. Kaikki muut erityisen syrjäiset alueet ovat nettotuojia ja niiden kokonaistuotanto ei ole edes kahdeskymmenesosaa Azorien tuotannosta.

Portugalin hallitus on toimittanut komissiolle marraskuulta 1999 ja maaliskuulta 2000 olevat asiakirjat Poseima-järjestelmän tarkistamisesta ja EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan (entinen 227 artikla) 2 kohdan soveltamisesta, mutta niissä ei käsitellä maitokiintiökysymystä. Viime kuukausina tämä ongelma on otettu esille ainoastaan yhteyksissä parlamentin jäsenten kanssa. Komissio vastaanotti kuitenkin huhtikuun alussa Portugalin viranomaisilta virallisen pyynnön Azorien maitokiintiön nostamisesta. Tätä pyyntöä tarkastellaan parhaillaan.

(2001/C 72 E/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1171/00

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(12. huhtikuuta 2000)

Aihe: Tuki ydinenergialle ja uusiutuville energiamuodoille

Voiko komissio vastata esitettyyn kysymykseen (kysymys E-2635/99) ⁽¹⁾? Komissiota pyydetään erityisesti esittämään taulukkomuodossa yhteisön perustamisen jälkeen vuosittain myönnetty rahallinen tuki.

Kysymyksen alkuperäinen sanamuoto oli seuraava:

1. Voiko komissio esittää luettelon, josta ilmenee, miten paljon tukea on maksettu Euroopan yhteisöjen talousarvion vastaavista budjettikohdista toisaalta ydinenergialle (fuusio mukaan lukien) ja toisaalta uusiutuville energiamuodoille (aurinko ja tuuli) yhteisöjen perustamisen jälkeen?
2. Jos ei, miksi ei?

⁽¹⁾ EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 187.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

Kuten komissio jo mainitsi vastauksessaan⁽¹⁾ parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2635/99, komissiolla on käytettävissään ajanjaksoa 1990–1999 koskevat tiedot. Tiedot on esitetty alla taulukkomuodossa kysyjän pyynnön mukaisesti:

(miljoonaa euroa)

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
JOULE I (muu kuin ydinenergia) ⁽¹⁾	89,8	26,7	6,6							
JOULE II (muu kuin ydinenergia) ⁽¹⁾		—	136,4	94,6	26,5					
Edistämistoimet (uusiutuvat energialähteet) ⁽¹⁾					24,9					
4. puiteohjelma (muu kuin ydinenergia) ⁽¹⁾						313,3	163,5	266,5	260,1	
5. puiteohjelma (muu kuin ydinenergia) ⁽¹⁾										211,6 ⁽²⁾
Altener I B4-1030				5,0	10,0	13,0	10,2	8,6		
Altener II B4-1030									11,0	15,4
Thermie B6-7151 ⁽³⁾	6,6	35,7	35,0	35,2	46,6					
Demonstraatio (energia) ⁽²⁾						30,1	37,4	57,1	30,2	66,9
2. puiteohjelma (ydinturvallisuus/fuusio)	242,2	156,8	46,0	3,8	3,3					
3. puiteohjelma (fissio/fuusio)			134,8	222,9	222,3					
4. puiteohjelma (fissio/fuusio)						340,1	258,6	197,8	206,4	
5. puiteohjelma (fissio/fuusio)										237,8
Radioaktiivisen materiaalin kuljetus B4-1020 ⁽⁴⁾	0,4	0,4	0,2	0,2	—	—	2,0	0,7	—	0,5
Koulutus (ydinmateriaalivalvonta)				0,3	0,7	0,9	1,3	1,8	0,1	1,1

⁽¹⁾ Uusiutuvia energialähteitä koskevat määrät ovat kiinteä osa TTK-ohjelman muita energiamuotoja kuin ydinenergiaa koskevaa budjettikohtaa, joka ei siis koske yksinomaan uusiutuvia energialähteitä. Ainoastaan vuonna 1994 tutkimuksen talousarviossa oli uusiutuvia energialähteitä varten erillinen budjettikohta, joka ei liittynyt tiettyyn ongelmaan. Vuosia 1995–1998 ja vuotta 1999 koskevat luvut sisältävät energian pääosaston hallinnoiman demonstraatiota koskevan osan.

⁽²⁾ Määrärahojen toteuttaminen.

⁽³⁾ Esitetyt luvut koskevat ainoastaan uusiutuvia energialähteitä (mm. biomassa, geoterminen energia, vesivoima, aurinko- ja tuulienergia, uusiutuvien energialähteiden hyödyntäminen rakennuksissa ja uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian integroiminen) ja ainoastaan demonstraatiohankkeita. Tietyt tiedonlevityksen alalla toteutettavat toimet, mukaan luettuina uusiutuviin energialähteisiin liittyvän OPET-verkon toiminta, eivät sisälly yllä oleviin lukuihin, sillä niitä ei ole luokiteltu energialähteiden mukaan.

⁽⁴⁾ SURE-ohjelma (1999) mukaan luettuna.

⁽¹⁾ EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 187.

(2001/C 72 E/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1173/00**esittäjä(t): Malcolm Harbour (PPE-DE) komissiolle**

(12. huhtikuuta 2000)

Aihe: Moottoriajoneuvoalan tietoyhteiskuntahankkeiden rahoitus

Ottaen huomioon käynnissä olevat Keski-Englannin autoteollisuuden uudelleenjärjestelyt, jotka ovat seurausta BMW:n päätöksestä pilkkoa Rover-ryhmä, voisiko komissio harkita erityisrahoituksen myöntämistä

Keski-Englannissa toteutettaville tietoyhteiskuntahankkeille, jotka tähtäävät työpaikkojen luomiseen työtömäksi jäävälle koulutetulle työväestölle?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(8. kesäkuuta 2000)

Yhteisön rakennerahastojen talouden kehittämiseen pyrkiville ohjelmille myönnetty tuki on merkittävää Keski-Englannissa kaudella 2000–2006. Lissabonin Eurooppa-neuvostossa laaditun e-Europe -aloitteen seurauksena tietoyhteiskunnan kehittäminen on yksi komission toimintalinjoista ja se kuuluu moneen yhteisön rahoitusaloitteeseen. Komissio pyrkii varmistamaan, että alueen rakennerahasto-ohjelmien seuraavalla kaudella tietoyhteiskunnan kehittäminen otetaan käyttöön asianmukaisesti ja e-Europe -aloitteen mukaisesti.

Ensinnäkin suuri osa Keski-Englannin aluetta voi saada tavoitteen 2 ja vaiheittain poistuvan tavoitteen 2 mukaista rakennerahaston tukea. Keski-Englannin ohjelma, joka saa tukea yli 850 miljoonaa euroa, on Yhdistyneen kuningaskunnan suurin tavoitteen 2 ohjelmista kaudella 2000–2006.

Jäsenvaltion viranomaiset ovat toimittaneet hiljattain Keski-Englannin tavoitteen 2 kehittämissuunnitelman komissiolle ja siinä on esitetty seuraavat neljä toimintalinjaa: 1) monimuotoisen ja dynaamisen elinkeinoelämän perustan luominen; 2) taitoa ja koulutusta arvostavan alueen luominen; 3) kasvuun tähtäävän infrastruktuurin ja kasvuedellytysten luominen; 4) yhteisöjen uudistaminen. Ohjelman keskeisiä aiheita on tietoyhteiskunnan innovaatioiden tukeminen ja kehittäminen. Näiden toimintalinjojen yhteydessä voidaan suunnitella toteutettavaksi seuraavia toimia: tieto- ja tiedonvälitysteknologioiden käytön ja edistämisen harjoittelun tukeminen; korkeatasoista teknologiaa käyttävien pk-yritysten tukeminen erikoistunut yritys-tuki mukaan lukien; aloituspääomaa avustusten, lainojen tai riskirahoituksen muodossa. Suunnitelman luonnoksessa korostetaan tarvetta luoda uusia työpaikkoja ja arvioidaan jokaista edellä ehdotettua toimintalinjaa uusien työpaikkojen luomisen kannalta.

Toiseksi Keski-Englanti saa tavoitteen 3 ohjelman mukaista tukea, jota on myönnetty Yhdistyneelle kuningaskunnalle yhteensä 4 500 miljoonaa euroa. Tätä ja tavoitteen 2 mukaista rahoitusta voidaan käyttää aiemmin autoteollisuuden palveluksessa olleen ammattitaitoisen henkilöstön uudelleentyöllistämisen tukemiseen.

Näiden määrien lisäksi Keski-Englanti voisi myös saada enemmän tietoyhteiskunnan alaan kuuluvaa tukea innovatiivisille hankkeille. Komissio laatii parhaillaan näitä toimia koskevia suuntaviivoja.

(2001/C 72 E/028)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1174/00

esittäjä(t): Malcolm Harbour (PPE-DE) komissiolle

(12. huhtikuuta 2000)

Aihe: Moottoriajoneuvoalan tutkimus

Ottaen huomioon käynnissä olevat Keski-Englannin autoteollisuuden uudelleenjärjestelyt, jotka ovat seurausta BMW:n päätöksestä pilkkoa Rover-ryhmä, voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mikä on uuden moottoriajoneuvoteknologian tutkimushankkeiden tämänhetkinen tilanne?
2. Mitkä ovat mahdollisuudet kehittää lupaavaa uutta teknologiaa laatimalla erityinen ohjelma, jolla myönnetään käynnistysrahoitusta Keski-Englannissa toimiville uusille yrityksille?
3. Voisiko komissio tarjota erityisrahoitusta Roverin pilkkomisesta seuranneiden koulutettujen moottoriajoneuvoteknikkojen vakavien työllisyysongelmien lieventämiseksi?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(8. kesäkuuta 2000)

1. Rover-ryhmä on osallistunut vuodesta 1992 lähtien yhteensä 79 tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen hankkeeseen, jotka ovat saaneet Euroopan yhteisön rahoitusta. Rover-ryhmä on osallistunut joko koordinaattorina tai kumppanina erilaisiin autoalan tutkimus-, kehitys- ja demonstraatiohankkeisiin, joiden aiheista voidaan esimerkkeinä mainita kehittyneet suunnittelu- ja valmistustekniikat, informaatio- ja televiestintätekniikat, tehokkaat ja uusiutuvia energialähteitä hyödyntävät teknologiat, taitojen parantaminen sekä koulutustoiminta. Hankkeista 30 on edelleen meneillään.

2. Viides tutkimuksen puiteohjelma edistää yhteisön tutkimushankkeiden hyväksikäyttöä, mutta siinä on rajalliset mahdollisuudet tukea käynnistymisvaiheessa olevia uusia yrityksiä, joille voidaan myöntää tukea erityisesti innovaatioiden edistämistä sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) osallistumisen kannustamista koskevasta erityisohjelmasta.

Tämä pätee myös kolmanteen pk-yritysten monivuotiseen ohjelmaan, jonka yhteydessä on kysymys lähinnä Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ja Cordis-ohjelman WWW-sivuilla julkaistuihin tarjouspyyntöihin ja kiinnostuksenilmaisupyntöihin osallistumisesta.

Rahoitusta voi saada myös Euroopan teknologiaohjelmasta (ETF) ja ETF-alkurahoitusjärjestelmästä (kasvua ja työllisyyttä koskevan aloitteen osa), joita toteutetaan niitä hallinnoivien Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston kanssa. Tällöin yhteisön rahoitus myönnetään erityisten riskirahoittajien kautta, jotka toimivat valtuutettuina välittäjinä. Ne seuloivat rahoitukseen oikeutetut hakijat ja tekevät tämän jälkeen pääomasijoituksia valittuihin hakijayrityksiin taloudellisten kriteerien perusteella.

Suurin osa West Midlandsin alueesta (jolla Roverin Longbridgen tehdas sijaitsee) on oikeutettu tavoitteen 2 tai vaiheittain poistuvan tavoitteen 2 mukaiseen tukeen. Vastaavasti West Midlandsin alueella sijaitseva, yhteisön tavoitteen 2 mukaisen tuen piiriin kuuluva alue voi saada yhteisön rakennerahaston tukea yhteensä 850 miljoonaa euroa vuosina 2000–2006. Tavoitteen 2 kehityssuunnitelmaa koskevat neuvottelut ovat alkamassa, ja erityistä huomiota kiinnitetään autoteollisuuden alamäkeen ja tarpeeseen monipuolistaa niiden taloutta ja perustaa uusia yrityksiä. Rakennerahastoista ja erityisesti Euroopan aluekehitysrahastosta voidaan myöntää pk-yrityksille tukea seuraaviin toimintoihin: yritysten tukipalvelut, teknologian siirron rahoittaminen, rahoituksen ja lainojen saatavuuden parantaminen yritysten keskuudessa, infrastruktuurin tarjoaminen ja suora investointituki. Ohjelmassa suuntaudutaan kestävien työpaikkojen luomiseen ja alueen rakenteellisen muokkaamisen tukemiseen.

3. Mitä tulee autoteollisuuden teknisen koulutuksen saaneen henkilökunnan vakavaan työttömyyteen, mitään erityistä rahoitusta tai lisärahoitusta ei ole suunnitteilla Rover-ryhmän hajoamisen yhteydessä. Edellä mainitun tavoitteen 2 rahoituksen lisäksi West Midlandsin alue saa tavoitteen 3 kautta Euroopan sosiaalirahastosta huomattavan summan, joka voidaan käyttää muun muassa ratkaisemaan mahdollisia työttömyysongelmia, jotka aiheutuvat siitä, että BMW myy pois Roverin. West Midlandsin alue saa myös huomattavan osa Yhdistyneen kuningaskunnan tavoitteen 3 mukaisesta tuesta – 4500 miljoonaa euroa. Tavoitetta 3 koskeva suunnitelma on tehty asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan sosiaalirahaston osalta annetun asetuksen (ETY) N:o 4255/88 muuttamisesta 20. heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2084/93⁽¹⁾ määriteltyjen viiden politiikan osa-alueen mukaisesti. Roverin tapauksessa tulevat kysymykseen erityisesti kaksi politiikan osa-aluetta: aktiivinen työmarkkinapolitiikka (kohta a), jonka yksi strateginen tavoite on nimenomaan vähentää pitkäaikaistyöttömyyttä menetelmillä, jotka on suunnattu vastikään työttömäksi jääneisiin ja niihin, joilla on vaara jäädä työttömäksi, sekä sopeutuvuus (kohta d), jonka yksi strateginen tavoite on parantaa työvoiman taitoja ja sopeutuvuutta.

Lisäksi yhteisön toteuttaman ammatillista koulutusta koskeva Leonardo da Vinci -toimintaohjelma (toinen vaihe 2000–2006) tukee jäsenvaltioiden ohjelmia elinikäisen oppimisen alalla. Se saattaa antaa mahdollisuuden kehittää asianmukaisia koulutusvälineitä ja -mekanismeja (pilottihankkeiden muodossa) koulutus-

järjestelmien perustamiseksi. Nämä voivat puolestaan edistää työntekijöiden taitojen parantamisessa ja helpottaa onnistunutta paluuta työelämään.

(¹) EYVL L 193, 31.7.1993.

(2001/C 72 E/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1197/00

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(12. huhtikuuta 2000)

Aihe: Kansainvälisen maataloustutkimuksen neuvoa-antava ryhmä

Vuonna 1971 perustettu kansainvälisen maataloustutkimuksen neuvoa-antava ryhmä (CGIAR) on epävirallinen yhdistys, johon kuuluu 58 julkisen ja yksityisen sektorin jäsentä. CGIAR tukee kuudentoista kansainvälisen maataloustutkimuskeskuksen muodostamaa verkostoa ja sen tehtävänä on osallistua elintarvikehuollon turvaamiseen ja köyhyyden poistamiseen kehitysmaissa. Tätä tehtävää se toteuttaa harjoittamalla tutkimustoimintaa, tekemällä yhteistyötä, lisäämällä kehitysmaiden kapasiteettia sekä tarjoamalla toimintatukea. CGIAR edistää kestävästä maatalouskehityksestä, joka perustuu ympäristön kannalta järkevään luonnonvarojen hallintaan. Euroopan komissio on ollut CGIAR:lle tärkeä pitkän aikavälin taloudellisen tuen tarjoaja. Tuen antaminen kuitenkin keskeytettiin vuonna 1999, ja komissio on parhaillaan arvioimassa uudelleen tulevaa tukeaan CGIAR:älle.

Edellä olevan johdosta kysyn seuraavaa:

1. Myöntääkö komissio, että kansainväliset tutkimuskeskukset tekevät CGIAR:än tuella arvokasta työtä, jolla torjutaan nälänhätää kehitysmaissa ja parannetaan niiden maaseutualueiden elinehtoja?
2. Onko komissio tietoinen kuuluisan kansainvälisen paneelin hiljattain tekemästä arvioinnista? Paneelin puheenjohtajana toimi maailman tilaa käsittelevän neuvoston puheenjohtaja Maurice Strong, jonka mukaan CGIAR edustaa parasta kehitysapuun koskaan tehtyä investointia.
3. Onko komissio tietoinen, että CGIAR on parhaillaan määrittämässä uudelleen ohjelmiaan, jotka on tarkoitettu suunnata entistä suoraviivaisemmin maanviljelyn ja luonnonvarojen tutkimukseen kaikkein köyhimmissä maissa?
4. Onko komissio tietoinen siitä, että CGIAR:än tutkijoiden työskenteleminen tiiviissä yhteistyössä kehitysmaiden tutkijoiden kanssa antaa CGIAR:älle täysin ainutlaatuisen mahdollisuuden tukea kansallisia tutkimushankkeita ja yksittäisiä maanviljelijöitä, jotka ovat riippuvaisia näistä hankkeista?
5. Onko komissio tietoinen CGIAR:än lisääntyneestä työpanoksesta kala-, kotieläin- ja metsätaloudessa sekä metsänviljelyssä? Kaikkiin mainittuihin alueisiin sisältyy suuria mahdollisuuksia auttaa köyhää väestöä ja parantaa heidän elinympäristöään.

Jos komissio on tietoinen näistä tosiasioista, haluaako se

6. täysin tunnustaa sen ainutlaatuisen ja korvaamattoman roolin, joka CGIAR:ällä on EU:n tärkeimmissä kehitysapuasioissa kuten köyhyyden vähentämisessä, elintarvikehuollon turvaamisessa ja kehitysmaiden ympäristönsuojelussa?
7. kertoa Euroopan parlamentille milloin ja miten CGIAR-keskusten rahoitusta tullaan jatkamaan?
8. tutkia sitä mahdollisuutta, että tukea lisättäisiin ja tuen jatkumisen taattaisiin useammaksi vuodeksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2000)

Komissio on kansainvälisen maataloustutkimuksen neuvoa-antavan ryhmän (CGIAR) pitkäaikainen kumppani ja rahoittaja ja osallistuu aktiivisesti sen järjestelmän kehittämiseen. Se on tämän vuoksi luonnollisesti tietoinen sekä CGIAR:n osuudesta maatalousalan tutkimukseen että viimeaikaisesta asioiden kulusta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

CGIAR on tehnyt merkittävää työtä kehitysavun perustavoitteiden hyväksi (köyhyyden lievittäminen, elintarviketurva ja luonnonvarojen kestävä hallinta), mistä johtuen komissio pitää investoimista CGIAR:ään erittäin kannattavana.

Samalla kun komissio tunnustaa CGIAR-järjestelmän tärkeän osuuden kehitysavun perustavoitteiden kannalta, se toivoisi kuitenkin, että CGIAR edistyisi järjestelmän ohjelman muotoilussa toimintakaudelle 2005–2010 sekä rakenteellisten muutosten ja uusien kumppanuuksien suunnittelussa, jotta se pystyisi mukautumaan nopeasti muuttuvaan toimintaympäristöön.

Komissio määrittelee parhaillaan maatalousalan tutkimusta tukevaa johdonmukaista strategiaa ottaen vertailussa huomioon eri toimijoiden, CGIAR mukaan luettuna, tuomat edut.

CGIAR:ää tukevan kolmevuotishojelman rahoitusehdotuksesta suoritetaan parhaillaan ennakoarviointia. Ensimmäisen vuoden (2000) kokonaisrahoituksen määrä on 20 miljoonaa euroa.

Tällä hetkellä ei ole aikomusta nostaa nykyistä rahoitustasoa. Komissio pyrkii itse asiassa ylläpitämään CGIAR-järjestelmää koskevan painotuksen nykyisellään suhteessa yleiseen tasoon. Samalla komissio korostaa vahvasti alue- ja pienaluetasoa (avustamalla jatkossakin kansallisia tutkimusjärjestelmiä ja niiden alueellisia elimiä alueellisten tutkimusyhteistoimintaohjelmien kautta). Tämä jälkimmäinen painotus on osoittautunut hyvin tehokkaaksi muodostettaessa kumppanuuksia CGIAR:n ja alueiden välille.

(2001/C 72 E/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1199/00

esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle

(12. huhtikuuta 2000)

Aihe: Lapsille määrättävät lääkkeet

Arvostetun englantilaisen British Medical Journal -lehden julkaisemien tilastojen mukaan 67 prosenttia sairaaloiden yleisten lastentautien osastoille otetuista lapsista saa ainakin yhden sellaisen lääkemääräyksen, joka ei täytä lääkkeelle myönnetyn käyttöluvan edellyttämiä kriteereitä.

Farmakologian tutkimusinstituutti Mario Negrin mukaan Italiassa näiden lasten osuus on jopa 86 prosenttia. Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä tämän vakavan lapsiin kohdistuvan ongelman poistamiseksi?

Voiko komissio lisäksi kertoa mahdollisista suunnitelmista tehdä tutkimuksia, joilla pyritään lisäämään tieteellistä tietoa, lapsille määrättävien lääkkeiden tehokkuuden, turvallisuuden ja järkevämmän käytön takaamiseksi?

Voiko komissio lopuksi ilmoittaa, onko mahdollista edistää ja tukea lapsen oikeutta saada sellaista lääkitystä, joka pohjautuu näyttöön perustuvaan hoitoon (evidence based medicine)?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. kesäkuuta 2000)

Komissio on täysin tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemista ongelmista. Tilanne on todellakin vakava ja koskee lapsien lisäksi myös koko muuta väestöä.

Pitää paikkansa, että suurimmassa osassa tapauksista ja käyttötarkoituksista lapsille annettavia lääkkeitä ei ole saatavana heille soveltuvassa lääkemuodossa eikä niillä ole tehty kliinisiä tutkimuksia erityisesti lapsipotilailla. Markkinoille saattamista koskevissa luvissa ei myöskään erityisesti mainita lapsia lääkkeen käyttäjäryhmänä. Lääkkeiden tehoon ja turvallisuuteen sekä niiden tarkoituksenmukaiseen käyttöön liittyviä kriteereitä on kuitenkin sovellettava myös lapsille annettaviin lääkkeisiin.

Mitä tulee yhteisön toimiin tutkimusalalla, viidennen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman elämänlaatua ja luonnonvarojen hoitamista koskevan erityisohjelman kahden toiminnon tavoitteena on taata, että terveydenhuollossa annetaan kulloinkin parasta mahdollista käytettävissä olevaa hoitoa.

Ensimmäinen näistä toiminnoista on solutehdasta koskeva avaintoiminto, jonka tarkoituksena on edistää terapeuttisten aineiden entisestään parannettua, varmaa ja tehokasta tuotantoa. Toinen toiminto on yleisluonteinen, ja se on suunniteltu erityisten hoitomuotojen arvioimiseen sairaalaympäristössä laajojen kliinisten kokeiden avulla. Näin toiminto luo hoitomuotojen käytölle perusteet, jotka pohjautuvat näyttöön perustuvaan lääketieteeseen.

Esimerkiksi meneillään olevien vuoden 1999 ehdotuspyyntöjen tulosten perusteella valittujen tutkimushankkeiden tavoitteena on tutkia parhaita mahdollisia hoitumuuotoja erityisesti lapsilla esiintyvissä synnynnäisissä aineenvaihdunnan häiriöissä, synnynnäisissä lihasdystrofoissa ja harvinaisissa hematologisissa sairauksissa. Komissiolle ei valitettavasti ole jätetty ehdotuksia sellaisiksi tutkimushankkeiksi, jotka kohdentuisivat nimenomaisesti parlamentin jäsenen esille tuomaan ongelmaan.

Lokakuussa 2000 julkaistaan uusia ehdotuspyyntöjä, ja seuraavat vuosien 2001 ja 2002 ehdotuspyynnöt julkaistaan työohjelmassa mainittuina ajankohtina. Komissio toivoo saavansa uusien ehdotuspyyntöjen yhteydessä ehdotuksia sellaisiksi tutkimushankkeiksi, joiden tavoitteena olisi erityisesti lapsille tarkoitettujen hoitomuotojen parantaminen, tehokkuus ja tarkoituksenmukainen käyttö.

(2001/C 72 E/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1207/00

esittäjä(t): Ursula Schleicher (PPE-DE) neuvostolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Uimavesiä koskeva direktiivi

Parlamentti antoi 12.12.1996 ensimmäisessä käsittelyssä lausuntonsa komission esittämästä direktiivistä (KOM(1994) 36) ⁽¹⁾ uimavesiä koskevan direktiivin 76/60/ETY ⁽²⁾ muuttamisesta.

Milloin neuvosto aikoo esittää yhteisen kannan, jotta Euroopan parlamentti voi antaa lausuntonsa toisessa käsittelyssä?

⁽¹⁾ EYVL C 112, 22.4.1994, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 31, 5.2.1976, s. 1.

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

Jäsenvaltioiden valtuuskunnat ilmoittivat heinäkuussa 1998 komissiolle kannattavansa sitä, että komissio laatii uuden ehdotuksen uimaveden laatua koskevaksi direktiiviksi, ottaen huomioon, että tällä välillä komission vuonna 1994 esittämä ehdotus on vanhentunut.

Neuvostolle on ilmoitettu, että komissio on aloittanut mittavat neuvottelut ja työohjelman, jotta se voisi kesäkuussa 2000 esittää tiedonannon, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden ja kaikkien asiaankuuluvien tieteellisten, teknisten ja hallinnollisten asiantuntijoiden huomautukset.

(2001/C 72 E/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1214/00

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(14. huhtikuuta 2000)

Aihe: Van Buitenen ja parlamentin jäsenten esittämät kysymykset

Kuinka moneen Van Buitenenin väitteitä koskevaan kirjalliseen kysymykseen ei ole vielä vastattu?

Kuinka pitkät viiveet ovat olleet kussakin tapauksessa?

Mikä on ollut syynä näihin viivästymisiin?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus*(17. heinäkuuta 2000)*

Komissio vastaa kaikkiin kirjallisiin kysymyksiin niin nopeasti ja täydellisesti kuin suinkin voi. Vastauksien laatimiseen osallistuu myös huomattava määrä henkilöstöä.

Tänä vuonna komissio on antanut 2064 vastausta kirjallisiin kysymyksiin, ja keskimääräinen vastausaika on ollut 6 viikkoa ja 1 päivä. Komissio pyrkii vastaamaan parlamentin asettamissa määräajoin (kiireelliset kysymykset 3 viikkoa, muut 6 viikkoa) ja on monesti onnistunut noudattamaan niitä. Vuonna 1999 ja tänä vuonna komissio on vastannut 20:een tämän kysymyksen esittäjän kysymykseen, joista 12:een määräajassa. Pisin vastausaika hänen kysymyksiinsä on ollut 8 viikkoa ja 2 päivää.

Komissiolle ei ole selvää, mitä nimenomaisia kysymyksiin arvoisa parlamentin jäsen tarkoittaa, sillä komission tietämän mukaan yksikään Van Buitenenin esittämiä väitteitä koskeva kysymys ei ollut vastaamatta arvoisan parlamentin jäsenen esittäessä kysymyksensä eikä ole vastaamatta nytkään. Komissio on saanut tänä vuonna kuusi tästä aiheesta esitettyä kysymystä ennen tätä arvoisan parlamentin jäsenen esittämää, ja näistä kysymyksistä ja niihin annetuista vastauksista toimitetaan jäljennökset arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön. Jäljennöksistä ilmenee, että puoleen kysymyksistä vastattiin parlamentin asettamassa määräajassa.

(2001/C 72 E/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1240/00**esittäjä(t): Brigitte Langenhagen (PPE-DE) komissiolle***(14. huhtikuuta 2000)*

Aihe: Merimetson (*Phalacrocorax carbo carbo*) asema direktiivissä 74/409

EU:n lintudirektiivi 79/409/ETY⁽¹⁾ sisälsi Euroopan mantereella pesivän merimetson alalajin *Phalacrocorax carbo sinensis*, jonka elinympäristön suojelu sisältyi liitteeseen I. Heinäkuussa 1997 komissio muutti direktiivin 79/409/ETY liitettä I direktiivillä 97/49/ETY⁽²⁾ siten, että *Phalacrocorax carbo sinensis* poistettiin suojeltavien lajien luettelosta.

Aikooko komissio poistaa direktiivin 79/409/ETY liitteestä I myös Atlantin saarilla, Britanniassa ja Norjassa perivän merimetson *Phalacrocorax carbo carbo*?

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 223, 13.8.1997, s. 9.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(5. kesäkuuta 2000)*

Metson alalaji *Phalacrocorax carbo carbo* ei kuulu eikä ole koskaan kuulunut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY liitteessä I olevaan luetteloon. Komissiolla ei näin ollen ole velvollisuutta vastata parlamentin jäsenen kysymykseen.

(2001/C 72 E/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1243/00**esittäjä(t): Giuseppe Di Lello Finuoli (GUE/NGL) komissiolle***(14. huhtikuuta 2000)*

Aihe: Messinan kunnan urakkasopimus Euroopan unionin rahoituksella toteutettavan raitiolinjan rakentamisesta

Messinan kunta Italiassa on tehnyt urakkasopimuksen raitiolinjan rakentamisesta. Euroopan unioni on myöntänyt tarkoitukseen 148 miljardia liiraa.

Työt ovat jo nyt huomattavasti myöhässä alkuperäisestä aikataulusta. Sitä paitsi ympäristölle on aiheutettu – ja aiheutetaan edelleenkin – suurta vahinkoa, mm. yli kolmetuhatta puuta on kaadettu.

Hanke on suunniteltu ja rahoitus myönnetty arvioimatta ympäristövaikutuksia. Sitä paitsi maksut rakennustöiden eri vaiheista suoritetaan tietävästi ilman vaadittuja tarkastuksia.

Voisiko komissio selittää yksityiskohtaisesti, miten tämän hankkeen rahoituspäätös eteni ja erityisesti millaisia tarkastuksia on tehty ennen maksujen suorittamista työn eri vaiheista, sekä kertoa millaisista rahamääristä on kyse?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(6. kesäkuuta 2000)

Sisiliä varten laaditussa useasta rahastosta rahoitettavassa toimenpideohjelmassa määrätään toimenpiteessä 3.5 kaupunkien raitioliikenteeseen liittyvien tukitoimien rahoituksesta ohjelmakaudella 1994–1999. Tässä yhteydessä Sisilian alue ehdotti yhteisrahoitettavaksi raitiolinjahanketta Messinassa välillä Gazzi-Annunziata.

Komissio tarkastelee parhaillaan tätä hanketta ja on pyytänyt lisätietoja alueellisilta viranomaisilta erityisesti kysyjän mainitsemasta ympäristövaikutusten arvioinnista.

Komissio päättää tämän arvioinnin tulosten perusteella kyseisen hankkeen mahdollisesta rahoituksesta.

(2001/C 72 E/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1247/00

esittäjä(t): Pasqualina Napoletano (PSE) komissiolle

(11. huhtikuuta 2000)

Aihe: Somalilasten hakeminen pois italialaisista kasvatusperheistä

Viime vuosina on todettu lukuisia tapauksia, joissa "vanhemmat" (oikeat tai väitetyt) ovat hakeneet pois italialaisille perheille kasvatettavaksi annettuja lapsia, etenkin somalilapsia, ja vieneet heidät laittomasti muihin maihin (joiden joukossa on monia Euroopan unionin maita).

Joissakin tapauksissa lapset on onnistuttu jäljittämään, mutta heistä aiemmin huolta pitäneet perheet ovat kohdanneet suuria vaikeuksia pyrkiessään suojaamaan vastuulleen annettujen alaikäisten oikeuksia joidenkin unionin jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten luona.

On olemassa perusteltuja epäilyksiä siitä, että monissa tapauksissa näitä alaikäisiä eivät ole vieneet heidän omat vanhempansa vaan sellaiset henkilöt, jotka aikovat hyötyä lasten tilanteesta taloudellisesti.

Eryteisesti on todettu ongelmia Haagin yleissopimuksen soveltamisessa, mitä tulee alaikäisten laittomaan viemiseen ulkomaille. Yleissopimusta ei ole käytännössä sovellettu, ja tästä on aiheutunut vaikeuksia varmistaa lasten kohtelu ja terveydelliset olosuhteet, saada vierailuoikeudet ja saada lapset lopulta takaisin kotimaahan, kuten yleissopimuksessa kuitenkin määrätään. Tämä johtuu joidenkin allekirjoittajavaltioiden oikeusviranomaisten taipumuksesta palata huoltajuusoikeudenkäynteihin, mikä on yleissopimuksen hengen vastaista, sillä siinä rajoitetaan huoltajuusoikeudenkäynteihin viittaaminen vain tiettyihin erityistapauksiin.

- Mitä unionin toimielimet aikovat tehdä taatakseen todellisen oikeudellisen yhteistyön lasten huoltajuuden ja kansainvälisten lapsikaappausten osalta?
- Mitä ne aikovat tehdä varmistaakseen lasten huoltajuusjärjestelyjä koskevien jäsenvaltioiden säännösten yhdenmukaistamisen?
- Mitä ne aikovat tehdä taatakseen, että jäsenvaltioiden viranomaiset noudattavat tosiasiallisesti ja kokonaisvaltaisesti olemassa olevia kansainvälisiä sopimuksia (Haagin yleissopimus ym.)?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus*(23. toukokuuta 2000)*

Komissio ei suunnittele tässä vaiheessa toimenpiteitä oikeudellisen yhteistyön varmistamiseksi kansainvälisten lapsikaappausten alalla.

Lasten huoltajuusjärjestelyjä koskevien kansallisten säännösten yhdenmukaistamisen osalta on pantava merkille, että komission tulostauluun sisältyy vastavuoroista tunnustamista siviilioikeuden alalla koskeva toimenpideohjelma. Se kattaa myös perheoikeudelliset kysymykset. Pariisissa järjestetään lisäksi 3. ja 4. heinäkuuta 2000 seminaari, johon myös komissio osallistuu ja jossa käsitellään vastavuoroista tunnustamista. Tässä yhteydessä Ranskan puheenjohtajakaudella käynnistetään ensisijainen aloite perheoikeudellisia ongelmia (esim. tapaamisoikeutta) koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen aikaansaamiseksi.

Komission toimivaltaan ei kuulu vaatia, että jäsenvaltiot soveltavat moitteettomasti Haagin yleissopimuksen määräyksiä.

(2001/C 72 E/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1256/00**esittäjä(t): Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle***(14. huhtikuuta 2000)*

Aihe: Radioaktiiviset pommit Kosovossa

Kosovon sodan 11 viikon aikana Naton lentokoneet pudottivat satoja kiloja radioaktiivista köyhdytettyä uraania sisältäviä pommeja.

Pommit on suunniteltu tuhoamaan panssarivaunuja ja ne ovat suhteellisen edullisia, sillä köyhdytettyä uraania syntyy muiden valmistusprosessien sivutuotteena. Pommit levittävät erittäin hienoa uraanioksidipölyä (hiukkasen läpimitta on 400 kertaa pienempi kuin hiekanjyvän), jota tuuli kuljettaa kymmenien kilometrien säteelle tai sitten se leviää pintavesien mukana. Näin muodostunut radioaktiivisuus on erittäin vaarallista, jos se joutuu elimistöön hengitettynä tai nielaistuna. Uraanihiukkaset liukenevat helposti ruumiinesteisiin ja ne kerääntyvät pysyvästi tiettyihin elimiin, kuten munuaisiin, maksaan ja luustoon.

Saastuneiden alueiden asukkaat kärsivät vakavista terveyshaitoista elimistössään joko säteilyn tai suoran myrkytyksen vuoksi.

Persianlahden sodassa käytettiin samantyyppisiä pommeja, joiden uhreiksi joutuivat sadat tuhannet amerikkalaiset sotilaat. Sodasta saatujen kokemusten perusteella tiedetään, että syöpä, leukemia, keskenmenot ja synnynnäiset epämuodostumat, maksa- ja hermosairaudet ovat ihmisille aiheuttavia välittömiä seurauksia. Lisäksi ympäristölle aiheutuu pitkäaikaisempia seurauksia.

1. Katsooko komissio tarpeelliseksi ryhtyä toimiin Kosovon radioaktiivisen saasteen määrän selvittämiseksi?
2. Eikö komissio katso, että sen pitäisi edistää puhdistustoimia alueella?
3. Pitäisikö eniten alttiina olevan väestön, kuten raskaana olevien naisten ja lasten keskuudessa tehdä erityistutkimus?
4. Pitäisikö ryhtyä toimintaan kansainvälisellä tasolla köyhdytettyä uraania sisältävien pommien kieltämiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(14. kesäkuuta 2000)

Komissio viittaisi kunnioitetulle parlamentin jäsenelle niihin vastauksiin, jotka se on jo antanut parlamentin jäsenien Alavanoksen H-429/99 ja Papayannakiksen H-431/99 suullisiin kysymyksiin kyselytunnilla parlamentin istuntojaksolla syyskuussa 1999⁽¹⁾ ja parlamentin jäsen Maniscon kirjalliseen kysymykseen E-1481/99⁽²⁾.

Vastauksena kunnioitetun parlamentin jäsenen ensimmäiseen kysymykseen: kaksi tutkimusta on suoritettu mm. sen varmistamiseksi, aiheutuiko Kosovossa radioaktiivista saastumista köyhdytettyä uraania sisältävien pommien käytöstä. Komission rahoittama ensimmäinen tutkimus oli alustava tutkimus Kosovon sodan ympäristövaikutuksista ja sen suoritti KIE-maiden alueellinen ympäristökeskus. Tämä raportti on saatavissa keskuksen verkkosivulta: www.rec.org. Yksityiskohtaisempi tutkimus suoritettiin sitten YK:n ympäristö-ohjelman Balkanin Task Forcen toimesta (UNEP) – jonka raportti on saatavissa verkkosivulta: www.grid.unep.ch. Molemmissa raporteissa päädyttiin siihen, että Kosovon sota ei aiheuttanut alueella ympäristökatastrofia.

Tämän perusteella ei katsottu tarpeelliseksi ottaa käyttöön sellaisia toimia, joita ehdotettiin kunnioitetun parlamentin jäsenen seuraavissa kahdessa kysymyksessä. Kuitenkin komissio humanitaarisen virastonsa välityksellä (ECHO) ja Kosovo Task Forcen kautta, joka nyt on korvattu jälleenrakennusvirastolla, on ryhtynyt johtamaan laajempaa kansainvälistä työtä puuttuakseen muihin yksilöityihin asioihin, erityisesti veden puhdistukseen. Se tukee myös vakaussopimuksen puitteissa alueellista ympäristön jälleenrakennus-ohjelmaa, joka auttaa ympäristön jälleenrakentamisessa laajemmalti koko Balkanin alueella.

Komissio ei ole voinut pohtia sitä laajempaa asiaa, pitäisikö köyhdytettyä uraania sisältävät pommit kieltää, koska sillä ei ole toimivaltaa aseiden osalta.

⁽¹⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (syyskuu 1999).

⁽²⁾ EYVL C 203 E, 18.7.2000, s. 2.

(2001/C 72 E/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1261/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(19. huhtikuuta 2000)

Aihe: ENCE:n ja ELNOSA:n tehtaiden siirto pois Pontevedrasta

Valtiollisten paperimassaa tuottavan ENCE:n ja klooria tuottavan ELNOSA:n muodostama tehdaskompleksi sijaitsee Pontevedrassa, muutama sata metriä kaupungin keskustasta samannimisen joen suussa ja lähellä Marínin kaupunkia ja satamaa. Tehdasalue saastuttaa jokea, jossa on runsaasti meren eläviä ja kaloja. Lisäksi tehtaiden aiheuttama ilman saastuminen huonontaa kaupunkien asuinkelpoisuutta ja haittaa niiden kehitystä. Ilman tätä tehdasaluetta Pontevedran ja Marínin kaupungit muodostaisivat yhtenäisen kaupunkialueen. Tehtaat ja valtava jätevesien käsittelyallas vievät suuren tilan meren rannalta tällä Galician tärkeimpiin kuuluvalla luontoalueella.

Tehdaskompleksi on rakennettu tontille, jonka käyttöön on myönnetty hallinnollinen lupa, jonka voimassaolo Espanjan rannikkoa koskevan lain mukaan päättyy vuonna 2018 (66 §, toinen momentti). Toisaalta tehdaskompleksi on laitton, sillä sen aiheuttaman vaaran ja kansalaisten jatkuvien protestien vuoksi Galician hallitus teki sopimuksen ENCE:n kanssa mereen laskettavista jätteistä ehtona keskelle joensuuta vedetyn jäteveden poistokanavan käyttämiselle ja määräsi ELNOSA:n suljettavaksi vuonna 1991. ENCE ei noudattanut tehtyä sopimusta, eikä Galician hallitus ollut antanut vielä vuonna 1998 lupaa jäteveden poistokanavan käyttöön. ELNOSA puolestaan laskee edelleen laissa sallittuja suurempia määriä elohopeaa mereen ilman lupaa. Espanjan hallituksen elinten ja kansallisen toksikologisen laitoksen mukaan ENCE:n jätevesipäästöt

ovat myrkyllisiä ja voivat vahingoittaa vakavasti ympäristöä ja eräät Santiagon yliopiston osastot ovat laskeneet, että jokisuun meren elävissä tavatut elohopeapitoisuudet ylittävät sallitun määrän, joka on 0,1 ppm.

Koska tiedetään, että tehtaas eivät voi tehdä minkäänlaista talous- tai tuotantosuunnitelmaa, joka ulottuu pidemmälle kuin vuoteen 2018, jolloin tontille annetun maankäyttöluvan voimassaolo päättyy, ja koska tehtaista kärsivä väestö vastustaa niitä, aikooko komissio ryhtyä toimiin ELNOSA:n siirtämiseksi välittömästi ja neuvotteluihin ENCE:n siirtämiseksi lyhyen ajan kuluessa sopivampaan paikkaan todettuaan niiden aiheuttamat taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristölliset vahingot ja tutkittuaan kysymystä yhdessä Galician ja Espanjan viranomaisten kanssa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(9. kesäkuuta 2000)

Yritysten uudelleen sijoittaminen ei toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kuulu komission tehtäviin. Jos kyseessä olevien laitosten voidaan osoittaa rikkoneen ympäristöalan lainsäädäntöä, komissio voi kuitenkin ryhtyä Espanjan viranomaisten suhteen tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että lainsäädäntöä noudatetaan. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat myös rikkomisesta johtuvat menettelyt, joista määrätään EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa (entisessä 169 artiklassa).

Parlamentin jäsenen antaman tiedon mukaan näyttää siltä, ettei kyseisiin kahteen laitokseen tarvitse vielä soveltaa ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24. syyskuuta 1996 annettua direktiiviä 96/61/EY⁽¹⁾, koska määräaika sen täytäntöönpanemiselle on lokakuu 2007. Tapaus olisi näin ollen tutkittava vesistöihin ja ilmaan tehtyjä päästöjä koskevien direktiivien kannalta.

On syytä todeta, että komissio on jo tutkinut yhden kyseistä Pontevedrassa Galiciassa sijaitsevaa teollisuuslaitosta koskevan valituksen, jossa epäiltiin laitoksen rikkoneen useita ilmansaasteita ja veden pilaantumista koskevia direktiivejä. Tutkimus osoitti, ettei yhtäkään ilmansaasteita ja veden pilaantumista koskevaa rikkomusta voitu osoittaa, ja asian käsittely päätettiin vuoden 1999 lopulla.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996.

(2001/C 72 E/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1278/00

esittäjä(t): Eurig Wyn (Verts/ALE) komissiolle

(11. huhtikuuta 2000)

Aihe: Maatalous – pellavan ja hampun viljely

Onko komissio tietoinen siitä, että sen nykyisten ehdotusten perusteella 60–80 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan pellavan viljelyalasta jäisi ilman tukea? Tämä merkitsisi välitöntä kuoliniskua Yhdistyneen kuningaskunnan pellavanviljelylle.

Onko komission mielestä hyväksyttävää, että useissa jäsenvaltioissa, myös Walesissa, on äskettäin luotu lyhytkuituisia satoja hyödyntäviä innovatiivisia markkinoita, mistä on aiheutunut teollisuudelle tuntuja investointikustannuksia? Jos viljelijät eivät voi laajentaa tuotantoaan näille uusille markkinoille, nämä maaseutualueiden investoinnit ovat olleet turhia.

Kannattaako komissio pitkä- ja lyhytkuituisten satojen markkinoiden välisten rajojen heikentämistä, kun otetaan huomioon, että myös pitkäkuituinen tuotanto kilpailee uusilla tuotemarkkinoilla, minkä vuoksi erilliset tukiaisteikot tarjoavat pitkäkuituisten satojen tuottajille kilpailuedun samoilla markkinoilla?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. toukokuuta 2000)

Tukikelpoisen maan käsite on peltokasvinviljelyä koskevan järjestelyn yleisedellytys, ja se otettiin käyttöön ympäristöön liittyvistä syistä sekä tuotanto- ja talousarviomenojen pitämiseksi hallinnassa. Pellava- ja hamppualan uudistusehdotusta⁽¹⁾ käsitellään parhaillaan neuvostossa, parlamentissa ja talous- ja sosiaalikomiteassa. Pellavaan ja hamppuun sovellettavat lopulliset säännöt muotoutuvatkin näiden keskustelujen perusteella.

Ehdotuksessa tuetaan uusien markkinoiden kehittämistä lyhyille kuiduille varsien jalostustuella, jota myönnettäisiin viiden vuoden ajan. Yhteisö ei voi myöntää suuria tukia sellaisille uusille tuotteille, joille löytyy markkinoita vain hyvin alhaisella hinnalla. Näin ollen alalle annetaan nyt oikea viesti: siirtymäjakson loputtua tuotannon on oltava taloudellisesti kannattavaa tavanomaisen peltokasvinviljelytuen avulla.

Mitä tulee pitkä- ja lyhytkuituiselle pellavalle myönnettävän tuen erittelemiseen, ehdotuksessa otetaan huomioon suuret erot tuotteiden hinnassa ja tuotantokustannuksissa näiden tuotteiden välillä. Koska tekstiiliteollisuudessa käytettävän pitkäkuituisen pellavan hinta nousee helposti moninkertaiseksi verrattuna muihin tarkoituksiin käytettyyn lyhytkuituiseen pellavaan, ei liene asianmukaista väittää, että tuotteet kilpailevat samoilla markkinoilla.

⁽¹⁾ EYVL C 56 E, 29.2.2000.

(2001/C 72 E/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1283/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Jätteiden vienti kolmansiin maihin / Baselin yleissopimus

Kansainvälisistä sopimuksista huolimatta (myrkyllisten) jätteiden vienti kehitysmaihin lisääntyy. Baselin yleissopimuksessa ja asetuksessa (ETY) N:o 259/93⁽¹⁾ säädetään jätteiden rajat ylittävästä siirrosta. Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman mukaan OECD-maat kuljettivat vuonna 1989 viidenneksen jätteistään rajojensa ulkopuolelle. YK:n tutkijan Fatma-Zohra Ksentinin mukaan Australia, Yhdysvallat ja EU:n jäsenvaltiot Alankomaat, Saksa ja Englanti ovat suurimpia jätteiden viejiä. Häntä huolestuttaa erityisesti yleistynyt tapa kuljettaa myrkyllinen jäte kehitysmaihin ja kipata se yksinkertaisesti siellä maastoon.

1. Miten Baselin yleissopimuksen ja asetuksen (ETY) N:o 259/93 täytäntöönpano on varmistettu Euroopan unionissa, erityisesti

- a) mikä yksikkö on siitä vastuussa
- b) kuinka monen virkamiehen voimin
- c) kuinka monta tarkastusta yksikkö toteuttaa vuosittain
- d) missä tarkastukset tehdään?

2. Kuinka paljon ryhmään 1 kuuluvaa jätettä Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat vieneet kolmansiin maihin Baselin yleissopimuksen ja asetuksen (ETY) N:o 259/93 voimaantulon jälkeen (eriteltyinä vuoden, vievien jäsenvaltioiden ja määränpään mukaan)?

3. Kuinka paljon ryhmään 2 kuuluvaa jätettä Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat vieneet kolmansiin maihin Baselin yleissopimuksen ja asetuksen (ETY) N:o 259/93 voimaantulon jälkeen (eriteltyinä vuoden, vievien jäsenvaltioiden ja määränpään mukaan)?

4. Kuinka paljon on todettu rikkomuksia EU:n jätteiden kolmansiiin maiden viennin yhteydessä Baselin yleissopimuksen ja asetuksen (ETY) N:o 259/93 voimaantulon jälkeen, erityisesti:

- a) missä jäsenvaltioissa?
- b) mihin kolmansiiin maihin?
- c) mitkä yritykset syyllistyivät rikkomuksiin?
- d) mistä aineista ja kuinka suurista määristä oli kyse (yksityiskohtainen selvitys aineen tyypistä ja määrästä)
- e) milloin (todetut rikkomukset aikajärjestyksessä)?

(¹) EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1.

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys ei kuulu neuvoston toimivaltaan. Baselin yleissopimuksen täytäntöönpanoon liittyvät kysymyksen kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan ja asetuksen 259/93/ETY täytäntöönpanoon liittyvät kysymykset komission toimivaltaan.

(2001/C 72 E/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1285/00

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(19. huhtikuuta 2000)

Aihe: Hiili- ja ydinalan tuet

Sekä unioni että jäsenvaltiot myöntävät huomattavassa määrin suoraa ja epäsuoraa tukea yhteisön hiili- ja ydinenergia-alalle. Asiasta on esitetty kysymys, johon komissio antoi 13. joulukuuta 1999 täysin riittämättömän vastauksen. Lisäksi komissio vahingoittaa pahasti omaa uskottavuuttaan väittämällä, että toistaiseksi ei ole kyetty näyttämään toteen, että yhteisön atomienergia-ala saisi valtion tukea.

1. Onko edellä mainitun perusteella pääteltävä, että komissio tai eräät komission tahot eivät tunne riittävän hyvin unionin ja jäsenvaltioiden tukiohjelmiä ja -muotoja? Onko kysymyksiä laadittaessa varauduttava siihen, ettei komissio tiedä asiasta?

2. Ydinenergia-ala saa epäsuoraa tukea esim. seuraavasti:

- ydinfuusion tutkimista, ydinreaktoreiden turvallisuutta ja säteilysuojausta koskeva EU:n tuki
- ydinfuusion tutkimista, ydinreaktoreiden turvallisuutta ja säteilysuojausta koskeva kansallinen tuki.

Ydinenergia-ala saa suoraa tukea esim. seuraavasti:

- voimaloiden ylläpitäjien vastuuta on nykyisin rajoitettu yhteisössä omavastuun ylärajojen avulla
- Euratomin mukaisiin ydinvoimaloiden turvatarkastuksiin liittyvät menot
- voimaloiden ylläpitäjät voivat muodostaa varauksia Saksan liittotasavallassa (asiasta esitetään piakkoin erillinen kysymys).

Mitä toimia komissio on toteuttanut tai suunnittelee näitä ja muita suoran ja epäsuoran tuen muotoja vastaan?

Voiko komissio ilmoittaa – jos toimia ei ole vielä toteutettu – mihin mennessä se toteuttaa konkreettisia toimia?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

1. Mitä tulee ydinenergian tukiin, komissio vakuuttaa, että vaikka onkin esitetty monenlaisia väitteitä, jotka koskevat valtiontuen myöntämistä ydinenergian tuottamiseen yhteisön alueella, valitusten tekijät eivät ole koskaan pystyneet esittämään väitteitään toteen. Toisaalta joidenkin Euroopan yhteisön perustamissopimusten määräysten perusteella voidaan joko myöntää tukea tai hyväksyä toimenpiteitä, joilla on vastaava vaikutus. Jokainen valitustapaus on tutkittava tarkasti, jotta voitaisiin päättää, onko tuki säännösten mukaista.

2. Parlamentin jäsenen mainitsemat esimerkit täyttävät kriteerit, jotka komissio on asettanut tutkimukselle myönnettäviä tukia koskevilla säännöspuitteilla erityisesti valtiontuille.

Kansainväliset säännöt ydinvahinkovastuusta on määrätty Pariisin, Brysselin ja Wienin yleissopimuksissa ydinvahinkovastuusta. Kaikki jäsenvaltiot eivät allekirjoittaneet niitä, ja tämän vuoksi rajoituksista ei voida säätää Euroopan yhteisössä.

Komissio ei voi sanoa, mitä turvatestuksia rahoitettaisiin Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen nojalla.

Ydinvoimaloille asetettu velvollisuus perustaa vararahastoja, jotta ne voisivat rahoittaa ydinpolttoaineen kierron loppuvaiheen ja laitoksen purkamisen, on laajalti käytetty menetelmä ydinvoiman ulkoisten kustannusten sisällyttämiseksi hintoihin. Kyseessä on varausten tekeminen tulevia kustannuksia varten, eivätkä ne periaatteessa ole tukia. Komissio tutkii joka tapauksessa parhaillaan kyseisestä aiheesta tehtyä valitusta. Sisämarkkinat hyötyisivät yhdenmukaistamisesta tällä alalla.

Käytettävissään olevien tietojen pohjalta komissio ei voi sanoa, mihin muihin erityistoimiin ydinalalla voitaisiin ryhtyä kuin sellaisiin, joissa sovelletaan perustamissopimuksista johdettua yhteisön oikeutta.

Komissio voi ainoastaan vakuuttaa, että hiiliteollisuuden suorat ja epäsuorat tuet tutkitaan sen perusteella, mitä säädetään jäsenvaltioiden kivihiiliteollisuuden hyväksi toteuttamia toimia koskevasta yhteisön järjestelmästä 28. joulukuuta 1993 tehdystä komission päätöksessä nro 3632/93/EHTY⁽¹⁾. Päätös perustuu avoimuusperiaatteille. On myös muistettava, ettei rakennemuutoksen kohteeksi joutuneiden hiilikaivosalueiden uudistamiseen tarkoitettuja alueellisia tukia tarkastella tässä yhteydessä vaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklan (entinen 92 artikla) a ja c alakohtien mukaan.

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1993.

(2001/C 72 E/041)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1289/00

esittäjä(t): Pasqualina Napoletano (PSE) neuvostolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Somalilasten hakeminen pois italialaisista kasvatuserheistä

Viime vuosina on todettu lukuisia tapauksia, joissa ”vanhemmat” (oikeat tai väitetyt) ovat hakeneet pois italialaisille perheille kasvatettavaksi annettuja lapsia, etenkin somalilapsia, ja vieneet heidät laittomasti muihin maihin (joiden joukossa on monia Euroopan unionin maita).

Joissakin tapauksissa lapset on onnistuttu jäljittämään, mutta heistä aiemmin huolta pitäneet perheet ovat kohdanneet suuria vaikeuksia pyrkiessään suojaamaan vastuulleen annettujen alaikäisten oikeuksia joidenkin unionin jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten luona.

On olemassa perusteltuja epäilyksiä siitä, että monissa tapauksissa näitä alaikäisiä eivät ole vieneet heidän omat vanhempansa vaan sellaiset henkilöt, jotka aikovat hyötyä lasten tilanteesta taloudellisesti.

Erityisesti on todettu ongelmia Haagin yleissopimuksen soveltamisessa, mitä tulee alaikäisten laittomaan viemiseen ulkomaille. Yleissopimusta ei ole käytännössä sovellettu, ja tästä on aiheutunut vaikeuksia varmistaa lasten kohtelu ja terveydelliset olosuhteet, saada vierailuoikeudet ja saada lapset lopulta takaisin kotimaahan, kuten yleissopimuksessa kuitenkin määrätään. Tämä johtuu joidenkin allekirjoittajavaltioiden oikeusviranomaisten taipumuksesta palata huoltajuusoikeudenkäynteihin, mikä on yleissopimuksen hengen vastaista, sillä siinä rajoitetaan huoltajuusoikeudenkäynteihin viittaaminen vain tiettyihin erityistapauksiin.

- Mitä neuvosto aikoo tehdä taatakseen todellisen oikeudellisen yhteistyön lasten huoltajuuden ja kansainvälisten lapsikaappausten osalta?
- Mitä se aikoo tehdä varmistaakseen lasten huoltajuusjärjestelyjä koskevien jäsenvaltioiden säännösten yhdenmukaistamisen?
- Mitä se aikoo tehdä taatakseen, että jäsenvaltioiden viranomaiset noudattavat tosiasiallisesti ja kokonaisvaltaisesti olemassa olevia kansainvälisiä sopimuksia (Haagin yleissopimus ym.)?

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

Wienin toimintasuunnitelma, joka hyväksyttiin 3. joulukuuta 1998, ja 15. ja 16. lokakuuta 1999 pidetyn Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmissä on vahvistettu erityisesti oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeuden alalla koskevan työskentelyn laajat suuntaviivat seuraaville vuosille tarkoituksena luoda vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuva alue.

Edellä mainittujen suuntaviivojen mukaan, jotka ulottuvat vuoteen 2004, ei olla suunnittelemassa toimia alaikäisten huostaanoton ja kansainvälisen kaappauksen osalta. Joka tapauksessa, jos komissio tai joku jäsenvaltio esittää asiaa koskevan ehdotuksen tai aloitteen EY:n perustamissopimuksen 67 artiklan 1 kohdan sääntöjen mukaisesti, neuvosto käsittelee asiaa perusteellisesti.

Lisäksi neuvosto hyväksyi 29. toukokuuta 2000 asetuksen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa. Asetuksessa säädetään säännöistä, joita sovelletaan puolisoitten yhteisten lasten huoltoa koskeviin yksityisoikeudellisiin oikeudenkäynteihin avioeroa tai asumuseroa koskevien menettelyjen yhteydessä. Kyseisellä asetuksella saavutetaan jo tietty yhtenäisyys jäsenvaltioiden säännöksissä erityisesti toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden tunnustamisen osalta.

Neuvosto on kolmannen kysymyksen osalta tietoinen erityisesti alaikäisten suojeluun liittyvistä kansainvälisistä sopimuksista, joihin jäsenvaltiot ovat liittyneet ja joista arvoisa parlamentin jäsen mainitsi esimerkkinä yksityisoikeuden alaa koskevan 25. lokakuuta 1980 tehdyn Haagin yleissopimuksen kansainvälisestä lapsikaappauksesta. Kyseessä on yleissopimus, jonka jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet ja ratifioineet. Kyseisten sopimusten noudattaminen sekä niiden soveltaminen kansainvälisen oikeuden sääntöjen mukaisesti kuuluu kullekin jäsenvaltiolle.

(2001/C 72 E/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1290/00**esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle***(19. huhtikuuta 2000)**Aihe: Korkea televiestintäviranomaisen*

Italia on lakien ja hyvän maun vastaisesti sijoittanut Napoliin korkean televiestintäviranomaisen, jonka piti olla joustava, epäbyrokraattinen, tehokas ja puolueeton elin. Se on kuitenkin paljastunut jättimäiseksi byrokraattiseksi laitokseksi, jolla on satoja työntekijöitä, joilla ei ole paljoakaan tehtävää (joidenkuiden hyvästä tahdosta huolimatta). He "työskentelevät" 18-kerroksisessa rakennuksessa (Caltagirone) Napolin liikekeskustassa.

Tämän viranomaisen toiminnasta mainittakoon yhtenä esimerkkinä, että se antoi äskettäin tilojensa siivouksen eräälle yritykselle ja maksaa siitä 712 miljoona liiraa kahden vuoden ajalta eli noin miljoonan päivässä.

Mitä Euroopan komissio voi tehdä, jotta Italia ei tällä tavoin tuhlaisi julkisia varoja ja jotta televiestintäviranomaisen lopettaisi käytännöllisesti katsoen hyödyttömän toimintansa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(9. kesäkuuta 2000)*

Yhteisön telealan sääntelypaketissa säädetään kansallisten sääntelyviranomaisten perustamisesta jäsenvaltioihin. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on erityiset valtuudet ja oikeudet säännellä vastikään vapautettuja televiestintämarkkinoita. Sääntelypaketin täytäntöönpano on suurelta osin delegoitu kansallisille sääntelyviranomaisille, joilla on tärkeä tehtävä kussakin jäsenvaltiossa. Ne myöskin omalta osaltaan varmistavat, että yhteisön sääntelypakettia sovelletaan yhdenmukaisesti osallistumalla toimilupia ja avoimen verkon tarjoamista käsittelevien komiteoiden ja kansallisten hallintoviranomaisten ja sääntelyviranomaisten korkean tason komitean toimintaan. Lisäksi ne koordinoivat toimintaa riippumattoman sääntelyviranomaisten ryhmän kautta, jos kansalliset hallintoviranomaiset toimivat erillään kansallisista ministeriöistä. Nämä ovat huomattavia velvollisuuksia, jotka komission mielestä vaativat asianmukaiset henkilökunnan ja budjettivarat.

Komissio raportoi säännöllisesti sääntelypaketin täytäntöönpanosta yhteisössä, jolloin se arvioi myös kansallisten sääntelyviranomaisten työtä. Sääntelypakettia koskevassa viidennessä raportissa ⁽¹⁾ annettiin yleinen positiivinen arvio Italian kansallisen sääntelyviranomaisen toiminnasta.

Raportin laatimisajankohtana komission käytettävissä olevien tietojen mukaan Italian kansallisella sääntelyviranomaisella oli selvästi liian vähän henkilökuntaa, kun otetaan huomioon sen laaja-alaiset velvollisuudet, joihin kuuluvat audio-visuaalinen ala, televiestintä ja lehdistö. Tämä puolestaan hidasti päätösten tekemistä.

Kukin jäsenvaltio vastaa kansallisen sääntelyviranomaisen sisäisestä organisaatiosta, eikä komissio voi puuttua tähän asiaan. Kansallisen sääntelyviranomaisen toimipaikan valitseminen kuuluu toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan.

⁽¹⁾ KOM(1999) 537 lopullinen.

(2001/C 72 E/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1295/00**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(19. huhtikuuta 2000)

Aihe: Ajokortit ja diabetes

Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on tulkinnut direktiiviä 91/439/ETY⁽¹⁾ siten, että se velvoittaisi hallitusta kieltämään kaikkia diabeteksen hoitoon insuliinia käyttäviä henkilöitä kuljettamasta henkilökuljetusajoneuvoja tai sellaisia ajoneuvoja, jotka painavat yli 3,5 tonnia.

1. Onko komissio tietoinen siitä, että joku toinen jäsenvaltio käyttäisi tällaisia rajoittavia toimia?

Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus painottaa, että sen politiikka perustuu asiantuntijoiden pidemmän aikavälin kannanottoihin, joiden mukaan insuliinia käyttävien diabeetikkojen on vaarallista kuljettaa suuria ajoneuvoja. Parlamentin alahuoneen tiede- ja teknologiavaliokunta ilmoitti kuitenkin helmikuussa 2000, että näiden todisteiden alkuperää ei ole pystytty jäljittämään.

2. Onko komissio tietoinen todistusaineistosta, joka tukisi Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen kyseiselle direktiiville antamaa tulkintaa?

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.1.1991, s. 1.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(21. kesäkuuta 2000)

Yhteisön ajokortista 29. heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY⁽¹⁾ liitteessä III olevassa 10 kohdassa säädetään seuraavasti:

”Ajokortin saa antaa tai uudistaa tämän ryhmän hakijoille tai kuljettajille, jotka sairastavat sokeritautia ja tarvitsevat insuliinihoitoa, vain hyvin poikkeuksellisissa tapauksissa ja silloin ainoastaan toimivaltaisen lääkintäviranomaisen lausunnon ja säännöllisten lääkärintarkastusten perusteella.”

Tämä säännös edellyttää, ettei diabetesta sairastavien henkilöiden pitäisi yleensä saada ajaa kuorma- tai linja-autoa, sillä heillä on vaara menettää tajuntansa. Jos henkilö menettää tajuntansa ajaessaan tällaista painavaa ajoneuvoa, on selvää, että on olemassa vaarallisen onnettomuuden riski.

Direktiivin liitteessä III annetut lääketieteelliset säännökset perustuvat yhteisössä toimivien lääketieteen asiantuntijoiden antamiin lausuntoihin.

Mitä tulee direktiivin tulkintaan, ”hyvin poikkeuksellisten tapausten” määrittämisen tekee kukin jäsenvaltio parhaaksi katsomallaan tavalla. On kuitenkin selvää, ettei säännöstä voida tulkita niin, että diabetesta sairastavat henkilöt voivat ajaa kuorma- ja linja-autoja.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991.

(2001/C 72 E/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1306/00**esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle**

(19. huhtikuuta 2000)

Aihe: Broilerien hyvinvointi

Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean äskettäisessä raportissa ”Lihan tuottamiseksi kasvatettavien kanojen (broilerit) hyvinvointi” todetaan, että broileriteollisuuden määrätietoinen nopeiden kasvulukujen tavoittelu johtaa siihen, että monet broilerit kärsivät tuskallisista jalkavaivoista ja vesivatsasta. Tiedekomitea huomautti myös, että suurin hyväksyttävä tiheys on noin 30 kg/m² ja että hyvinvointi

lisääntyisi, jos tiheys olisi tätä pienempi. Lisäksi komitea totesi, että broilerin kasvattajia sitovat tiukat ruokintarajoitukset vaarantavat hyvinvoinnin tavalla, jota ei voi hyväksyä, ja että siitostarkoituksiin pidettävien lintujen hyvinvointia on parannettava.

Mitä komissio aikoo tehdä tiedekomitean raportissa esiin tuoduille broilerin terveys- ja hyvinvointiongelmille?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. kesäkuuta 2000)

Komission vastuu eläinten suojelun alalla on lisääntynyt EY:n perustamissopimuksen viimeisimmän muuttamisen yhteydessä, mikä edellyttää Euroopan yhteisöjen toimielinten ja jäsenvaltioiden pitävän eläinten hyvinvointia etusijalla laadittaessa maataloutta, kuljetusta, yhtenäismarkkinoita ja tutkimusta koskevia politiikkoja.

Tuotantoeläinten suojelusta annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaan komissio tekee tarvittaessa neuvostolle ehdotuksia, jotka ovat tarpeen tuotantoeläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ja tieteellisen arvioinnin perusteella tämän yleissopimuksen nojalla annettujen suositusten sekä muiden erityissääntöjen yhdenmukaiseksi soveltamiseksi.

Sen jälkeen kun eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean kertomus lihan tuottamiseksi kasvatettavien kanojen (broilerit) hyvinvoinnista annettiin 21. maaliskuuta 2000, komissiolla on nyt käytettävissään tieteellisiä seikkoja, joiden perusteella se voi valmistella mainitun direktiivin 5 artiklaan perustuvia erityissäännöksiä. Komission tarkoituksena on käsitellä broilereiden hyvinvointia koskevaa ongelmaa komitean lausunnon perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 221, 8.8.1998.

(2001/C 72 E/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1308/00

esittäjä(t): Paul Rübige (PPE-DE) komissiolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Kolmansista maista tulevia kuljetuksia koskeva järjestely

Kolmansista maista tulevat kuljetukset aiheuttavat Italiassa jatkuvasti ongelmia, jotka johtavat usein siihen, että Italian viranomaiset takavarikoivat kuljetusyritysten koko ajokaluston.

Italian ja Saksan välisessä hallinnollisessa järjestelyssä määrätään, että saksalaiset kuljetusyritykset suorittavat loppuun kolmansista maista tulevat kuljetukset Italian alueella, jos niillä on siihen asianmukainen kahdenvälinen lupa ja jos ne ovat juuri kulkeneet sen maan kautta, josta ajokalusto on peräisin. Itävaltalaisien kuljetusyritysten ei ole mahdollista suorittaa loppuun kolmansista maista tulevia kuljetuksia Italian alueella (poikkeus: CEMT-luvat).

Voiko komissio vastata tästä syystä seuraaviin kahteen kysymykseen:

- Rikkooko Italian ja Saksan välinen kolmansista maista tulevia kuljetuksia koskeva hallinnollinen järjestely 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittua syrjäntäkieltoa?
- Milloin kolmansista maista tulevat kuljetukset voidaan suorittaa koko EU:ssa ilman, että tällä alalla esiintyy syrjäntää? Missä vaiheessa ovat EU:n ja kolmansien maiden väliset neuvottelut kuljetuksia koskevista sopimuksista ja mitä sopimuksia tähän mennessä on tehty?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2000)

Kuten parlamentin jäsen aivan oikein huomauttaa, maantiekuljetukset, joihin liittyy Euroopan unionin ulkopuolisia maita, edellyttävät yhä kahdenvälistä lupajärjestelmää, kun yhteen jäsenvaltioon sijoittautunut liikenteenharjoittaja harjoittaa tavaraliikennettä kahden muun jäsenvaltion välillä ja vähintään toinen näistä kahdesta valtiosta ei kuulu Euroopan unioniin.

Itse asiassa tätä asiaa koskevassa yhteisön säädöksessä eli yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä 26 päivänä maaliskuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 881/92⁽¹⁾ säädetään nimenomaan, että asetus ei vaikuta kahdenvälisiin sopimuksiin, jotka koskevat kuljetusalan suhteita kolmansien maiden kanssa, niin kauan kuin yhteisön ja kolmansien maiden välillä ei ole tehty asiaa koskevia sopimuksia. Tällaisissa kahdenvälisissä sopimuksissa määritellään kuitenkin erikseen mainitunlaisen sopimuksen tehneeseen valtioon sijoittautuneet liikenteenharjoittajat ja muihin valtioihin sijoittautuneet liikenteenharjoittajat.

Tällä hetkellä ei ole käynnissä neuvotteluja sellaisista yhteisön ja kolmansien maiden välisistä maantiekuljetuksista koskevista sopimuksista, jotka korvaisivat täysin jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset kahdenväliset sopimukset.

⁽¹⁾ EYVL L 95, 9.4.1992.

(2001/C 72 E/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1317/00

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Liiallinen vedenotto (San Giovanni in Persiceton ja Crevalcoren kunnassa)

Vajoaminen johtuu siitä, että julkinen vesilaitos Seabo on ehdyttänyt vesivaroja liikaa. Tämän vuoksi Pon tasangon alueista juuri tämä osa Bolognan tasankoa on yksi tulville alttiimmista alueista, mistä on vahinkoa sekä talouselämälle että ympäristölle.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

- Onko tässä nimenomaisessa tapauksessa todettu, että ympäristönsuojeluun ja kansalaisten turvallisuuteen liittyviä yhteisön säännöksiä olisi rikottu?
- Onko yhteisöllä keinoja ehkäistä maan vajoamista?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. kesäkuuta 2000)

Voimassa olevassa lainsäädännössä käsitellään useita veden laatua koskevia näkökohtia, kuten juomaveden laatua, uimavesien laatua ja jäteveden käsittelylaitosten suoritusohjeita. Sellaista yhteisön lainsäädäntöä, joka koskisi veden määrää ja mm. vedenottoa tai sen liiallista ottoa, ei kuitenkaan ole. Komissiolla ei siis tällä hetkellä käytössään mitään oikeudellista perustaa, jotta se voisi toimia tässä asiassa.

Euroopan parlamentti ja neuvosto neuvottelevat parhaillaan vesialan kehysdirektiivistä⁽¹⁾. Euroopan parlamentti sai päätökseen toisen käsittelyn helmikuun 2000 täysistunnossa⁽²⁾. Euroopan parlamentin ja neuvoston sovittelumenettely on parhaillaan meneillään (määräaika menettelyn päätökseen saattamiselle on 19. heinäkuuta 2000).

Tämän direktiivin tärkeimpiä kohtia on jäsenvaltioiden velvollisuus ylläpitää pohjaveden hyvää laatua tai huolehtia siitä, että siitä tulee hyvä. Hyvä laatu tarkoittaa hyvää kemiallista laatua ja asianmukaista määrää, joka puolestaan tarkoittaa tasapainoa käytettävissä olevan pohjavesivarannon ja pitkän aikavälin keskimääräisen vuotuisen vedenoton välillä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi pohjaveden otolle (myös pinta-veden otolle) on yleensä haettava lupa. Jos tällaista tasapainoa luonnon varannon ja vedenoton välillä ei saavuteta tai ylläpidetä, se merkitsee ehdotuksen hyväksymisen jälkeen yhteisön lainsäädännön rikkomista.

(¹) Komission ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vesipolitiikkaan liittyvien yhteisön toimien kehiksestä EYVL C 184, 17.6.1997, EYVL C 16, 20.1.1998 ja EYVL C 108, 7.4.1998. Neuvoston yhteinen kanta 22.10.1999, EYVL C 343, 30.11.1999.

(²) Euroopan parlamentin lausunto, 16.2.2000; ei vielä julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

(2001/C 72 E/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1319/00

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle**

(3. toukokuuta 2000)

Aihe: Yhteisön koulumaito-ohjelma

Komissio aikoo muuttaa koulumaito-ohjelmaa radikaalisti. Tähän asti Euroopan unioni on vastannut kokonaan kouluissa kulutetun maidon kustannuksista. Tulevaisuudessa kyseinen tuki puolitetaan. Jäsenvaltioiden on sitten rahoitettava toinen puolisko, mutta ne voivat siirtää kustannukset maidon tuottajille ja/tai maitotuotealalle. Tämä raju ehdotus on kohdannut paljon vastustusta, muun muassa sen vuoksi, että se vaikuttaa kielteisesti maidon kulutukseen.

1. Yhtyykö neuvosto komission perusteluihin koulumaito-ohjelman tuen puolittamiseksi? Jos vastaus on kielteinen, mikä on neuvoston kanta yhteisön koulumaito-ohjelman rahoittamiseen ja mitä vaihtoehtoja rahoitustapaa neuvosto ehdottaa?
2. Onko neuvosto tehnyt perusteellisen tutkimuksen komission ehdotuksen vaikutuksista koulujen maidonkulutukseen? Jos vastaus on kielteinen, miksi neuvosto ei ole tutkinut asiaa ja aikooko neuvosto vielä tehdä tutkimuksen, kun otetaan huomioon suunnitelman maidon kulutukselle (todennäköisesti) kielteiset seuraukset? Jos vastaus on myönteinen, mitkä ovat odotetut vaikutukset ja mitä johtopäätöksiä neuvosto tekee kyseisistä tutkimustuloksista?
3. Eikö neuvosto katso, että on tarkoituksenmukaisempaa säilyttää koulumaito-ohjelman koko tuki, kun otetaan huomioon maidon terveydelle myönteiset vaikutukset? Jos vastaus on kielteinen, miksi neuvosto kannattaa komission ehdotusta puolittaa koulumaidon tuki, huolimatta maidon terveydelle myönteisistä vaikutuksista? Jos vastaus on myönteinen, aikooko neuvosto ehdottaa, että Euroopan unioni rahoittaa koulumaito-ohjelmaa vastaisuudessakin?

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

1. Komissio antoi helmikuussa 1999 yksityiskohtaisen arviointikertomuksen koulumaidon jakelua koskevan toimenpiteen vaikutuksista ja toiminnasta Euroopan unionissa (Euroopan unioni rahoittaa toimenpiteestä 95 prosenttia). Kertomukseen perustuen komissio oli alustavasti suunnitellut, ettei toimenpidettä jatketa.

Neuvostossa keskusteltiin hintapaketin puitteissa kesäkuussa 1999 perusteellisesti komission antamasta kertomuksesta, minkä päätteeksi neuvosto hyväksyi seuraavan lausuman:

”Maatalousministerit katsovat, että maidolla on ravintoarvonsa vuoksi erittäin tärkeä merkitys erityisesti lapsille ja nuorille. Tämän vuoksi he pitävät tarkoituksenmukaisena pohtia perusteellisemmin keinoja, joilla maidon käyttöä voidaan edistää kustannustehokkaalla tavalla talousarviovarojen yleinen taso huomioon ottaen.”

2. Edellä mainitun vuoksi komissio tarkisti joulukuussa 1999 alkuperäisiä suunnitelmiaan ja esitti asetusehdotuksen järjestelmän jatkamiseksi siten, että yhteisö ja jäsenvaltiot vastaavat sen rahoituksesta puoliksi.

3. Neuvosto kävi istunnossaan 20. ja 21. maaliskuuta 2000 laajan periaatekeskustelun komission ehdotuksesta ennen Euroopan parlamentin lausunnon saamista. Keskustelusta kävi ilmi erityisesti se, että komission ehdottamaa rahoitusjärjestelmää vastustettiin voimakkaasti, minkä lisäksi esitettiin huomautuksia ehdotuksen teknisistä seikoista.

Neuvosto on tietoinen asian poliittisesta ja sosiaalisesta merkityksestä, johon arvoisa parlamentin jäsen viittasi ja käsittelee sitä piakkoin uudelleen Euroopan parlamentin 3. toukokuuta 2000 antaman lausunnon pohjalta. Kyseisessä lausunnossa Euroopan parlamentti kannattaa komission ehdotusta, jossa muutetaan erityisesti sen rahoitusjärjestelmää.

(2001/C 72 E/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1321/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(3. toukokuuta 2000)

Aihe: Toimet Etiopian ja muiden Afrikan maiden nälänhädän lievittämiseksi

Euroopan unionin ja Afrikan valtioiden välinen kokous Kairossa pidettiin samaan aikaan kun nälänhätä naapurimaissa paheni. Nälänhätä koettelee miljoonia ihmisiä naapurimantereellamme, etenkin Etiopiassa, jonka dramaattisesta tilanteesta YK, kansalaisjärjestöt ja joukkotiedotusvälineet ovat jo tiedottaneet.

Etiopiassa kahden miljoonan ihmisen henki on vaarassa kuivuuden ja Eritreaa vastaan käynnissä olevan sodan vuoksi. Mitä välittömiä toimia Euroopan unioni aikoo toteuttaa tämän traagisen tilanteen korjaamiseksi? Onko se todella valmis päättämään humanitaarisen avun lähettämisestä pelkäämättä, että sen on puututtava asiaan ja vaadittava Etiopialta ja Eritrealta, että ruoka-avun toimittamiseen on käytettävä tehokkaimpia olemassa olevia kanavia?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Neuvosto on useaan otteeseen tuominnut Etiopian ja Eritrean välisten taisteluiden järjettömän uudelleen aloittamisen. Neuvosto, joka muistuttaa jokaisen hallituksen olevan vastuussa kansansa hyvinvoinnista, on pahoillaan siitä, että kallisarvoisia voimavaroja käytetään konfliktiin, vaikka alueella vallitsee vakava elintarvikekriisi. Neuvosto on näin ollen tyytyväinen näitä kahta maata koskevaan aseidenvientikieltoon, joka hyväksyttiin yksimielisesti Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston antamassa päätöslauselmassa 1298, ja muistuttaa omasta aseidenvientikiellostaan, joka on ollut voimassa 15. maaliskuuta 1999 alkaen.

Neuvosto toivoo, että Afrikan yhtenäisyysjärjestön (OAU) puitteissa tällä hetkellä käytävät keskustelut Etiopian ja Eritrean kanssa johtavat todellisiin tuloksiin, ja ilmoittaa EU:n olevan valmis tukemaan OAU:n johdolla toteutettavia rauhanponnisteluja myös EU:n erikoisedustajan senaattori Serrin valtuuskunnan toiminnan välityksellä.

Neuvosto vahvistaa EU:n haluavan jatkaa humanitaarisen hätäavun toimittamista siten, että se kohdenneetaan tarkoin eniten avun tarpeessa oleville, jotta vältetään kyseisen avun kaikenlainen käyttö muihin tarkoituksiin. Komissio, joka päättää tästä avusta voimassa olevia sääntelymenettelyjä noudattaen, voi antaa yksityiskohtaisempaa tietoa toteutetuista erityistoimista.

(2001/C 72 E/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1325/00**esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle***(17. huhtikuuta 2000)**Aihe: Teollinen karjanhoito*

Joidenkin kehitysmaiden karjanhoidossa on jo otettu käyttöön teollisia karjankasvatusmenetelmiä, ja muutkin todennäköisesti tekevät niin ennen pitkää. Kyseinen karjankasvatusmenetelmä ei ole vahingollinen ainoastaan eläinten hyvinvoinnille vaan se uhkaa myös kehitysmaissa elävien ihmisten ympäristöä ja terveyttä sekä vaikeuttaa köyhyyden eliminoimista.

Miten komissio toimii rohkaistakseen kehitysmaita välttämään teollista karjataloutta? Erityisesti kysyn, antaako Euroopan yhteisö taloudellista tukea hankkeisiin teollisen karjanhoidon aloittamiseksi tai edistämiseksi kehitysmaissa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus*(16. kesäkuuta 2000)*

Komissio on tietoinen mahdollisista karjanhoitosektorin teollistumisen seurauksista erityisesti kaupunkeja ympäröivillä alueilla. Kehitysmaiden karjanhoitosektori muuttuu dramaattisesti. Kasvava väestö, lisääntyvät tulot ja lisääntyvä kaupungistuminen todennäköisesti kolminkertaistavat kysynnän vuoteen 2030 mennessä, jolloin maailman väestön arvioidaan kaksinkertaistuvan. Tämän kysynnän lisääntymisen oletetaan aiheuttavan merkittäviä muutoksia karjanhoidon rakenteissa, sillä se vaatii intensiivisempiä tuotantomuotoja. Se taas puolestaan vaikuttaa luonnonvaroihin, jos voimistumista ei seuraa asianmukainen teknologinen ja poliittinen viitekehys. Tällä hetkellä tämä kehitys tapahtuu suurelta osin poliittisessa ja institutio-naalisessa tyhjiössä.

Hiljattain päättynyt monirahoittajatutkimus "vuorovaikutukset karjan ja ympäristön välillä" (yhteisön osittain rahoittama) antoi kattavan analyysin karjan ja luonnonvarojen välisistä tärkeimmistä vuorovaikutuksista. Tutkimuksen johtopäätöksenä oli, että karjankasvatuksen teollistuminen useissa kehitysmaissa on huolestuttavaa lukuisista syistä. Ensinnäkin, teollinen karjankasvatus tuottaa huomattavasti alhaisemman tulon kuin sama tuotantomäärä pientiloilla. Tuotantotason hyödyt kertyvät harvoille. Halpa eläinvalkuainen kylläkin suosii köyhiä kuluttajia, mutta karjankasvatuksen vaikutukset köyhyyteen ja oikeudenmukaisuuteen ovat suurelta osin kielteisiä. Maatalouden kehittymisen osalta se tosiseikka, että karjankasvatuksessa siirrytään teollisiin menetelmiin, poistaa kaikkein tärkeimmän kasvua lisäävän tekijän, joka voisi mahdollisesti vaikuttaa pienkarjatila-alueilla. Kuitenkin sadonkorjuu- ja jalostussektoreilla luodaan monia uusia työpaikkoja teurastamoissa, meijereissä, elintarviketeollisuudessa ja jälleenmyyntisektorilla. Toiseksi teollisen karjankasvatuksen maasta irrallinen luonne tarkoittaa sitä, että yksiköt keskittyvät kaupunkien ympärille ja kaupunkialueille, mikä aiheuttaa suurisuuntaisia ja lisääntyviä ympäristövaurioita. Aikaisemmin tilalla tapahtunutta ravinteiden kierrätystä ei enää tehdä. Ravinteet kasataan rajoitettuun tilaan ja usein ne lasketaan käsittelemättöminä vesistöön. Kolmanneksi, tehokasvatukseen liittyy useita sairauksia. Useat niistä uhkaavat ihmisten terveyttä: teollinen ja tehoeläintuotanto voivat olla kasvualusta esiin nouseville sairauksille (Nippah, naudan spongiforminen enkefaliitti l. BSE, lintujen influenssa), joiden seuraukset ovat tuntemattomia. Kansanterveyttä uhkaavat myös muut karjan ravintoturvallisuutta koskevat ongelmat, kuten viimeaikoina esiin tullut eurooppalainen dioksiiniskandaali, antibioottiresistenssi ja muut jäämiin liittyvät asiat. Lopuksi eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön puute (tai sen toimeenpanon puute), keskittetyt kasvatusyksiköt, epäasianmukaiset kuljetus- ja teurastustilat ja riittämätön tietoisuus eläinten hyvinvoinnista ovat lisääntyvässä määrin huolestuttavia asioita.

Tätä analyysia on kehitettävä lisää, jotta se johtaisi uudenlaisiin lähestymistapoihin ja -keinoihin. Siitä syystä komissio valmistelee kansainvälisen "Karja, ympäristö ja kehitys" (LEAD) -aloitteen puitteissa tutkimusta Aasiassa ja latinalaisessa Amerikassa antaakseen päätöksentekijöille keinot ympäristön kannalta kestävä ja tasa-arvoisen karjanhoidon kehittämiseen. Ensinnäkin odotetaan pääasiallisesti tuloksia karjanhoitosektorin muutoksesta, toiseksi erityisiä suosituksia, jotta voidaan antaa julkista, hyvää ja strategista

ohjausta karjanhoitoon, ympäristöön, köyhyyteen, tasa-arvoisuuteen ja eläinten hyvinvointiin sekä kansanterveyteen liittyvään tutkimukseen ja kehitykseen; erityisesti, jotta voidaan laatia kehitysstrategioita kehitysprosessissa olevan karjalouden asettamiseksi tutkimuslaitosten, kehitysvirastojen, yksityisten ja julkisten rahoituslaitosten käyttöön, ja kolmanneksi, hankkeen tulokset poliittisten ja muiden päätöksentekijöiden käyttöön, minkä takaa virtuaalinen tutkimus- ja kehittämiskeskus (keskeinen osa LEAD-aloitetta). Komissio on valmistellut tarvittavat asiakirjat ja ehdottaa parhaillaan tutkimusta rahoitettavaksi eri sisäisistä rahoitusvälineistä (talousarvion kohdat "Ympäristö" tai ALA-MEDA). Tutkimuksen odotetaan tarjoavan omaperäisen ja innovatiivisen keinon poliittisille ja muille päätöksentekijöille kansallisten painopisteiden ja strategioiden valitsemiseen, ja rahoittajille keinon apunsa parempaan suuntaamiseen.

Yhteisö ei tue teollisen karjankasvatuksen luomista tai edistämistä kehitysmaissa. Useilla tahoilla se on yksityissektorin johtamaa, kun taas yhteisön tarkoituksena on ensisijaisesti auttaa köyhiä pientilallisia.

(2001/C 72 E/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1331/00

esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Unionin kansalaisten mahdollisuudet viedä perusvapauksien vastaiset rikkomukset Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen

Kun Amsterdamin sopimus tuli voimaan viime vuoden maaliskuun alussa unionisopimuksen 7 artiklaan sisällytettiin määräyksiä toimenpiteistä sellaista jäsenvaltiota vastaan, jonka todetaan laiminlyövän ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja takaamiseen liittyvät velvollisuutensa.

Haluaisin tietää, voivatko myös yksityiset kansalaiset turvautua kyseiseen menettelyyn sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka laiminlyö velvollisuuksiaan?

Voivatko unionin kansalaiset kääntyä tuomioistuimen puoleen, jos mainittuja oikeuksia rikotaan jäsenvaltiossa?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Komissio muistuttaa että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklan mukaan vain komissio tai yksi kolmasosa jäsenvaltioista voi ehdottaa valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuvalle neuvostolle, että se toteaisi jonkin jäsenvaltion rikkoneen vakavasti ja jatkuvasti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa mainittuja periaatteita.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta koskevien Euroopan yhteisön perustamissopimuksen määräysten (220 artikla ss. (ent. 164 artikla)) mukaan yksityinen kansalainen ei voi suoraan valittaa jäsenvaltioiden toimista yhteisöjen tuomioistuimeen. Sen sijaan kansalliset tuomioistuimet voivat saattaa tai tarvittaessa niiden on saatettava ennakkoratkaisupyynnöt yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 234 artiklan (ent. 177 artikla) mukaisesti myös riita-asioissa, joissa yksityinen kansalainen esittää jonkin jäsenvaltion syylistyneen rikkomukseen yhteisön oikeuden, perusoikeuksien tai yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden soveltamisessa.

(2001/C 72 E/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1341/00**esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle**

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Pohjatroolikalastuksen kieltoalueet Kantabrian rannikolla

Kantabrian kalastajayhdistykset ovat huolissaan pohjatroolikalastuksen kieltoalueita koskevien tietojen puutteesta. Kalastajien mielestä pyyntikieltoalueet olisi saatettava voimaan välittömästi, koska Espanjan valtamerentutkimusinstituutin tieteellisten selonteojen mukaan kummeliturskakannat saattavat vähentyä jyrkästi, jos nuorten kalojen keskittymisalueiden suojelutoimenpiteitä ei hyväksytä. Merikalastuksesta vastaava Espanjan viranomaisen pyysi joulukuussa vuonna 1990 komissiolta suuntaviivat tarjoavaa selontekoa.

Mikä on komission kanta pohjatroolikalastuksen tietyjen kieltoalueiden tarkistuksesta Kantabrian rannikon luoteisosassa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. kesäkuuta 2000)

Komissio on täysin tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esille tuomasta ongelmasta.

Komission tieteellinen, tekninen ja taloudellinen komitea on tarkastellut uudelleen tieteellistä kantaa ja vahvistanut sen, ja Espanjan viranomaiset ovat ottaneet komissioon yhteyttä tämän asian vuoksi.

Komissio valmistelee parhaillaan ehdotusta kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30. maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98⁽¹⁾ muuttamiseksi. Tähän muutosehdotukseen sisällytetään kysyjän esille tuoma aihe. Toiveena on, että komission ehdotus annetaan ennen tämän vuoden elokuuta.

(¹) EYVL L 125, 27.4.1998.

(2001/C 72 E/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1351/00**esittäjä(t): Helmuth Markov (GUE/NGL) komissiolle**

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Raportit radium 226:n radioaktiivisesti saastuttamasta kivennäisvedestä

Saksan kansalaiset ovat hyvin huolissaan, koska tiedotusvälineissä on raportoitu, että eri kivennäisvesistä olisi havaittu terveydelle vahingollisen suuria säteilyarvoja, jotka johtuisivat luonnossa esiintyvistä isotoopista radium 226?

1. Onko komissiolla tietoa tieteellisistä tutkimuksista, jotka koskevat radioaktiivisten aineiden pitoisuuksia elintarvikkeissa, tilanteen kartoittamista ja erityisesti säteilykuormituksen ja syöpäriskin kasvun välistä yhteyttä, tai onko se itse teettänyt tällaisia tutkimuksia?
2. Tietääkö komissio, että Saksassa (toisin kuin muissa unionin jäsenvaltioissa) ei ole suuntaviivoja tai raja-arvoja kivennäisvesien radium 226 -pitoisuudelle? Jos tietää, katsooko komissio, että tässä asiassa on ryhdyttävä toimiin koko Euroopan tasolla?
3. Tietääkö komissio, että on teknisesti mahdollista alentaa luonnossa esiintyvän radium 226:n pitoisuutta vedessä (suodatus), ja että tätä menetelmää ei kuitenkaan voida soveltaa Saksassa sikäläisen kivennäisvesistä annetun asetuksen perusteella? Katsooko komissio, että kivennäisveden hankinta- ja valmistamisprosessin yhteydessä sovellettaville teknisille menetelmille tarvitaan eurooppalaista sääntelyä?
4. Harkitseeko komissio radioaktiivisten isotooppien sisällyttämistä elintarvikkeiden merkintäjärjestelmään?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. kesäkuuta 2000)

1. Jäsenvaltioilla on yhtäjaksoinen ohjelma, jonka avulla valvotaan radioaktiivisuuden määrää ympäristössä Euratomin perustamissopimuksen 35 artiklan vaatimusten mukaisesti. Komissiolle annetaan tiedot valvonnan tuloksista Euratomin perustamissopimuksen 36 artiklan mukaisesti. Kyseisiin tietoihin kuuluvat tiedot maidon, muiden elintarvikkeiden, pintavesien ja juomaveden radioaktiivisuudesta.

Lisäksi jäsenvaltiot tarkastavat elintarvikkeiden radioaktiivistason, mikäli elintarvikkeet ovat peräisin kolmansista maista, joihin Tsernobylin ydinvoimalaonnettomuus on vaikuttanut (neuvoston asetuksen (ETY) N:o 737/90⁽¹⁾) mukaisesti; asetuksen voimassaoloaika on hiljattain jatkettu maaliskuuhun 2010⁽²⁾).

Komission yhteisen tutkimuskeskuksen (YTK) ympäristöntutkimuslaitos Isprassa on järjestänyt vuodesta 1991 alkaen vuosittaisia kansainvälisiä vertailuja; niissä ovat mukana jäsenvaltioista ne laboratoriot, jotka toimittavat tietoja Euratomin perustamissopimuksen 36 artiklan mukaisesti. Vertailuissa käsitellään mm. lähdevettä, kivennäisvettä, maitoa ja sekaruokavaliota.

Komissiolle ei ole tietoja todetusta yhteydestä elintarvikkeiden radioaktiivisuuspitoisuuden ja syöpätapausten välillä.

2. Juomavettä koskeva voimassa oleva direktiivi, juomaveden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/778/ETY⁽³⁾, koskee myös pullotettua vettä, joka ei ole luonnollista kivennäisvettä (esim. pöytävesi), eikä direktiivi sisällä erityisiä säännöksiä radioaktiivisuudesta. Sitä vastoin uusi juomavettä koskeva direktiivi, ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laadusta 3 päivänä marraskuuta 1998 annettu direktiivi 98/83/EY⁽⁴⁾, joka olisi pantava täytäntöön 25 päivään joulukuuta 2003 mennessä, sisältää radioaktiivisuutta koskevia säännöksiä. Näitä säännöksiä (direktiivin liitteet II ja III) on täydennettävä, kuten direktiiviä annettaessa 3 päivänä marraskuuta 1998 sovittiin. On huomattava, että tämä direktiivi ei koske kivennäisvesiä.

3. Komissio on tietoinen siitä, että vesijohtoveden ja pullotetun veden radium 226-pitoisuus riippuu veden käsittelymenetelmästä. Esim. raudan ja mangaanin poistaminen aiheuttaa sen, että osa radiumista joutuu lietteeseen.

Komissio rahoitti neljännen TTK-puiteohjelman yhteydessä tutkimusta erityiskäsittelystä, jolla poistetaan luonnon radionuklidit vedestä.

On todettava, että näitä tekniikoita sovelletaan harvoin kivennäisvesiin, joissa katsotaan tärkeäksi säilyttää veden mineraalien määrä.

4. Kivennäisvesien merkinnöissä mainitaan yleensä luonnolliset radioaktiiviset aineet (uraani, radium).

⁽¹⁾ EYVL L 82, 29.3.1990.

⁽²⁾ EYVL L 75, 24.3.2000.

⁽³⁾ EYVL L 229, 30.8.1980.

⁽⁴⁾ EYVL L 330, 5.12.1998.

(2001/C 72 E/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1352/00

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Espanjalainen oliiviöljy ja EU

Espanjalaisen oliiviöljyn vienti on pysähdyksissä. Tämä on johtanut useisiin alan yrittäjien kokouksiin, joissa on keskusteltu viennin keskeytymisen syistä ja keinoista vauhdittaa maailman suurimman oliiviöljyn tuottajan ulkomaanmyyntiä.

Yrittäjien mukaan tarvitaan valtavia investointeja. Kuluttajalle aiheutuvien sekaannusten välttämiseksi nämä investoinnit olisi suunnattava vain yhteen merkkiin. Lisäksi on otettava käyttöön uusi strategia, jolla estetään, että tuotannon lisäys johtaa huonompaan suuntaan, kun ulkomaan kulutusta ei voida lisätä.

Komissiolla on tärkeä asema yhteisessä maatalouspolitiikassa. Voiko se kertoa, olisiko se valmis edistämään mahdollisimman yksityiskohtaista ja tarkkaa tutkimusta, jossa etsittäisiin ratkaisuja tähän espanjalaisen oliiviöljyn vaikeaan tilanteeseen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. kesäkuuta 2000)

Komissio ei voi olla yhtä mieltä siitä, että oliiviöljyn vienti olisi pysähdyksissä. Pääinvastoin markkinointivuoden 1998/1999 vastaavaan jaksoon verrattuna yhteisön vienti on kasvanut yli kaksinkertaiseksi. Yhteisöstä vietyt oliiviöljyn määrät olivat 31. maaliskuuta 1999 35 648 tonnia kun 1. marraskuuta 1999 ja 31. maaliskuuta 2000 välisenä aikana vietiin 80 812 tonnia.

Arvoisa parlamentin jäsen kysyi, voisiko komissio toteuttaa tutkimuksen, jossa analysoitaisiin Espanjan oliiviöljyalan vientimarkkinoiden vaikeaa tilannetta ja pyrittäisiin samalla löytämään siihen ratkaisuja. Tällaisen tutkimuksen toteuttaminen ei kuitenkaan kuulu komission toimivaltaan. Markkinatutkimukset palvelevat pikemminkin asianomaisen yksityisen sektorin tarpeita, ja niiden toteuttaminen kuuluu näin ollen kyseiselle sektorille.

(2001/C 72 E/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1380/00

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) neuvostolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: CEDAW-yleissopimuksen ja lisäpöytäkirjan allekirjoittaminen ja ratifiointi

Kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevaan YK-yleissopimukseen (CEDAW) liitetyn lisäpöytäkirjan oli joulukuuhun 1999 mennessä allekirjoittanut vasta 23 valtiota, joiden joukossa on 11 EU:n jäsenvaltiota. Espanja, Portugali, Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta eivät ole vielä allekirjoittaneet pöytäkirjaa. Aikooko neuvosto ryhtyä toimenpiteisiin, jotta myös kyseiset jäsenvaltiot allekirjoittaisivat lisäpöytäkirjan mahdollisimman pian, jotta ratifiointille ei olisi enää esteitä?

Aikooko neuvosto lisäksi tehdä jotakin sen hyväksi, että myös kaikki ehdokasvaltiot allekirjoittaisivat ja ratifioisivat yleissopimuksen ja lisäpöytäkirjan ennen unioniin liittymistään?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Neuvostolla ei ole minkäänlaista toimivaltaa painostaa Euroopan unionin jäsenvaltioita allekirjoittamaan nopeasti Yhdistyneiden Kansakuntien asiakirjoja. Neuvosto kuitenkin toteaa, että jo se, että yksitoista jäsenvaltiota on jo ratifioinut vasta hiljattain tehdyn pöytäkirjan, todistaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden sitoutumisesta asiaan.

Mitä tulee siihen, että Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneiden maiden olisi allekirjoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien asiakirjat, on todettava, että koska kyseiset tekstit eivät kuulu yhteisön säännöstöön, Euroopan unioni ei voi asettaa CEDAW-yleissopimuksen ja sen lisäpöytäkirjan allekirjoittamista ehdoksi unioniin liittymiselle.

Lopuksi neuvosto muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13 artiklassa (ent. 6 a artikla) määrätään, että neuvosto voi toimivaltansa rajoissa ja Euroopan parlamenttia kuultuaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjumiseksi. Tämä perustamissopimuksen määräys kuuluu luonnollisesti siihen säännöstöön, joka kunkin jäsenyyttä hakeneen maan on saatettava osaksi lainsäädäntöään.

(2001/C 72 E/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1381/00**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) neuvostolle**

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Naisten ja miesten tasa-arvoasioita käsittelevän ministerineuvoston perustaminen

Euroopan parlamentissa on naisten oikeuksien valiokunta, joka käsittelee yksinomaan naisia koskevia asioita. Myös Euroopan komissiossa on yksi jäsen, jolle kuuluvat naisia koskevat asiat.

Mitä mieltä neuvosto on siitä, että perustettaisiin naisten asioita käsittelevä ministerineuvosto, jotta jäsenvaltiot, joissa ei vielä ole erityisesti naisten asioita käsittelevää ministeriötä, saisivat kimmokkeen perustaa sellaisen?

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

Helsingin Eurooppa-neuvosto sopi päätelmiensä liitteen III suosituksessa 9, että neuvoston työskentelyn yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden parantamiseksi neuvoston kokoonpanojen määrää olisi vähennettävä. Se antoi yleisten asioiden neuvoston tehtäväksi ryhtyä tämän tavoitteen edellyttämiin toimiin.

Yleisten asioiden neuvosto päätti 10. huhtikuuta 2000 ryhmitellä uudelleen tiettyjä kokoonpanoja rajoittaakseen niiden määrän 16:een ⁽¹⁾ Helsingin Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti.

Neuvosto muistuttaa, että naisten ja miesten tasa-arvoasioita käsittelee työllisyys- ja sosiaaliasioiden neuvosto ⁽²⁾. Lisäksi neuvosto katsoo, että ottamalla miesten ja naisten tasa-arvon edistäminen huomioon kaikissa unionin siihen liittyvissä politiikoissa varmistetaan paremmin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen tavoitteiden toteutuminen.

EY:n perustamissopimuksen 203 artiklan mukaisesti on myös kunkin jäsenvaltion asia päättää, kuka edustaa sitä neuvostossa. Neuvoston tehtävä ei ole ottaa siihen kantaa. Helsingin Eurooppa-neuvosto (6.10.–11.12.99) harkitsi korkeintaan sitä mahdollisuutta, että kukin jäsenvaltio tarkistaa säännöllisesti sisäiset EU-asioiden koordinoitijärjestelynsä ja mukauttaa ne neuvoston optimaalista toimintaa vastaaviksi.

⁽¹⁾ Kokoonpanojen luettelo on asiakirjassa 7039/1/00 REV 1 ja julkaistaan virallisessa lehdessä kesäkuussa 2000.

⁽²⁾ Kokoonpanon nimeä muutettiin Amsterdamin sopimuksen myötä EY:n perustamissopimukseen tehtyjen muutosten vuoksi.

(2001/C 72 E/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1395/00**esittäjä(t): Hans-Peter Mayer (PPE-DE) komissiolle**

(3. toukokuuta 2000)

Aihe: Investointitukien myöntäminen tuotannollisille kylmähuoneille

Liitteessä, joka sisältyy komission 22. maaliskuuta 1994 antamaan päätökseen maa- ja metsätaloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamista koskevien investointien valintaperusteista (94/173/EY) ⁽¹⁾, toiset alat asetetaan etusijalle ja toiset suljetaan pois tuen piiristä.

Liitteen 1.2 kohdan 3 luetelmakohdan mukaisesti investointitukien piiristä suljetaan pois erityisesti "investoinnit jäädytettyjen tai syväjäädytettyjen tuotteiden varastointiin tarkoitettuihin kylmävarastoihin, elleivät nämä ole jalostuslaitosten normaalille toiminnalle tarpeellisia". Tämä tarkoittaa sitä, että niin sanotuille tuotannollisille kylmähuoneille on mahdollista myöntää tukea.

Nykyiset investointitukien valintaperusteet merkitsevät käytännössä sitä, että jalostuslaitosten kylmähuoneisiin varataan tarkoituksellisesti huomattavasti ylimääräistä tilaa, mikä ei ole investointitukien perimmäisen tarkoituksen mukaista. Tämän ylimääräisen varastotilan tarjoaminen kolmansille osapuolille kylmä- ja pakastustilaksi kaupallisessa tarkoituksessa aiheuttaa kaupallisille kylmähuoneille merkittävän kilpailuhaitan, koska jalostuslaitosten kylmähuoneille myönnettyt investointituet mahdollistavat hintojen pitämisen alhaisina.

Onko komissio tietoinen tästä asiasta?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tämän kilpailun vääristymän poistamiseksi?

(¹) EYVL L 79, 23.3.1994, s. 29.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. toukokuuta 2000)

Maa- ja metsätaloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytyksiä parantavien investointien valintaperusteista säädetään 22. maaliskuuta 1994 tehdystä komission päätöksessä 94/173/EY. Komission päätöksissä, jotka koskevat yhteisön rakennetoimia koskevien yhtenäisten ohjelma-asiakirjojen hyväksymistä maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseksi, edellytetään niiden noudattamista.

Päätösten johdantokappaleissa esitetään jäsenvaltioille seuraava velvoite: "jäsenvaltion on valvottava ohjelma-asiakirjan täytäntöönpanon yhteydessä, että siihen sisältyvät yksittäiset hankkeet ovat asetuksen (ETY) N:o 951/97 (¹) 8 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi huomioon otettavien maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamista koskevien investointien osalta voimassa olevien valintaperusteiden mukaiset".

Jäsenvaltioiden toteuttamiin tukijärjestelmiin sisältyy se, että jäsenvaltion tai alueen viranomaiset tutkivat hanke-ehdotukset ja noudattavat valintaperusteita.

Jos komission saamista tiedoista ilmenee, että tuen myöntämisedellytyksiä ei ole noudatettu, se voi ryhtyä EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan (entinen 93 artikla) yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 22. maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (²) mukaisiin aiheellisiin toimiin.

(¹) EYVL L 142, 2.6.1997.

(²) EYVL L 83, 27.3.1999.

(2001/C 72 E/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1397/00

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Direktiivin 92/61/ETY soveltaminen Saksassa ja rengasmääräykset

Rengasmääräyksiä, joita komissio alunperin ehdotti moottoripyörien tyypinhyväksyntää varten, ei sisällytetty direktiiviin 92/61/ETY (¹), koska Euroopan parlamentti katsoi, että ajoneuvojen valmistajat eivät saa määrätä rengastyyppejä moottoripyörien tyypinhyväksynnän (EU-ABE) yhteydessä, koska se merkitsisi kilpailun rajoitusta niitä rengasvalmistajia kohtaan, joita ei mahdollisesti ollut otettu huomioon.

Näyttää kuitenkin siltä, että Saksassa ajoneuvojen valmistajat ovat direktiivin voimaan tulon jälkeenkin pystyneet kiertämään ajoneuvojen tyypinhyväksynnän ja voineet merkitä ajoneuvon rekisteritietoihin haluamansa rengastyypit.

Onko komissio tietoinen tällaisesta käytännöstä? Onko komissio sitä mieltä, että direktiivin soveltamistapa Saksassa rikkoo yhteisön lainsäädäntöä?

(¹) EYVL L 225, 10.8.1992, s. 72.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2000)

Renkaiden ja niiden asentamisen teknisiä vaatimuksia koskevat säännökset sisältyvät kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tietyistä osista ja ominaisuuksista 17. kesäkuuta 1997 annettuun neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiiviin 97/24/EY⁽¹⁾.

Komissio on tietoinen tiettyjen Saksassa valmistettujen henkilöautojen rengasmerkkejä koskevista rajoituksista. Komission kanssa käydyn kirjeenvaihdon seurauksena Saksan viranomaiset osoittivat komissiolle 29. helmikuuta 2000 päivätyn tiedonannon, jonka mukaan tyyppihyväksyntäviranomaisia oli kehoitettu vastaisuudessa jättämään tällaiset merkkirajoitukset pois ajoneuvojen asiakirjoista. Tiedonannon mukaan ajoneuvojen asiakirjoihin mahdollisesti sisältyvillä nykyisillä merkkirajoituksilla ei ole oikeudellista merkitystä.

Komission mielestä myöskään moottoripyörien rengasmerkkejä koskevat rajoitukset eivät ole hyväksyttävissä. Komissio ottaa yhteyttä Saksan viranomaisiin tilanteen selvittämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 226, 18.8.1997.

(2001/C 72 E/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1399/00

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Lääkkeille annettava lupatodistus

Voidaanko komission mielestä sovittaa yhteen vapaan kaupankäynnin periaate ja jakelua koskevien yksinoikeuksien käsite? Kyseinen ongelma on epäsuora seuraus lääkkeitä vaadittavien lupatodistusten käytöstä ja ongelma tulee ajankohtaiseksi erityisesti silloin, kun elintärkeitä lääkkeitä toimitetaan kehitysmaihin.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2000)

Kansallisten tai yhteisön viranomaisten valmistelemat vientitodistukset ("certificate of pharmaceutical products") perustuvat Maailman terveysjärjestön (WHO) malliin.

Todistusten pääasiallisena tarkoituksena on todistaa, että lääkkeellä, jolle tätä todistusta pyydetään, on todellakin markkinoille saattamista koskeva lupa, jonka ovat myöntäneet vientimaan viranomaiset.

Todistusten pääasiallinen tarkoitus liittyy näin ollen markkinoille saattamista koskevaan lupaan, eikä jakelupiiriin tai lääkkeiden markkinoillepääsyyn. Todistus ei sellaisenaan anna yksinoikeutta jakeluun. Todistus on eräänlainen takuu ja helpottaa lääkkeiden saatavuutta kehitysmaissa, jotka tuovat näitä lääkkeitä.

(2001/C 72 E/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1400/00

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Espanjalaisten kaivosten jätealtaiden aiheuttama uhka

Maailman luonnonsäätien julkistamien tietojen mukaan Espanjan kaivoksissa on tällä hetkellä 743 jäteallasta. Näistä altaista 161 uhkaa aiheuttaa samanlaisen onnettomuuden kuin Romaniassa viime tammikuussa tapahtunut onnettomuus. Tällöin kultakaivoksen jätepestöt saastuttivat Tonavan ja yhden sen sivujoen.

Euroopan komissio on monissa yhteyksissä osoittanut olevansa huolestunut Euroopan unionissa sijaitsevista kaivosten jätealtaista. Se on kuitenkin myös myöntänyt, että saatavilla ei ole tyhjentäviä tietoja, joiden avulla olisi mahdollista löytää Romanian onnettomuusaltaan kaltaiset altaat, jotta tulevia ekologisia katastrofeja ehkäistäisiin.

Brysselissä 30. maalikuuta kokoontunut ympäristöneuvosto käsitteli tätä aihetta. Näyttää kuitenkin siltä, että se ei hyväksynyt mitään toimia, jotka olisi suunnattu valvontaan ja sellaisten jätealtaiden eliminointiin, jotka saattavat tulla tai aiheuttaa muita terveydelle ja ympäristölle vaarallisia onnettomuuksia.

Kun otetaan huomioon Maailman luonnonsäätiön Espanjaa koskevat tiedot, tässä yhteydessä ei pidä myöskään unohtaa Aznalcóllarissa Andalusiassa tapahtunutta onnettomuutta, jossa kaivoksen jätealtaan tulviminen vahingoitti vakavasti Doñanan luonnonpuistoa.

Aikooko komissio laatia konkreettisen arvioinnin, jonka avulla löydetään vaaralliset jätealtaat ja niiden sijaintivaltiot EU:ssa?

Mitä konkreettisia toimia ja ehdotuksia komissio aikoo esittää neuvostolle, jotta EU:n alueella ei tapahtuisi Romanian onnettomuuden kaltaisia uusia onnettomuuksia?

Kuinka komissio aikoo taata, että ehdokasvaltiot esittävät riittävät ympäristön turvallisuutta ja säilyttämistä koskevat takuut kaivosten jätealtaita vastaavissa tapauksissa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2000)

Komissio käynnisti tutkimuksen kaivosjätteiden käsittelystä ja käsittelyyn liittyvien ympäristöriskien arvioinnista Aznalcóllarissa tapahtuneen onnettomuuden jälkeen. Tässä tutkimuksessa pyritään ennen kaikkea määrittelemään ympäristölle ja terveydelle mahdollisesti vaaralliset käsittelypaikkatyypit ja niiden maantieteellinen sijainti. Tutkimuksessa pyritään myös kuvailemaan ja analysoimaan kaivosjätteiden käsittelypaikkojen käyttövaiheessa ja käytöstä poistamisen aikana toteutettavia erityisiä valvontatoimenpiteitä. Tutkimus koskee kaikkia viittatoista jäsenvaltiota. Äskettäisen Romanian Baia Maressa tapahtuneen onnettomuuden jälkeen tutkimus päätettiin ulottaa kattamaan myös unionin ehdokasmaat.

Viimeaikaiset onnettomuudet huomioon ottaen yhteisön lainsäädäntöä turvallisista kaivostoimista olisi tarkistettava. Komissio julkaisee pian näitä kysymyksiä koskevan erillisen tiedonannon ja siihen liittyvän toimintasuunnitelman, kuten kestävän kehityksen edistämistä EU:n muussa kuin energian tuotantoon suuntautuvassa kaivannaisteollisuudessa ⁽¹⁾ koskevasta komission tiedonannosta ilmenee.

Teollisuusriskien hallinnan kannalta Seveso II -direktiivi ⁽²⁾ näyttää olevan asianmukaisin lainsäädäntöväline, kun pyritään estämään tämänkaltaiset onnettomuudet. Kyseisellä direktiivillä veloitetaan teollisuuden toimijat panemaan täytäntöön turvallisuudenhallintajärjestelmiä, joihin kuuluu muun muassa yksityiskohdainen riskien arviointi mahdollisten onnettomuusskenaarioiden perusteella. Direktiivi ei kuitenkaan nykyisellään kata selvästi kaivostoimintaa ja jätevesialtaita tai patoja. Näin ollen direktiiviä voitaisiin tarkastella uudelleen ja arvioida, miten kaivannaistoiminta saadaan sisällytettyä siihen.

Jätevesialtaat kuuluvat kaatopaikoista 26. huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY ⁽³⁾ soveltamisalaan. Kaikkia jätevesialtaiden hallinnointia koskevia kysymyksiä ei kuitenkaan ole erityisesti käsitelty tässä direktiivissä. Edellä mainittu tutkimus päätetään jäsenvaltioiden osalta kesän 2000 aikana ja ehdokasmaiden osalta vuoden 2000 loppuun mennessä. Tutkimustulosten perusteella arvioidaan, onko tarpeen laatia ehdotus uudeksi direktiiviksi, joka keskittyisi erityisesti kaivosjätteiden käsittelyyn.

Lisäksi IPPC-direktiivin ⁽⁴⁾ 16 artiklan 2 kohdan mukaisen tietojen vaihdon tuloksena voitaisiin laatia erityinen parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskeva viiteasiakirja (BREF-asiakirja) malminjalostamistoimista. Siinä voitaisiin käsitellä "päivittäissaasteen" vähentämisen tekniikkaa ja onnettomuuksien estämiseen ja lieventämiseen tarkoitettuja tekniikoita.

Lisäksi ympäristövahinkovastuuta koskevalla valkoisella kirjalla⁽⁵⁾, jossa ehdotetaan direktiivin antamista, pyritään tehostamaan yhteisön nykyisen ympäristölainsäädännön ja keskeisten periaatteiden, kuten saastuttaja maksaa -periaatteen sekä ennaltaehkäisyn ja ennalta varautumisen periaatteen, täytäntöönpanoa sekä varmistamaan ympäristön riittävä ennalleen saattaminen. On todennäköistä, että oikein ajoitetut kustannustehokkaat investoinnit ennaltaehkäiseviin toimiin sellaisten vahinkojen välttämiseksi, joiden korjaaminen tulisi kalliimmaksi kuin ehkäisytöimet, ovat kannattavampia tapauksissa, joissa ei ole toteutettu riittäviä toimenpiteitä.

Ennen kuin ehdokasmaat voivat liittyä unioniin, niiden on pantava täytäntöön yhteisön lainsäädäntö, joka tunnetaan myös nimellä yhteisön säännöstö. Voimassa olevaan lainsäädäntöön tehtävät muutokset ja uusi lainsäädäntö tulevat automaattisesti osaksi yhteisön säännöstöä.

⁽¹⁾ KOM(2000) 265 lopullinen.

⁽²⁾ Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9.12.1996 annettu neuvoston direktiivi 96/82/EY, EYVL L 10, 14.1.1997.

⁽³⁾ EYVL L 182, 16.7.1999.

⁽⁴⁾ Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24.9.1996 annettu neuvoston direktiivi 96/61/EY, EYVL L 257, 10.10.1996.

⁽⁵⁾ KOM(2000) 66 lopullinen.

(2001/C 72 E/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1414/00
esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle

(3. toukokuuta 2000)

Aihe: Biotekniikalla muunneltuihin satoihin liittyvät hankkeet kehitysmaissa

Voiko komissio selventää sellaisten tukemiensa hankkeiden luokittelua, joihin liittyy muuntogeenisesti tuotettujen satojen kasvattaminen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maissa tai muissa kehitysmaissa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(21. kesäkuuta 2000)

Komission kehitysyhteistyöhön ei sisälly hankkeita, joilla edistettäisiin muuntogeenisesti tuotettuja satoja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioissa tai missään muussa kehitysmaassa.

(2001/C 72 E/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1417/00
esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Pääomainvestoinnit

Voiko komissio luetella kussakin jäsenvaltiossa seuraavilla aloilla vuodesta 1988 tehdyt pääomainvestoinnit:

- öljyn ja kaasun poraus;
- jalostusteollisuus;
- jakelu;
- hotelli- ja ravintolatoiminta;
- liikealan rahoituspalvelut;
- liikenne ja viestintä;
- yksityisasunnot?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2000)

Komissio toimittaa suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön pyydytiedot. Niihin on kuitenkin tehtävä joitakin täsmennyksiä. Tiedot perustuvat Euroopan kansantalouden tilinpitajärjestelmään EKT 1979:n sekä Euroopan yhteisön tilastolliseen toimialaluokitukseseen ja toimialakohtaiseen panos-tuotosanalyysiin (NACE-CLIO).

Tiedot kuvaavat pikemminkin toimialakohtaisia investointeja (kiinteän pääoman bruttomuodostus) kuin menoja pääomahyödykkeisiin.

Myös toimialat eroavat hieman pyydytyistä: rakennustoiminnassa ei erotella yksityistä ja julkista omistusta; rahoituspalvelut käsittävät ainoastaan luotto- ja vakuutuspalvelut ja liikenne ja viestintä on usein yhdistetty.

Uudessa Euroopan kansantalouden tilinpitajärjestelmässä EKT 1995:ssä investointien käsitettä on lisäksi täydennetty lisäämällä siihen tietyt aineettomat investoinnit (ohjelmistot ja tietokannat, kirjalliset tai taiteelliset teokset), malmien ja öljynetsinnän kustannukset niiden tuloksista riippumatta, ohjelmistonkehittämiskustannukset sekä armeijan käyttöön tulevat rakennukset, lentoasemat, sairaalat, ajoneuvot jne.

Tästä syystä EKT 1995:n mukaisten tietojen (joiden siirtäminen Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle saataneen päätökseen syyskuussa 2000) käyttäminen merkitsee vuoden 1995 osalta sitä, että pääomainvestointiluvut kasvavat siten, että kasvuprosentit vaihtelevat Portugalin 3,8 prosentista ja Tanskan 17,1 prosenttiin.

(2001/C 72 E/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1421/00

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Lahjonta Euroopan komissiossa (oikeudettomasti nostettujen varojen palauttaminen)

Voiko komissio ilmoittaa, mitä edistystä on tapahtunut 5,5 miljoonan Belgian frangin takaisin perimisessä Rene Berthelotilta tämän maatilaa vastaan ja myös kaikkien Leonardo-ohjelmaan liittyvien väärin käytettyjen varojen takaisin perimisessä? Onko komissio valmis laatimaan parlamentille kertomuksen, josta ilmenee missä määrin varoja on käytetty väärin, miten väärinkäytösten paljastumista yritettiin estää ja miten varojen takaisin perimisessä on onnistuttu?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Komissio lähetti joulukuussa 1999 kaksi yhteensä 5,5 miljoonan Belgian frangin saatavia koskevaa velkomiskirjettä Rene Berthelotille (eräpäivä 31. tammikuuta 2000). Velkomiskirjeitä kohtaan esitettiin vastalause, mutta komissio ei hyväksynyt Berthelotin asianajajien esittämiä perusteluita. Rene Berthelot menehtyi maaliskuussa 2000, joten hänen oikeudenomistajilleen esitettiin maaliskuussa 2000 maksumiutus ja huhtikuussa 2000 virallinen ilmoitus. Koska maksua ei ole saatu, komissio on aloittanut saatavien pakkoperinnän.

Komissio on perinyt takaisin Leonardo da Vinci -toimintaohjelman toteuttamisessa komissiota avustaneen teknisen avun toimiston tilintarkastuksessa havaitut perusteettomasti maksetut varat. Helmikuun 1999 alussa komissio siirsi neljä kyseiseen toimistoon liittyvää asiaa Brysselin yleisen syyttäjänviraston käsiteltäväksi. Tutkinta on kesken, eikä komissiolle ole vielä ilmoitettu sen tuloksista. Komissio ei ole havainnut väärinkäytöksiä niiden ohjelman hankkeiden hallinnossa, jotka komission yksiköt ovat tarkastaneet paikan päällä. Komission yksiköt toimittavat tarkastuksia myös tuensaajayrityksissä ja niiden perusteella komissio antaa perusteettomasti maksettuja varoja koskevia perintämääräyksiä.

Komissio on jo raportoinut vastuuvapauden myöntämismenettelyssä Euroopan parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan esittelijälle Leonardo-ohjelman tilanteesta sekä toimintojen ja vieraileviin tutkijoihin liittyvän sääntelyn seurannasta. Komissio on myös toimittanut valvontavaliokunnalle kaikki tästä aiheesta laatimansa raportit.

(2001/C 72 E/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1424/00

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen sisällyttäminen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoituun toisintoon

Katsooko komissio, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon 6 artiklan 2 kohdan sanamuoto, joka kuuluu seuraavasti: "Unioni pitää arvossa yhteisön oikeuden yleisinä periaatteina perusoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä, Roomassa 4 päivänä marraskuuta 1950 allekirjoitetussa Euroopan yleissopimuksessa ja sellaisina kuin ne ilmenevät jäsenvaltioiden yhteisessä valtiosääntöperinteessä", merkitsee edellä mainitun Euroopan yleissopimuksen sisällyttämistä Euroopan unionista tehtyyn konsolidoituun sopimukseen?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(13. heinäkuuta 2000)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa, johon kysyjä viittaa, edellytetään, että perusoikeuksia kunnioitetaan yhteisön oikeuden yleisinä periaatteina. Komissio katsoo, että vaikka yhteisöjen tuomioistuimen aiempi oikeuskäytäntö onkin määräyksen ansiosta saatu primäärioikeuden piiriin, määräyksen tarkoituksena ei kuitenkaan ole ottaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyä Euroopan yleissopimusta perustamissopimuksen konsolidoituun toisintoon. Sama koskee jäsenvaltioiden yhteisessä valtiosääntöperinteessä ilmeneviä perusoikeuksia, johon 6 artiklassa myös viitataan.

Komissio haluaa lisäksi huomauttaa, että Euroopan yleissopimuksessa tunnustetut vapautta ja tasa-arvoa koskevat oikeudet sekä menettelyä koskevat perusoikeudet sisällytetään Euroopan unionin perusoikeuskirjaluonnokseen, jota parhaillaan laaditaan Kölnin Eurooppa-neuvoston toimeksiannon mukaisesti.

(2001/C 72 E/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1425/00

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Perustamissopimuksen rikkominen

Jos Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaiselta evätään oikeus saapua vapaasti kotimaahansa, joka on EU:n jäsenvaltio, niin katsooko komissio, että tällainen menettely rikkoo suoralta kädeltä Euroopan yleissopimusta ihmisoikeuksien suojaamisesta ja siten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon 6 artiklaa?

(2001/C 72 E/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1426/00**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Konsolidoidun perustamissopimuksen rikkominen

Jos jäsenvaltio epää omalta tai jonkin muun Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaiselta oikeuden saapua vapaasti maahan, katsooko komissio, että tällainen menettely rikkoo suoralta kädeltä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen konsolidoidun toisinnon III osaston 39 ja 43 artiklaa, joissa käsitellään henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaata liikkuvuutta ja sijoittautumisoikeutta?

(2001/C 72 E/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1427/00

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE), John Bowis (PPE-DE), Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), Carlos Coelho (PPE-DE), Gianfranco Dell'Alba (TDI), Carlo Fatuzzo (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE), Jacqueline Foster (PPE-DE), José García-Margallo y Marfil (PPE-DE), Piia-Noora Kauppi (PPE-DE), Mario Mantovani (PPE-DE), Adriana Poli Bortone (UEN), José Ribeiro e Castro (UEN), Lennart Sacrédeus (PPE-DE), Dana Scallon (PPE-DE), Mariotto Segni (UEN), Francesco Speroni (TDI), Robert Sturdy (PPE-DE), Margie Sudre (PPE-DE), Geoffrey Van Orden (PPE-DE), Ari Vatanen (PPE-DE), Rainer Wieland (PPE-DE) ja Jürgen Zimmerling (PPE-DE) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Savoijin ja Habsburgin sukujen miespuoliset jälkeläiset ja komission rooli perussopimusten valvojana

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon 6 artiklassa unionille on asetettu velvoite "pitää arvossa perusoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä Euroopan yleissopimuksessa". Lisäksi on huomioitava Euroopan yhteisön perustamissopimuksen konsolidoidun toisinnon III osaston 39 ja 43 artiklojen määräykset, jotka koskevat henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja sijoittautumisoikeutta, sekä 211 artiklassa asetetut velvoitteet, joiden mukaan komission tulee huolehtia siitä, että perustamissopimuksen määräyksiä noudatetaan. Voiko komissio edellä mainittu huomioiden selittää, miten se on tullut siihen tulokseen, (joka ilmenee myös António Vitorinon kirjalliseen kysymykseen P-0475/00⁽¹⁾ antamasta vastauksesta) että Habsburgin ja Savoyin sukujen miespuolisten jälkeläisten liikkumisen rajoittamiseksi annetut määräykset sekä myös heidän muiden kansalaisoikeuksiensa evääminen perustuen Itävallan ja Italian perustuslaissa oleviin määräyksiin "ei kuulu komission toimivaltaan"?

⁽¹⁾ EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 228.

**António Vitorinon komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1425/00, E-1426/00 ja E-1427/00**

(6. heinäkuuta 2000)

Henkilöiden vapaa liikkuvuus on yksi niistä perusoikeuksista, jotka taataan unionin kansalaisille yhteisön oikeudessa: perustamissopimuksen 18 artiklan (entinen 8 a artikla) 1 kohdan nojalla unionin kansalaisilla on yleinen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen; tämä oikeus ei ole sidoksissa taloudellisen toiminnan harjoittamiseen. Kyseinen artikla muodostaa kuitenkin täydentävän oikeusperustan eikä korvaa varsinaisia oikeusperustoja, varsinkaan 39 ja 43 artiklaa (entiset 48 ja 52 artiklat). Tällä hetkellä oleskeluoikeudesta säädetään noin kymmenessä direktiivissä ja asetuksessa, jotka luetellaan toisessa kertomuksessa unionin kansalaisuuden toteutumisesta⁽¹⁾.

Oikeus vapaaseen liikkuvuuteen ei ole absoluuttinen, vaan sitä sovelletaan niiden rajoitusten ja ehtojen perusteella, joista säädetään perustamissopimuksessa ja sen soveltamismääräyksissä. Näin ollen jäsenvaltiot voivat rajoittaa vapaan liikkuvuuden oikeutta, erityisesti yleisen järjestyksen, turvallisuuden tai kansanterveyden perusteella⁽²⁾, direktiivin 64/221/ETY⁽³⁾ säännösten mukaisesti. Arvoisia Euroopan parlamentin jäseniä pyydetään kiinnittämään huomiota komission tiedonantoon unionin kansalaisten liikkumista ja

oleskelua koskevista yleiseen järjestykseen, turvallisuuteen tai kansanterveyteen perustuvista erityistoimenpiteistä⁽⁴⁾. Tässä tiedonannossa analysoidaan kyseisen direktiivin soveltamisesta kertyneitä kokemuksia etenkin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella, ja määritellään suosituksia jäsenvaltioille. Lisäksi siinä todetaan, että kieltä saapua jäsenvaltion alueelle ei välttämättä aina itsessään loukkaa kansalaisten vapaaseen liikkuvuuteen liittyvää yhteisön oikeutta.

Jokainen kansalainen, joka on mielestään kärsinyt vahinkoa jäsenvaltion toimien johdosta, voi kääntyä toimivaltaisen tuomioistuimen puoleen. Kansallinen tuomioistuin on yhteisön oikeuden ensisijainen vaalija. Tämä pätee myös tapauksiin, joissa henkilö katsoo, että Euroopan ihmisoikeussopimukseen perustuvia oikeuksia on loukattu. Komissio haluaa kuitenkin muistuttaa, että se ei ole vastuussa Euroopan ihmisoikeussopimuksen soveltamisen valvonnasta.

Yhteisöjen tuomioistuin on useaan otteeseen todennut, ettei komission tarvitse aloittaa rikkomisesta johtuvaa menettelyä joka kerta, kun se katsoo, että yhteisön oikeutta on saatettu loukata; yhteisöjen tuomioistuin korostaakin, että komissiolla on harkinta- ja arviointivalta, joka sulkee pois yksityisten henkilöiden mahdollisuuden vaatia toimielintä ottamaan asiaan jonkin tietyn kannan⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ KOM(97) 230 lopullinen.

⁽²⁾ Ks. perustamissopimuksen 39 artiklan 3 kohta, 46 artiklan 1 kohta ja 55 artikla.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 64/221/ETY, annettu 25 päivänä helmikuuta 1964, ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta, EYVL 56, 4.4.1964.

⁽⁴⁾ KOM(1999) 372 lopullinen.

⁽⁵⁾ Tuomio asiassa C-87/89, Kok. 1990, s. I-1981.

(2001/C 72 E/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1434/00

esittäjä(t): **Malcolm Harbour (PPE-DE) komissiolle**

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Juomaveden fluorointi

Monet EU:n jäsenvaltiot ovat itse ryhtyneet toimiin juomaveden fluorointia vastaan. Ymmärtääkseni Suomi, Saksa, Alankomaat, Ranska ja Italia ovat kaikki lopettaneet fluoroinnin tai kieltäytyneet käyttämästä sitä aiheesta käytävän tieteellisen polemiikin ja mahdollisten terveyshaittojen perusteella.

Mihin mahdollisiin toimiin komissio on ryhtynyt tutkiakseen juomaveden fluoroinnin vaikutuksia kansanterveydelle? Miten komissio suhtautuu siihen, että eräät jäsenvaltiot ovat huolissaan fluoroinnin haitallisista vaikutuksista? Aikooko komissio esittää aiheesta direktiiviehdotuksia?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2000)

Juomaveden laadusta yhteisössä säädetään juomaveden laadusta 15. heinäkuuta 1980 annetulla neuvoston direktiivillä 80/778/ETY⁽¹⁾, joka korvataan 25. joulukuuta 2003 ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3. marraskuuta 1998 annetulla neuvoston direktiivillä 98/83/EY⁽²⁾. Molemmissa direktiiveissä säädetään fluorin suurimmasta sallitusta pitoisuudesta juomavedessä. Tämä enimmäispitoisuus ei ole riippuvainen fluorin alkuperästä eli siitä, esiintyykö sitä luonnollisesti vai onko sitä keinotekoisesti lisätty. Fluorin lisääminen talousveteen kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, eikä komissio puutu asiaan, jos direktiivissä säädettyä enimmäispitoisuutta ei ylitetä. Jäsenvaltioiden noudattama politiikka tässä asiassa riippuu useista paikallisiin tapoihin ja tottumuksiin liittyvistä tekijöistä ja voi olla hyvinkin erilainen eri jäsenvaltioissa. On selvää, että fluorin lisääminen talousveteen on kiistanalainen kysymys, sillä fluorilla on sekä positiivisia että negatiivisia vaikutuksia riippuen sen pitoisuudesta juomavedessä.

Direktiivissä vahvistettu fluoridin enimmäispitoisuus on 1,5 milligrammaa litrassa (mg/l), joka Maailman terveysjärjestön näkemyksen mukaan edustaa hyvää tasapainoa fluoridin positiivisten ja negatiivisten vaikutusten välillä, kuten WHO asian ilmaisee juomaveden laatua koskevissa suuntaviivoissaan. Fluoridin vaikutukset ovat positiivisia, kun sitä on juomavedessä 0,5–2 mg/l. Mitä enemmän pitoisuus ylittää määrän 2 mg/l, sitä suuremmaksi negatiivisten vaikutusten, kuten hammasfluuroosin tai jopa luuston fluuroosin, riski kasvaa.

Komissio ei suunnittele tässä vaiheessa olemassa olevan lainsäädännön tarkistamista, sillä uutta, ihmisten käyttöön tarkoitettua vettä koskevaa direktiiviä ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä (määräaika 25. joulukuuta 2000) eikä pantu täytäntöön. Komissio tutkii kuitenkin, onko direktiivin antamisen jälkeen saatu uusia merkittäviä tutkimustietoja, jotka antaisivat syytä muuttaa tätä kantaa. Näiden tietojen saamiseksi komissio aikoo ottaa yhteyttä myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevään tiedekomiteansa.

(¹) EYVL L 229, 30.8.1980.

(²) EYVL L 330, 5.12.1998.

(2001/C 72 E/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1443/00

esittäjä(t): Carmen Cerdeira Morterero (PSE) neuvostolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Amsterdamin sopimuksen 13 artikla ja hallitustenvälinen konferenssi

Tarkistettuun Amsterdamin sopimukseen liitettyssä uudessa 13 artiklassa suhtaudutaan myönteisesti Euroopan unionin toteuttamaan sukupuoleen, etniseen alkuperään, rotuun, ikään, vammaisuuteen, uskontoon ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjuntaan.

Kyseinen 13 artikla ei kuitenkaan oikeuta yksityishenkilöitä ryhtymään oikeustoimiin kansallisissa tuomioistuimissa heidän joutuessaan edellä mainituista syistä syrjinnän kohteeksi.

Aikooko neuvosto seuraavaa hallitustenvälistä konferenssia silmälläpitäen muuttaa 13 artiklaa siten, että unionin kansalaiset voisivat vedota siihen suoraan kansallisissa tuomioistuimissaan?

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen on luultavasti tietoinen, neuvostolla ei ole asemaa jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssissa eikä se voi näin ollen ottaa kantaa konferenssin työskentelyyn. Euroopan parlamentilla toisaalta on kaksi tarkkailijaa, jotka ovat tiiviisti mukana konferenssin työskentelyssä valmistelutasolla.

Puheenjohtajavaltio haluaisi muistuttaa, että hallitustenvälisessä konferenssissa ollaan harkitsemassa mahdollisia muutoksia perustamissopimukseen sen varmistamiseksi, että unionin toimielimet voivat jatkaa tehokkaasti työskentelyään laajentumisen jälkeen. Arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomaan asiaan liittyviä ehdotuksia ei ole toistaiseksi esitetty.

(2001/C 72 E/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1448/00**esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE) komissiolle**

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Kaupan pääosasto ja brasilialaisten ympäristöalan kansalaisjärjestöjen taloudellinen tukeminen

Komissio (kaupan pääosasto) teki vuonna 1997 useiden brasilialaisten ympäristöalan kansalaisjärjestöjen kanssa sopimuksia, joissa näiden järjestöjen hankkeisiin luvattiin taloudellista tukea. Brasilialaiset osapuolet ovat odottaneet uusia tietoja – ja tukea – nyt jo kolmen vuoden ajan. Tämä pätee esimerkiksi Ecotropian kanssa tehtyyn sopimukseen BR97/023/B7-6201/04.

Pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitkä ovat brasilialaisille järjestöille myönnettävän tuen yleistavoitteet?
2. Mitä tähän mennessä on tapahtunut? Onko tukitoimia arvioitu?
3. Miten tuen toteuttamatta jääminen on selitettävissä?
4. Toteuttaako komissio piakkoin toimia sopimuksellisten velvoitteidensa täyttämiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(29. kesäkuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittama hanke on osa laajaa vuonna 1997 tehtyä sopimusta ("Brasilia-paketti", B7-6021/97/0542). Paketti käsittää 12 kansalaisjärjestöjen ympäristöhanketta, joilla on keskitetty hallinnointiyksikkö. Pakettia ei valitettavasti ole onnistuttu toteuttamaan eikä siihen osallistuvien kansalaisjärjestöjen kanssa toistaiseksi ole allekirjoitettu sopimuksia.

Kumppaneina toimivien kansalaisjärjestöjen voimin tässä paketissa toteutettavien hankkeiden tavoitteet liittyvät Brasilian trooppisten metsien suojeluun ja kestävään hyödyntämiseen eri tavoin.

Koska hankkeita ei ole vielä käynnistetty, arviointiakaan ei ole tehty. Komissio ei ole tehnyt sopimusta yhdenkään toteuttajaksi kaavailun kansalaisjärjestön kanssa, mutta niille on ilmoitettu, että niiden hankkeille on myönnetty rahoitus. Eräitä valmistavia toimia on tehty, mm. asetettu valtuuskunta saattamaan päätökseen osaprojektien suunnittelu. Tärkein valmistelutoimenpide on oikeusperustan luominen hankkeen hallinnointiyksikköä varten ja toteuttamismenettelyiden määrittäminen, koska Brasiliassa ei aiemmin ole ollut vastaavia tapauksia. Toteuttamismenettelyistä käydään parhaillaan neuvottelua.

Komissiolla ei siis ole sopimusvelvoitteita kumppaneiksi suunniteltuihin kansalaisjärjestöihin, koska sopimuksia ei ole allekirjoitettu. Komissio yrittää kuitenkin parhaansa mukaan saada lukkiutuneen tilanteen laukeamaan Brasilian viranomaisten kanssa.

Hankkeen toteuttamisen viivästyminen on vakavaa. Ongelmasta huolimatta on kuitenkin hyvä muistaa, että vuosina 1997–1999 käytettiin Brasiliassa 3,9 miljoonaa euroa trooppisten metsien budjettikohdasta neljän muun kansalaisjärjestöhankkeen rahoittamiseen ja Brasilialle myönnettiin kansalaisjärjestöjen yhteisrahoitukseen varattuja varoja yli 22 miljoonaa euroa.

(2001/C 72 E/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1454/00**esittäjä(t): Béatrice Patrie (PSE) komissiolle**

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Euroopan yhteisön terveystietojen seuranta- ja arviointielimen toteuttamiskelpoisuudesta tehdyn tutkimuksen julkistaminen

Euroopan parlamentti ja neuvosto totesivat päätöksensä N:o 1400/97⁽¹⁾ johdanto-osan neljännessä kappaleessa, että ”on toivottavaa selvittää Euroopan yhteisön terveystietojen ja -indikaattoreiden seuranta- ja arviointia suorittavan pysyvän elimen perustamisen toteuttamiskelpoisuus”. Päätös liittyy terveystilanteen seuranta- ja terveystietojen yhteisön toimintaohjelmaan (1997–2001), joka on osa yhteisön kansanterveysalan toimia.

Asiantuntijaryhmä, joka sai tehtäväkseen toteuttaa tutkimuksen, jätti raporttinsa syyskuussa 1997. Eikö komissio aio jo julkistaa asiantuntijaryhmän raporttia, jotta Euroopan terveystietojen seurantakeskuksen perustaminen ei turhaan viivästyisi? Kyseinen keskus on korvaamaton Euroopan pitkän aikavälin kansanterveysohjelmien ja ennaltaehkäisevän politiikan sekä niiden Amsterdamin sopimuksen määräysten kanalta, joilla pyritään varmistamaan korkea terveyden taso EU:ssa.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 22.7.1997, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. kesäkuuta 2000)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että asiantuntijaryhmän raportti Euroopan terveystietojen seurantakeskuksen perustamisen toteuttamiskelpoisuudesta julkistetaan aivan lähiaikoina. Asiantuntijat kokoontuivat hiljattain ottaakseen huomioon tietyt muutokset, joita on tapahtunut edellisen raportin ilmestymisen jälkeen.

(2001/C 72 E/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1464/00**esittäjä(t): Jillian Evans (Verts/ALE) komissiolle**

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Taloudellinen tuki Nantygwyddonin kaatopaikka-alueelle

1980-luvun puolivälissä Rhondda Borough'n neuvosto Walesissa sai huomattavan määrän tukea Euroopan rakennerahastoista Nantygwyddonin kaatopaikka-alueen rakentamiseen. Tämä oli ensimmäinen kerta kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevalle kaatopaikka-alueelle myönnettiin tukea.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuinka paljon kaatopaikka-alueen rakentamiseen myönnettiin tukea?
2. Liittyikö tukeen joitakin ehtoja?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(26. kesäkuuta 2000)

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisilta saatujen tietojen mukaan Nantygwyddonin kaatopaikalle myönnettiin noin 748 000 puntaa tukea rakennerahastoista.

Tämän tuen myöntämisedellytykset koskivat alkuperäisessä tukihakemuksessa esitettyjen seikkojen noudattamista, tiedotustoimenpiteitä, julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattamista, kirjanpidon ja sen kaltaisten asiakirjojen säilyttämistä sekä tukea saavan omaisuuden omistuksen johdonmukaisuutta.

(2001/C 72 E/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1477/00**esittäjä(t): Harlem Désir (PSE) ja Jean-Claude Fruteau (PSE) komissiolle**

(11. toukokuuta 2000)

Aihe: Banaanin yhteistä markkinajärjestelyä koskeva komission kanta

Parlamentti hyväksyi suurella enemmistöllä Daryn mietinnön (A5-0093/2000) 13. huhtikuuta 2000 pitämässään istunnossa. Näin ollen se ei hyväksynyt komission sille esittämää banaanien yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen (404/93)⁽¹⁾ muutosehdotusta, jolla asetukset mukautettiin Maailman kauppajärjestön määräyksiin. Ehdotuksen mukaan banaanintuottajia ja täten monien AKT-maiden taloutta ja työllisyyttä sekä Euroopan unionin useita syrjäisimpiä alueita suojelevasta tariffikiintiöjärjestelmästä luovutettiin tästä hetkestä lähtien vuoteen 2006 mennessä.

Aikooko komissio tämän äänestystuloksen seurauksena mukautua Euroopan parlamentin hyväksymään kantaan ja esittää sille uuden ehdotuksen, jossa ylläpidetään AKT-maiden kanssa tekemämme sitoumukset, yhteistyömme perusta ja kyseessä olevien syrjäisimpien alueiden taloudellinen tulevaisuus?

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(8. kesäkuuta 2000)

Komissio muistuttaa arvoisille parlamentin jäsenille, että se toi selvästi esille tariffikiintiöiden hallinto- toimenpiteiden valinnassa ilmenevien vaikeuksien merkityksen välittömästi parlamentissa käytyjen banaanien koskevien ensimmäisten keskustelujen jälkeen.

Kyseisten kaupallisten osapuolten kanssa käydyissä neuvotteluissa ei olla tähän mennessä päästy molempia tyydyttävään sopimukseen. Kuten banaanin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 404/93⁽¹⁾ muuttamista koskevan neuvoston asetusehdotuksen liitteenä olevissa perusteluissa on yksityiskohtaisesti kerrottu, komissio laatii sopivana ajankohtana kertomuksen kyseisten osapuolten kanssa tariffikiintiöjärjestelmästä käytyjen neuvotteluiden tuloksista.

Komissio on joka tapauksessa täysin tietoinen siitä, että sen on tämän tuontijärjestelyn uudistuksen yhteydessä valvottava myös yhteisön tuottajien sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden kanssa tekemiensä sitoumusten noudattamista.

⁽¹⁾ KOM(1999) 582 lopullinen.

(2001/C 72 E/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1479/00**esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR) komissiolle**

(11. toukokuuta 2000)

Aihe: Red Bull -energiajuoman tutkiminen

Tanskan elintarvikeministeriön alainen eläinlääkintä- ja elintarvikevirasto on ilmoittanut, että EU:n komissio on lopettanut Red Bull -asian tutkimisen sen johtopäätöksen perusteella, jonka komission elintarvikkeiden asiantuntijakomitea teki, kun sitä pyydettiin arvioimaan glukuronolaktonin, tauriinin ja kofeiinin käyttöä "energiajuomassa".

Tieteellinen asiantuntijakomitea ilmoitti, että sillä ei ole käytettävissään riittäviä tietoja sen arvioimiseksi, onko mainittujen aineiden lisääminen terveyden kannalta hyväksyttävää siinä mitassa kuin niitä käytetään "energiajuomassa".

Pyydän komissiota ilmoittamaan, onko totta että ei ole olemassa riittäviä tietoja sen arvioimiseksi, onko glukuronolaktonin, tauriinin ja kofeiiniin lisääminen "energiajuomaan" terveyden kannalta hyväksyttävää. Voiko komissio lisäksi ilmoittaa, onko Red Bull -asian käsittely lopetettu komission elintarvikkeiden asiantuntijakomitean johtopäätöksen perusteella?

Mikäli edelleen on olemassa epäilyjä siitä, missä määrin "energiajuomien" lisäaineet ovat terveyden kannalta hyväksyttävää, voiko komissio selittää, miksi Red Bull on edelleen markkinoilla muiden juomien rinnalla?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2000)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka se antoi Michael Cashmanin esittämään, samaa aihetta koskeneeseen suulliseen kysymykseen H-323/00 parlamentin istuntojaksolla huhtikuussa 2000⁽¹⁾. Lisäksi on todettava, että komissio on toistaiseksi päättänyt lykätä rikkomisesta johtuvaa menettelyä.

⁽¹⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (huhtikuu 2000).

(2001/C 72 E/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1483/00

esittäjä(t): Paul Rübige (PPE-DE) komissiolle

(11. toukokuuta 2000)

Aihe: Ekopistekiintiöiden leikkaaminen

Itävallan ja EU:n välisen kauttakulkusopimuksen mukaisesti kauttakulukulupien määrää säädellään ekopisteiden avulla. Tänä vuonna myös järjestelmän kiintiöitä tullaan leikkaamaan vuotuisen automaattisen ekopisteiden vähentämisen lisäksi, koska edellisvuonna toteutui tavallista useampia kuljetuksia pienipäästöisten ajoneuvojen ansiosta. Vuoden 1999 talouden kehityksen vuoksi Itävallan kautta kulkevien kuljetusten kysyntä on lisääntynyt, ja nyt ekopistekiintiöihin on odotettavissa uusia ja suhteettoman suuria leikkauksia.

Kokemuksesta tiedetään, että jaettujen ekopisteiden määrä ei riitä kattamaan kaikkia Euroopan talouden toimijoiden tarvitsemia kuljetuksia. Tilannetta vaikeuttaa se, että tänä vuonna määriin on tulossa suhteettoman suuri leikkaus.

Onko komissio tietoinen siitä, että kauttakulukulupien, toisin sanoen ekopisteiden, riittämättömyys saattaa vaarantaa Euroopan talouskasvun?

Mitä komissio aikoo tehdä taatakseen toimitukset eurooppalaisille talouden toimijoille?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2000)

Komissio on velvoitettu Itävallan liittymisasiakirjan⁽¹⁾ pöytäkirjassa nro 9 olevan 11 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti tekemään ehdotuksen käytettävissä olevien ekopisteiden kokonaismäärän pienentämiseksi, jos kuorma-autojen Itävallan läpi tekemien kauttakulumatkojen määrä ylittää vuoden 1991 tason yli 8 prosentilla. Vuonna 1999 matkojen määrä ylitti vuoden 1991 tason lähes 15 prosentilla.

Pöytäkirjassa nro 9 säädetään selvästi, miten tarvittava ekopisteiden vähennys lasketaan, ja vähennys vastaa noin 300 000 kauttakulumatkaa. Jotta vaikutusta voitaisiin lieventää mahdollisimman paljon, komissio pyrkii jakamaan vähennyksen ekopistejärjestelmän jäljellä oleville 3 ½ vuodelle. Kun vähennys jaetaan tällä tavalla, kuorma-autojen pienentyneet mahdollisuudet kauttakulkuun Itävallan kautta Alppien yli voidaan

korvata rautatiekuljetuksilla. Komissio toteaa tässä yhteydessä, että Saksa, Itävalta ja Italia ovat sitoutuneet yhteistyössä parantamaan pohjoisen ja etelän välisiä rautatierahtiliikennepalveluja ns. rautatierahdin valtaväylien avulla.

Lisäksi ekopisteiden määrän vähentämisen seurauksia kompensoidaan osittain vuodesta 2001 lisäämällä kuorma-autojen mahdollisuuksia kulkea Sveitsin kautta, kun Sveitsin kanssa tehtävä liikennesopimus tulee voimaan.

Ehdotus komission asetukseksi jätettiin Itävallan maantie-, rautatie- ja yhdistetyn liikenteen hallintokomitealle 31. toukokuuta 2000. Ehdotuksesta äänestettiin, mutta se ei saanut riittävää äänten enemmistöä, jotta se olisi hyväksytty. Pöytäkirjassa nro 9 olevassa 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ehdotus on jätetty neuvoston käsiteltäväksi.

(¹) EYVL C 241, 29.8.1994.

(2001/C 72 E/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1484/00

esittäjä(t): Paul Rübiger (PPE-DE) neuvostolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: EY:n tuomioistuimen toimivalta suhteessa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklaan

EU:n jäsenvaltioiden Itävaltaa vastaan kohdistamat kahdenväliset toimet, jotka ovat reaktio Vapauspuolueen (FPÖ) ottamiseen liittohallitukseen Kansanpuolueen (ÖVP) kanssa, eivät kuulu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklan soveltamisalaan. Sopimuksen 6 ja 7 artiklan säännökset kuuluvat kuitenkin olennaisena osana oikeudelliseen ja poliittiseen keskusteluun, jota käydään näiden toimien hyväksyttävyydestä ja tarkoituksenmukaisuudesta.

Verrattaessa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklassa tarkoitettua menettelyä ja 46 artiklassa esitettyjä toimivaltaa koskevia määräyksiä käy ilmi, että 7 artiklan 1 kohdan mukaista neuvoston päätöstä ei anneta tuomioistuimen käsiteltäväksi. Näin ollen jäsenvaltiolla, jota neuvoston päätös koskee, ei ole mahdollisuutta vedota tuomioistuimeen ja osoittaa, että sen oikeutta tulla kuulluksi 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti on loukattu.

Mitä mieltä neuvosto on tästä tilanteesta ottaen huomioon, että oikeusvaltion periaate kuuluu sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan unionin keskeisiin periaatteisiin?

Pitääkö neuvosto tarpeellisena ja mahdollisena korjata tätä oikeusvaltion periaatteeseen liittyvää vajetta meneillään olevan hallitusten välisen konferenssin yhteydessä, jossa käsitellään perussopimusten muuttamista?

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mahdollista muuttamista. Asian osalta on syytä muistuttaa, että perussopimusten tarkistus kuuluu hallitustenvälisen konferenssin toimivaltaan, mutta ei neuvoston toimivaltaan.

EY:n perustamissopimuksen osalta neuvosto kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomiota perustamissopimuksen artiklaan 309.

(2001/C 72 E/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1485/00**esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle**

(11. toukokuuta 2000)

Aihe: A6:n kehittäminen kansainväliseksi Pariisi–Praha-valtatieksi – tuki Tšekin alueella sijaitsevalle osuudelle

1. Millaisia tukisummia Tšekin tasavalta on saanut Euroopan unionilta Prahasta Pilsenin kautta Tšekin ja Saksan rajalle Rozvadoviin (Waidhaus) kulkevan moottoritien kehittämiseksi?
2. Kuinka suuren prosentuaalisen osuuden Euroopan unioni on maksanut moottoritien kehittämisen kokonaiskustannuksista tällä osuudella?
3. Milloin määrärahat annettiin käyttöön?
4. Millä perusteella määrärahat myönnettiin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2000)

1. Euroopan investointipankki on antanut Tšekille 165 miljoonan euron lainan tukeakseen moottoritien rakentamista osuudella, joka kulkee Pilsenistä Tšekin ja Saksan rajalle lähelle Rozvadovia. Muuta yhteisön tukea ei ole annettu.
2. Euroopan investointipankin antama laina kattaa 50 prosenttia hankkeen kokonaisinvestoinneista.
3. Lainasopimus allekirjoitettiin vuonna 1997.
4. Laina myönnettiin Tšekin hallituksen pyynnöstä. Kyseinen moottoritien osuus on osa niin kutsuttua käytävä IV -tieyhteyttä, ja Helsingissä vuonna 1997 kokoontunut kolmas yleiseurooppalainen liikennekonferenssi katsoi sen olevan ensisijainen investointi.

(2001/C 72 E/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1486/00**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(11. toukokuuta 2000)

Aihe: EU:n rahoittama homojen ja lesbojen tasa-arvoa koulutuksessa koskevan hankkeen kokeilukoulujen tapaaminen Suomen Oulussa

Homoseksuaalisuuden edistäminen kouluissa on nykyisin poliittisesti hyvin arkaluontoinen asia Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Työväenpuolueen hallitus on äskettäin ehdottanut, että paikallishallintolaista poistetaan sen 28 jakso, jossa kielletään homoseksuaalisuuden edistäminen, ja tämä on kohdannut valtavaa vastustusta yleisön taholta.

Komission rahoittamassa homojen ja lesbojen tasa-arvoa koulutuksessa koskevan hankkeen (Gay and Lesbian Educational Equity Project eli GLEE-hanke) kokeilukoulujen ensimmäisessä kokouksessa on lausuttu, että yksi hankkeen tavoitteista on luoda jäsenvaltioissa strategioita, esimerkiksi opetussuunnitelman kehittämisstrategia. Voiko komissio vahvistaa, että GLEE-hanke on täysin perustamissopimuksen 149 artiklan mukainen ja että sen yhteydessä kunnioitetaan täysin sitä, että jäsenvaltiot ovat vastuussa opetuksen sisällöstä?

Voiko komissio lisäksi vahvistaa, että GLEE-hanke ei mene päätavoitettaan, homoseksuaalisuuteen kohdistuvan syrjinnän torjumista, pidemmälle ja edistä näkemyksiä, joita monet vanhemmat EU:ssa voivat pitää mahdottomina hyväksyä?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2000)

Ohjelmien kehittäminen on yksi tärkeimmistä Sokrates-toimintaohjelman puitteissa toteutettavista toiminnoista. Se auttaa toteuttamaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 149 artiklassa (entinen 126 artikla) mainittuja tavoitteita, erityisesti eurooppalaisen ulottuvuuden kehittämistä koulutuksessa ja koulutuslaitosten välisen yhteistyön edistämistä. Nämä tavoitteet on selvästi ilmaistu yhteisön Sokrates-toimintaohjelmasta tehdyn päätöksen N:o 819/95/EY muuttamisesta 23 päivänä helmikuuta 1998 tehdyssä parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 576/98/EY⁽¹⁾ ja ne täytyy toteuttaa ”pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä sekä niiden sivistyksellistä ja kielellistä monimuotoisuutta”.

”Gay and Lesbian Education Equity”-hankkeen tavoitteena on homojen ja lesbojen tasa-arvoisen kohtelun aikaansaaminen koulutuslaitoksissa sekä ennakkoluulojen ja syrjinnän vähentäminen tulevien sukupolvien keskuudessa. Hankkeen esitteli vuonna 1999 Comenius-ohjelman 3.1-toiminnon puitteissa joukko maineikkaita eurooppalaisia yliopistoja. Kaikenlaisen koulutuksessa esiintyvän syrjinnän torjuminen on yksi kyseisen toiminnon tavoitteista. Hankkeessa ehdotettuja toimia voidaan edistää Comenius-ohjelman puitteissa, ja tehty ehdotus oli teknisesti korkealaatuinen. Päätös hankkeen rahoittamisesta tehtiin toiminnon 3.1 valintamenettelyn mukaisesti ja Comenius-alakomitea hyväksyi päätöksen.

Toiminnossa 3.1 mainittuja hankkeita valvotaan säännöllisesti, jotta voitaisiin taata, että ne toteutetaan ehdotuksessa esitetyn työohjelman mukaisesti ja että asetetut tavoitteet saavutetaan.

⁽¹⁾ EYVL L 77, 14.3.1998.

(2001/C 72 E/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1497/00

esittäjä(t): Mathieu Grosch (PPE-DE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: EU:n ja Sveitsin välinen sopimus ja neljännen liikennevakuutusdirektiivin vaikutus siihen

Seitsemässä alakohtaisessa sopimuksessa, jotka Euroopan unioni tekee Sveitsin kanssa, säännellään voimakkaasti liikennettä sekä henkilöiden vapaata liikkumista.

Samalla hyväksytään pian kolmannessa käsittelyssä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämisestä ja direktiivien 73/239/ETY⁽¹⁾ ja 92/49/ETY⁽²⁾ muuttamisesta (neljäs liikennevakuutusdirektiivi).

Neuvoston ja Euroopan parlamentin kompromissiehdotus laajentaa tämän direktiivin koskemaan niitä yhteisön ulkopuolisia maita, joiden kansallinen vakuutuselin on mukana vihreän kortin järjestelmässä.

1. Olisiko Euroopan komissio valmis ottamaan mukaan direktiivin lopullisen (tai tämänhetkisen) sisällön Sveitsin kanssa käytäviin neuvotteluihin, jotka koskevat seitsemän sopimuksen ulkopuolelle jääneitä kysymyksiä ja näin laajentamaan direktiivin vaikutusalaa myös Sveitsiin, jonka kansallinen liikennevakuutuselin on mukana vihreän kortin järjestelmässä?

2. Millainen direktiivin toteuttamismenettely Sveitsin kanssa muuten olisi?

⁽¹⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽²⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2000)

Komissio pani tyytyväisenä merkille, että 16. toukokuuta 2000 hyväksyttiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämisestä ja direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (neljäs liikennevakuutusdirektiivi) ⁽¹⁾. Direktiivin tarkoituksena on helpottaa vahingonkorvausvaatimusten tekemistä sellaisten henkilöiden kannalta, jotka ovat väliaikaisesti kotijäsenvaltionsa ulkopuolella oleskellessaan kärsineet vahinkoa, jonka aiheuttanut moottoriajoneuvo on rekisteröity muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa vahingonkärsijät asuvat. Direktiivillä pyritään täyttämään nyky-lainsäädännön puutteet ja luomaan nopea ja käytännöllinen keino, jonka avulla korvausvelvollinen vakuutusyhtiö saadaan ilman oikeuskäsittelyä maksamaan korvausta vahinkoa kärsineelle osapuolelle. Näin luodaan suoja autoilijoille, jotka joutuvat onnettomuuteen ulkomailla käydessään.

Uusia säännöksiä sovelletaan paitsi jäsenvaltioissa sattuneisiin onnettomuuksiin myös sellaisiin onnettomuuksiin, joissa on osallisena kaksi yhteisön kansalaista ja jotka sattuvat jossakin yhteisön ulkopuolisessa vihreäkorttijärjestelmään kuuluvassa maassa, esimerkiksi Sveitsissä.

Direktiivi julkaistaan piakkoin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Julkaisemisen jälkeen jäsenvaltioilla on kaksi vuotta aikaa saattaa direktiivi osaksi kansallisia lainsäädäntöjään.

On syytä huomata, että yhteisön ja Sveitsin välinen vahinkovakuutus sopimus koskee ainoastaan vahinkovakuutusyritysten sijoittautumisvapautta eikä siis liikennevakuutusta. Sopimuksessa määrätty sekakomitea voi kuitenkin tarpeen tullen tarkastella, voisiko Sveitsi soveltaa neljännen liikennevakuutusdirektiivin säännöksiä.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu.

(2001/C 72 E/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1499/00

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) neuvostolle

(15. toukokuuta 2000)

Aihe: Naton taistelulentokoneiden mahdollinen uhka Länsi-Slovakian ydinvoimaloille

Naton taistelulentokoneet lentävät Länsi-Slovakian ydinvoimaloiden yli aiheuttaen vaaratilanteita. Sen voivat todistaa ydinvoimaloiden välittömässä läheisyydessä asuvat ihmiset.

Naton taistelulentokoneiden mahdollisen putoamisen vuoksi ovat vaarassa Jaslovske Bohunicen ydinvoimala ja Mohovcen ydinvoimala. Niissä on yhteensä 5 WWER 440 -reaktoria, jotka ovat peräisin vanhan neuvostoteknologian ajoilta ja joissa ei ole tarvittavaa turvallista suojarakennusta. Vaarassa on myös Jaslovske Bohunicen A 1 -ydinvoimala, joka hylättiin vuonna 1977 tapahtuneen onnettomuuden jälkeen. Tämän voimalan rakennuksia ei ole suojattu ja sen puutteelliset varastot ovat täynnä erittäin radioaktiivisia aineita ja ydinjätettä. Lisäksi laitoksessa on 20 tonnia käytettyä ydinpoltoainetta, jota ei voida käsitellä, ja sitäkin enemmän vanhentamisaltaissa käytettyjä polttoainesauvoja, joita on kerääntynyt 1980-luvulta lähtien.

Länsi-Slovakia ja sen kummatkin ydinvoimala-alueet toimivat tällä hetkellä Naton taistelulentokoneiden ylilento- ja tankkausalueina. Näitä voimaloiden yli lennettäviä vaarallisia lentoja voidaan havaita eri aikoina, ja on ymmärrettävää, että ne huolestuttavat suuresti tämän pienen ja köyhän maan asukkaita. On täysin mahdollista, että Euroopan sydämessä voisi tapahtua Tšernobyliäkin pahempi katastrofi.

Miten neuvosto suhtautuu näihin suuriin ongelmiin?

Mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt tämän suuren vaaran mahdollisuuden torjumiseksi?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Neuvoston toimivaltaan ei kuulu vastata sen kaltaisiin Naton toimintaan ja sen mahdollisiin vaikutuksiin liittyviin kysymyksiin, joita arvoisa parlamentin jäsen on esittänyt.

(2001/C 72 E/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1503/00

esittäjä(t): Ilka Schröder (Verts/ALE) komissiolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Maailman kauppajärjestön uusi neuvottelukierros

Komissio haluaisi Maailman kauppajärjestön (WTO) uuden neuvottelukierroksen alkavan pian. Samanaikaisesti valtioiden ja niiden yhteenliittymien kanssa sovitaan kauppasopimuksista, jotka kattavat useampia kauppaan liittyviä näkökohtia kuin WTO:ssa jo tehdyt sopimukset (esimerkiksi julkiset hankinnat ja investoinnit).

Pyrkiikö komissio yksittäisten valtioiden tai valtioiden yhteenliittymien kanssa tekemillään kauppasopimuksilla tarkoituksellisesti ennakoimaan tulevia WTO-sopimuksia?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2000)

Uuden kattavan monenvälisen neuvottelujen kierroksen käynnistäminen on yhteisön kauppapolitiikan tärkein tavoite tällä hetkellä, ja komissio työskentelee tinkimättömästi rakentaakseen yhteisymmärrystä asiasta Maailman kauppajärjestössä (WTO). Yhteisön uudelle kierrokselle asettamia tavoitteita ovat mm. investointeja ja kilpailua koskevien monenvälisen sääntöjen laatiminen ja sellaisten olemassa olevien monenvälisen sääntöjen selkiyttäminen, jotka koskevat kaupan tavoitteiden ja muihin tärkeisiin julkisiin hallinnonaloihin (esimerkiksi ympäristönsuojeluun, kuluttajansuojaan tai kehitysyhteistyöhön) liittyvien tavoitteiden välistä suhdetta. Nämä säännöt ovat välttämättömiä, jos WTO haluaa vastata asianmukaisesti globalisaation tuomaan haasteeseen. Koska WTO:ssa päätökset tehdään yksimielisesti, kierroksen käynnistämistä, sen asialistasta ja mahdollisista tuloksista on neuvoteltava siten, että ne tyydyttävät kaikkia järjestön 136 jäsentä.

Sen lisäksi, että yhteisö osallistuu WTO:n toimintaan, se on sopimuspuolena alueellisissa kauppasopimuksissa monien muiden maiden tai maiden muodostamien ryhmittymien kanssa. Neuvottelut jatkuvat useiden muiden kumppaneiden kanssa. Se, että alueellisten sopimusten määräykset saattavat olla suurisuuntaisempia kuin mitä monenvälisellä tasolla on toistaiseksi sovittu, kuvastaa yksinkertaisesti erilaisia (kahdenvälisiä) olosuhteita, joissa alueellisia sopimuksia koskevia neuvotteluja käydään. Esimerkiksi useisiin yhteisön alueellisiin sopimuksiin sisältyy määräyksiä kilpailupolitiikasta; seikka, joka on vielä otettava esille koko WTO:n puitteissa.

WTO:n säännöissä nimenomaan määrätään jäsenten välisistä alueellisista sopimuksista (tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen, GATT, XXIV artikla ja palvelukaupan yleissopimuksen, GATS, V artikla) ja lukuisista vaatimuksista, jotka kyseisten sopimusten on täytettävä. Edellyttäen, että nämä vaatimukset täytetään, alueellisia kauppasopimuksia olisi komission mielestä pidettävä monenvälistä kauppajärjestelmää tukevinä.

(2001/C 72 E/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1504/00

esittäjä(t): Ilka Schröder (Verts/ALE) komissiolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: EU:n ja Meksikon välisen kauppasopimuksen voimaantulo

Lissabonissa 23.3.2000 allekirjoitettu EU:n ja Meksikon välinen kauppasopimus tulee voimaan 1. heinäkuuta 2000. Meksikossa järjestetään presidentinvaalit 2. heinäkuuta 2000.

1. Katsooko komissio, että EU:n ja Meksikon välisen sopimuksen voimaantulolle näin määritetty ajankohta vaikuttaa Meksikon presidentinvaalien tulokseen?
2. Valittiinko ajankohta tietoisesti niin, että sopimus tulee voimaan välittömästi Meksikon vaalien jälkeen?
3. Onko mahdollista siirtää EU:n ja Meksikon välisen sopimuksen voimaantulon ajankohtaa niin, ettei Meksikon hallituspuolue voisi käyttää sopimusta väärin vaalitaistelun aiheena?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

1. Komissio pitää Meksikon presidentinvaaleja Meksikon sisäisenä asiana.
2. Neuvottelujen rytmi ja niiden lopputulos riippuvat molempien asianomaisten osapuolten mahdollisuuksista löytää molemminpuolisesti tyydyttävä kokonaisuus eikä toisen osapuolen sisäpoliittisista näkökohdista. Meksikon tapauksessa nopea voimaantulo on selkeästi yhteisön edun mukaista ja se antaa yhteisölle mahdollisuuden palauttaa nopeasti tuotteidensa kilpailukyky Meksikon markkinoilla. Olisi pantava merkille, että yhteisön sisäinen hyväksymisprosessi riippuu neuvoston ja Euroopan parlamentin toteuttamasta neuvottelutulosten arvioinnista. Tämä sisäinen hyväksymisprosessi koostuu ennalta määräytyistä menettelyistä, joilla on omat määräaikansa.
3. Kuten edellä mainitaan, presidentinvaalit ovat Meksikon sisäinen asia. EU–Meksiko-yhteisneuvoston 23. maaliskuuta tekemässä päätöksessä, joka perustuu väliaikaiseen sopimukseen, määrätään voimaantulon ajankohdaksi 1. heinäkuuta 2000. Koska tämä päätös on oikeudellisesti sitova, voimaantulo tapahtuu ilman eri toimenpiteitä.

(2001/C 72 E/082)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1524/00

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Asuinalue ruoppausjätteen kaatopaikalle

Voisiko Euroopan komissio antaa yleistä ohjeistusta siitä, kuinka kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY⁽¹⁾ I liitteen 1 kohtaa tulee tulkita, erityisesti kun otetaan huomioon mahdolliset suunnitelmat tehdä vaarallisen ruoppausjätteen kaatopaikka Alankomaiden Leidenin kunnassa sijaitsevalle Oostvlietpolderille? Viereinen kunta Voorschoten aikoo rakentaa asuinalueen 250 metrin päähän suunnitellusta kaatopaikasta.

Onko Euroopan komission mielestä mahdollista rakentaa asuinalue suoraan vaarallisen ruoppausjätteen kaatopaikan viereen?

⁽¹⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2000)

Kaatopaikoista 26. huhtikuuta 1999 annetun direktiivin 1999/31/EY liitteessä I olevan kohdan 1 mukaisesti kaatopaikan sijainnista päätettäessä on otettava huomioon vaatimukset, jotka liittyvät välimatkoihin kaatopaikka-alueen rajojen ja asuin- ja virkistysalueiden, vesiteiden, vesistöjen sekä muiden maatalous- ja kaupunkialueiden välillä. Kaatopaikalle voidaan antaa lupa vain, jos alueen ominaisuudet suhteessa edellä mainittuihin vaatimuksiin tai suunnitellut korjaavat toimenpiteet osoittavat, että kaatopaikka ei aiheuta vakavaa vaaraa ympäristölle.

Jäsenvaltioilla on velvollisuus antaa asianmukaiset säädökset näiden vaatimusten täytäntöön panemiseksi. Direktiivi 1999/31/EY on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 16. heinäkuuta 2001 mennessä. Asuinalueiden rakentaminen ei kuitenkaan kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan.

(2001/C 72 E/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1528/00

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) neuvostolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Tapaus Bosman — EY:n perustamissopimuksen tarkistaminen ja liitepöytäkirja ammattilaisjalkapalloa tai urheilua yleisesti koskevan pöytäkirjan liittäminen siihen

Bosman-päätös⁽¹⁾ muutti perusteellisesti jalkapallon luonnetta Euroopassa, kuten komissio on todennut. Päätöksen mukaan EY:n perustamissopimuksen 39 (ent. 48) artikla kieltää urheiluseuroja (mukaan lukien kansalliset seurat ja — Euroopan jalkapalloliitto — UEFA) hyväksymästä mitään sääntöä, jolla rajoitetaan toisen jäsenvaltion kansalaisuuden omaavien ammattipelaajien käyttöä jalkapallojoukkueissa. Varakkaamat seurat — jotka ovat tavallisesti muutamissa rikkaimmissa jäsenvaltioissa — ovat sen jälkeen alkaneet hankkia pelaajia, joita, heidän ollessaan vielä koulutusvaiheessa, houkuttelee jättämään alkuperäiset seuransa, jotka ovat tavallisesti heidän kotimaassaan. Nyt meillä on yhtäältä suuren pääoman ja suurten liiketoimien jalkapallo muutamissa (harvoissa) maissa ja toisaalta pienemmän luokan jalkapallo, jota uhkaa sen parhaimpien voimavarojen menettäminen valtakeskusten yhä houkuttelevampien rahatarjousten vuoksi. Tämän sääntöjen puuttumisesta johtuvan erittäin sekavan tilanteen vuoksi urheilutulokset ovat suurelta osin ennalta määrättyjä: useimmissa tapauksissa raha voittaa urheilullisten arvojen hävitessä. Urheilun avoimuus sekä yhteiskuntaamme syvään juurtuneet urheilukilpailujen peruseriaatteen ovat vaakalaudalla. Eurooppa ja sen moninaisuus kärsivät myös tästä. Komission jäsen Viviane Reding on äskettäin komission edustajana lehdistölle antamissaan lausunnoissa ehdottanut, että ratkaisu tähän ongelmaan voisi olla rikkaiden ja köyhien seurojen välisen solidaarisuusmekanismien luominen, ja yhtenä keinona hän nimesi pelien televisiointioikeuksista saatavien valtaviin rahasummien jakamisen seurojen kesken. Nämä kaksi kysymystä ovat kuitenkin täysin erillisiä. Televisiointioikeuksia voidaan pitää oikeutetusti puhtaasti kaupallisina asioina, joita koskevat asianmukaiset yleiset säännöt, mutta nyt kyse on pohjimmiltaan urheilua — ja erityisesti joukkueiden kokoonpanoa — koskevista säännöistä. Tämä on asia, johon ei EY:n perustamissopimuksen nojalla pitäisi puuttua antamalla urheilulle vahingollisia päätöksiä. Valitettavasti näyttää siltä, että aikomus on jälleen kerran pitää ongelmaa pelkästään taloudellisena kysymyksenä, vaikka juuri tämän kysymyksen yhä kasvavan painoarvon johdosta urheilu yleisesti ja jalkapallo erityisesti menettävät jatkuvasti urheilullista arvostustaan. On outoa, että EU:n toimielimet eivät ratkaise tätä kysymystä, vaan kuulevat sen sijaan rahan ääntä. Ainoa ratkaisu tähän ongelmaan on tarkistaa EY:n perustamissopimusta — kuten monet tahot ovat jo ehdottaneet — liittämällä siihen pöytäkirja, jonka tarkoituksena on suojella urheiluviranomaisten antamia erityissääntöjä kun kyseessä ovat kunkin urheilulajin omat intressit.

Yhtyykö neuvosto tähän komission äskettäin ilmaisemaan kantaan? Jos ei, aikooko neuvosto ottaa nämä kysymykset — ottaen huomioon niiden huomattavat sosiaaliset vaikutukset — vuoden 2000 hallitustenvälisen konferenssin asialistalle EY:n perustamissopimuksen tarkistamiseksi tältä osin liittämällä siihen asiaa koskeva erityispöytäkirja, kuten nykyinen puheenjohtaja on jo ehdottanut?

⁽¹⁾ Asia C-415/93, Union royale belge des sociétés de football association ASBL vastaan Jean-Marc Bosman ja muut ja Euroopan jalkapalloliitto (UEFA) vastaan Jean-Marc Bosman — 15. joulukuuta 1995.

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

Neuvosto on tietoinen ammattilaisjalkapalloilussa tapahtuneesta kehityksestä sen jälkeen, kun tuomioistuin antoi ratkaisunsa tapauksessa Bosman.

Neuvosto ei kuitenkaan ole määritellyt kantaansa kyseiseen kehitykseen eikä ole saanut komissiolta ehdotuksia kysymyksessä esitetyn asian sääntelemiseksi.

Hallitustenvälisen konferenssin esityslistaan ei tällä hetkellä sisälly urheilua kysymyksessä esitetyllä tavalla koskevaa tai muuta EY:n perustamissopimuksen tarkistusta. Kuten arvoisa parlamentin jäsen on ehkä tietoinen, neuvostolla ei ole asemaa jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssissa eikä se voi näin ollen lausua kantaansa konferenssin työskentelystä.

(2001/C 72 E/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1543/00

esittäjä(t): Mikko Pesälä (ELDR) komissiolle

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Horisontaalisen maaseudun kehittämissuunnitelman eteneminen

Suomen horisontaalinen maaseudun kehittämissuunnitelma toimitettiin komissiolle vuoden 1999 lokakuun lopussa. Ohjelmaan sisältyvät maatalouden ympäristötukea ja epäedullisten alueiden (LFA) tukea koskevat järjestelmät. Suomen ohjelma olisi tullut käsittelyyn ensimmäisenä. Esillä olleet ongelmat oli ratkottu, ja kaikki vaaditut tarkennukset ja lisätiedot oli toimitettu määräajassa. Horisontaalisen maaseudun kehittämissuunnitelman piti olla STAR-komitean käsittelyssä 29. maaliskuuta. Käsittelyä kuitenkin siirrettiin 26.–27. päivään huhtikuuta. Komissio on antanut uuden ilmoituksen Suomelle, jonka mukaisesti suunnitelma voidaan viedä STARiin vasta toukokuussa.

Maa- ja metsätalousministeriö on vahvistanut kevään 2000 tukihauun viimeiseksi ajankohdaksi 26. toukokuuta. Viimeistään tuolloin viljelijöiden on sitouduttava viideksi vuodeksi uusiin ympäristö- ja LFA-tukijärjestelmiin. Ympäristötuen erityissopimuksissa sitoutuminen oli tehtävä jo 24. huhtikuuta.

Viljelijät ovat joutuneet kohtuuttomaan tilanteeseen.

1. Mitä komissio aikoo tehdä asian hyväksi?
2. Voivatko viljelijät muuttaa sitoutumistaan tukijärjestelmiin sen jälkeen, kun komission päätökset ja kansalliset päätökset on tehty ja niistä on tiedotettu viljelijöille?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. kesäkuuta 2000)

Suomen horisontaalinen maaseudun kehittämisohjelma oli määrä esittää maatalouden rakenteita ja maaseudun kehittämistä käsittelevälle komitealle (STAR-komitea) 29. maaliskuuta 2000. Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁾ mukaisessa Suomen toimintasuunnitelmassa havaittiin kuitenkin eräitä ratkaisemattomia ongelmia, minkä vuoksi asia vedettiin pois käsittelystä lisäselvitysten saamiseksi. STAR-komitean tämän vuoden huhtikuun kokous peruutettiin osittain, koska aluekehityksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitea toimi STAR-komitean asemesta, mutta käsitteli ainoastaan tavoitteeseen 1 liittyviä asioita. Tämän vuoksi Suomen suunnitelma oli STAR-komitean 24. toukokuuta 2000 pidetyn kokouksen esityslistalla, ja komitea antoi siitä puoltavan lausunnon. Hyväksymismenettelyn viimeinen vaihe on komission päätös.

Maatalouden ympäristötukea voidaan myöntää viljelijöille, jotka sitoutuvat ohjelmaan vähintään viideksi vuodeksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin mukauttaa sitoumuksia sopimuskaudella, mikäli hyväksytyyn ohjelmaan sisältyy tällainen mukautusmahdollisuus ja mukautus on perusteltua toimenpiteen tavoitteisiin nähden.

⁽¹⁾ EYVL L 375, 31.12.1991.

(2001/C 72 E/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1544/00**esittäjä(t): Vitaliano Gemelli (PPE-DE) neuvostolle**

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Talous- ja rahapolitiikat

Euron jatkuva alamäki suhteessa dollariin on aiheuttanut vakavaa huolestuneisuutta eri puolilla Eurooppaa. Monelta eri taholta – poliittiselta, taloudelliselta, sosiaaliselta, rahoitukseen liittyvältä – vaaditaan tyhjentäviä selityksiä EU:n talous- ja rahastrategiasta. Samanaikaisesti komissio tekee parhaansa rauhoittavien tiedotteiden antamiseksi, ja neuvosto ei reagoi koko ongelmaan. EKP rajoittaa toimensa jatkuviin korkojen korotuksiin, jotka ovat selvä merkki siitä, ettei talous- ja rahastrategiaa ole olemassa, juuri siksi, että turvaututaan tavanomaisiin teknisiin toimiin, jotka ovat irrallaan laajemmasta taloudellisesta yhteydestä. Vaikka korkojen nostaminen pitää inflaatoriskin kurissa, se kuitenkin estää yrityksiä käyttämästä euroa investointeihin. Tämä rahoitus on ehdottoman välttämätöntä, jotta nopeutettaisiin talouden modernisointiprosessia ja voitaisiin ratkaista Euroopan laaja työttömyysongelma, jota ei voida pitää suhdanteista riippuvana vaan joka johtuu rakenteellisesta joustamattomuudesta ja EU:n jäsenvaltioiden talous-, raha-, verotus- ja sosiaalipolitiikkojen yhdenmukaistamisen puutteesta. Tähän asti näitä politiikkoja ovat luonnehtineet skeptisismi, protektionismi, lyhytnäköisyys ja vanhakantaisuus, jotka ovat estäneet kiihkottoman keskustelun pyrittäessä kilpailukykyiseen asemaan maailmanmarkkinoilla.

Näistä syistä haluan kysyä seuraavaa:

- mitä taloudellisia ja rahoitukseen liittyviä strategioita neuvosto aikoo toteuttaa?
- mikä on se Euroopan poliittinen vallankäyttäjä, joka päättää EU:n talous- ja rahapolitiikasta, kun otetaan huomioon EKP:n teknis-operatiivinen riippumattomuus?
- mitä EU ja sen jäsenvaltiot aikovat tehdä Euroopan talouden modernisoimiseksi ja kehittämiseksi?
- miten aiotaan ratkaista Euroopan laaja työttömyysongelma niiden sääntöjen vallitessa, joilla säännellään yhteisön ulkopuolisten kansalaisten yhteisöön tuloa ja siellä oleskelua?
- minkä roolin neuvosto on ajatellut ehdokasvaltioille siinä prosessissa, että laajentuminen toivon mukaan tapahtuu parhaiden olosuhteiden vallitessa ja mahdollisimman pian ja että kuljemme kohti unionia, jossa taataan positiiviset taloudelliset olosuhteet ja luodaan tunne turvallisuudesta ja vakauudesta ja parannetaan siten Euroopan kansalaisten elämänlaatua?
- minkälaisen ehdotuksen neuvosto aikoo tehdä Yhdysvalloille, Kanadalle, Japanille, Venäjälle, Kiinalle ja kaikille maailman talousmahdeille pyrittäessä aloittamaan neuvottelut raha- ja finanssimarkkinoiden vakauttamiseksi, jotta annetaan kansalaisille, sijoittajille ja säästäjille takuut sellaista romahdusriskiä vastaan, joka olisi siinä määrin pahaenteinen, että se saattaisi vaarantaa rauhanomaisen rinnakkaiselon maailmanlaajuisesti?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajoissa suuntaviivoissa 1999/2000, jotka neuvosto hyväksyi 12. heinäkuuta 1999 (EYVL L 217, 17.8.1999, s. 34), neuvosto korosti, että päätavoitteena on vahva, kestävä kasvu ja työllisyys ja että tärkeimmät keinot tämän tavoitteen saavuttamiseksi ovat kasvuun ja vakauteen tähtäävät makroekonomiset politiikat sekä laaja-alaiset ja koordinoituvat talousuudistukset.

Vaikka neuvosto ei olekaan ottanut kantaa euron ulkoisen arvon viimeaikaiseen kehittymiseen, voidaan todeta, että Euro 11 -ryhmä antoi 8. toukokuuta 2000 seuraavan lausuman:

EURO 11 -ministerit ja komission jäsen sekä Euroopan keskuspankin pääjohtaja ovat kaikki sitä mieltä, että euroalueen kasvu on erittäin vahva; yhä enemmän työpaikkoja syntyy. EKP on sitoutunut varmistamaan, että kasvuun ei liity inflaatiota. Ministerit ovat päättäneet vauhdittaa julkisen talouden

vakauttamista ja rakenneuudistuksia tavoitteenaan tietoon perustuva talous, jossa vallitsee täystyöllisyys Eurooppa-neuvoston Lissabonissa pidetyn erityiskokouksen asettamien suuntaviivojen mukaisesti, mikä lisää talouksien kasvumahdollisuuksia.

Tässä yhteydessä olemme kaikki huolestuneita euron tämänhetkisestä tasosta, joka ei kuvaa euroalueen talouden vahvoja perustekijöitä.

(2001/C 72 E/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1545/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Erityisiä sairauskuluja koskeva laki (AWBZ) Alankomaissa ja henkilöiden vapaa liikkuvuus EU:ssa

Vastauksessa kirjalliseen kysymykseen P-0706/00⁽¹⁾ ei annettu selkeää vastausta onko Alankomaiden AWBZ-lain muuttaminen ristiriidassa ihmisten vapaan liikkuvuuden kanssa unionissa. Alankomaissa kaikki kuuluvat yleisen erityisiä sairauskuluja koskevan lain (AWBZ) piiriin. Muissa EU:n jäsenvaltioissa asuvat alankomaalaiset jäivät 1. tammikuuta 2000 alkaen AWBZ-palvelujen ulkopuolelle.

Onko Alankomaiden hallituksen päätös, jonka mukaan ulkomailla asuvat alankomaalaiset eivät enää 1. tammikuuta 2000 alkaen ole voineet käyttää AWBZ-palveluja, vastoin yhteisön periaatetta ihmisten vapaasta liikkuvuudesta unionissa? Jos vastaus on myönteinen, mitä toimia komissio toteuttaa varmistaakseen, että Alankomaiden AWBZ-laki tulee jälleen ihmisten vapaata liikkuvuutta unionissa koskevan yhteisön periaatteen mukaiseksi? Jos vastaus on kielteinen, mitä (oikeudellisia) perusteluja komissio voi esittää sen tueksi, että Alankomaiden AWBZ-laki on täysin sopusoinnussa ihmisten vapaata liikkuvuutta unionissa koskevan yhteisön periaatteen kanssa?

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 207.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(14. kesäkuuta 2000)

Komissio kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomiota siihen, että jos Alankomaiden kansalainen asuu toisessa jäsenvaltiossa tai aikoo muuttaa sinne asumaan harjoittamatta siellä taloudellista toimintaa (eläkkeensaajat, opiskelijat ja muuta aktiiviväestöön kuulumattomat), oikeus asua kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa edellyttää kaikki vakuutustapahtumat siellä kattavaa sairausvakuutusta. Tämä edellytys perustuu seuraaviin yhteisön säännöksiin: neuvoston direktiivi 90/364/ETY oleskeluoikeudesta (28.6.1990)⁽¹⁾, neuvoston direktiivi 90/365/ETY ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta (28.6.1990)⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivi 93/96/ETY opiskelijoiden oleskeluoikeudesta (29.10.1993)⁽²⁾. Alankomaiden lainsäädännön muuttaminen ei vaikuta tähän asumisoikeuteen, koska muutos koskee vain poikkeuksellisia sairauskuluja, joita ei kateta useissa jäsenvaltioissa. Koska toisessa jäsenvaltiossa asuvien Alankomaiden kansalaisten ei myöskään tarvitse maksaa poikkeuksellisiin sairauskuluihin liittyviä vakuutusmaksuja, he voivat halutessaan ottaa kyseisessä jäsenvaltiossa poikkeukselliset sairauskulut kattavan yksityisen tai muun lisävakuutuksen maksamalla vakuutusjärjestelmään sellaiset maksut, jotka he aiemmin maksoivat Alankomaiden sosiaaliturvajärjestelmään. Näin ollen Alankomaiden kyseessä olevan lainsäädännön muuttaminen ei haittaa aktiiviväestöön kuulumattomien Alankomaiden kansalaisten vapaata liikkuvuutta.

⁽¹⁾ EYVL L 180, 13.7.1990.

⁽²⁾ EYVL L 317, 18.12.1993.

(2001/C 72 E/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1546/00**esittäjä(t): Jeffrey Titford (EDD) komissiolle**

(18. toukokuuta 2000)

Aihe: Turkin ihmisoikeustilanne ja Euroopan unionin jäsenyys

Olen huolestunut tavasta, jolla Turkin hallitus on hoitanut ihmisoikeuskysymyksiä. Luin äskettäin ilmestyneestä raportista, että Euroopan parlamentin jäsenet yli puoluerajojen olivat pettyneitä siihen, miten vähän Turkissa ollaan edistytty ihmisoikeuksien, vähemmistöjen oikeuksien ja oikeusvaltion periaatteiden alalla. Ranskalainen Euroopan parlamentin jäsen Philippe Morillon totesi äskettäin eräässä keskustelussa, että ei ole selvää, tuleeko Turkista lopulta unionin jäsen vai ei, ja että Turkissa tarvittaisiin syvällisiä hallinnon ja asenteiden muutoksia.

Voisiko Euroopan komissio ilmoittaa, mitkä kriteerit se edellyttää Euroopan unionin jäsenyyttä tavoittelevien maiden täyttävän ihmisoikeuksien, vähemmistöjen oikeuksien ja oikeusvaltion periaatteiden suhteen?

Lykätäänkö Turkin hakemusta maan suhteellisen huonon ihmisoikeustilanteen vuoksi?

Onko komissio huolestunut minkään muun kahdentoista jäsenehdokasmaan ihmisoikeustilanteesta?

Günter Verheugenin komission nimissä antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

Unionin valtionpäämiehet ja pääministerit tavatessaan Kööpenhaminan Eurooppa-neuvoston kokouksessa kesäkuussa 1993, päättivät, että unioniin liittyjän olisi tarpeellista pystyä täyttämään jäsenyyden velvoitteet täyttämällä taloudelliset ja poliittiset ehdot. Poliittiset ehdot (niin kutsutut poliittiset Kööpenhaminan kriteerit) ovat ne, että hakijamaalla tulee olla vakaat instituutiot, jotka takaavat demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeudet ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen ja turvaamisen. Helsingin Eurooppa-neuvosto lisäsi, että "Kööpenhaminan Eurooppa-neuvostossa säädettyjen poliittisten kriteerien noudattaminen on edellytys liittymisneuvottelujen aloittamiselle...".

Turkin tapauksessa komissio tutki sen valmistelutoimet jäsenyyttä varten säännöllisestä raportista, joka julkaistiin 13. lokakuuta 1999⁽¹⁾ eikä ollut sitä mieltä, että Turkki täyttää Kööpenhaminan poliittiset kriteerit. Komissio totesi erityisesti, että "ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen suojelua koskevissa asioissa esiintyy vakavia puutteita". Neuvotteluja Turkin kanssa ei missään tapauksessa aloiteta ennen kuin poliittiset kriteerit täyttyvät.

Muiden hakijamaiden osalta yhdistelmäasiakirjassa joka liitettiin vuoden 1999 määräaikaiskertomuksiin, komissio totesi, että "Hakijamaiden yleinen tilanne vakaan ja kestävä demokratian rakentamiseksi oikeusvaltiota kunnioittaen on parantunut Slovakiassa tapahtuneen erittäin myönteisen kehityksen myötä, poikkeuksena Turkki. Kuitenkin vähemmistöjen ja romanien kohtelu, sekä Romaniassa huostaan otettujen lasten tilanne antavat aihetta huoleen."

Komissio tarkkailee tiiviisti vuoden 1999 säännöllisistä raporteista esiin otettujen asioiden tilannetta ja esittää yksityiskohtaisen arvioinnin ihmisoikeustilanteesta kaikissa hakijamaissa vuoden 2000 säännöllisissä raporteissa. Näitä raporteja valmistellaan parhaillaan ja aikataulun mukaisesti ne hyväksytään komissiossa vuoden 2000 marraskuun alussa.

⁽¹⁾ KOM(1999) 513 ja 514 lopullinen.

(2001/C 72 E/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1551/00**esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle**

(18. toukokuuta 2000)

Aihe: Ostovoimapariteetin käyttö

Vastauksessaan E-0275/00 ⁽¹⁾ komissio väittää, että ostovoimapariteettia käsittelevän työryhmän kokouksessa Luxemburgissa 21. ja 22. kesäkuuta 1999 "Portugalin valtuuskunta ei antanut minkäänlaista lausuntoa ostovoimapariteettien oikeellisuudesta ja niiden käyttämisestä yhteisön lainsäädännössä (ei siis vastustanut sitä) itse kokouksessa eikä sen jälkeen".

Komissio ei ota kuitenkaan huomioon kokousta ennen esitettyjä lausuntoja tai vastalauseita. Eikö muka ole totta, että Portugalin tilastoviranomaiset asettivat 5. toukokuuta 1998 kyseenalaiseksi ostovoimapariteettien oikeellisuuden ja niiden käyttämisen yhteisön lainsäädännössä?

Eikö ole myös totta, että ostovoimapariteettia käsittelevän työryhmän kokouksessa Luxemburgissa tilanne säilytettiin lähes ennallaan, eivätkä Portugalin viranomaiset näin ollen ole ilmaisseet muuttaneensa mielipidettä tästä asiasta?

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 169.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2000)

Seikkaperäisistä tutkimuksista huolimatta ei ole ollut mahdollista löytää jälkiä lausunnoista, joita Portugalin kansalliset tilastoviranomaiset olisivat antaneet ja joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

(2001/C 72 E/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1553/00**esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle**

(18. toukokuuta 2000)

Aihe: Hinnat ja markkina-arvot

Vastauksessaan E-0273/00 ⁽¹⁾ komissio näyttää sekoittavan kaksi erilaista ilmiötä: hallinnollisista seikoista ja/tai makrotaloudesta johtuvat hintaerot, joita on käsitelty Irving Fisherin klassisesta "The Purchasing Power of Money" teoksesta alkaen ja toisaalta samanlaisten tai samankaltaisten tavaroiden ja palvelujen markkina-arvot, jotka johtuvat erilaisesta tarjonnan ja/tai kysynnän kehityksestä, josta parhaimman synteessin on mielestäni tehnyt John Maynard Keynes teoksessaan "Kassandran ennustukset".

Keynes lainaa teoksessaan tohtori Watsonia, joka vieraillessaan Skyen saarella sanoi (muistaakseni), että "jos munat ovat halpoja rutiköyhällä saarellanne, se ei johdu niiden runsaudesta, vaan rahan puutteesta".

Tätä ongelmaa ei voidakaan ratkaista tilastotieteen metodologialla, sillä se on talousteoreettinen.

Fisherin mukaan ostovoimapariteetin käyttäminen on sopiva menetelmä sellaisten hintaerojen ohittamiseksi, jotka eivät johdu markkinamekanismeista, mutta se ei päde silloin kun markkinat itse hinnoittelevat tavarat eri tavoin.

Kuten tohtori Watson ymmärsi pelkällä talonpoikaisjärjellään, tavaroiden ja palveluiden hinnat eivät vaihtelee pelkästään tarjonnan vaan myös kysynnän mukaan, etenkin jos se ei ole liikkuvaa.

Eikö komissio siis ole sitä mieltä, että tietyn alueen yhteenlasketun tulon korjaaminen alueella vallitsevien tavaroiden ja palveluiden markkina-arvon mukaan on järjetöntä, jos hintaerot eivät johdu hallinnollisista toimista?

Eikö komission mukaan olisi hyödyllistä perehtyä talusteoriaan perusteellisesti ennen kuin ehdotetaan ostovoimapariteetin kaltaisia korjauksia todellisiin tuloihin?

(¹) EYVL C 330 E, 21.11.2000, s. 114.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen näyttää viittaavan hintatason muutosten (eli inflaation) ja suhteellisten hintojen muutosten väliseen eroon. Ensimmäinen on pääosin makrotalouspolitiikan ja erityisesti rahapolitiikan seurausta ja jälkimmäinen puolestaan markkinoiden kysyntä- ja tarjontatilanteen tulosta. Rahaliitossa inflaatiovauhtien erot ovat yleensä pienet, koska rahapolitiikka on yhteistä ja talouspolitiikkaa koordinoidaan, mutta suhteellisten hintojen erot voivat silti olla huomattavat niiden siirtokustannusten vuoksi, jotka estävät hintojen tasoittumisen erityisesti niiden hyödykkeiden osalta, joilla ei käydä kauppaa. Sen vuoksi pääasialliset maiden väliset rahan ostovoiman erot rahaliitossa aiheutuvat suhteellisten hintojen erilaisuudesta.

(2001/C 72 E/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1555/00

esittäjä(t): Hanja Majj-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(18. toukokuuta 2000)

Aihe: Uskonnonvapaus Makedoniassa

Voiko komissio vahvistaa, että Makedonian perustuslakituomioistuin on kieltänyt rukousten lausumisen Makedonian kouluissa?

Voiko komissio kertoa, mikä on kiellon syy?

Katsooko komissio, että kielto on eurooppalaisen uskonnonvapauden periaatteen mukainen?

Mihin toimiin komissio voi ryhtyä, jotta Makedoniassa käytäisiin keskustelua kiellosta?

Chris Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2000)

Komissio voi vahvistaa, että entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian perustuslakituomioistuin on peruuttanut päätöksellään nro U.br. 195/99 (julkistettu entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian virallisessa lehdessä nro 36/2000, 12. toukokuuta 2000) opetusministeriön säädöksen, jolla määrättiin lausuttavaksi rukous kouluvuoden 1999/2000 aloitustilaisuudessa peruskouluissa ja toisen asteen kouluissa.

Perustuslakituomioistuimen tuomio perustui pääasiassa entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian perustuslain 19 artiklaan, jossa sanotaan, että Makedonian ortodoksinen kirkko ja muut uskonnolliset yhteisöt ja ryhmittymät ovat valtiosta erillisiä ja samanarvoisia lain edessä. Uskontojen ja valtion erottaminen oli tuomioistuimen antaman tuomion pääasiallinen peruste.

Tämä tuomio on eurooppalaisen uskonnonvapauden periaatteen mukainen (sellaisena kuin se vahvistetaan muun muassa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen 9 artiklassa), jonka noudattaminen entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa taataan. Entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian perustuslain 9 artiklassa sanotaan, että Makedonian tasavallan kansalaisilla on tasavertaiset vapaudet ja oikeudet sukupuolesta, rodusta, ihonväristä, kansallisesta tai yhteiskunnallisesta alkuperästä, poliittisista tai uskonnollisista mielipiteistä, omaisuudesta tai yhteiskunnallisesta asemasta

riippumatta, ja 19 artiklassa sanotaan, että uskonnonharjoittamisen vapaus taataan. Oikeus ilmaista uskontoaan vapaasti ja julkisesti, yksin tai ryhmässä taataan. Perustuslakituomioistuimen päätökset ovat lopullisia ja täytäntöönpanevia.

Komissio ei tämän vuoksi pidä aiheellisena aloittaa entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallituksen kanssa sen perustuslakituomioistuimen tuomiota koskevia keskusteluja.

(2001/C 72 E/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1565/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle

(24. toukokuuta 2000)

Aihe: Audiovisuaalisten tuotantojen valtionapu

Komissio haluaa rajoittaa audiovisuaalisille tuotannoille annettavan valtiontuen puoleen tuotantojen kokonaisbudjetista. Kyseisellä ehdotuksella komissio ottaa ensimmäisen kerran kilpailusäännöt täysimääräisesti käyttöön kulttuuripolitiikan alalla.

Kyseinen muutos on vahingollinen pienten ja keskisuurten jäsenvaltioiden ja kulttuurialojen audiovisuaalisille hankkeille. Toisin kuin suurilla jäsenvaltioilla ja kulttuurialoilla, niiden käytettävissä olevat rahoituslähteet ovat rajallisemmat. Komission ehdottama suhteellinen laskentatapa (tässä tapauksessa 50 prosentin sääntö) sitä paitsi antaa vääristyneen kuvan todellisuudessa myönnettyistä summista.

1. Kannattaako neuvosto komission ehdotusta rajoittaa audiovisuaalisille tuotannoille myönnettävä valtiontuki puoleen kokonaisbudjetista? Jos vastaus on myönteinen, miten neuvosto perustelee kannatuksensa?
2. Myöntääkö neuvosto, että tämän ehdotuksen myötä kilpailusääntöjä sovelletaan ensimmäisen kerran täysimääräisesti kulttuuripolitiikassa? Jos vastaus on kielteinen, miten audiovisuaalisten tuotantojen valtiontuen rajoittamista puoleen kokonaisbudjetista on siinä tapauksessa tulkittava?
3. Katsooko neuvosto, että audiovisuaalisten tuotantojen valtiontuen rajoittaminen puoleen kokonaisbudjetista on yhteensovitettavissa komission pienten ja keskisuurten jäsenvaltioiden ja kulttuurialojen kehittymistä koskevien tavoitteiden kanssa? Jos vastaus on myönteinen, miten audiovisuaalisten tuotantojen valtiontuen rajoittaminen puoleen kokonaisbudjetista edistää neuvoston mielestä pienten ja keskisuurten jäsenvaltioiden ja kulttuurialojen kehittymistä?
4. Aikooko neuvosto vastustaa komission ehdotusta rajoittaa audiovisuaalisten tuotantojen valtiontuki puoleen kokonaisbudjetista, kun otetaan huomioon sen kielteiset seuraukset pienten ja keskisuurten jäsenvaltioiden ja kulttuurialojen audiovisuaalisille aloitteille? Jos vastaus on kielteinen, miksi neuvosto ei aio vastustaa ehdotusta ja miten neuvosto perustelee sille antamansa tuen?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Neuvosto ei ole saanut komissiolta arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa asiaa koskevaa ehdotusta. Kuten varmaankin tiedätte, neuvosto käsittelee asiaa ainoastaan komission ehdotuksesta (EY:n perustamissopimuksen 89 artikla). Neuvosto voi jäsenvaltion pyynnöstä myös päättää, että kyseisen valtion antamaa erityistä tukea pidetään yhteismarkkinoille soveltuvana, jos tällainen päätös on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi perusteltu (EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta). Neuvosto ei kuitenkaan ole saanut tätä asiaa koskevaa pyyntöä.

(2001/C 72 E/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1572/00**esittäjä(t): Nicholas Clegg (ELDR) neuvostolle**

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Neuvoston virkamiesten julkiset lausunnot

Neuvoston varapääsihteeri De Boissieu totesi 6. huhtikuuta 2000 *The European Voice* -lehdessä, että koska neuvosto on päätöksentekoeelin, avoimuus ei ole sen päätöksentekotavoissa erityinen prioriteetti. Onko neuvoston puheenjohtajavaltio yhtä mieltä tästä lausunnosta?

Mikä on neuvoston pääsihteerin toiminta-ala? Kenelle hän on vastuussa toimistaan?

Onko neuvostolla sisäisiä menettelysääntöjä neuvoston pääsihteeristön virkamiesten julkisista esiintymisistä? Jos ei ole, miksi ei?

Vastaus

(18.–19. syyskuuta 2000)

Neuvoston varapääsihteeri de Boissieu oli Euroopan parlamentin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan kuultavana 3. huhtikuuta 2000 kyseisen valiokunnan puheenjohtajan kutsusta. 6. huhtikuuta 2000 ilmestyneen *The European Voice* -lehden versio hänen sanoistaan on täysin kyseisen lehden vastuulla. De Boissieutä kuulleet kyseisen valiokunnan jäsenet saivat tarkan käsityksen siitä, mitä de Boissieu tarkoitti.

EY:n perustamissopimuksen 207 artiklan 2 kohdan ensimmäisen kappaleen mukaisesti neuvostoa avustaa pääsihteeristö, jota johtaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana toimiva pääsihteeri, ja häntä avustaa varapääsihteeri, joka vastaa pääsihteeristön toiminnasta. Neuvosto nimittää pääsihteerin ja varapääsihteerin yksimielisesti.

Pääsihteeristön virkamiesten julkisista esiintymisistä säädetään Euroopan yhteisöjen virkamiehiä koskevissa henkilöstösäännöissä ja erityisesti niiden 12 artiklassa.

(2001/C 72 E/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1574/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(19. toukokuuta 2000)

Aihe: Tonttien kaavoittaminen Penteli-vuorelle

WWF:n ja muiden ympäristöjärjestöjen mukaan Penteli-vuorelta, joka viime vuosina on kärsinyt suurista tulipaloista ja menettänyt yli 50 000 hehtaaria metsää, ollaan luovuttamassa esityksellä presidentin asetukseksi 600 hehtaaria maata rakennusyrityksille. Rakennettavaksi luovutettavasta 600 hehtaarista 200 on metsiä, joiden käyttö on perustuslaissa kielletty, 90 kuuluu Pentelin suojelualueen A-vyöhykkeeseen ja suuri osa jäljelle jäävistä hehtaareista on vuoden 1998 tulipalossa palaneita alueita. Korkein hallinto-oikeus on pitänyt aikaisempia alueen rakentamisyhtiöitä perustuslain vastaisina.

Ottaen huomioon, että kolmannelta yhteisön tukikehyksestä osoitetaan moninaista rahoitusta suotuisan ympäristön luomiseen Attikan alueella, kun taas maan luovuttaminen rakennettavaksi muuttaisi ympäristöä Attikan asukkaiden elämän ja maan luonnonperinnön kustannuksella, kysytään: Millä tavoin komissio aikoo puuttua Kreikan hallituksen toimiin, jotta se vetäisi takaisin presidentin asetusluonnoksen ja jotta metsälainsäädäntö pantaisiin täytäntöön?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(19. heinäkuuta 2000)*

Komissio on pyrkinyt ottamaan aktiivisesti huomioon ympäristönäkökohdat kaikissa kolmannesta yhteisön tukikehyksestä rahoitettavissa toimenpiteissä. Erityistä huomiota ovat saaneet Natura 2000 -verkkoon kuuluvat alueet eli alueet, jotka kuuluvat luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ ja luontotyyprien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden välillä on päästy sopimukseen siitä, että kaikki jäsenvaltiot sitoutuvat rahoittamaan toimenpiteitä, jotka eivät vahingoita mainittuja alueita. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa nimetä verkkoon lisäalueita.

Komissio ei ole saanut virallista ilmoitusta Kreikan metsäalueiden luokituksen muuttamista koskevasta presidentin asetusesityksestä. Komissiolle ei ole myöskään ilmoitettu tätä asetusesitystä koskevista valituksista. Penteli-vuoren aluetta ei ole luokiteltu Natura 2000 -verkkoon kuuluvaksi, eikä se komission tietojen mukaan ole myöskään eurooppalainen suojelukohde.

Metsäalueeksi luokitellut maa-alueet nauttivat Kreikassa perustuslain suojaa, joten komission mielestä on Kreikan valtioneuvoston asia perehtyä kaikkiin tarvittaviin tietoihin, jotta se voi arvioida, voidaanko asetusesitys hyväksyä. Koska Penteli-vuori ei kuulu Kreikan Natura 2000 -verkkoon, komissio ei voi käytännössä tehdä Kreikan valtiolle ehdotuksia kolmannen yhteisön tukikehyksen varojen käytöstä.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2001/C 72 E/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1575/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle***(23. toukokuuta 2000)*

Aihe: Kuolleisuuden ja ilmansaasteiden välinen suhde

Jokin aika sitten esittämäni kysymykseen (E-2270/99⁽¹⁾), joka koski otsonipitoisuuksia Kreikassa, komissio vastasi, että kustannus-hyötyanalyysi osoitti ehdotetuista saasteiden torjuntatoimista koituvien hyötyjen olevan suurempia kuin niiden kustannukset. Komission kertomuksessa, jossa esitellään ehdotus direktiiviksi kansallisista päästörajoista tietyille ilman epäpuhtauksille (KOM(1999) 125⁽²⁾), sen liitteen I taulukoissa 9–12, voidaan ensimmäistä kertaa nähdä EU:n asiakirjassa esitettävän laskelmia, joiden analysoinnin kautta saadaan selviä kuolleisuuslukuja.

Koska nämä luvut ovat erittäin huolestuttavia ja koska se, että muut kuin asiantuntijat tekevät johtopäätöksiä tämän asiakirjan tutkimisen perusteella, on riskialtista, komissiolta kysytään:

1. Mikä on Kreikan kohdalla niiden kuolintapausten todennäköinen määrä, joiden perusteella laskettiin liitteen I taulukoissa 9–12 (99/0067/COD) esitetyt akuuttiin ja krooniseen kuolleisuuteen liittyvät kokonaishyödyt?
2. Miten vastaavat sairastuvuutta koskevat laskelmat suoritettiin?
3. Miksi käytetään kahta erilaista parametriä (VOSL ja VOLY)?

⁽¹⁾ EYVL C 219 E, 1.8.2000, s. 135.

⁽²⁾ EYVL C 56 E, 29.2.2000, s. 34.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(10. heinäkuuta 2000)*

1. Taulukot 10 ja 11 sisältyvät perusteluihin, jotka ovat kansallisista päästörajoista tietyille ilman epäpuhtauksille annetun direktiiviehdotuksen (KOM(1999) 125) liitteenä. Niissä kuvataan rahallista hyötyä,

joka saavutettaisiin nykyisen lainsäädännön edellyttämien päästörajoitusten lisäksi toteutettavilla päästörajoituksilla (esim. muut kuin vertailuskenaarioon liittyvät hyödyt). Nämä hyödyt syntyisivät typen oksidien (NOX), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC), rikkidioksidin (SO₂) ja ammoniakkin päästöjen vähenemisestä vertailuskenaariotason alapuolelle. Kreikan tapauksessa laskettu rahallinen hyöty perustuvat ennenaikaisen kuolleisuuden vähenemiseen (70 tapausta), joka liittyy lyhytaikaiseen altistukseen otsonille ja pienille hiukkasille ja siihen, että elinvuosia menetetään noin 1700 vähemmän.

2. Analyysissä selvitetään ensiksi väestön ja riskiryhmien altistumisen määrällinen muutos, joka komission ehdottamalla päästövähennyksillä saavutettaisiin. Jotta ilmansaastumisen vaikutusten esiintyvyyden muutokset voitaisiin ilmaista määrällisesti, altistusvastefunktioita sovelletaan erityyppisiin sairauksiin. Tutkittuja sairastuvuuteen vaikuttavia akuutteja, terveyteen liittyviä tekijöitä olivat mm. keuhkoputkia laajentavien aineiden käyttö astmatapauksissa, astmaatikkojen yskä, astmaatikoilla ilmenevät alempien hengitysteiden oireet, astmakohtaukset, hengitystieoireiden aiheuttama sairaalahoito, sydämen vajaatoiminta, aivoverenkiertohäiriöiden aiheuttama sairaalahoito ja sellaisten päivien lukumäärä, joina sairaus rajoittaa normaalia elämää. Tutkittuja kroonisia vaikutuksia olivat puolestaan mm. keuhkoputkitulehduksen esiintyvyys sekä yskä. Saavutettuja hyötyjä määriteltiin mm. tutkimalla halukkuutta maksaa näiden sairauksien ehkäisystä sekä arvioimalla sairaanhoidon kustannuksia.

3. Kroonisten ja akuuttien kuolleisuusvaikutusten rahallisen arvon määrittäminen on vaikeaa, ja se on herättänyt paljon keskustelua. Eri oletuksilla saatujen tulosten vaihtelevuuden osoittamiseksi tutkimuksessa käytetään kahta menetelmää: toisessa otetaan huomioon tilastollisen elämän arvo (value of a statistical life, VOSL) ja toisessa menetettyjen elinvuosien arvo (value of a lost life, VOLY).

VOSL-menetelmällä arvioidaan ihmisten halukkuutta maksaa siitä, että kuolleisuusriski pienenee. Näin saatu indikaattori osoittaa, miten suurena ihmiset pitävät riskiä, eikä sitä, miten arvokkaana ihmiset pitävät elämää. Tässä tutkimuksessa käytettiin suhteellisen varovaista arviota, jossa akuuttien kuolleisuusvaikutusten VOSL-arvo on 2,2 miljoonaa euroa ja kroonisten kuolleisuusvaikutusten arvo 1,1 miljoonaa euroa. Jonkin verran on keskusteltu siitä, sopiiko VOSL-arvo tapauksiin, joissa elinajanodote laskee altistumisen vuoksi vain vähän. Näin on usein esimerkiksi silloin, kun henkilöllä on ennestään krooninen hengityselintai sydänsairaus, josta kuolema osin johtuu. Vaihtoehtoisesti voidaan kullekin ennenaikaisen kuolleisuuden vuoksi menetetylle elinvuodelle antaa arvo (VOLY) ja ottaa näin huomioon asianomaisten lyhyt elinajanodote. Komission tutkimuksessa käytetty menetetyt elinvuoden arvo on akuutin kuolleisuuden osalta 110 000 euroa ja kroonisen kuolleisuuden osalta 67 000 euroa

Voidaan kuitenkin väittää myös, että VOLY-menetelmä on ristiriidassa sen empiirisen tiedon kanssa, että ikä ja halukkuus maksaa riskin välttämistä ovat suhteessa toisiinsa. Hyötyjen arvioinnissa ei niinkään käsitellä VOSL- ja VOLY-menetelmien eroja suoraan, vaan kumpakin menetelmää käytetään havainnollistamaan sitä, miten paljon kysymys vaikuttaa hyötyanalyyysiin. Tämän vuoksi sekä kroonisille että akuuteille terveysvaikutuksille on annettu kaksi hyötyindikaattoria: pienemmät arvot saadaan VOLY-menetelmällä ja suuremmat VOSL-menetelmällä.

(2001/C 72 E/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1579/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle

(24. toukokuuta 2000)

Aihe: Euroopan museo -hanke

Perustamissopimuksessa määritellään, että "yhteisö myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta ja korostaen samalla niiden yhteistä kulttuuriperintöä". Vastauksessaan kysymykseen E-2461/99 neuvosto ei maininnut, että tätä yhteisöluottuvuutta koskevaa tavoitetta sovellettaisiin Euroopan museo -hankkeessa.

Voisiko neuvosto vastata seuraaviin kysymyksiin, kun otetaan huomioon hankkeen tämänhetkinen vaihe ja EU:n toimielinten mahdollinen osallistuminen:

1. Onko mahdollinen valinta käyttää Kaarle Suuren valtakuntaa Eurooppa-museon historiallisena lähtöpisteinä perustamissopimuksen edellä mainittujen määräysten mukainen?
 - a) Jos näin on, miten neuvosto sovittaa perustellusti tämän valinnan yhteen sen perustamissopimuksen määräyksen kanssa, jonka mukaan "yhteisö myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi (...) korostaen samalla niiden yhteistä kulttuuriperintöä"?

- b) Jos näin ei ole, mitä suunnitelmaa neuvosto pitää suositeltavana, jotta mainittua perustamissopimuksen määräystä noudatetaan?
2. Katsooko neuvosto, että aloitteentekijöiden tulee soveltaa Eurooppa-museossa täysimääräisesti ja asianmukaisesti Belgian liittovaltion kielilainsäädäntöä, jotta edellä mainittua perustamissopimuksen määräystä noudatetaan?
- a) Jos neuvosto näin katsoo, pyytääkö se aloitteentekijöitä soveltamaan Eurooppa-museossa täysimääräisesti ja asianmukaisesti Belgian liittovaltion kielilainsäädäntöä, jotta toimittaisiin edellä mainitun perustamissopimuksen määräyksen mukaisesti, jonka mukaan "yhteisö myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta (...)?"
- b) Mikä on syynä, jos neuvosto ole tätä mieltä, vaikka kielilainsäädäntöä laiminlyötessä rikotaan sitä perustamissopimuksen määräystä, jonka mukaan "yhteisö myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta (...)?"

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Museohanke, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, ei ole yhteisön aloite.

Neuvosto ei ole saanut komissiolta ehdotusta kyseisen museon perustamisesta. Neuvosto sai 23. marraskuuta 1999 pidetyssä istunnossa Kreikan valtuuskunnalta tiedon hankkeesta ja pani merkille kyseisen valtuuskunnan ilmaiseman huolestumisen tämän hankkeen tavoitteiden ja painopistealueiden osalta, sellaisena kuin järjestävä yksityisoikeudellinen belgialainen järjestö on hankkeen suunnitellut.

Siinä tapauksessa, että asia toimitetaan suoraan neuvoston käsiteltäväksi, neuvosto hyväksyy toimivaltansa puitteissa asianmukaisen kannan.

(2001/C 72 E/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1580/00

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Eläinten rituaaliteurastus

Ranskassa on jo usean vuoden ajan järjestetty Eid-el-Kabir -juhla, jossa eläimiä teurastetaan tainnuttamatta niitä etukäteen ja viemättä niitä teurastamoihin. Tilanne johtuu osittain siitä, että Ranskan kaupunkialueilla ei ole riittävästi teurastamoja paikallisten muslimiyhteisöjen tarpeita varten. Tämä ei kuitenkaan oikeuta epäinhimillisten teurastusmenetelmien jatkamista. Kulttuuri- ja uskontosidonnaiset käytännöt on otettava asianmukaisesti huomioon, mutta niiden ei tule haitata eläinten hyvinvointia eikä hygienianäkökohtia.

Voiko komissio vahvistaa, että Ranska rikkoo eläinten teurastamisesta annetussa neuvoston direktiivissä 93/119⁽¹⁾ asetettuja velvoitteita? Mitä toimia komissio toteuttaa varmistaakseen direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon? Milloin komissio aikoo käynnistää 226 artiklan mukaisen menettelyn, jos Ranskan todetaan loukkaavan direktiiviä 93/119?

⁽¹⁾ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. kesäkuuta 2000)

Komissiolle on ilmoitettu eläinten kohtelusta tämän tapahtuman aikana. Riittämätön teurastamokapasiteetti tietyillä Ranskan kaupunkialueilla näyttää olevan eräs syy eläintensuojelujärjestöjen tekemiin huomautuksiin eläinten kohtelusta juhlan aikana.

Kärsimystä tuottavaa eläinten kohtelua kiinnittämisen ja teurastuksen aikana ei voida hyväksyä. Komissio katsoo, että Ranskan viranomaisten on löydettävä käytännön ratkaisu teurastamokapasiteettia koskevaan ongelmaan.

Jäsenvaltiot ovat vastuussa eläinten teurastusta ja lopettamista koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanosta eläinten suojelusta lopettamis- tai teurastushetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/119/ETY säännösten mukaisesti.

Komissio on ollut yhteydessä Ranskan viranomaisiin järjestelyiden parantamisen tarpeellisuuden vuoksi. Tässä yhteydessä ennen juhlia vakuutettiin, että Ranskan viranomaiset toteuttavat laajalti toimenpiteitä mukaan lukien läheiset yhteydet eri islamilaisten kulttuurien ryhmiin, jotta ne osallistuisivat laajemmin tätä asiaa käsittelevään keskusteluun tilanteen parantamiseksi ja parempien eläinten hyvinvointi- ja hygieniaolosuhteiden saavuttamiseksi.

Nyt kun juhlat ovat päättyneet, odotetaan Ranskan viranomaisten laatimaa virallista kertomusta, jota on jo pyydetty, ennen seuraavien aloitteiden tekemistä, joihin tarvittaessa kuuluu EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa (entinen 169 artikla) määrätyn menettelyn aloittaminen.

(2001/C 72 E/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1585/00

esittäjä(t): Kyösti Virrankoski (ELDR) komissiolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Suomen horisontaalinen maaseudun kehittämisohjelma

Suomen hallitus on toimittanut Euroopan komissiolle esityksensä horisontaaliseksi maaseudun kehittämissuunnitelmaksi viime lokakuussa. Ohjelmaan sisältyvät maatalouden ympäristötuen ja LFA-tuen ohjelmat.

Suomen esitystä ei ole tähän päivään mennessä saatu käsitellyksi loppuun.

Maanviljelijäin on 26. toukokuuta sitouduttava uusiin ympäristö- ja LFA-ohjelmiin viideksi vuodeksi, vaikka niiden sisältöä ei ole edes vielä päätetty. Tilanne on maanviljelijäin oikeusturvaa syvästi loukkaava, koska näiden ohjelmien mukaisen tuen oletetaan olevan lähes puolet koko maataloudesta.

Edellä olevan perusteella kysyn: Kuinka monen muun jäsenmaan vastaavat ohjelmat ovat käsittelemättä?

Mistä viivästykset johtuvat?

Ketkä henkilöt ja mitkä osastot ovat vastuussa viivästyksistä?

Mitä komissio aikoo tehdä huonon hallinnon korjaamiseksi?

Miten komissio aikoo kantaa vastuunsa ja palauttaa viljelijäin oikeusturvan?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(5. kesäkuuta 2000)*

Suomen horisontaalinen maaseudun kehittämisohjelma oli määrä esittää maatalouden rakenteita ja maaseudun kehittämistä käsittelevälle komitealle (STAR-komitea) 29. maaliskuuta 2000. Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁾ mukaisessa Suomen toimintasuunnitelmassa havaittiin kuitenkin eräitä ratkaisemattomia ongelmia, minkä vuoksi asia vedettiin pois käsittelystä lisäselvitysten saamiseksi. STAR-komitean tämän vuoden huhtikuun kokous peruutettiin osittain, koska aluekehityksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitea toimi STAR-komitean asemesta, mutta käsitteli ainoastaan tavoitteeseen 1 liittyviä asioita. Tämän vuoksi Suomen suunnitelma oli STAR-komitean 24. toukokuuta 2000 pidetyn kokouksen esityslistalla, ja komitea antoi siitä puoltavan lausunnon. Hyväksymismenettelyn viimeinen vaihe on komission päätös.

Suomen suunnitelma on ensimmäinen Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta (EMOTR) ohjelma-kaudella 2000–2006 rahoitettava suunnitelma, jota käsitellään STAR-komiteassa.

⁽¹⁾ EYVL L 375, 31.12.1991.

*(2001/C 72 E/098)***KIRJALLINEN KYSYMYS E-1587/00****esittäjä(t): Jürgen Zimmerling (PPE-DE) komissiolle***(19. toukokuuta 2000)*

Aihe: Kypros-päätöslauselmien vaikutukset

Euroopan parlamentti antoi päätöslauselman Kyproksen poliittisesta tilanteesta 16. marraskuuta 1995 ja 27. maaliskuuta 1996 (B4-1387/95⁽¹⁾ ja B4-0334/96⁽²⁾).

- Mitä vaikutuksia päätöslauselmilla on ollut?
- Millaisia olivat turkkilaisen puolen reaktiot?

⁽¹⁾ EYVL C 323, 4.12.1995, s. 117.

⁽²⁾ EYVL C 117, 22.4.1996, s. 15.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus*(27. kesäkuuta 2000)*

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa tapahtumiin ja jännitteisiin Kyproksen kahden eri yhteisön välisellä puskurivyöhykkeellä.

Komissio uskoo vahvasti, että Helsingissä joulukuussa 1999 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa tapahtuneen edistymisen sekä Kreikan ja Turkin välisten suhteiden huomattavan paranemisen myötä, minkä osoituksena jäsenvaltiot nimesivät Turkin ehdokasmaaksi, Kyproksen poliittisten jännitteiden lieventämisessä on päästy alkuun. Tämän kesän aikana Genevessä jatketaan YK:n alaisuudessa käytäviä lähentymisneuvotteluja (nk. Proximity Talks). Komissio toivoo edistystä kestäväen ratkaisun löytämisessä poliittiseen ongelmaan. Laajentumisneuvottelut Kyproksen tasavallan kanssa ovat edenneet hyvin ja 15 luvun käsittely on päätetty toistaiseksi. Lisäaloitteita ollaan tekemässä laajentumisesta vastaavan komissaarin Kyprokseen maaliskuussa 2000 tekemän vierailun seurauksena kahden eri yhteisön välisten hankkeiden käynnistämiseksi. Komission mielestä lähentymisneuvottelut ja liittymisprosessi voivat vahvistaa toisiaan ja vähentää siten jännitteitä ja välikohtauksia, kuten arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemissa parlamentin päätöslauselmissa todetaan.

Komissio ei ole tietoinen Turkin viranomaisten mahdollisista reaktioista kyseisiin päätöslauselmiin.

(2001/C 72 E/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1591/00**esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) komissiolle**

(19. toukokuuta 2000)

Aihe: Kanariansaarten liikenneverkkohanke

Otettiinko Kanariansaarten EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu syrjäisen alueen asema huomioon arvioitaessa Kanariansaarten liikenteestä vastaavan keskusviraston esittämää Kanariansaarten liikenneverkkoa koskevaa hanketta?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Vuoden 1999 ehdotuspyynnöllä tukien hakemiseksi liikenteen alalla⁽¹⁾ pyritään valikoimaan kaikkein lupaavimmat hankkeet, joille komissio myöntää osarahoituksen. Ehdotuspyynnössä täsmennetään konkreettiset tavoitteet, jotka hankkeiden on täytettävä. Näitä tavoitteita ovat etenkin turvallisuuden edistäminen, komission tietämyksen syventäminen ja tilastotietojen kerääminen kaikilla liikenteen aloilla. Ehdotuspyynnössä myös selvitetään yksityiskohtaisesti hankkeiden toiminta-ala, odotetut tulokset ja hakukelpoisuusehdot.

Erittäin syrjäinen sijainti otetaan hyvin huomioon useassa eurooppalaisen liikennepolitiikan toiminta-alassa, kuten esimerkiksi Euroopan laajuisia verkkoja koskevissa yhteisön suuntaviivoissa. Erittäin syrjäinen sijainti ei kuitenkaan ole tässä ehdotuspyynnössä ensisijainen valintaperuste. Toisaalta ehdotuspyynnön tekstissä painotetaan, että valintakelpoisilla hankkeilla on oltava merkittävä eurooppalainen ulottuvuus ja lisäarvo. Kanariansaarten viranomaisten esittämää hanketta arvioitaessa, sen katsottiin kyllä olevan kiinnostava, mutta sen eurooppalainen ulottuvuus oli riittämätön.

⁽¹⁾ EYVL C 41, 16.2.1999.

(2001/C 72 E/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1596/00**esittäjä(t): Olivier Dupuis (TDI) komissiolle**

(19. toukokuuta 2000)

Aihe: Tutkintavankeus

Heinäkuun 6. päivänä 1997 Jean-Jacques Pitalugue, Gilles Benhayoun, Jean-Luc Della Justina ja Maxime Briat pidätettiin 20 800 ranskan frangin suuruisen seteliumman värikopioimisesta. Kopioiden huonosta laadusta huolimatta seteleitä laskettiin liikkeelle 3 500 frangin arvosta.

Tutkintavankeuteen määrätty miehet ovat tällä hetkellä pidätettyinä Fresnesin poliisivankilassa 6. heinäkuuta 1997 annetun määräaikaisen pidätysmääräyksen ja 30. kesäkuuta 1998 annetun tutkintavankeuden pidennysmääräyksen nojalla. Pidennysmääräys tuli voimaan 6. heinäkuuta 1998, se uudistettiin 4. tammikuuta 1999, ja uusi määräys tuli voimaan 6. tammikuuta 1999.

Chambre d'Accusation d'Orléans päätti 6. tammikuuta 2000, että kaikkia neljää vastaan voidaan nostaa syyte Ranskan laillisina maksuvälineinä käytettävien rahojen jäljentämisestä tai värentämisestä Loiret'n departementin tuomioistuimessa Cour d'Assises. Päätöksessä vaadittiin kuitenkin syytteen hylkäämistä rikoksentelemistarkoituksessa yhteenliittäytymisen osalta. Syytetyt ovat nyt 35:nnettä kuukautta tutkintavankeudessa.

Eikö komissiokin ole sitä mieltä, että tässä asiassa ei ole noudatettu yleisesti tunnustettuja tutkintavankeuden kestoja koskevia kriteerejä? Jos asia on näin, eikö komission mielestä ole tarpeen puuttua asiaan Amsterdamin sopimuksesta seuraavien uusien oikeudellisten toimivaltuuksien nojalla, jotta taattaisiin tutkintavankeutta ja tuomion määräaikoja koskevien inhimillisten määräaikojen noudattaminen tai muutoin syytettyjen vapauttaminen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 artiklan 3 kohdan nojalla?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2000)

Komissio on kysyjän kanssa samaa mieltä siitä, että syytettyjä olisi pidettävä tutkintavankeudessa ehdottomasti vain ajan, joka on välttämätön esimerkiksi sen varmistamiseksi, että syytetty on läsnä oikeudenkäynnissään. Ei ole kuitenkaan olemassa EU:n säädöstä, jossa säädettäisiin yleisesti hyväksytyistä tutkintavankeuden kestoja koskevista kriteereistä.

Jos parlamentin jäsen viittaa kysymyksessään ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelemista koskevan Euroopan yleissopimuksen määräyksiin, joista hän itse asiassa mainitsee 5 artiklan 3 kohdan määräyksen, on korostettava, ettei komissiolla ole toimivaltaa aloittaa menettelyitä tapauksissa, joissa EU:n jäsenvaltion väitetään rikkoneen tätä Euroopan neuvoston tekemää yleissopimusta. Tästä yleissäännöstä muodostavat poikkeuksen tapaukset, joissa jäsenvaltion väitetty rikkominen on tapahtunut yhteisön oikeuden soveltamisalan puitteissa ja loukkaa siten myös yhteisön oikeuden yleisperiaatteisiin lukeutuvia perusoikeuksia.

(2001/C 72 E/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1605/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Viemäriverkot Penteli-vuorella

Yhdellä kolmesta Ateenan alueen tasankoja reunustavista vuorista sijaitsevan Pentelin taajaman länsiosaan (Mikri Kallithea) ei ole rakennettu viemäriverkkoja ja asukkaiden viemärintarpeista huolehditaan likakäivoilla, jotka maaperän jyrkän kaltevuuden vuoksi johtavat jätteet ympäristöön ja vieressä oleviin puronuomiin kaikin tästä aiheutuvin kielteisillä seurauksin.

Koska asukkaiden terveydelle koituu suuria ongelmia ja pohjamaa saastuu laajalti ja kun otetaan huomioon, että edellisistä yhteisön tukikehyksistä tuettiin tämäntyyppisiä toimia:

1. aikooko komissio esittää konkreettisia ehdotuksia, jotka johtaisivat viemäriverkon rakentamiseen alueelle, ja
2. aikooko se tukea tällaisia toimia, mikäli niitä ehdotetaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Yhteisön lainsäädännössä yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/271/ETY⁽¹⁾ velvoittaa jäsenvaltioita valvomaan, että kaikissa taajamissa, joiden asukasvastineluku on suurempi kuin 2000 (asukasvastineluku avl on mittayksikkö, joka vastaa yhden ihmisen yhden vuorokauden aikana tuottamaa keskimääräistä orgaanisen kuormituksen määrää) on yhdyskuntajätevesien keräys- ja käsittelyjärjestelmä. Määräpäivä järjestelmän käyttöönottamiselle on 31. joulukuuta 1998, 31. joulukuuta 2000 tai 31. joulukuuta 2005 riippuen taajaman koosta ja siitä, miten ne vesistöt, joihin jätevedet lasketaan, kestävät kyseistä kuormitusta.

Pendeliin kuuluva Mikri Kallithea näyttää kuitenkin sijaitsevan Ateenan ulkopuolella ja sen asukasvastineluku näyttää olevan pienempi kuin 2000. Siten yhteisön lainsäädäntöä ei sovelleta kyseiseen taajamaan. Toimenpiteet, joihin on ryhdyttävä jätevesien vesistöihin laskemisesta ympäristölle aiheutuvien vahinkojen korjaamiseksi, kuuluvat Kreikan viranomaisille.

Komissio katsoo, että sen kaltaisille hankkeille, jotka parlamentin jäsen mainitsee, voitaisiin myöntää rahoitusta rakennerahastojen ohjelmakaudella 2000–2006 yhteisön rahoituskehysten Kreikkaa koskevasta osuudesta.

⁽¹⁾ EYVL L 135, 30.5.1991.

(2001/C 72 E/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1606/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Munuaistauteja sairastavien urheilukilpailut

Munuaistauteja sairastavien urheiluseura aikoo järjestää ensimmäiset paneurooppalaiset munuaistauteja sairastavien kilpailut Ateenassa antaakseen munuaistauteja sairastaville tilaisuuden tutustua urheiluun ja myös tuodakseen esiin elinten lahjoittamisen ajatusta ja valistaakseen yleisöä tästä aiheesta. Voiko komissio osallistua edellä mainitun urheilutapahtuman rahoittamiseen, kun otetaan huomioon osanottajien erikoislaatuisuus? Mikäli vastaus on kyllä, minkä rahoitusvälineen kautta tämä voi tapahtua?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Komissio tunnustaa, että urheilulla on merkittävä asema terveyden edistämisessä. Komission on kuitenkin valitettavasti ilmoitettava arvoisalle parlamentin jäsenelle, ettei yhteisön talousarvioon sisälly budjettikohtaa, josta parlamentin jäsenen mainitsemaa urheilutapahtumaa voitaisiin tukea.

(2001/C 72 E/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1607/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Jäteöljyjen kerääminen laittomasti

Jäteöljyhuollosta annetussa direktiivissä 75/439/ETY⁽¹⁾ säädetään, että jäsenvaltioiden on toteuttava asianmukaiset toimet varmistaakseen jäteöljyjen keräämisen ja turvallisen jäteöljyhuollon. Komission tuoreen raportin mukaan 92 prosenttia jäteöljyistä kerättiin Kreikassa laittomasti ja myytiin ilman käsittelyä polttoaineeksi.

Ottaen huomioon yhtäältä sen, että Kreikka on vuonna 1995 sisällyttänyt lainsäädäntöönsä edellä mainitun direktiivin, mutta ei ole turvannut sen edellyttämiä jäteöljyjen lainmukaisen keräämisen ja käsittelyn mekanismeja, ja toisaalta sen, että jäteöljyjen polttamisessa syntyy ympäristölle haitallisia kaasuja: Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa, jotta Kreikka panisi jäteöljyjä koskevan direktiivin käytännössä täytäntöön?

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Kreikan jäteöljyhuoltoa koskevat luvut, jotka esiintyvät yhteisön jätelainsäädäntöä koskevassa komission kertomuksessa neuvostolle ja Euroopan parlamentille⁽¹⁾, ovat peräisin Coopers & Lybrandin tekemästä tutkimuksesta "Economics of Waste Oils Regeneration"⁽²⁾, koska kansallisten viranomaisten lähettämä vastaus kyselyyn saapui niin myöhään, ettei sitä voitu sisällyttää kertomukseen.

Komissio tutkii parhaillaan Kreikan viranomaisten esittämiä virallisia lukuja.

⁽¹⁾ KOM(1999) 752 lopullinen.

⁽²⁾ Economics of Waste Oils Regeneration, Coopers & Lybrand, Haag, 29. tammikuuta 1997.

(2001/C 72 E/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1615/00**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle***(29. toukokuuta 2000)*

Aihe: Kaunokirjallisuuden kääntäjien oikeuksien yhdenmukaistaminen

Italian kirjailijoiden kansallinen ammattiyhdistys, joka on EWC:n (Eurooppalaisten kirjailijoiden kokous) jäsen, ilmoittaa kaunokirjallisuuden kääntäjien olevan erikoislaatuissa asemassa, sillä heidän täytyy luovuttaa kustantajille työsopimuksen yhteydessä kaikki oikeutensa 20 vuodeksi, mitä vastaan he saavat kutakin työtä kohti etukäteen rahasumman, joka vastaa noin puolta muissa Euroopan maissa yleensä maksettavista palkkioista. Kääntäjä ei voi saada Italiassa taloudellista hyötyä työstään silloin kun hänen kääntämäänsä tekstiä käytetään myöhemmin, vastoin Euroopan neuvoston joulukuussa 1993 antamaa suositusta, jonka mukaan korvaus, jossa huomioidaan käännetyn teoksen myöhempi kaupallinen käyttö on ensiarvoisen tärkeä ja vaikka kyseinen seikka on jo mainittu Italian tekijänoikeuslaissa vuodelta 1941. Kustantajat kuitenkin järjestelmällisesti käyttävät hyödykseen kaikki lain suomat poikkeusmahdollisuudet muuttaakseen "käännössopimuksen" (toisin sanoen "tekijän sopimuksen", josta säädetään kyseisen lain 4 pykälässä) "sopimukseksi työn suorittamisesta", mistä koituu haittaa heikommassa asemassa olevalle sopimusosapuolelle. Tällainen vallan väärinkäyttö Euroopassa kuuluu menneisyyteen. Espanja omaksui viimeisimpänä maana tässä asiassa nykyisen eurooppalaisen käytännön vuonna 1989. Italiassa sen sijaan tilanne jatkuu entisellään, minkä vuoksi kaunokirjallisuuden kääntäjiä kohdellaan epäoikeudenmukaisesti.

Voiko komissio kertoa,

1. mitä mieltä se on edellä esitetystä asiasta,
2. katsooko se, että Italiassa vallitseva käytäntö on ristiriidassa tekijänoikeuksista tietoyhteiskunnassa annettuun direktiiviin sisältyvien periaatteiden kanssa,
3. mitä aloitteita se aikoo tehdä edistääkseen Italiassa vallitsevan tilanteen saattamista yhdenmukaiseksi eurooppalaisen käytännön kanssa, jotta epänormaali tilanne päättyisi ja jotta italialaiset kaunokirjallisuuden kääntäjät tulisivat oikeudenmukaisesti kohdelluiksi?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(5. heinäkuuta 2000)*

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä saamistaan tiedoista, jotka koskevat italialaisten kaunokirjallisuuden kääntäjien saamia korvauksia.

Komissio haluaa ensinnäkin muistuttaa, että kaunokirjallisuuden kääntäjät katsotaan Bernin yleissopimuksen ja yhteisön direktiivien määritelmien mukaisesti tekijöiksi. Heitä koskevat siis tekijöiden oikeudet ja velvollisuudet.

Tekijänoikeuksia ja lähioikeuksia koskevissa yhteisön säännöissä ei vielä yhdenmukaisteta jäsenvaltioissa sovellettavia sopimusmääräyksiä tai oikeudenomistajiin sovellettavia korvausehtoja. Jäsenvaltiot voivat siis päättää vapaasti alan sääntelystä.

Yhteisön säännöt voivat kuitenkin osoittaa toimintatapojen suuntaviivat. Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/100/ETY (¹) 4 artiklassa säädetään, että tekijöille on maksettava kohtuullinen korvaus, jos teoksia vuokrataan tai lainataan. Yhteisön säännöissä ei kuitenkaan määritellä kyseisten korvausten yhdenmukaistamisen osalta, millä tavalla kyseinen korvaus on jaettava. Direktiivin mukaan niissäkin tapauksissa, joissa tekijälle maksetaan kiinteämääräinen korvaus, korvauksessa olisi kuitenkin otettava huomioon teoksen käyttö kaupallisiin tarkoituksiin ja korvausta olisi korotettava, jos teos menestyy kaupallisesti.

Tekijänoikeuksia ja lähioikeuksia tietoyhteiskunnassa koskevasta direktiiviehdotuksesta (²) voidaan todeta, ettei sillä pyritä yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden lainsäädännön sisältämiä sopimusmääräyksiä.

Komissio pyytää parlamentin jäsentä toimittamaan komissiolle lisätietoja asiasta. Lisätietojen perusteella voitaisiin arvioida, voisiko alan nykytilanne Italiassa haitata sisämarkkinoiden toimintaa ja aiheuttaa mahdollista kilpailun vääristymistä yhteisössä tekijöiden kohtelun osalta.

(¹) EYVL L 346, 27.11.1992.

(²) EYVL C 108, 7.4.1998.

(2001/C 72 E/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1616/00

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Euro

Yhtenäisvaluutan arvo on jo usean kuukauden ajan laskenut dollariin nähden ja dollarista on, osittain myös raaka-aineiden hintojen nousun vuoksi, tulossa yhä suuremmissa määrin maailmanvaluutta.

1. Voisiko komissio aloittaa välittömästi tutkimukset, jotta voitaisiin selvittää, onko eurooppalaisen valuutan jatkuvan heikkenemisen syynä keinottelu, taloudelliset edut vai poliittiset toimet, joiden avulla pyritään heikentämään Euroopan unionin mahdollisuuksia toimia maailmanmarkkinoilla vastapainona muille vahvoille valtioille? Viime kuukausina Euroopassa ei yksittäisissä jäsenvaltioissa ole ollut taloudellisia kriisejä ja työllisyystilanne on pysynyt samalla tasolla kuin se oli ennen eurovaiheen käynnistämistä.
2. Mistä syystä tähän mennessä ei vielä ole käynnistetty taloudellista hanketta, joka on ainoa sopiva keino yhtenäisvaluutan tukemiseksi ja sen aseman vakiinnuttamiseksi? Sisältyykö taloudellisen hankkeen puuttumiseen, josta tietysti mikään Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallituksista ei pidä, myös nykyistä eurooppalaista rakennelmaa murentava poliittinen suunnitelma, toisenlaisen poliittis-taloudellisen rakennelman luomiseksi?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(28. kesäkuuta 2000)

Komissio ei usko, että valuuttakurssien viimeaikainen kehitys johtuu euron vastaisesta poliittis-taloudellisesta salaliitosta, eikä se aio tutkia asiaa. Maailman tärkeimpien valuuttojen välisten kurssien heilahtelut ovat olleet kansainvälisen rahoitusjärjestelmän luonnollinen piirre Bretton Woods -järjestelmän lakkauttamisen jälkeen.

Euron nykyistä kurssia pidetään yleisesti alhaisempana kuin mitä talouden perustekijöiden perusteella voisi olettaa, mutta on otettava huomioon, että euron arvo oli varsin korkea, kun se otettiin käyttöön vuonna 1999, koska euroalueelle virtasi tuohon aikaan paljon pääomaa. Osaa vuoden 1999 aikana havaitusta arvonalentumisesta voidaan pitää euron varsin korkean alkuperäisen arvon korjauksena.

On otettava huomioon myös vuoden 1999 suhteellinen suhdannekehitys ja euroalueen tulevaisuudennäkymät suhteessa muihin keskeisiin talousalueisiin. Talouskasvun hidastuessa euroalueella Yhdysvaltain talous jatkoi yllättävän voimakasta kasvuaan ja myös Japanin talous toipui pitkästä lamakaudestaan. Euroalueen talousnäköymät ovat jo parantuneet selvästi ja BKT:n odotetaan kasvavan voimakkaasti vuosina 2000 ja 2001.

Euroa käytetään laajalti kansainvälisillä rahoitusmarkkinoilla. Se oli kansainvälisten joukkovelkakirjalaina-markkinoiden yleisin liikkeeseenlaskuvaluutta vuonna 1999 ja vuoden 2000 ensimmäisellä neljänneksellä.

(2001/C 72 E/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1625/00**esittäjä(t): Andre Brie (GUE/NGL) neuvostolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Sudanin sisällissota

Useiden tietotoimistojen ilmoituksissa on äskettäin todettu, että ulkomaisten öljy-yritysten toiminta Sudanissa pahentaa sisällissotaa hallituksen joukkojen ja sen palveluksessa olevien puolisolitaallisten joukkojen puolustaessa öljykenttiä. Nämä puolisolitaalliset joukot ovat vastuussa kymmenientuhansien ihmisten karkotuksesta kotikylistään sekä lukuisten miesten, naisten ja lasten ryöstöistä ja murhista. Kysyn neuvostolta:

1. Voiko se vahvistaa nämä tiedot ja mikä on sen oma arvio näistä tapahtumista?
2. Toimiiko Sudanissa sen tietojen mukaan eurooppalaisia öljy-yhtiöitä? Jos vastaus on myönteinen: mitkä yhtiöt toimivat siellä?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Neuvosto on edelleen vakaasti sitä mieltä, että Etelä-Sudanin selkkaukseen on löydettävä poliittinen ratkaisu käynnissä olevan IGADin rauhanprosessin puitteissa. Euroopan unioni on aloittanut uudelleen vuoropuhelun Sudanin hallituksen kanssa ja kehottaa maan viranomaisia edelleen noudattamaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden sääntöjä ja periaatteita sekä rohkaisee niitä luomaan ilmapiirin, joka antaisi edellytykset kestävän rauhan aikaansaamiseksi Sudanissa neuvotteluteitse.

Neuvosto on tietoinen Amnesty Internationalin 3. toukokuuta 2000 antamasta raportista sekä muista selvityksistä, jotka koskevat ulkomaisten öljy-yhtiöiden toimintaa Sudanissa, mutta ei ole vielä tehnyt omaa arviotaan niissä esitetyistä seikoista. Neuvosto toteaa, että Amnesty Internationalin mukaan öljyntuotantoon Sudanissa osallistuu eri tavoin useita eurooppalaisia öljy-yhtiöitä, mutta edellä mainituista syistä se ei voi vahvistaa eikä kiistää tietoa.

(2001/C 72 E/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1626/00**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Kreikan työttömyyttä koskevat tilastotiedot

Eurostat on useita kertoja esittänyt muistutuksia Kreikan hallitukselle, koska huhtikuun 2000 loppuun mennessä Kreikan kansallinen tilastokeskus ei ollut antanut tietoja (ei edes alustavia ensimmäisen vuosineljänneksen tietoja) Kreikan työttömyysasteesta vuonna 1999.

1. Mikä on Kreikan hallituksen virallinen selitys tälle Kreikan työttömyyttä vuonna 1999 koskevien tietojen toimittamisen viivästymiselle? Mitkä ovat komission näitä selityksiä koskevat kommentit?
2. Onko Kreikan tilastokeskus aikaisemminkin viivästynyt tilastotietojen toimittamisessa? Mikäli näin on tapahtunut, mistä syistä nämä viivästykset johtuivat?
3. Mitkä ovat komission käytössä olevat viimeisimmät Kreikkaa koskevat tiedot ja mihin suuntaan työttömyys on menossa tässä maassa viimeisimmän kauden tilastotietojen perusteella?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

1. Kreikan tilastolaitos on ilmoittanut kaksi syytä vuoden 1999 työvoimatutkimuksen tulosten ilmoittamisen viivästymiseen. Vuoden 1999 toisella neljänneksellä tietojen keruun suoritti ensimmäistä kertaa ulkopuolinen henkilöstö. Tämän henkilöstön värväämiseen ja kouluttamiseen meni odotettua kauemmin, ja tietojen keruu aloitettiin myöhässä. Tiedot kerätään nykyään paperisilla kyselylomakkeilla, ja kahtena peräkkäisenä neljännesvuotena annettujen vastausten vertaaminen on osoittautunut vaikeaksi ja siihen on mennyt ylimääräistä aikaa. Työvoimatutkimuksesta säädetään yhteisön lainsäädännössä. Määräaikoja olisi noudatettava, mutta jäsenvaltiot voivat itse päättää, miten kansalliset tutkimukset toteutetaan.
2. Tämä on ensimmäinen kerta, kun Kreikan tilastolaitoksella on ollut tällaisia ongelmia työvoimatutkimuksen tietojen keruussa. Ongelmat johtuvat lähinnä jatkuvaan tutkimukseen siirtymisestä.
3. Työttömien määrä ja työttömyysaste Kreikassa

	Vuosi 1997		Vuosi 1998	
	määrä	työttömyysaste	määrä	työttömyysaste
Yhteensä	408,1	9,6	478,3	10,8
Miehiä	161,9	6,2	188,5	7,0
Naisia	246,2	14,8	289,9	16,5

(2001/C 72 E/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1632/00**esittäjä(t): Richard Howitt (PSE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: AY-pankin romahtaminen entisessä Jugoslaviassa

Onko komissio tietoinen siitä, että vaalipiiristäni oleva Kevin John Morley jäi ilman erorahaa, joka AY-pankin olisi tullut maksaa? AY-pankki joutui selvitystilaan vuonna 1998 entiselle Jugoslavialle asetettujen EU-sanktioiden seurauksena.

Onko olemassa mitään mahdollisuuksia myöntää taloudellista tukea niille Euroopan kansalaisille, jotka ovat tällä tavoin syyttömästi kärsineet taloudellista haittaa?

Voisiko komissio suosittaa joitakin lisäkeinoja, joilla äänestäjäni voisi varmistaa oikeutettujen taloudellisten vaatimustensa toteuttamisen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2000)

Komissio on tietoinen siitä, että AY Bank joutui selvitystilaan 25. kesäkuuta 1999 maksukyvyttömyyttä ja vararikkoa koskevan Yhdistyneen kuningaskunnan säädöksen (Insolvency Act) mukaisesti. Muutamaa päivää aikaisemmin pankin varat jäädytettiin Jugoslavian liittotasavaltaan liittyvien varojen jäädyttämisestä ja sijoitusten kieltämisestä sekä asetusten (EY) N:o 1295/98 ja (EY) N:o 1607/98 kumoamisesta 15. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1294/1999⁽¹⁾ mukaisesti. Koska päätös selvitystilaan asettamisesta tehdään vain, jos tuomioistuin on vakuuttunut siitä, että yritys on kykenemätön maksamaan velkansa tai jatkossa on todennäköistä, ettei yritys kykene hoitamaan velkojaan, varojen jäädyttämistä ei tulisi katsoa tällaisen päätöksen perusteeksi.

Komissio huomauttaa, että asetuksessa ei puututa kysymykseen siitä, olisiko työnantajien maksettava erorahaa työntekijöille, ja että tämä asia on ratkaistava Yhdistyneen kuningaskunnan kansallisen lainsäädännön, mukaan luettuna maksukyvyttömyyttä ja vararikkoa koskeva säädös, mukaisesti.

Olettaen, että oikeus erorahaan on olemassa, komissio huomauttaa, että tavanomaisten palkkojen, myös pakollisten erorahojen, maksaminen on vapautettu varojen jäädyttämisestä. Jos työntekijä olisi oikeutettu vapaaehtoiseen erorahaan, komissiolla olisi valtuudet myöntää lupa jäädytettyjen varojen käyttämiseen erorahan maksamiseksi sillä edellytyksellä, ettei luvan myöntäminen aiheuttaisi vahinkoa yhteisön edulle.

(¹) EYVL L 153, 19.6.1999.

(2001/C 72 E/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1634/00

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Tullin periminen rajat ylittäviltä polttoainekuljetuksilta

1. Voisiko komissio vahvistaa, että rajat ylittävistä polttoainekuljetuksista peritään tuontituloja?
2. Jos peritään, voisiko komissio selittää, miksi rajat ylittävistä polttoainekuljetuksista joutuu maksamaan tuontitullimaksuja, mutta niitä ei peritä tuotaessa alkoholijuomia muista EU-maista?
3. Katsooko komissio, että kyseinen järjestely on tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen ja sisämarkkinaperiaatteen vastainen?
4. Onko komissiolla suunnitelmia ulottaa sisämarkkinaperiaatteet myös polttoainekauppaan?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

1. ja 2. Arvoisan parlamentin jäsenen viittaamassa tilanteessa tuontitulli on itse asiassa valmistevero, joka peritään jäsenvaltiossa valmisteveron alaisen tuotteen kulutukseen luovutuksen yhteydessä.

Unionin kansalaisten itse toteuttamiin yhteisön sisäisiin valmisteveron alaisten tuotteiden kuljetuksiin sovellettavan verokohtelun osalta on paikallaan viitata valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25. helmikuuta annettuun neuvoston direktiiviin 92/12/ETY (¹). Kyseisen direktiivin 8 artiklan säännösten mukaisesti yksityishenkilöiden omiin tarpeisiinsa hankkimien ja itse kuljettamien tuotteiden valmistevero on sisämarkkinoiden periaatteen mukaan kannettava siinä jäsenvaltiossa, josta ne hankitaan.

Kuitenkin saman direktiivin 9 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat myös säätää, että hankittaessa kivennäisöljyjä, jotka on jo luovutettu kulutukseen toisessa jäsenvaltiossa, valmisteverosaatava syntyy jäsenvaltiossa, jossa kulutus tapahtuu, jos yksityishenkilöt tai muut näiden puolesta kuljettavat nämä tuotteet poikkeuksellisilla kuljetustavoilla. Poikkeuksellisena kuljetustapana on pidettävä moottoripolttoainneiden kuljetusta muutoin kuin ajoneuvojen polttoainesäiliössä tai asianmukaisissa varapolttoainesäiliöissä sekä nestemäisten lämmityspolttoaineiden kuljetusta muutoin kuin ammattimaisten elinkeinonharjoittajien puolesta käytettävissä säiliöautoissa.

Tämä mahdollisuus erityisverokohteluun kivennäisöljyjä hankittaessa johtuu nimenomaan kivennäisöljyjen kuljetukseen liittyvistä vaaratekijöistä. Erityisen ankarien turvatoimien noudattaminen kivennäisöljyjen kuljetuksissa vaatii erityiskulkuneuvojen käyttöä. Välttämätön ehto 8 artiklassa tarkoitetun vapautuksen soveltamiselle on, että yksityishenkilö itse kuljettaa hankkimansa tuotteet. Tämä ehto ei täyty kivennäisöljyjen kuljetuksessa.

3. ja 4. Komissio ei pidä 1 ja 2 kysymysten vastauksissa kuvailtuja järjestelyjä sisämarkkinaperiaatteiden vastaisina eikä aio ehdottaa järjestelyjen muuttamista.

(¹) EYVL L 76, 23.3.1992, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/99/EY, 30.12.1996 (EYVL L 8, 11.1.1997).

(2001/C 72 E/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1635/00

esittäjä(t): **Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: ALV-ehdotukset

Komissio piti esityksen ALV:stä 8. toukokuuta pidetyssä Ecofin kokouksessa. Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Voisiko komissio selventää sen vuonna 1996 antaman ja Mario Montin esittämän ehdotuksen nykytilaa, jossa ehdotetaan siirtymistä yhteiseen ALV-järjestelmään, ja jossa yhtenäistettäisiin kaikki ALV-säännöt ja verotusarvot?
2. Komissio on myöntänyt, että mainittu suunnitelma ei ole poliittisesti eikä muutenkaan käytännössä toteutettavissa. Hylkääkö komissio muodollisesti kaikki ALV-järjestelmään perustuvat suunnitelmansa, jotka mainitaan Montin asiakirjassa?
3. Jos komissio ei ole valmis irtautumaan vuonna 1996 esitetyistä ehdotuksista, voisiko se selventää seuraavia ehdotuksista ilmeneviä seikkoja:
 - a) Vaatisiko yhtenäisen ALV-järjestelmän toteuttaminen kaikkia valtioita soveltamaan myös yhtenäistä poikkeusjärjestelmää?
 - b) Voisiko Yhdistynyt kuningaskunta säilyttää tietyt tuotteet ALV:stä vapaina?
 - c) Olisiko joissakin olosuhteissa mahdollista, että uudet yhtenäisen ALV-järjestelmän säännöt vaatisivat veron perimistä kirjoista, ruuasta tai lasten vaatteista Yhdistyneessä kuningaskunnassa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. heinäkuuta 2000)

Heti aluksi on syytä huomauttaa, että komissio on edelleen sitä mieltä, että sisämarkkinat voisivat toimia ja toimisivat paremmin, jos voimassa olisi alkuperäjäsenvaltiossa tapahtuvaan verotukseen perustuva ALV-järjestelmä, sillä sitä olisi helpompi hallinnoida (ja siitä koituisi vastaavasti vähemmän kuluja liike-elämälle) ja se olisi vähemmän altis petoksille (jolloin se takaisi paremmin verotulojen vakauden). Hyväksyessään nykyiset siirtymäjärjestelyt neuvosto myös vahvisti sitoutuvansa tällaiseen järjestelmään.

Niinpä komission tarkoituksena ei ole missään tapauksessa luopua sen vuonna 1996 esittämän yhteistä ALV-järjestelmää koskevan ohjelman (¹) mukaisesta lopullista verotusjärjestelmää koskevasta ajatuksesta. On kuitenkin myös tunnistettava, että nykyisen ilmapiirin vallitessa edellytykset eivät ole suotuisat ALV-kantojen ja alan lainsäädännön välttämättömän tiiviimmän yhdenmukaistamisen nopealle edistymiselle, eikä ole todennäköistä, että asiassa tapahtuu merkittävää edistystä välittömässä lähitulevaisuudessa. Tästä syystä komissio katsoo välttämättömäksi sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi lyhyellä aikavälillä arvioida uudelleen vuonna 1996 esitettyä ohjelmaa ja määritellä käyttökelpoinen strategia, joka perustuu neljään päätavoitteeseen: nykyisten sääntöjen yksinkertaistamiseen ja nykyaikaistamiseen, nykyisten sääntöjen entistä yhdenmukaisempaan soveltamiseen ja tiiviimpään hallinnolliseen yhteistyöhön.

Tämän tavoitteena on kannustaa neuvostoa uudelleen saattamaan päätökseen nykyisen järjestelmän edellyttämät parannukset mahdollisimman nopeasti. Tämä on luonnollisesti mahdollista ainoastaan, jos kaikki jäsenvaltiot ovat valmiita harkitsemaan muutoksia kansallisiin ALV-järjestelmiinsä ja jos ne sopivat tarvittaessa karsivansa nykyisin voimassa olevia useita erityisjärjestelmiä sekä vaihtoehtoja ja poikkeuksia.

Komission on tarkasteltava uudelleen aiheelliseksi katsomanaan ajankohtana, millaiset edellytykset ovat välttämättömiä lopulliseen järjestelmään siirtymiseksi. On selvästikin liian aikaista sanoa, millaisista edellytyksistä on kyse, mutta on syytä korostaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettava verovapaajärjestelmä on siirtymätoimenpide, joka on voimassa siihen saakka, kunnes yhteinen ALV-järjestelmä hyväksytään.

(¹) KOM(96) 328 lopullinen.

(2001/C 72 E/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1645/00

esittäjä(t): **Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Videopelit ja köyhdytetty uraani

Blizzardin Italiassa markkinoimassa "Starcraft"-videopelissä, joka on käytännössä sotapeli, – niin kuin tämän tyyppiset pelit usein ovat – pelaajat voivat käyttää uraani 238:aa aseidensa tehon nostamiseen. Italiankielisessä käyttöohjeessa lukee (sivulla 43) "U238 ammustutkimus: näillä köyhdytetystä uraanista valmistetuilla ammuksilla voidaan parantaa Gauss-aseiden ampumamatkaa". Käyttöohjeessa lukee edelleen (sivulla 41) "Säteilyttäminen: näistä aseista osuman saanut vihollisyksikkö uppoaa erittäin radioaktiiviseen aineeseen, joka voi aiheuttaa huomattavaa tuhoa (...) Radioaktiivinen alue aiheuttaa vakavia ongelmia (...) Radioaktiivisuuden määrä laskee ajan myötä".

1. Onko komission mielestä sopivaa, että nuoret ja lapset tottuvat ajatukseen ydinmateriaalin käytöstä?
2. Eikö komissio katso, että sen olisi aiheellista ryhtyä toimiin ydinmateriaalin arkipäiväistämisen vastustamiseksi eurooppalaisessa nuorisokulttuurissa?
3. Eikö komissio katso, että olisi aiheellista pysäyttää väkivallan tulva, jolle nuoret lapset altistuvat videopelien takia?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

Yhteisön tasolla erityisesti leluja koskeva keskeinen säädös on lelujen turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3. toukokuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/378/ETY (¹). Kyseisen direktiivin tavoitteena on kuitenkin lelujen käyttäjien suojaaminen fyysisiltä vammoilta antamalla turvallisuusvaatimukset, joissa määritellään lelujen fyysiset, mekaaniset, kemialliset, elektroniset ja muut ominaisuudet.

Lasten psykologinen kehitys ja tiettyjen markkinoilla olevien pelien (joilla arkipäiväistetään ja kannustetaan ydinaseiden tai väkivallan käyttöä leikeissä) mahdollinen vaikutus tähän kehitykseen tai yleisemmin moraaliin kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Myös komissio on huolissaan arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomista asioista ja toteaa, että jäsenvaltioiden viranomaisilla on periaatteessa toimivalta ja välineet, jotka ovat tarpeen lasten suojelemiseksi. EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa (ent. 36 artiklassa) annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus – yhteisön yhtenäistämistoimien puuttuessa – hyväksyä kansallisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on rajoittaa kyseisenlaisten laitteiden myyntiä julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden perusteella tai ihmisten terveyden ja elämän turvaamiseksi sillä edellytyksellä, että hyväksytyt toimet ovat oikeassa suhteessa suojelun tavoitteeseen.

Tällä hetkellä ei ole suunnitelmassa antaa säännöksiä, jotka koskevat lasten psykologisen kehityksen tai moraalin suojaamista videopelien osalta.

(¹) EYVL L 187, 16.7.1988.

(2001/C 72 E/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1660/00**esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle**

(18. toukokuuta 2000)

Aihe: Ballymunin kaupunginosan elvyttäminen Dublinissa, Irlannissa

Dublinin köyhimpiin alueisiin kuuluvan Ballymunin uudelleenkehittämisen yhteydessä aiotaan purkaa satoja rakennuksia, ja näin ollen 10 000 asukasta joudutaan sijoittamaan uudelleen. Uudelleenkehittämisen piiriin kuuluva alue on arviolta 280 eekkerin laajuinen ja osa hankkeista rahoitetaan osittain URBAN-ohjelmasta. Uudelleenkehittämissuunnitelmaan kuuluu liiketalous- ja teknologiapuiston kehittäminen 100 eekkerin laajuiselle maa-alueelle.

Ottaen huomioon, että kaikkien yli kaksi hehtaaria kattavien nykyisillä kaupunkialueilla suoritettavien uusien kehityshankkeiden ympäristövaikutukset pitäisi arvioida neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ ja siihen myöhemmin tehtyjen muutosten (97/11)⁽²⁾ mukaisesti, katsooko komissio, että Ballymunin koko uudelleenkehittämissuunnitelman yhteydessä olisi tehtävä arvio ympäristövaikutuksista?

Aikooko komissio ryhtyä oikeudellisiin toimenpiteisiin Ballymun Regeneration Ltd:ä vastaan tarjouksen tekemättä jättämisen vuoksi ja huolehtia siitä, että Ballymunin koko kehityshankkeen ympäristövaikutukset arvioidaan?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(9. kesäkuuta 2000)

Komissiolle tehtiin vuonna 1999 useita valituksia siitä, että Ballymunin yleisestä kehittämissuunnitelmasta ei ole tehty tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla direktiivillä 97/11/EY, mukaista ympäristövaikutusten arviointia. Komissio teki vuonna 1999 Irlannin viranomaisille asiaa koskevan tiedustelun, johon se sai sittemmin vastauksen. Irlannin viranomaiset katsovat, että yleinen kehittämissuunnitelma ei kuulu direktiivin 85/337/ETY soveltamisalaan, vaan se toteutetaan sarjana erillisiä hankkeita. Osasta – mutta ei kaikista – hankkeista on tehty mainitun direktiivin mukainen ympäristövaikutusten arviointi. Komissio on toimitannut asiaa koskevat tiedot valituksen tekijöille ja tutkii parhaillaan runsasta määrää kommentteja, joita sille on toimitettu asiasta. Komissio suunnittelee päätöksen tekemistä asiasta tulevana kuukausina. Jos oikeudellisiin toimiin päätetään ryhtyä valituksen johdosta, ne kohdistuvat jäsenvaltion eivätkä oikeussubjektiin kuten parlamentin jäsenen mainitsemaan yritykseen.

(2001/C 72 E/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1661/00**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(18. toukokuuta 2000)

Aihe: Euro 2000 -ottelut

Voiko komissio vahvistaa, onko mikään Euro 2000 -ottelujen järjestelyissä mukana oleva toimivaltainen viranomaisorganisaatio ottanut komissioon yhteyttä ilmaistakseen huolensa Charleroin jalkapallostadionin turvallisuudesta 17. kesäkuuta järjestettävää Englannin ja Saksan välistä ottelua varten?

Jalkapallostadionien turvallisuuden erikoistuneet asiantuntijat ovat tuoneet julki syvän huolestuneisuutensa kyseisen stadionin koosta ja mahdollisuuksista puuttua siellä mahdollisesti ilmeneviin hätätilanteisiin. Myös Belgian poliisiliiton päällikkö on todennut, että stadionia ympäröivät kapeat kadut vaikeuttavat huomattavasti ihmismassojen valvontaa.

Vaikka Belgian viranomaiset ovatkin vastuussa asiasta, ottelua seuraamaan tulee kuitenkin yleisöä useista muistakin jäsenvaltioista. Onko urheiluasioista vastaava komission jäsen samaa mieltä siitä, että mahdollisten katsomossa syntyvien väkivaltaisuuksien vuoksi ottelu olisi turvallisuuden varmistamiseksi siirrettävä sopivampaan paikkaan Kuningas Baudoinin stadionille Brysseliin? Jos komissio on tätä mieltä, voisiko se myös ilmaista kantansa asiaan Euroopan jalkapalloliitolle nyt, kun vielä on aikaa muuttaa tapahtuman järjestelyjä?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2000)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että yksikään toimivaltainen viranomainen ei ole ilmaissut sille huoltaan Charleroin stadionin turvallisuudesta Englannin ja Saksan välisen ottelun aikana.

On kansallisten viranomaisten ja jalkapalloliittojen vastuulla turvata katsojien ja pelaajien asianmukainen turvallisuus Euro 2000 -ottelujen aikana. Saatavilla olevien tietojen mukaan komissiolla on hyvä syy uskoa, että kyseiset viranomaiset ja liitot kykenevät turvaamaan asianmukaisen turvallisuuden. Tässä yhteydessä on syytä mainita, että Euroopan jalkapalloliiton UEFA:n mukaan Charleroin stadion on turvallinen ja liiton sääntöjen mukainen.

Näin ollen komissio ei katso, että on tarpeen pyytää järjestäjiä siirtämään ottelu pelattavaksi jossain muualla.

(2001/C 72 E/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1666/00

esittäjä(t): Mario Mauro (PPE-DE) neuvostolle

(5. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lapsen oikeuksien loukkaaminen

Italian pääministerin alaisen sosiaaliasioiden osaston lasten asioiden komitea määräsi 3.5.2000 Italian alueelta ilman henkilöpapereita löydetyn ruandalaisen tytön Izabayo Fidencien luovutettavaksi Sveitsiin Nshimiyimana Juvenalille, joka väittää olevansa tytön isä, vaikka hänen vilpillisyydestään on pitävät todisteet.

Hallituksen sosiaaliasioiden osaston tekemästä päätöksestä on tehty valitus Lazion alueen hallintotuomioistuimeen. Valitus osoittaa, että tämä dramaattisessa tilanteessa tehty päätös on hätiköity, sillä Ruandan hallituksen toimittamia todisteita, jotka osoittavat Nshimiyimana Juvenalin väitteiden perättömyyden, ei ole tutkittu perusteellisesti.

Euroopan unioni on aina korostanut kunnioittavansa ihmisoikeuksia ja perusvapauksia ja vahvistanut erityisesti noudattavansa sosiaalisia perusoikeuksia ja yleissopimusta ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi.

YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista 3 artiklassa sanotaan, että "... lapsen edut ovat ensisijaisia kaikissa lapsia koskevissa toimenpiteissä, olivatpa ne julkisten tai yksityisten toimielinten, tuomioistuinten tai oikeusviranomaisten tekemiä ..." sopimuksessa vahvistetaan myös lapsen oikeus perheeseen, mutta ei kenenkään oikeutta saada lapsia.

1. Mitä Euroopan unionin ministerineuvosto aikoo tehdä saadakseen Italian selvittämään Izabayo Fidencien isän ja äidin todellisen henkilöllisyyden ja luovuttamaan hänet laillisille ja luonnollisille vanhemmilleen?

2. Mitä Euroopan unionin ministerineuvosto aikoo tehdä saadakseen Italian peruuttamaan Izabayo Fidencien luovutuksen Sveitsiin uusien todisteiden valossa ja Lazion alueen hallintotuomioistuimen päätöstä odotettaessa?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Neuvoston toimivaltaan ei kuulu puuttua siihen, miten jäsenvaltiot käyttävät toimivaltaansa ulkomaalaisten maasta poistamisen alalla.

(2001/C 72 E/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1673/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Maksut urakoitsijoille ja tavarantoimittajille

Komission jäsenen Michaele Schreyerin kirjalliseen kysymykseeni E-0505/00 ⁽¹⁾ antamaan vastaukseen vielä palaten, voiko komissio ilmoittaa mitkä olivat myöhässä suoritettujen maksujen korkokulut vuosittain vuonna 1997 ilmoitetun toimintatavan muutoksen jälkeen sekä mitkä olivat vuosittain laskutetut korkosaatavat?

⁽¹⁾ EYVL C 46 E, 13.2.2001, s. 10.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Komissiolla on käytettävissään vain vuoden 1999 tiedot.

Komissio ilmoitti 10. kesäkuuta 1997 annetussa tiedonannossaan muuttavansa sopimuspolitiikkaansa siten, että sopimukseen otetaan lauseke, jossa enimmäismaksuajaksi virallistetaan 60 päivää. Lausekkeessa todetaan myös, että velkojan vaatimuksesta voidaan maksaa viivästyskorkoja tuon 60 päivän maksuajan päättymisestä lähtien, mikäli maksua ei ole komission aloitteesta lykätty. Muutoksen vaikutukset ovat jo havaittavissa: vuonna 1999 esitettiin maksettavaksi 41 viivästyskorkoa, joiden yhteismäärä oli 1 114 870 euroa. Näistä 932 289 euroa maksettiin jo varainhoitovuoden aikana 282 yksittäisellä maksumääräyksellä.

(2001/C 72 E/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1674/00

esittäjä(t): Jillian Evans (Verts/ALE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Päätöslauselma uskonnonvapaudesta

Euroopan parlamentin annettua 11. helmikuuta 1999 päätöslauselman uskonnonvapaudesta (B4-0131/1999 ⁽¹⁾), joka liittyy erityisesti uskonnollisten vähemmistöjen vainoja Intiassa koskeviin tietoihin, mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaakseen, että Intian hallitus suojelee uskonnollisia vähemmistöjä ja että Intian kanssa tehtyjen sopimusten ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevia asianmukaisia ehtoja noudatetaan tinkimättömästi?

⁽¹⁾ EYVL C 150, 28.5.1999, s. 385.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. kesäkuuta 2000)

Sen jälkeen, kun kristittyjä perheitä ja kristillisiä kirkkoja kohtaan tehtiin useita hyökkäyksiä vuonna 1998, komission New Delhissä sijaitseva lähetystö on seurannut uskonnollisten vähemmistöjen kohtelua Intiassa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden edustustojen kanssa. Erityistä huomiota on kiinnitetty sellaisten

syrijvien lainsäädäntötoimenpiteiden vaikutusten arviointiin, jotka voisivat vaikuttaa kristittyjen ja muiden Intian uskonnollisten ryhmien uskonvapauteen. Komission lähetystö ja jäsenmaiden suurlähettiläät ovat useaan otteeseen ilmaisseet huolensa Intian hallitukselle.

Lisäksi Lissabonissa 28. kesäkuuta 2000 järjestettävä EU:n ja Intian välinen huippukokous tarjoaa tilaisuuden vahvistaa yhteinen sitoutuminen yleismaailmallisiin demokratian arvoihin, ihmisoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen, perusvapauksien ja erilaisuuden kunnioittamiseen sekä moniarvoisuuteen ja suvaitsevaisuuteen.

(2001/C 72 E/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1675/00

esittäjä(t): Jillian Evans (Verts/ALE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Vammaiset lentomatikustajat

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt varmistaa, että vammaisia matkustajia ei syrjitä heidän matkustaessaan Euroopan unionin sisäisillä lennoilla? Erityisesti mitä toimia komissio on toteuttanut varmistaa, että lentokenttien ja kaupallisten lentojen vammaisystävällisyydestä ja vammaisten tarvitsemista tiloista kentillä ja lennoilla on huolehdittu?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Komissio asettaa etusijalle lentomatikustajien (myös vammaisten) oikeuksien turvaamisen, jotta he saisivat täyden hyödyn yhteisön lentoliikennepolitiikasta. Komissio antoi 21. kesäkuuta 2000 tiedonannon lentomatikustajien suojasta⁽¹⁾. Siinä ehdotetaan lainsäädäntöä, joka muun muassa takaisi vammaiselle matkustajalle maksuttoman erityisavun (esim. lentokoneeseen mentäessä ja sieltä poistuttaessa) sekä paikan lennolla, jos matkustaja on ilmoittanut vammastaan lippua varatessaan ja saanut ilmoituksesta vahvistuksen. Komissio suosittelee tiedonannossaan myös, että lentoyhtiöt ja lentoasemat noudattaisivat vapaaehtoisesti vammaisille matkustajille tarjottavien palvelujen laatua koskevia sääntöjä. Saatuaan kommentteja tiedonantoonsa ja käsiteltyään niitä komissio tekee ehdotukset käytännön toimiksi.

⁽¹⁾ KOM(2000) 365.

(2001/C 72 E/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1676/00

esittäjä(t): Jillian Evans (Verts/ALE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Metyylifenidaatti

Vuoden 1971 psykotrooppisia aineita koskevassa yleissopimuksessa metyyylifenidaatti luokitellaan aineeksi, jolla on suuri väärinkäytön potentiaali. Mitä tietoja komissiolla on siitä, että eurooppalaiset psykiatrit määräävät metyyylifenidaattia tarkkaavuushäiriön (attention deficit disorder) hoitoon sekä kyseisen aineen väärinkäytöstä EU:ssa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(29. kesäkuuta 2000)

Metyylifenidaatti on erään psykostimulantin vaikuttava aine, joka on tarkoitettu lapsilla esiintyvien tarkkaavuus- ja ylivilkkaushäiriöiden hoitoon.

Tällä lääkkeellä on kansallisten viranomaisten myöntämät markkinoille saattamista koskevat luvat. Samat viranomaiset huolehtivat myös lääkemääräysten ja väärinkäytön seurannasta.

Kansallisten viranomaisten hyväksymät lääkkeet eivät kuulu komission toimivaltaan lukuun ottamatta tapauksia, joista säädetään lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 1975 annetussa toisessa neuvoston direktiivissä 75/319/ET⁽¹⁾ ja joissa asia saatetaan komission päätettäväksi sen jälkeen, kun Euroopan lääkearviointiviraston tiedekomitea on arvioinut asian ja antanut siitä lausunnon. Kyseistä lääkettä ei ole vielä saatettu Euroopan lääkearviointiviraston käsiteltäväksi.

Tämän lääkkeen vaarat tunnetaan hyvin, ja markkinoille saattamista koskevien lupien mukana on terveydenalan ammattilaisille tarkoitettut täydelliset tiedot lääkkeestä ja käyttäjille tarkoitettut lääkkeen käyttöohjeet. Kyseistä lääkettä koskeviin tietoihin on sisällytettävä kontraindikaatiot, varoitukset, käyttöön liittyvät varotoimet, haittavaikutukset sekä käyttöohje.

Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että lääkkeen hyöty-haittasuhde on aina arvioitava ennen markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämistä. Kansalliset viranomaiset voivat tarvittaessa lisätä määräämis- ja antamisehtoihin rajoituksia. Koska kyseisen lääkkeen vaikuttava aine luokitellaan psykotrooppiseksi aineeksi, lääkkeeseen sovelletaan tiukkoja määräämis- ja antamisehtoja.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 9.6.1975.

(2001/C 72 E/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1678/00

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Relay Europe

Relay Europe -järjestö on vastuussa EU:ta koskevan tiedon jakamisesta Yhdistyneessä Kuningaskunnassa.

Järjestö myös myy monia tuotteita, kuten vaatteita, sateenvarjoja, kelloja, erilaisia merkkejä, lippuja ja ilmapalloja, joihin kaikkiin on merkitty EU:n lippu. Kun otetaan huomioon Yhdistyneessä Kuningaskunnassa käynnissä oleva poliittinen keskustelu, on selvää, että kyseiset tuotteet on tarkoitettu yhä tiiviimmän unionin kannattajille ja että niiden käyttäminen vastaa poliittisen mielipiteen ilmaisua.

Mitä tukia Relay Europe -järjestö saa?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Relay Europe ei saa tukea komissiolta.

Osana Charlemagne -ryhmää toimiva Relay Europe on yksityinen järjestö, joka on sopimussuhteessa komission edustustoon Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Se tarjoaa komission nimissä järjestettyjen konferenssien ja koulutustilaisuuksien organisointiin ja logistiikkaan liittyviä palveluja. Sopimus tehtiin tarjouskilpailun perusteella, jonka Relay Europe voitti vuonna 1997. Relay Europe ei ole vastuussa Euroopan unionia koskevan tiedon levittämisestä.

Charlemagne -ryhmällä on toinenkin tytäryhtiö, Euro-Style, joka myy unionin lipulla varustettuja tuotteita ja toimii puhtaasti kaupalliselta pohjalta. Kuluttajat voivat vapaasti valita, ostavatko he näitä tuotteita.

(2001/C 72 E/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1680/00**esittäjä(t): Michel Hansenne (PPE-DE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Arvonlisävero tilaustyön yhteydessä

Oletetaan, että jäsenvaltioon A sijoittautunut yritys lähettää tavaraa jäsenvaltioon B itsenäisen alihankkijan työstettäväksi ja että tavarat lähetetään työstämisen jälkeen jäsenvaltioon A sijoittautuneen yrityksen lukuun suoraan tavarantoimittajalle, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon C.

- Onko jäsenvaltioon A sijoittautuneen yrityksen ilmoitettava arvonlisäverovelvolliseksi jäsenvaltiossa B kuudennen alv-direktiivin perusteella?
- Jos on, niin onko olemassa yksinkertaistamistoimenpiteitä, joilla jäsenvaltioon A sijoittautunut yritys voi välttää ilmoittautumisen arvonlisäverovelvolliseksi jäsenvaltiossa B? Erotellaanko tapaukset sen mukaan, onko alihankkija laskuttanut tilaustyön jäsenvaltioon A sijoittautuneelta yritykseltä vai tämän lopulliselta asiakkaalta jäsenvaltiossa C?
- Jos tällaisia yksinkertaistamistoimenpiteitä on, missä ne on julkaistu? Ovatko kaikki jäsenvaltiot hyväksyneet ne?
- Jos komissio ei ole julkaissut mahdollisia yksinkertaistamistoimenpiteitä, mistä se johtuu?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

On muistettava, että käsite "valmistussopimukseen perustuva työ", sellaisena kuin se mainitaan kuudennen arvonlisädirektiivin (77/388/ETY⁽¹⁾) 5 artiklan 5 kohdan a alakohdassa, ja tämän työn rinnastaminen tavaroiden luovutukseen kumottiin 1. tammikuuta 1996 alkaen. Tämä tapahtui 10. huhtikuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/7/EY (direktiivi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta ja uusista toimenpiteistä arvonlisäveron yksinkertaistamiseksi – tiettyjen vapautusten soveltamisala ja niiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt⁽²⁾) 1 artiklan 1 kohdalla. Tämä tarkoittaa, että 1. tammikuuta 1996 lähtien valmistussopimukseen perustuvaa työtä on pidetty irtaimeen aineelliseen omaisuuteen liittyvänä työnä.

Esimerkitapauksessa alihankkijan työn suorituspaikka määräytyy kuudennen arvonlisäverodirektiivin 28 b artiklan F jakson mukaisesti ja riippuu työsuorituksen tilaajasta. Verotuspaikkakunta on jäsenvaltio A, jos alihankkija suorittaa työn yritykselle, joka on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi jäsenvaltiossa A, tai jäsenvaltio C, jos työsuorituksesta laskutettava lopullinen ostaja on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi jäsenvaltiossa C. Molemmissa tapauksissa työsuorituksen tilaaja on arvonlisäverovelvollinen kuudennen arvonlisäverodirektiivin 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tämän vuoksi yritys, joka on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi jäsenvaltiossa A tai jäsenvaltiossa C, ei ole velvollinen rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi jäsenvaltiossa B.

Jos tavara sen sijaan toimitetaan muuhun jäsenvaltioon, esimerkitapauksen arvonlisäveroon liittyvät seuraukset riippuvat asianomaisten tekemistä sopimuksista.

Direktiivin 95/7/EY antamisen jälkeen arvonlisäverokomitea on tarkastellut uusien säännösten tulkintaa, jotta valmistussopimukseen perustuvaa työtä koskevaa yksinkertaistamista, josta sovittiin vuonna 1993, voitaisiin edelleen soveltaa. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan ole päässeet asiasta yksimielisyyteen.

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977.

(²) EYVL L 102, 5.5.1995.

(2001/C 72 E/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1683/00**esittäjä(t): Per Stenmarck (PPE-DE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Ruotsin markkinoiden autokatsastusmonopoli

Ruotsissa AB Svensk Bilprovning -yhtiöllä on monopoliasema autokatsastusalalla. Koska tämä monopoli-yritys ei ehdi hoitamaan kaikkia tehtäviään, yksityis- ja ammattikäytössä olevia autoja ei ehditä katsastaa ajoissa ja ne joutuvat ajokieltoon. Jonotusajat katsastukseen ovat jopa 79 päivää. Kuljetustyöntekijöitä on lomautettu. Kilpailutilanne ratkaisisi tämän ongelman, mutta Ruotsin parlamentti ei hyväksy alan kilpailua.

Katsooko komissio, että Ruotsissa vallitseva monopoli on EU:n lainsäädännön mukainen?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2000)

Parlamentin jäsen kysyy komissiolta, onko moottoriajoneuvojen katsastusmonopoli, jonka Ruotsin valtio on myöntänyt AB Svensk Bilprovningille (jäljempänä "ASB"), yhteisön lainsäädännön mukainen.

Komissio on vastaanottanut valituksen, jossa ASB:n väitetään käyttäneen väärin monopoliasemaansa, ja tutkinut alustavasti sille toimitetut tiedot. Komissio on ilmoittanut valituksen tekijälle 15. kesäkuuta 1999 ja 21. helmikuuta 2000 päivätyillä kirjeillä, että se ei aio ryhtyä lisätoimiin kyseisessä asiassa, ellei valituksen tekijä toimita lisätodisteita väitteidensä tueksi. Lisätodisteita ei ole toimitettu jälkimmäisen kirjeen lähettämisen jälkeen.

Käytettävissä olevien tietojen mukaan (valtioneuvoston tarkastajien (Riksdagens revisorer) raportti 1999/2000:6) Ruotsin hallitus päätti vuonna 1994 lakkauttaa monopoliaseman, mutta teki myöhemmin samana vuonna päätöksen, jonka mukaan ensin mainitun päätöksen täytäntöönpanoa lykätään toistaiseksi. On myös huomattava, että Ruotsin kilpailuviranomainen suositteli vuonna 1998, että hallitus joko lakkauttaa ASB:n yksinoikeuden moottoriajoneuvojen pakollisiin katsastuksiin tai rajoittaa sen toiminnan pelkästään näihin pakollisiin katsastuksiin, jolloin yritys ei pystyisi kilpailemaan alan muilla palveluilla, eikä eturistiriitoja syntyisi. Näyttää lisäksi siltä, että ASB asetti vuonna 1998 tavoitteekseen odotusaikojen lyhentämisen.

Moottoriajoneuvojen pakollisia katsastuksia koskeva yksinoikeus voidaan kyseenalaistaa vain siinä tapauksessa, että ASB:n voidaan osoittaa hyödyntävän määräävää asemaansa tavalla, joka rikkoo yhteisön kilpailusääntöjä. Komissiolle toimitettujen tietojen perusteella ei voida päätellä, että ASB olisi toiminut yhteisön säännösten vastaisesti. Tiedoista ei käy myöskään ilmi, että ASB:n toiminta saattaisi vaikuttaa merkittävästi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Edellä mainittujen syiden vuoksi komissio ei jatkanut asian käsittelyä.

Koska monopoliasema ei ole sinällään lainvastainen, komissio harkitsee kantaansa uudelleen vain siinä tapauksessa, että sille esitetään selviä todisteita siitä, että ASB on käyttänyt väärin määräävää asemaansa ja sen toiminta saattaa vaikuttaa merkittävästi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(2001/C 72 E/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1689/00**esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Ruotsin valtion tuki Bengtsforsille

Onko komissio hyväksynyt 60 miljoonan kruunun työllistämistuen, jonka Ruotsin valtio myönsi Bengtsforsille Lear-yhtiön muuton yhteydessä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Vuonna 1999 Lear Corporation päätti lopettaa tuotannon Bengtsforsissa, joka sijaitsee Taalainmaalla Ruotsissa. Koska yhtiö oli alueella tärkeä työnantaja, Ruotsin hallitus tarjosi 29. maaliskuuta 1999 päivätyssä lehdistötiedotteessa työllistämistukea, jonka määrä olisi enintään 60 miljoonaa Ruotsin kruunua (noin 7,2 miljoonaa euroa). Tuki aiottiin myöntää työllistämisyhteistyä koskevan asetuksen 1998:996 nojalla. Komissio hyväksyi työllistämisyhteistyä koskevat asetukset 18. kesäkuuta 1997⁽¹⁾.

Tuen mahdollinen saaja, Nisch Produkter, valmistaa henkilöliikenteessä käytettäviä erikoisajoneuvoja. Moottoriajoneuvoalan valtiontukia koskevan yhteisön puitesäännön⁽²⁾ 2.2 kohdan mukaan kaikista tuista, joita aiotaan myöntää hyväksytyin tukijärjestelmän osana, on ilmoitettava, jos investointihankkeen nimellisarvo (hankkeen kokonaiskustannukset) on yli 50 miljoonaa euroa tai jos hankkeelle myönnettyjen tukien bruttoarvo on yli 5 miljoonaa euroa. Jos Nisch Produkter kuuluu moottoriajoneuvoalalle, on komissiolle siten ilmoitettava kyseisestä noin 7,2 miljoonan euron tuesta.

Ruotsin viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että yhtiö ei ollut 5. kesäkuuta 2000 mennessä vielä pyytänyt tukea. Viranomaiset odottavat, että mahdollisesti pyydettyjen tukien määrä on lehdistötiedotteessa mainittua määrää alempi. Jos edellä mainitut raja-arvot kuitenkin ylittyvät ja jos katsotaan, että tuensaajayhtiö kuuluu moottoriajoneuvoalalle, tuesta on ilmoitettava komissiolle.

⁽¹⁾ Valtiontuki N:o E 23/95, kirje jäsenvaltiolle SG(97) D/4397.

⁽²⁾ EYVL C 279, 15.9.1997.

(2001/C 72 E/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1691/00

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Ruotsin ammattinyrkkeilykiellon käsittely komissiossa

Onko komissio käsitellyt kysymystä ammattinyrkkeilyn kieltämisestä Ruotsissa? Loukataanko tässä tapauksessa vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. heinäkuuta 2000)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle saaneensa mahdollisuuden tarkastella, onko Ruotsin ammattinyrkkeilykielto EY:n perustamissopimuksen 43 artiklan (ent. 52 artiklan) sijoittautumisvapauden periaatteen mukainen. Sijoittautumisvapaus on eräs perusvapauksista, joiden avulla varmistetaan vapaan liikkuvuuden toteutuminen sisämarkkinoilla.

Sijoittautumisvapauden periaatteen mukaan jäsenvaltioiden kansalaiset voivat toimia itsenäisinä ammatinharjoittajina sellaisin edellytyksin, jotka sijoittautumisvaltion lainsäädännön mukaan koskevat sen omia kansalaisia.

Tässä yhteydessä on korostettava, että kukin jäsenvaltio voi vapaasti säännellä ammatillista toimintaa alueellaan, jos yhteisössä ei erityisesti säännellä jotakin toimialaa (katso erityisesti yhteisöjen tuomioistuinten 2. heinäkuuta 1984 asiassa 107/83, *Ordre des Avocats au Barreau de Paris* vastaan *Klopp*, antama tuomio (1984) ECR 2971).

Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan ammattinyrkkeilyn harjoittaminen on kuitenkin kiellettyä 1 päivänä tammikuuta 1970 annetun lain nojalla. Tämä kielto koskee yleispätevästi kaikkia, sekä Ruotsin että muiden jäsenvaltioiden kansalaisia. Tämänkaltaisen kiellon ei siis voida katsoa olevan sijoittautumisvapauden periaatteen vastainen.

(2001/C 72 E/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1694/00**esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Ruotsalaisten tahojen EMU-tiedotukseen saama tuki

Voisiko komissio lähettää allekirjoittaneelle luettelon niistä ruotsalaisista järjestöistä, jotka ovat vuoden 1998 jälkeen saaneet taloudellista tukea EMU:un liittyvään tiedotukseen sekä kertoa kuinka suurista summista on kyse?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(20. heinäkuuta 2000)

Vuonna 1998 Stiftelsen Sverige i Europa -säätiölle annettiin yksi ainoa avustus, jonka suuruus oli 84 317 euroa.

Vuonna 1999 allekirjoitettiin Ruotsin hallintoviranomaisten kanssa sopimus 535 855 euron suuruisesta avustuksesta seuraavia toimintoja varten: yrityksille suunnattu tiedotus, yleisölle suunnattu tiedotus, erityisesti valtion ylläpitämän toimiston vastauspalvelu euroa koskeviin kysymyksiin, Internet-sivusto ja perusaineistoa, esimerkiksi esitteitä ja kuuntelukasetteja, sekä kunnallisia tiedotuspisteitä. Ruotsin hallitukselta voi tiedustella suoraan, mitkä ruotsalaiset organisaatiot ovat osallistuneet tähän toimintaan.

Vuonna 2000 samansuuruinen määräraha on varattu sopimuksen jatkoa varten, mikäli sopimuksen allekirjoitukseen vaadittavat ehdot täytetään.

(2001/C 72 E/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1708/00**esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) neuvostolle**

(7. kesäkuuta 2000)

Aihe: Neuvosto ja Euroopan parlamentin työjärjestyksen 44 artiklan toistuva loukkaaminen

Jätin 2. maaliskuuta 2000 kirjalliset kysymykset E-0811/00, E-0812/00 ja E-0813/00, ja ne rekisteröitiin 20. maaliskuuta 2000. Neuvosto ei ole vielä vastannut kysymyksiini, vaikka parlamentin työjärjestyksen mukaan määräaika vastauksen antamiselle umpeutui jo 3. toukokuuta 2000. Onko neuvostolle selvää, että jättäessään vastaamatta se rikkoo toistuvasti parlamentin työjärjestystä ja että en ole vielä saanut minkäänlaista vastausta 27. huhtikuuta 2000 jättämäni "muistutus kysymykseen", joka koski kysymyksiin P-0644/00, E-0645/00 ja E-0646/00 vastaamatta jättämistä? Miten neuvosto perustelee toistuvia laiminlyöntejään?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Arvoisaa parlamentin edustajaa pyydetään tutustumaan vastaukseen kysymyksiin E-1299/00 ja E-1300/00, jotka Charles Tannock on esittänyt neuvostolle.

(2001/C 72 E/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1709/00**esittäjä(t): Diana Wallis (ELDR) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Rahoituspalveluiden etämarkkinointi ja sähköinen kaupankäynti: tiedonantovaatimusten yhdenmukaisuus komission direktiiviehdotuksissa

Komission direktiiviehdotukset yllä mainituista aiheista sisältävät määräyksiä tiedoista, joita palveluiden tarjoajien on annettava kuluttajille.

Selventäisikö komissio erityisesti rahoituspalveluiden on-line toimittajien osalta, mitä kyseisillä tiedonantovaatimuksilla tarkasti ottaen tarkoitetaan? Mitä lisätoimia komissio on toteuttanut taatakseen näiden kahden direktiivin tiedonantovaatimusten yhdenmukaisuuden?

Kun direktiivit vihdoin hyväksytään, sovelletaanko jompaa kumpaa direktiiviä ensisijaisesti, jos direktiiveissä on keskenään ristiriitaisia määräyksiä Internet-rahoituspalveluiden tarjoajien tiedonantovelvollisuuksista?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Kuluttajille tarjottavaan on line -rahoituspalvelusopimukseen sovelletaan rahoituspalveluiden etämyynnistä kuluttajille annettavassa direktiivissä asetettavia tiedonantovaatimuksia⁽¹⁾.

Sähköisestä kaupankäynnistä annettavaan direktiiviin⁽²⁾ sisältyvät tiedotusvaatimukset ovat joko yleisiä (5 artikla palvelujen tarjoajasta) tai erityisiä (6 artikla ja 7 artiklan 1 kohta kaupallisesta viestinnästä ja 10 artikla sopimuksista). Näitä vaatimuksia sovelletaan vain tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamiseen sekä epäjohtonmukaisuuden välttämiseksi muiden yhteisön lainsäädännössä säädettyjen tiedonantovaatimusten lisäksi.

⁽¹⁾ KOM(98) 468 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(98) 586 lopullinen.

(2001/C 72 E/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1714/00

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: La Puntan maatalousalue (Valencia, Espanja)

Vastauksessaan kysymykseen E-2709/99⁽¹⁾ (28. helmikuuta 2000) komissio kertoi ryhtyneensä toimenpiteisiin saadakseen tietoa heille esitetystä asiasta.

Voiko komissio kertoa, mitkä ovat olleet tiedonhankinnan tulokset?

Mitä tietoja komissio sai Espanjan toimivaltaisilta viranomaisilta kysymykseni E-2709/99 aihepiiristä?

Eikö komissio ole nämä tiedot saatuaan sitä mieltä, että Espanjan viranomaiset eivät ole noudattaneet ympäristövaikutusten arvioinnista annettuja direktiivejä, erityisesti sitä, jossa veloitetaan kuulemaan paikallisia asukkaita ja ottamaan huomioon vaihtoehtoiset hanke-ehdotukset? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että Albuferan luonnonsuojelualue ei kärsisi ZAL-hankkeesta?

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 95.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Parlamentin jäsenen kirjallisen kysymyksen E-2709/99⁽¹⁾ johdosta komissio on päättänyt aloittaa asiasta omat tutkimuksensa. Tutkimuksen viitenumero on B-2000/2036.

Kyseisen asian tutkinnan yhteydessä komissio on pyytänyt Espanjan viranomaisia kommentoimaan parlamentin jäsenen mainitsemia asioita.

Vastauksena komission tekemään tiedusteluun Espanjan viranomaiset ilmoittavat, että Valencian sataman logistiikka-alueella koskevalle hankkeelle on tehty tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista ⁽²⁾ 27 päivänä kesäkuuta annetussa direktiivissä 85/337/ETY tarkoitettu ympäristövaikutusten arviointi. Ilmoitus hankkeen ympäristövaikutuksista tehtiin 14. joulukuuta 1999. Menettelyn yhteydessä on tehty tutkimus hankkeen vaikutuksista. Tästä tutkimuksesta on järjestetty julkinen kuuleminen.

Koska on kyse vaihtoehtojen puutteesta, on syytä painottaa, että direktiivi 85/337/ETY ei velvoita rakennushankkeen toteuttajaa vaihtoehtojen tutkimiseen.

Ympäristövaikutuksista tehdystä ilmoituksesta käy ilmi, että Albuferan luonnonpuistoa koskevan hankkeen mahdolliset vaikutukset on tutkittu. Ilmoituksessa todetaan, ettei hanke vaikuta Albuferan luonnonpuistoon. Mahdolliset vaikutukset Valencian tasangon pohjavesiin on myös tutkittu. Ottaen huomioon, että logistiikka-alue on pääasiassa tarkoitettu tavaroiden varastointiin, pakkaukseen ja pakkausmerkintöjen tekoon, katsottiin, ettei hanke vaikuta pohjavesiin.

Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, ettei tarkasteltavana olevassa asiassa ole rikottu yhteisön ympäristöoikeutta.

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 95.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

(2001/C 72 E/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1719/00

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE), Stefano Zappalà (PPE-DE), Mario Mantovani (PPE-DE), Vittorio Sgarbi (PPE-DE), Luigi Cesaro (PPE-DE), Amalia Sartori (PPE-DE), Renato Brunetta (PPE-DE), Antonio Tajani (PPE-DE), Giuseppe Gargani (PPE-DE), Francesco Musotto (PPE-DE), Guido Viceconte (PPE-DE), Giorgio Lisi (PPE-DE), Mario Mauro (PPE-DE), Giuseppe Nisticò (PPE-DE), Marcello Dell'Utri (PPE-DE), Guido Podestà (PPE-DE), Raffaele Fitto (PPE-DE), Umberto Scapagnini (PPE-DE), Pier Casini (PPE-DE) ja Raffaele Lombardo (PPE-DE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Euron kriisi

Euron kiistaton heikkeneminen on aiheuttanut ja aiheuttaa yhä edelleen syvää huolestuneisuutta kaikissa maissa, jotka ovat liittyneet yhteisvaluuttaan ja ylipäättään Euroopan unioniin.

Voisiko komissio toimittaa viipymättä Euroopan parlamentille ja ylipäättään jäsenvaltioiden kansalaisille selvitykset niistä aloitteista, joita on tehty ja joita tehdään ohimeneväksi oletetun ja kuitenkin useita kuukausia jatkuneen tilanteen pitkittymisen estämiseksi?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Vaikka huomattava osa euron arvon alenemisesta voidaan selittää sen kurssin suhteellisen korkealla aloitustasolla (vuonna 1998 tapahtuneen merkittävän kurssinousun jälkeen) ja niin euroalueen kuin muidenkin suurten talousalueiden suhdannekehityksellä, useimmat tarkkailijat ovat samaa mieltä siitä, että euron nykytaso, noin 0,90 dollaria /euro ei kuvasta nykyistä taloustilannetta ja on huomattavasti useimpien pitkäaikaisia tasapainoarvoja koskevien arvioiden alapuolella.

Nykyisessä kelluvien valuuttojen järjestelmässä tällaiset suuret kurssiheilahdukset maailman päävaluuttojen kesken eivät ole lainkaan epätavallisia. Normaalioloissa valuuttakurssien liikkeillä on vakauttava vaikutus. Joskus ne kuitenkin irtoavat tilapäisesti talouden perustekijöistä. Kunhan Yhdysvaltain ja euroalueen talouskasvuluvut lähenevät toisiaan, voidaan olettaa valuuttakurssien kuvastavan entistä paremmin näitä perustekijöitä, jolloin euro liikkunee ylöspäin "tasapainokurssiinsa" päin ilman että rahapolitiikan muuttamiseen on tarvetta.

Euroopan keskuspankki (EKP) ja Euro 11 -ryhmä ovat selvästi todenneet, että eurolla on vahvat mahdollisuudet nousta. Tällaisilla lausunnoilla on ollut toistaiseksi varsin vähäinen vaikutus, mutta on muistettava, että EY:n perustamissopimuksessa määrätyn toimivaltansa mukaisesti EKP pitää huolta valuuttakurssista vain siinä määrin kuin se vaikuttaa inflaatioon.

(2001/C 72 E/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1721/00

esittäjä(t): Andrew Duff (ELDR) neuvostolle

(24. toukokuuta 2000)

Aihe: Hallitustenvälinen konferenssi

Saksan ulkoministeri Joschka Fischer ehdotti Humboldtin yliopistossa Berliinissä 12. toukokuuta 2000 pitämässään puheessa, että parlamentista pitäisi tehdä kaksikamarinen toimielin, jonka toinen kamari muodostettaisiin välillisillä vaaleilla valituista kansallisten parlamenttien jäsenistä ja toinen liittovaltion edustajista joko Yhdysvaltojen tai Saksan mallin mukaisesti.

Jakaako puheenjohtajavaltio Saksan ulkoministerin esittämän näkemyksen?

Kuinka moni muu yleisten asioiden neuvoston jäsenistä on myös tätä mieltä?

Kannattaako hallitustenvälisen konferenssin Saksan edustaja tätä ehdotusta?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen luultavasti tietää, neuvostolla ei ole asemaa jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssissa eikä se voi näin ollen ottaa kantaa konferenssin työskentelyyn. Euroopan parlamentilla toisaalta on kaksi tarkkailijaa, jotka ovat tiiviisti mukana konferenssin työskentelyssä valmistelutasolla.

(2001/C 72 E/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1725/00

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Egeanmeren kreikkalaisten saarten hallinnan kiistanalaistaminen Turkin taholta

NATO:n Dynamic Mix -sotaharjoituksia silmällä pitäen Turkki on nostanut jälleen etualalle vanhan kiistan eräiden Egeanmeren pienten saarten ja luotojen kuulumisesta Kreikan hallintaan. Lisäksi se on esittänyt syytöksiä koskien Kreikan kehitys- ja ympäristötoimia kyseisillä alueilla, toimia, joista monia rahoitetaan Euroopan unionin ohjelmista.

Yhteydenotossaan Kreikan hallitukseen keskiviikkona 10. toukokuuta 2000 Turkki mainitsee ”Kreikan sotilaalliset ja muut toimet Egeanmerellä sijaitsevissa maantieteellisissä kohteissa, joiden omistus on kiistanalainen”.

Voisiko komissio kertoa minulle, hyväksykö se sen, että Turkki kyseenalaistaa edellä mainitulla tavalla Kreikan hallintaoikeuden kyseisillä alueilla, ja sopiiko tämä asenne yhteen sen sopimuksen hengen kanssa, joka tehtiin Helsingissä Kreikan suostuttua myönnytyksiin, sekä Turkille myönnetyn EU:n jäsenehdokasvaltion aseman kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Komissio on tietoinen edelleen ratkaisematta olevista Egeanmereen liittyvistä kysymyksistä.

Helsingissä kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi päätelmissään, että se "korostaa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaista riitojen rauhanomaisen ratkaisemisen periaatetta sekä kehottaa ehdokasvaltioita pyrkimään kaikin tavoin ratkaisemaan jäljellä olevat rajakiistat ja muut asiaan liittyvät kysymykset. Muussa tapauksessa niiden olisi kohtuullisen ajan kuluessa saatettava riita Kansainvälisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Eurooppa-neuvosto tarkastelee tilannetta uudelleen vuoden 2004 loppuun mennessä mahdollisten ratkaisematta olevien riitojen osalta. Se tarkastelee tällöin erityisesti riitojen vaikutuksia liittymisprosessiin ja pyrkii edistämään riitojen ratkaisemista Kansainvälisessä tuomioistuimessa".

Olisikin kannustettava kaikkia toimia, joilla pyritään sisällyttämään tämä asia Kreikan ja Turkin läheisempien suhteiden yhteydessä käytävään poliittiseen vuoropuheluun.

(2001/C 72 E/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1728/00

esittäjä(t): Ioannis Souladakis (PSE), Ulpu Iivari (PSE) ja Michel Rocard (PSE) neuvostolle

(5. kesäkuuta 2000)

Aihe: Eurooppalaisen musiikin tekijänoikeusmaksujen turvaaminen Yhdysvalloissa

Yhdysvaltojen lainsäädännön mukaan ravintolat, baarit ja muut vastaavat yritykset eivät joudu maksamaan tekijänoikeusmaksuja tiloissaan soitettavasta musiikista. Tämän seurauksena näissä paikoissa soitettava eurooppalainen musiikki menettää osuutensa tekijänoikeusmaksuista. WTO syytti hiljattain Yhdysvaltoja musiikin kansainvälisten tekijänoikeusstandardien rikkomisesta. Yhdysvallat ei ole kuitenkaan tehnyt mitään tilanteen korjaamiseksi, ja eurooppalaiset musiikkituottajat menettävät edelleen suuria määriä tekijänoikeusmaksuja.

Mitä toimia neuvosto toteuttaa turvatakseen mainituissa yrityksissä soitettavan eurooppalaisen musiikin tekijänoikeudet?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Arvoisien parlamentin jäsenten tarkoittamassa asiassa (Yhdysvaltain tekijänoikeuslain, sellaisena kuin se on muutettuna 27. lokakuuta 1998 säädetyllä "Fairness in Music Licensing Act" -lailla, 110 artiklan 5 kohta) EY ja sen jäsenvaltiot ovat johdonmukaisesti pyrkineet saamaan kyseiseen lakiin muutoksia, joiden avulla voitaisiin varmistaa eurooppalaisten solistien ja muusikkojen etujen tehokas suojaaminen Yhdysvalloissa.

Eryteisesti WTO:n puitteissa EY:n ja sen jäsenvaltioiden esityksestä on saatu perustettua riitojen ratkaisusta annettuja sääntöjä ja menettelyjä koskevan sopimuksen 6 artiklan sekä teollis- ja tekijänoikeuksien kauppiaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS-sopimus) 64 artiklan 1 kohdan mukaisen paneelin. Paneeli on laatinut raportin, joka jaettiin 15. kesäkuuta 2000.

Raportissaan paneeli esitti johtopäätöksen, jonka mukaan Yhdysvaltojen asiaa koskeva lainsäädäntö ei kaikilta osin täytä TRIPS-sopimuksen vaatimuksia ja suosittaa, että WTO:n riitojenratkaisuelin pyytää Yhdysvaltoja saattamaan kyseisen lakinsa yhdenmukaiseksi Yhdysvaltoja TRIPS-sopimuksen nojalla sitovien velvoitteiden kanssa.

Riidan osapuolella on raportin jakamisesta 60 päivää aikaa vedota WTO:n muutoksenhakuelimeen. Aika kuluu umpeen 14. elokuuta 2000 ja tuolloin neuvostolla on mahdollisuus tehdä tilanneselvitys ja arvioida erityisesti 133-komitean puitteissa, millä tavoin Euroopan etuja voitaisiin edelleen parhaiten pyrkiä suojaamaan tässä asiassa WTO-sääntöjen mukaisesti.

(2001/C 72 E/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1741/00**esittäjä(t): Andrew Duff (ELDR) neuvostolle**

(5. kesäkuuta 2000)

Aihe: HVK

Ranskan Eurooppa-ministeri lupasi Brysselissä 10. toukokuuta pitämässään puheessa toimia yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa "aktiivisesti ja luottamusta herättävällä tavalla".

Jos tämä pitää paikkansa, miksi ministeri Moskovici katsoo, että parlamentti ei itse voi päättää omista toimipaikka- ja työjärjestelyistään?

Mitkä ovat hänen mielestään tärkeimmät kriteerit, joiden perusteella kansainvälisen parlamentin toimipaikka on arvioitava?

Miten Strasbourg täysistuntojen kotipaikkana edistää parlamentin tehokkuutta?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen varmasti ymmärtää, neuvosto voi kommentoida vain sellaisia asioita, joista se on muodostanut yhteisen kantansa tai tehnyt päätöksen. Euroopan parlamentin kotipaikka taas on vahvistettu perustamissopimukseen liitetyn toimielinten kotipaikan sijaintia koskevan pöytäkirjan ainoan artiklan a kohdassa. Neuvosto ei voi missään tapauksessa toimielimenä kommentoida yksittäisen jäsenen esittämiä näkemyksiä.

(2001/C 72 E/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1744/00**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle**

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Verenvuototauti

Voiko komissio ystävällisesti antaa seuraavat tiedot verenvuototautia sairastavista kaikista EU:n jäsenvaltioista:

1. Verenvuototautia sairastavien lukumäärä/prosenttiluku kussakin jäsenvaltiossa
2. HIV-virusta kantavien verenvuototautia sairastavien prosenttiluku kussakin jäsenvaltiossa
3. Hepatiitti C -virusta kantavien verenvuototautia sairastavien prosenttiluku kussakin jäsenvaltiossa
4. Mitkä jäsenvaltiot maksavat korvauksia niille verenvuototautia sairastaville, jotka ovat saaneet toisen tai kummatkin näistä viruksista saastuneiden verituotteiden välityksellä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(29. kesäkuuta 2000)

Komissio ei kerää tietoja verenvuototautia sairastavien määrästä kussakin jäsenvaltiossa eikä myöskään HIV-virus tartunnan tai Hepatiitti C -tartunnan saaneiden prosenttiosuudesta. Verenvuototaudin esiintymäksi väestössä on kuitenkin arvioitu noin 1/10 000.

Komission käsityksen mukaan lähes kaikki jäsenvaltiot maksavat korvausta tai rahallista avustusta verenvuototautia sairastaville, jotka ovat saaneet HIV-tartunnan verituotteista.

Hepatiitti C -viruksesta maksettavien korvausten osalta arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle toimitetaan European Haemophilia Consortiumin vuonna 1999 kokoamat tiedot.

(2001/C 72 E/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1745/00

esittäjä(t): Mary Banotti (PPE-DE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Liikenne

Nyt kun eläkeläisten Interrail-korttia, joka tähän saakka on antanut eläkeläisille mahdollisuuden matkustaa alennuksella, ollaan poistamassa käytöstä, millä järjestelmällä komissio aikoo korvata sen antaakseen eläkeläisille mahdollisuuden matkustaa rautateillä alennettuun hintaan?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(13. heinäkuuta 2000)

Komissio haluaa korostaa, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa Interrail-korttia ei ole otettu käyttöön komission aloitteesta eikä komissiolla ole osuutta tähän alennettujen maksujen järjestelmään. Interrail-kortti on alunperin junaliikenteen harjoittajien tarjoama erikoishintainen maksu. Jos liikenteenharjoittajat katsovat, että tämäntyyppinen maksuluokka ei ole taloudellisesti kannattava, ne voivat vapaasti lopettaa sen. Komissio haluaa tässä yhteydessä muistuttaa, että yhteisön rautateiden kehittämisestä annetussa neuvoston direktiivissä 91/440/ETY⁽¹⁾ jäsenvaltiot veloitetaan antamaan rautatieyrityksille mahdollisuus muun muassa hinnoitella matkat itsenäisesti. Komissiolla ei ole suunnitelmia sellaisen järjestelmän käynnistämistä, joka oikeuttaisi eläkeläiset alennettuihin hintoihin rautateitse matkustettaessa.

Jäsenvaltiot voivat alentaa eläkeläisten matkojen hintoja, kunhan noudatetaan julkisia palveluja koskevia mahdollisesti sovellettavia sääntöjä. Komissiolla ei tällaisia valtuuksia ole.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991.

(2001/C 72 E/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1751/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Korkeajännitteisen maanalaisen sähkönsiirtolinjan sijoittaminen asutulle alueelle

Korkeimpaan hallinto-oikeuteen asiansa vieneiden Rion kunnan asukkaiden vastalauseiden mukaan Länsi-Kreikan ja Peloponnesoksen välinen korkeajännitteinen sähkönsiirron päälinja on päätetty siirtää Kastellokambosin alueelle, kulkemaan Feidias-tien varrta, minne tullaan sijoittamaan kaksi maanalaista sähkökaapelia. Niiden molempien jännite on 175 000 voltia, eivätkä ne kulje kovin syvällä maan alla (ne kulkevat yhden metrin syvyydessä).

Koska kaapelit tulevat kulkemaan hyvin läheltä taloja asutulla alueella ja näin ollen ne herättävät voimakasta asukkaiden terveyteen, tuleviin syöpätapauksiin, liittyvää huolta, komissiolta kysytään:

1. Onko välttämättömät tekniset selvitykset ja ympäristövaikutusten arvioinnit tehty ja onko hankkeelle myönnetty kaikki tarvittavat luvat?
2. Voiko se puuttua asiaan, jotta päätöstä viedä linja asuinalueiden läpi tarkasteltaisiin uudelleen ja tutkittaisiin mahdollista muuta ratkaisua, joka ei uhkasi asukkaiden terveyttä ja turvaisi samanaikaisesti ympäristön tasapainon?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Maanalaisen sähkösiirtolinjan rakentamista koskevat hankkeet eivät kuulu direktiivin 85/337/ETY sellaisenaan kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY⁽¹⁾, soveltamisalaan.

Asiasta tehdyn valituksen vuoksi komissio kuitenkin tutkii kaikilta osin ympäristövaikutusten arvioinnin, joka on tehty DEL:n (julkinen sähköryitys) kyseisellä alueella toteuttamasta energiansiirtohankeesta.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta, EYVL L 73, 14.3.1997.

(2001/C 72 E/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1752/00
esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Moottoriajoneuvolla ajamiseen oikeuttavan ajokortin haltijoiden määrä

Ilmoittaisiko komissio seuraavat asiat:

1. moottoriajoneuvolla ajamiseen oikeuttavan ajokortin haltijoiden kokonaismäärä jokaisessa jäsenvaltiossa,
2. jokaisessa jäsenvaltiossa myönnettyjen uusien moottoriajoneuvolla ajamiseen oikeuttavien ajokorttien määrä vuodelta, jolta on saatavissa tuoreimmat tilastotiedot.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Komissiolla ei ole käytettävissään asiaa koskevia kattavia tilastoja. Joissain jäsenvaltioissa, joissa ajokortin myöntäjiä ovat tai olivat paikallisviranomaiset, ei täydellisiä tilastoja myöskään ole koottu.

(2001/C 72 E/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1760/00
esittäjä(t): Joaquim Miranda (GUE/NGL) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Juomaveden laatu Azoreilla

Komissio on tietävästi kehottanut Portugalin viranomaisia ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että Azoreilla noudatetaan juomavedeksi tarkoitettun veden laatua koskevia yhteisön säännöksiä. Tietojemme mukaan tämä vaatimus esitettiin sen jälkeen kun eräs Azoreilla tehty tutkimus osoitti, että neuvoston direktiiviä 80/778/ETY⁽¹⁾ vastaan oli rikottu.

Tämän kysymyksen täydellistä selvittämistä varten kysyn,

1. voiko komissio vahvistaa, että edellä mainitut tiedot pitävät paikkansa?
2. Jos vastaus on myönteinen, niin voiko komissio
 - antaa täydellisen selonteon siitä, kuinka monta tätä asiaa koskevaa varoitusta se on jo antanut Portugalin keskus- ja alueviranomaisille, ja millaisia varoitukset olivat,
 - antaa seikkaperäisen selvityksen Portugalin viranomaisille toimitetun lausunnon sisällöstä,
 - ilmoittaa miten se aikoo seurata tätä prosessia jatkossa?

⁽¹⁾ EYVL L 229, 30.8.1980, s. 11.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Komissio vahvistaa parlamentin jäsenelle, että se on useaan otteeseen pyytänyt Portugalin hallitusta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet juomaveden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annetun direktiivin 80/778/ETY⁽¹⁾ soveltamiseksi Azorien autonomisella alueella.

Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että se on antanut rikkomisesta johtuvan menettelyn nro 98/5083 yhteydessä Portugalille perustellun lausunnon, josta on annettu tieto julkisuuteen lehdistötiedotteella 12. toukokuuta 2000. Perusteltu lausunto koskee Azorien alueellisten viranomaisten direktiivin 80/778/ETY soveltamiseen autonomisella alueella tarvittavien toimenpiteiden toteuttamatta jättämistä sekä edellä mainitussa direktiivissä tarkoitettujen raja-arvojen laiminlyöntiä Ribeira Granden kunnassa käytetyn juomaveden osalta.

Juomaveden laatua koskevien direktiivien asianmukainen soveltaminen on komission mielestä ensisijaisen tärkeää, minkä vuoksi se toteuttaa jatkossakin kaikki käytettävissään olevat keinot, edellä mainittu direktiivin rikkomisesta johtuvan menettelyn jatkaminen mukaan luettuna, jotta Portugalin viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet direktiivin 80/778/ETY asianmukaiseksi soveltamiseksi Azorien autonomisella alueella.

⁽¹⁾ EYVL L 229, 30.8.1980. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna (EYVL L 224, 3.9.1993).

(2001/C 72 E/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1761/00

esittäjä(t): Daniela Raschhofer (NI) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Kreikassa pidetyt vaalit / Olympic Airwaysin kampanja

Kreikassa pidettiin vaalit sunnuntaina 9. huhtikuuta 2000. Ulkomailla asuvat kreikkalaiset eivät kuitenkaan voi äänestää postitse, joten Olympic Airways -lentoyhtiö käynnisti kampanjan, jonka aikana lentolippuja myytiin erittäin edulliseen hintaan, jotta mahdollisimman monet heistä pystyivät osallistumaan vaaleihin.

1. Onko komissio tietoinen tästä asiasta?
2. Voiko komissio ilmoittaa, koskiko tämä tarjous vain Kreikan kansalaisia vai pääsivätkö kaikki unionin kansalaiset osallisiksi näistä alennushintaisista lentolipuista?
3. Voiko komissio ilmoittaa, mikä taho maksoi normaalihintaisen ja alennushintaisen lentolipun välisen erotuksen ja kuinka suuri tämä erotus oli?
4. Mitä lentoreittejä tämä kampanja koski?
5. Katsooko komissio, että tämä menettelytapa vääristää kilpailua?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Lentoliikenteen kuljetus- ja rahtimaksuista 23. heinäkuuta 1992 annetusta neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2409/92⁽¹⁾ säädetään, että lentoyhtiöt voivat vapaasti määritellä kuljetusmaksunsa. Koska ulkomailla asuvien Kreikan kansalaisten on äänestettävä Kreikassa, kyseessä oli komission käsityksen mukaan tilauslentojärjestely lentoyhtiön ja poliittisten puolueiden välillä.

Komissio tutkii parhaillaan kyseistä tilauslentojärjestelyä sen määrittelemiseksi, oliko se vastoin yhteisön lainsäädäntöä. Komissio on kirjoittanut sekä Kreikan hallitukselle että Olympic Airways -lentoyhtiölle asiasta tarkoituksenaan saada selville, oliko järjestely asianmukainen, kun otetaan huomioon muut samoihin Kreikassa sijaitseviin kohteisiin lentävät yhtiöt.

(¹) EYVL L 240, 24.8.1992.

(2001/C 72 E/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1763/00

esittäjä(t): **Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Oliiviöljymarkkinoiden kriisi: asetuksen (ETY) N:o 2568/91 muutosehdotus ja yhteisön tietopankin perustaminen

Mielestäni komission lausunnossa, joka sisältyi 25. tammikuuta 1999 esittämäni kysymykseen annettuun vastaukseen ja jonka mukaan yhteisöön tuodun oliiviöljyn määrä ei ole niin suuri, että se aiheuttaisi häiriötä yhteisön markkinoilla, ei oteta lainkaan huomioon ongelman varsinaista syytä, joka liittyy 11. heinäkuuta 1991 annettuun komission asetukseen ETY N:o 2568/91 sisältyviin rajoituksiin. Kyseisessä asetuksessa ei mahdollisteta analyysin tekemistä siitä, onko Italiaan tuodussa oliiviöljyssä pähkinäöljyä, kun näiden kahden öljyn osuudet on asianmukaisesti laskettu.

Vielä enemmän hämmennystä herättää komission toteamus, jonka mukaan eri alkuperää olevien öljyjen sekoittaminen ei ole kiellettyä – päinvastoin se on tiettyjen alueiden öljyille välttämätöntä, jotta kuluttajille voidaan tarjota laatuvaatimukset täyttäviä öljyjä. Itse asiassa komissio katsoo, että jos yhteisön lainsäädännön – 14. kesäkuuta 1989 annetut neuvoston direktiivit 89/395/ETY (¹) ja 89/396/ETY (²) sekä asetus ETY N:o 2815/98 (³) – kuuluu taata elintarvikkeen merkintöihin ja terveyteen liittyvän profiilin yhtenäisyys, on yhtä tärkeää tiedottaa kuluttajalle moitteettomasti tuotteesta, jota tämä on hankkimassa, ja jättää tälle täysi vapaus valita haluamansa öljytyyppi (suojattu alkuperänimitys, suojattu maantieteellinen merkintä, tarkistettu alkuperänimitys, ”perinteinen” ekstra-neitsytoliiviöljy, maissiöljy, useiden eri kasvien siemenistä saatava öljy jne.).

Edellä olevan tueksi riittää, kun muistetaan, että Euroopan unioni, joka on antanut italialaisille öljyille yli 20 suojattua alkuperänimitystä ja yhden suojatun maantieteellisen merkinnän, on vahvistanut periaatteen, jonka mukaan oliiviöljyn alkuperäalueen yksilöinti ei ole vain raja, joka voidaan sekoituksilla ylittää, vaan se on myös mahdollisuus; kaikkeen tähän on lisättävä, että nykyisin on mahdollista selvittää tieteellisesti tietyn öljyn alkuperä ja kaikki sen erityispiirteet kaasukromatografilla tehtävällä metyyliesterien ja saippuoitumattoman fraktion komponenttien analyysillä sekä yhdistetyllä pyrolyysimassaspektrometrianalyysillä.

Edellä olevan perusteella pyydän komissiota kertomaan 11. heinäkuuta 1991 annetun komission asetuksen ETY N:o 2568/91 muuttamisesta tai uuden asetuksen antamisesta sekä yhteisön oliiviöljytietopankin perustamisesta analyttisenä välineenä, jolla voidaan tieteellisen tarkasti selvittää öljyn maantieteellinen alkuperä.

(¹) EYVL L 186, 30.6.1989, s. 17.

(²) EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21.

(³) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 56.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. kesäkuuta 2000)

Kemian asiantuntijoiden mukaan tällä hetkellä ei ole olemassa analyttistä menetelmää, jolla pähkinäöljy voitaisiin havaita oliiviöljyssä. Komissio kannustaa alan tutkimusta ja näyttää siltä, että ainakin osittainen ratkaisu saavutetaan pian. Heti kun luotettava menetelmä on käytettävissä, komissio tekee asianomaiset muutokset oliiviöljyn ja uutetun oliiviöljyn ominaisuuksista sekä niiden määrittämismenetelmistä 11 päivänä heinäkuuta 1991 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 2568/91 (¹).

Öljyn maantieteellisen alkuperän määrittely tietopankin avulla olisi tilastollinen menetelmä, johon kuuluisi väistämättä mahdollisesti öljyjen luokitteluvirheisiin johtavia epätarkkuuksia. Komissio seuraa kuitenkin suurella mielenkiinnolla tällaisten menetelmien parantamiseen tähtääviä tutkimuksia.

(¹) EYVL L 248, 5.9.1991.

(2001/C 72 E/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1764/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) neuvostolle

(5. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lehdistönvapaus Venäjällä

Katsooko neuvosto, että turvallisuuspalvelu FSB:n (entinen KGB) suorittama etsintä itsenäisen mediatalo Media-Mostin toimistoihin on merkki uudesta ilmapiiristä, kun 10 vuotta on kulunut Berliinin muurin kaatumisesta ja muutamia vuosia kommunismin lakkauttamisesta Venäjällä?

Onko neuvosto huolissaan tästä iskusta lehdistönvapautta ja Media-Mostia vastaan sekä televisiokanava NTV:tä vastaan, jonka johtaja Vladimir Gusinski on myös Venäjän juutalaisyhteisön tärkeimpiä johtajia?

Aikooko neuvosto pyytää Venäjän presidenttiä Vladimir Putinia turvaamaan ilmaisunvapauden ja tuomitsemaan tällaisen toiminnan, jota ei voida hyväksyä lakia kunnioittavassa valtiossa, joka on Euroopan neuvoston jäsen ja joka haluaa jonain päivänä liittyä Euroopan unionin jäseneksi?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Neuvosto pani huolestuneena merkille etsinnän, jonka turvallisuuspalvelu FSB suoritti mediatalo Media-Mostin toimistoissa. Neuvosto on useaan otteeseen, erityisesti 29. toukokuuta järjestetyssä huippukokouksessa, korostanut Venäjän viranomaisille, että tiedotusvälineiden vapaus ja riippumattomuus ovat demokraattisen, vapaan ja avoimen yhteiskunnan keskeinen osatekijä. Demokraattisten peruseriaatteiden kunnioittaminen on EU:n ja Venäjän välisen kumppanuuden kulmakivi ja kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen tärkeä osa.

Venäjän julkisten instituutioiden, erityisesti täytäntöönpano-, lainsäädäntö- ja lainkäyttöelinten, lujittamiseen tarkoitettu tuki on EU:n yhteisen Venäjän-strategian päätavoitteita. Neuvosto tukee edelleen demokraattisten uudistusten toteuttamista Venäjällä ja seuraa tiiviisti tällä alalla tapahtuvaa kehitystä kiinnittäen erityisesti huomiota tiedotusvälineiden vapauteen.

(2001/C 72 E/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1768/00

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Jalometallien leimaaminen

Toistaiseksi ei ole määritelty yhtenäisiä painorajoja, joiden ylittyessä jalometallien leimaaminen on pakollista. Isossa-Britanniassa sterlinghopean leimaamisen painoraja on 7,78 g, Alankomaissa taas 1 g. Tämä aiheuttaa ongelmia myynnissä Alankomaihin silloinkin, kun tuotteet on merkitty tarkastuslaitoksessa (Assay Office) Isossa-Britanniassa.

Voiko komissio harkita tämän ongelman ratkaisemista järkevällä tavalla eli painorajojen yhtenäistämistä koko unionin alueella, millä se loisi jalometallikoru kauppaa koskevat yhtenäiset periaatteet?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Kuten parlamentin aiempiin kirjallisiin kysymyksiin⁽¹⁾ annetuissa vastauksissa on jo todettu, komission tekemän jalometalleja koskevan direktiiviehdotuksen⁽²⁾ käsittely neuvostossa ei sanottavasti etene. Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Houtwipper antaman tuomion⁽³⁾ analysoinnin ja EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan (ent. 30 artiklan) perusteella vaikuttaa mahdottomalta määrätä, että kansallisten vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyjen osalta olisi sovellettava valmistajan ilmoitukseen ja metallien leimaamiseen perustuvaa vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmää. Koska asian käsittely ei etene, komissio aikoo tarkistaa, olisiko jäsenvaltioiden kanssa mahdollista sopia kansallisten lakien yhdenmukaistamisesta.

⁽¹⁾ Concepción Ferrerin kysymys E-3158/98 (EYVL C 207, 21.7.1999), Ana Miranda de Lagen kysymys E-3139/98 (EYVL C 142, 21.5.1999) ja Miguel Arias Cañeten kysymys E-3029/98 (EYVL C 135, 14.5.1999).

⁽²⁾ EYVL C 209, 29.7.1994.

⁽³⁾ Syyskuun 15. päivänä 1994 asiassa C-293/93 annettu tuomio.

(2001/C 72 E/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1771/00

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Irlannin raideliikennepalvelut

Ottaen huomioon, että EU on vastuussa raideliikenteen, maantieliikenteen ja muut liikennemuodot sisältävän yhteisen liikennepolitiikan kehittämisestä, mitkä ovat komission valtuudet sen varmistamisessa, että jäsenvaltiot investoivat riittävästi raideliikennepalveluihin, ja miten komissio suhtautuu Iarnrod Eireannin päätökseen olla avaamatta uudelleen Monasterevinin rautatieasemaa Irlannin Kildaren kreivikunnassa siitä huolimatta, että Dubliniin päivittäin autolla ajavien joukossa on monia, jotka haluaisivat tehdä työmatkansa junalla?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2000)

Komissio voi myöntää osarahoitusta sellaisille rautatieinfrastruktuurin tutkimukseen ja investointeihin liittyville hankkeille, jotka on määritelty Euroopan laajuisia liikenneverkkoja (TEN-T) koskeissa suuntaviivoissa. Rahoitus maksetaan tällöin Euroopan laajuisille verkoille osoitetusta budjetista ja rakennerahastoista. Irlannissa Dublinin ja Portarlingtonin välinen päärataosuus (Galway-Limerick-Cork-Tralee) on määritelty TEN-rautatieverkon karttaluonnoksen osaksi. Periaatteessa tätä rataosuutta koskevat parannus- ja rakennushankkeet voivat saada yhteisön rahoitusta, jos ne ovat TEN-suuntaviivoissa määriteltyjen kriteerit ja prioriteettien mukaisia.

Investointien tärkeysjärjestyksestä päättävät kansalliset viranomaiset yksin riippumatta siitä, haetaanko hankkeelle yhteisön rahoitusta.

Yleisesti komission politiikan tavoitteena on edistää rautatieliikennettä, jotta siitä voisi tulla tehokas liikennemuoto ja jotta onnistuttaisiin ratkaisemaan olemassa olevia liikenneongelmia, kuten ruuhkia ja ympäristöön kohdistuvia ulkoisvaikutuksia. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi komissio on antanut voimassa olevan lainsäädännön mukauttamiseen liittyviä ehdotuksia, jotka koskevat esimerkiksi markkinoiden avaamista ja infrastruktuurin hinnoittelun periaatteita. Mitä tulee Monasterevinin rautatieaseman avaamiseen, komissio katsoo, että rautateitse tapahtuvan työpaikkaliikenteen infrastruktuuria koskevien investointipäätösten tekeminen kuuluu paikallisille tai alueellisille viranomaisille.

(2001/C 72 E/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1772/00**esittäjä(t): Umberto Bossi (TDI) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Korvaukset ja niistä vähennetyt maksut, jotka liittyvät vahvistamattomiin maidontuotantoa koskeviin tietoihin, joita ei ole ilmoitettu komissiolle

Italian hallitus on asetuksen 3950/92 ETY⁽¹⁾ säännösten nojalla maksanut korvauksia maidontuotantokausilta 1997/98 ja 1998/99, jolloin on käynyt ilmi, että tuotanto on ollut paljon suurempaa kuin komissiolle oli ilmoitettu. Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet toimittavansa uudet tiedot komissiolle vasta sen jälkeen, kun lukuisat meneillään olevat kiistat on saatu oikeudessa päätökseen. Lisäksi monet ensimmäiset hankkijat, joiden on ilmoitettava sekä kuukausittainen tuotanto että vuotuinen määrä, eivät ole allekirjoittaneet ja siten vahvistaneet viranomaisten tekemiä muutoksia alun perin ilmoitettuun tuotantoon verrattuna.

- Onko maksun laskutapa (ja saatu tulo), joka perustuu virallisesti komissiolle ilmoitetusta tuotannosta poikkeavaan oletettuun tuotantoon, tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön mukaista?
- Eikö Italian viranomaisten toiminta ole ollut lainvastaista, koska he ovat maksaneet korvauksia, jotka perustuvat tietoihin, joita ensimmäiset hankkijat eivät ole vahvistaneet?
- Onko niiden hankkijoiden toiminta lainmukaista, jotka vähentävät huomattavia summia tuottajilta huolimatta siitä, että ne itse eivät ole vahvistaneet kiistojen johdosta muutettuja tietoja?
- Onko niiden Italian viranomaisten toiminta lainmukaista, jotka ovat ilmoittaneet komissiolle ilmeisestikin virheelliset tuotantotiedot ja samaan aikaan varanneet itselleen oikeuden odottaa tuomioistuinten päätöksiä oikaistujen tietojen toimittamiseksi ja jotka asettavat tuottajille rangaistusmaksuja, jotka eivät perustu tosiasiallisiin tietoihin perustuviin korvauksiin vaan vahvistamattomiin, oletettuihin tuotantotasoihin?
- Mitkä ovat komission hyväksymät hallintomenettelyt Italian ilmoittamien tuotantotasojen lopulliseksi vahvistamiseksi, myös kun otetaan huomioon hallintotuomioistuimien päätökset, sekä tästä aiheutuvaksi Italian talousarviosta maksettavien korvausten hoitamiseksi mahdolliset seuraamukset mukaan lukien?

(¹) EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. kesäkuuta 2000)

Vaikka maitokiintiöiksi kutsutun järjestelmän soveltamisesta on Italiassa aiheutunut lukuisia kiistoja, yhteisön lainsäädäntö velvoittaa jäsenvaltion ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin, joilla varmistetaan maan kokonaismäärän ylittävistä maidontuotuksista perittävän lisämaksun periminen määräajassa. Mikäli määrä ylittyy, jäsenvaltion on maksettava lisämaksu, ja se on perittävä tuottajilta vahvistetussa määräajassa ja jäsenvaltion määrittämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Kiistanalaisuus ei vaikuta lisämaksun perintään jäsenvaltiolta. Lisämaksun periminen tuottajilta kuuluu puolestaan Italian tuomioistuinten toimivaltaan. Näin ollen näyttää siltä, että Italian viranomaiset noudattavat yhteisön lainsäädäntöä, sikäli kuin tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä tehtävistä tarkistuksista ei muuta ilmene.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn avulla määritetään maksettavan lisämaksun tarkka määrä, joka perustuu kansallisten viranomaisten ja komission tekemiin tarkastuksiin. Menettelyn kuluessa voidaan tehdä mahdollisia rahoituksellisia korjauksia.

(2001/C 72 E/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1774/00**esittäjä(t): Wolfgang Ilgenfritz (NI) komissiolle***(7. kesäkuuta 2000)**Aihe:* Euroopan unionin nettomaksajat

Mitkä unionin jäsenvaltiot ovat nettomaksajia ja mitkä nettosaajia?

Miten kunkin jäsenvaltion Euroopan unionille suorittamat maksuosuudet lasketaan?

Kuinka suurina ovat jäsenvaltioiden maksamat ja niille maksetut osuudet vuosina 1995–2000?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus*(4. heinäkuuta 2000)*

Ei ole olemassa yleisesti hyväksyttyä määritelmää jäsenvaltioiden budjettiasemasta yhteisön talousarviossa, joten jäsenvaltioiden virallinen luokittelu nettomaksajiin ja nettosaajiin on usein vaikeaa. Luokittelu on erityisen vaikeaa niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden asema on lähes tasapainossa, jolloin budjettiaseman käsitteen muutokset voivat siirtää tietyn jäsenvaltion nettosaajasta nettomaksajaksi. Hyvän esimerkin tarjoaa Belgia, joka on nettosaaja, jos hallintomenot lasketaan mukaan, mutta nettomaksaja jos niitä ei oteta lukuun. Tätä ongelmaa ja muita vaikeuksia budjettiaseman määrittelyssä käsitellään komission kertomuksessa omien varojen järjestelmän toiminnasta, joka on saatavilla Europa-palvelimella seuraavassa osoitteessa:

<http://europa.eu.int/comm/dg19/en/agenda2000/ownresources/>.

Kertomuksessa on myös taulukoita omia varoja koskevista jäsenvaltioiden maksuosuuksista ja jäsenvaltioiden hyväksi suoritetuista maksuista sekä arvioita eri määritelmiin perustuvista budjettiasemista vuosina 1992–1997 ja vuonna 1998. Ajan tasalle saatetut arviot vuoden 1998 budjettiasemista esitetään EU:n toimintamenojen jäsenvaltiokohtaisesta jakautumisesta vuoden 1999 kesäkuussa laaditun komission yksiköiden kertomuksen tilastoliitteessä, joka myös on saatavilla Europa-palvelimella osoitteessa:

<http://europa.eu.int/comm/dg19/pdf/agenda2000/statdepenses98pdf>.

Omien varojen järjestelmää koskevat säännöt esitetään nykyisessä omia varoja koskevassa päätöksessä vuodelta 1994 (uusi omia varoja koskeva päätös tulee voimaan 1. tammikuuta 2001). Yhteisön omat varat koostuvat ns. perinteisistä omista varoista, ALV-varoista, ja BKTL-varoista. Perinteiset omat varat ovat lähinnä jäsenvaltioiden keräämiä tulleja ja maatalousmaksuja, jotka siirretään yhteisön talousarvioon sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat pidättäneet niistä itselleen 10 prosenttia maksujen keräämiskustannusten kattamiseksi. ALV-varat saadaan laskemalla tietty osuus kunkin jäsenvaltion yhdenmukaistetusta ALV-maksun määrätymisperusteesta, ja BKTL-varat keräämällä yhteisön talousarvion tasapainon edellyttämä osuus jäsenvaltioiden bruttokansantuloista. Jäsenvaltioiden maksuosuudet omista varoista määritellään vuosittain yhteisön talousarvion laadinnan yhteydessä. Omia varoja koskevat vuosittaiset maksuosuudet esitetään yhteisön talousarvioesityksessä sekä lopullisessa talousarviossa.

Tuoreimmat tiedot omia varoja koskevista maksuosuuksista ovat vuoden 2000 talousarviossa ja vuoden 2001 alustavassa talousarvioesityksessä, jotka ovat kaikkien saatavilla. Jäsenvaltiokohtaisia menoja koskevia tietoja on saatavilla vain vuoteen 1998 saakka, ja ne löytyvät edellä mainituilta www-sivuilta.

(2001/C 72 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1775/00**esittäjä(t): Paul Rübige (PPE-DE) komissiolle***(9. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Ulkomaisten tilien korkojen ja ulkomaisista osakkeista saatavien osinkojen verotus Itävallassa

Itävallan verolainsäädäntöä tarkistettiin useaan otteeseen Euroopan unioniin liittymisen yhteydessä direktiivien täytäntöönpanemiseksi ja perusvapauksien varmistamiseksi.

Itävallan tuloverolain 97 pykälän sekä 37 pykälän 1 ja 4 momentin nojalla ulkomaisista osakkeista saatavien osinkojen vero on jopa 50 prosenttia, kun kotimaisten osakkeiden kohdalla se on 25 prosenttia. Nämä säännökset koskevat erityisesti myös niitä, joilla on pankkitili ulkomailla. Edellä mainituista Itävallan lain säännöksistä seuraa, että osinkojen, korkojen ja muista kotimaisista osakkeista saatavien tulojen, kuten kotimaisissa luottolaitoksissa olevien — myös pankkitoimintaan perustuvien — talletusten korkotulojen pääomaverotus on 25 prosenttia lopullisessa verotuksessa. Näin niitä ei huomioida tuloverotuksessa. Nämä tulot voidaan kuitenkin pyydetäessä merkitä tuloveroilmoitukseen, jolloin niiden veroprosentti on puolet alhaisempi, sillä 25 prosentin vero ei ole aina edullisin vaihtoehto.

Osinkoja, korkoja sekä muita tuloja ulkomaisista osakkeista ja ulkomaisissa luottolaitoksissa olevien sijoitusten tuloja ei sen sijaan huomioida lopullisessa verotuksessa. Tämän takia niitä verotetaan täysimääräisesti tuloverotuksessa; veroprosenttia ei voida alentaa puolella.

Itävallan toiminta merkitsee kaksinkertaista veroprosenttia ulkomaisten osinkojen saajille ja kaikille säästäjille, joiden tili ei ole kotimaisessa pankissa.

Täyttävätkö edellä mainitut pykälät sisältäneet säädökset komission mielestä EU:n pääomien vapaata liikkuvuutta koskevat, erityisesti yhteisön oikeuden 56 artiklan 1 kohdan sekä 58 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 3 kohdan, ehdot?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(27. heinäkuuta 2000)*

Itävallan verolainsäädännön mukaan ulkomaisilta yhtiöiltä saatavat osingot (ja muut pääomatulot) sekä korkotulot ulkomaisilta luottolaitoksilta lisätään muihin Itävallassa asuvan luonnollisen henkilön tuloihin ja niitä verotetaan yhdessä hänen muiden tulojensa kanssa.

Jos pääomatulot ovat peräisin itävaltalaisilta yhtiöiltä tai luottolaitoksilta, niistä kannetaan 25 prosentin lähdevero. Lisäksi itävaltalainen veronmaksaja voi pyytää veronpalautusta, jos hänen tulotasollaan sovellettava verokanta on alle 25 prosenttia.

Kotimaisilta yhtiöiltä saatavien osinkojen osalta itävaltalainen veronmaksaja voi edelleen pyytää, että niistä kannettaisiin veroa vain puolet siitä verokannasta, jota sovelletaan hänen kokonaistuloihinsa osinkotulot mukaan luettuna. Tämä vaihtoehto voi olla vielä edellistäkin vaihtoehtoa edullisempi.

Tämä verotuskäytäntö on parhaillaan yhteisöjen tuomioistuimen käsittelyssä EY:n perustamissopimuksen 234 artiklan (ent. 177 artikla) nojalla (asia C-516/99). Tuomioistuimelle esittämissään huomautuksissa komissio päätteli, että edellä esitetyt Itävallan verolain säännökset rajoittavat perusteettomasti pääoman vapaata liikkuvuutta ja ovat siten EY:n perustamissopimuksen 56 artiklan (ent. 73 b artikla) vastaisia.

(2001/C 72 E/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1776/00**esittäjä(t): Ioannis Souladakis (PSE) neuvostolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin epätydyttävät julkaisut

European Union Newsletter -julkaisun numerossa 9 (Sarajevo, April 2000 – Delegation of the European Commission in Bosnia and Herzegovina), artikkelissa, jonka otsikkona on "Full Funding for Quick Start Package in South East Europe", ei ole mitään mainintaa Egnatia-tiestä, kehityshankkeesta, jota Euroopan unioni rahoittaa ja joka myötävaikuttaa merkittävällä tavalla siihen, että Balkanin niemimaan valtiot pääsevät eroon eristyneisyydestään ja alikehittyneisyydestään. Artikkeleihin liittyvässä kartassa on myös seuraava merkillinen asia: vaikka Thessalonikin ja Aleksandroupolin satamat ja niiden yhdistäminen muuhun eurooppalaiseen verkkoon mainitaan ja tämä yhteys on luonnosteltu karttaan, Egnatia-tien linjausta ei siihen kuitenkaan ole merkitty.

Onko neuvosto tietoinen siitä, että tällaisilla puutteellisilla ja mielettömillä julkaisuilla sen yksiköt, joiden tehtävä on tuoda esiin Euroopan unionin tekemää työtä, joka edistää laajempaa kehittymistä EU:n sisällä ja sen ulkopuolella, itse asiassa heikentävät EU:n työn merkitystä ja sen julkisuus kuvaa eurooppalaisen yleisön keskuudessa?

Mitä toimia neuvosto aikoo toteuttaa valvoakseen kyseisestä laiminlyönnistä vastuussa olevia virkamiehiin, jotta tulevaisuudessa välttyttäisiin heidän tällaisilta virheellisiltä toimiltaan?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, julkaisu, johon hän haluaa kiinnittää neuvoston huomion, on Euroopan komission laatima.

Vaikka neuvosto valitteleekin virheitä, joita voi mahdollisesti esiintyä Euroopan unionin toimielinten ja muiden elinten julkaisuissa, se ei voi kommentoida julkaisuja, joita se ei ole laatinut.

Kysymys olisi siis tässä tapauksessa pitänyt osoittaa komissiolle.

(2001/C 72 E/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1782/00**esittäjä(t): Eryl McNally (PSE) komissiolle**

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan energia-asioiden suunnitteluneuvosto

Hiljattain perustettiin Euroopan energia-asioiden suunnitteluneuvosto (Council of European Energy Regulators). Sen tehtävänä on jakaa tietoja ja näkemyksiä Euroopan sähkö- ja kaasuteollisuuden kehittämiseksi.

Olennaista on myös sen panos, kun keskustellaan

- hintasyrjinnästä,
- sähköisten turvallisuusrajojen määrittämisestä,
- tehokkaasta energiataloudesta, energian säästämisestä,
- uusiutuvien energialähteiden kehittämisestä,
- palvelujen laadusta,

- ylikansallisista yhtiöistä ja markkinavoimien keskittymisestä sekä
- julkisiin palveluihin liittyvistä velvoitteista.

Kaikki mainitut tekijät vaikuttavat kansalaisiin kuluttajina sekä työllisyyteen.

Katsooko komissio, että Euroopan energia-asioiden suunnitteluneuvoston on aloitettava neuvottelut ammattiliittojen, ympäristö- ja kuluttaja-asioiden ja sekä muiden kansalaisjärjestöjen kanssa, tarkoituksena kehittää avoimia ja demokraattisia mekanismeja, jotka antaisivat neuvoston käyttöön näiden järjestöjen asiantuntemusta ja näkemyksiä?

Uskooko komissio, että samanlaista vuoropuhelua on käytävä sääntelyelinten välillä myös kansallisella tasolla?

Tukeeko komissio sitä, että mainittuun neuvostoon perustetaan neuvoa-antava komitea, jossa ovat mukana myös mainittujen järjestöjen edustajat?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

1. Euroopan energia-asioiden suunnitteluneuvosto (Council of European Energy Regulators) perustettiin luomaan riittävät puitteet kansallisten sääntelyelinten sisämarkkinoiden toiminnan kannalta oleelliselle työlle ja erityisesti edistämään tehokkaiden sähkö- ja kaasumarkkinoiden kehittymistä Euroopassa. Sen päätehtäviä ovat tietojen vaihtaminen ja jäsenten keskinäinen avustaminen. Euroopan energia-asiain suunnitteluneuvosto ottaa avoimesti vastaan tietoa kaikilta osapuolilta, lähinnä eurooppalaisilta järjestöryhmittymiltä, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa, mutta myös teollisuudelta ja muilta tahoilta, jotka ovat kiinnostuneita sähkön ja kaasun sisämarkkinoista.

Vaikka sääntelyelinten keskeisenä työnä on pääasiassa tariffien asettaminen ja lupien myöntäminen, sekä sääntelyelimet että komissio ovat nostaneet esiin myös palvelun laatuun liittyvät kysymykset. Sääntelyelimiltä ja muilta osapuolilta saamiensa tietojen perusteella komissio aikoo antaa sähkö- ja kaasualan ja myös kuljetussektorin julkisen palvelun tasoa koskevan tiedonannon.

Parlamentin jäsenen kysymyksensä johdannossa mainitsemat muut kohdat ovat osa sääntelyelinten työtä, mikäli käsitellyt aiheet kuuluvat heidän toimivaltaansa.

2. Kansalliset sääntelyelimet järjestävät säännöllisesti kuulemiskierroksia niiden toimivaltaan kuuluvista asioista. Kaikki asiasta kiinnostuneet järjestöt voivat esittää mielipiteitään näissä kuulemistilaisuuksissa, ja on tärkeää, että kaikkien osapuolten mielipiteet tuodaan julki.

3. Komissio uskoo vahvasti, että hoitaakseen tehokkaasti velvollisuutensa sen täytyy varmistaa, että eri osapuolia kuullaan mahdollisimman laajasti. Euroopan energia-asioiden neuvoston on kuitenkin päätettävä, mikä on tehokkain ja sopivin tapa toteuttaa tämä osapuolten kuuleminen.

(2001/C 72 E/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1783/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kirjoituskoneen pakollinen käyttö

Onko komissio tietoinen siitä, että sen osastot vaativat esiselvitystukihakemusten ja tutkimusyhteistyö (CRAFT) -hakemusten tekemistä kirjoituskoneella?

Onko tämä loppuun asti harkittu käytäntö?

Jos pienyritysten käytössä oletetaan olevan kirjoituskoneita, kertoisiko komissio montako kirjoituskonetta sillä itsellään on käytössä?

Onko komissio valmis järjestämään sellaisia tiloja esimerkiksi komission edustustoihin eri maiden pääkaupungeissa, joissa liikemiehet voisivat siinä epäonnisisessa tapauksessa, että he ovat jo luopuneet vanhoista kirjoituskoneistaan, täyttää kirjoituskoneella komissiolle osoitetut hakemuksensa?

Katsooko komissio, että kirjoituskoneet palaavat käyttöön ja että niillä korvataan modernit tekstinkäsittelyohjelmat? Jos katsoo, niin miksi?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2000)

Esiselvitystukia ja CRAFT:ia koskevassa tietopakettissa todetaan, että hakemuslomakkeet on täytettävä kirjoituskoneella tai tietokoneella. Koska hakemuslomakkeet ovat "interaktiivisia" siinä mielessä, että niitä voidaan lukea myös CORDISin Internet-sivuilla, ne voidaan imuroida ja täyttää tietokonetta käyttäen. Useimmat hakijat käyttävät tätä vaihtoehtoa, joka ei edellytä kirjoituskoneen käyttöä.

(2001/C 72 E/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1786/00

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan tunnuksen kiinnittäminen jäsenvaltioiden lentoyhtiöiden koneisiin

Euroopan unionin jäsenvaltioiden eri lentoyhtiöt eivät nähtävästi ole erityisen innostuneita kiinnittämään kansallisten lippujensa viereen Euroopan tunnusta, koska vain hyvin harvat näistä yhtiöistä ovat kiinnittäneet Eurooppa-lipun koneittensa kylkeen.

Olisi erittäin toivottavaa, että EU:n jäsenvaltioiden kaikki lentoyhtiöt osoittaisivat kuuluvansa tietyn kokonaisuuden eli Eurooppa-lipun alle maailmassa. Tämän vuoksi olisi syytä harkita, että asiaan liittyvillä säädöksillä kannustettaisiin Euroopan unionin kaikkia lentoyhtiöitä kiinnittämään kansallisten lippujensa viereen Euroopan tunnuksen.

Onko komissio sitä mieltä, että sen täytyisi päästä jäsenvaltioiden kanssa yksimielisyyteen säädöksistä, joilla veloitettaisiin lentoyhtiöt kiinnittämään Eurooppa-lippu koneisiinsa?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Euroopan tunnuksen kiinnittäminen lentoyhtiöiden koneisiin ei kuulu yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan. Komissio on kuitenkin ehdottanut jäsenvaltioiden lentoyhtiöille, että ne laittaisivat Euroopan tunnuksen näkyviin lentokoneidensa runkoihin. Jotkin lentoyhtiöt ovat toteuttaneet tämän ajatuksen käytännössä.

Komissio muistuttaa vastauksista, jotka annettiin Fernández-Alborin samasta aiheesta tekemiin kirjallisiin kysymyksiin E-2629/00 ⁽¹⁾ ja E-583/95 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 136, 27.5.1991.

⁽²⁾ EYVL C 196, 31.7.1995.

(2001/C 72 E/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1799/00**esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (EDD) neuvostolle**

(5. kesäkuuta 2000)

Aihe: Eroaminen EMU-yhteistyöstä

Aikooko neuvosto taata, että kaikki jäsenvaltiot voivat vapaasti erota talous- ja rahaliitosta esim. 12 kuukauden irtisanomisajalla?

Vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Kuten vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen P-0771/00 todettiin, perustamissopimuksessa ei ole erityisiä määräyksiä, jotka koskisivat jäsenvaltion vetäytymistä yhteistyöstä, olipa kysymyksessä EU yleensä tai EMU:n kolmas vaihe.

(2001/C 72 E/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1801/00**esittäjä(t): Christian Røvsing (PPE-DE) komissiolle**

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Tanskan hallituksen Post Danmarkille myöntämä laitton valtiontuki

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Tanskan hallitus myöntää Post Danmarkille valtiontukea niin, että se voi jakaa lehtiä postin kautta erityisen edullisesti?
2. Tietääkö komissio samoin, että Tanskan hallitus on muuttanut tuen myöntämismenettelyä huomattavasti 23. helmikuuta 2000 antamallaan määräyksellä, joka tuli voimaan 1. huhtikuuta 2000, ja näin ollen tuen myöntäminen on nyt syrjivää, ja tiettyjä lehtiä jaetaan muiden kustannuksella?
3. Voiko komissio vahvistaa, että tuen myöntämisen muuttamisesta on ilmoitettu komissiolle EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti?
4. Jos ei, onko komissio samaa mieltä siitä, että tukea myönnetään EY:n perustamissopimuksen vastaisella tavalla?
5. Onko komissio samaa mieltä siitä, että vaikka muutoksesta olisikin ilmoitettu, menettely on yhtenäismarkkinoiden vastaista, jos se aivan selvästi vääristää kilpailua valtiontukea saavien lehtien ja muiden lehtien välillä?
6. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Tanskan tukimenettelyn suhteen?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. kesäkuuta 2000)

Komission tietoon ei ole tullut, että Tanska myöntäisi valtiontukea Post Danmarkille lehtien jakeluun alennetuin postimaksuin, eikä se tiedä Tanskan viranomaisten 23. helmikuuta 2000 annetulla asetuksella tehdyistä tukimenettelyn muutoksista, joita arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään selosti.

Arvoisan parlamentin jäsenen selostamasta toimenpiteestä ei ole tehty komissiolle EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa (entinen 93 artikla) edellytettyä ennakoilmoitusta. Jos kyseinen toimenpide sisältää 87 artiklassa (entinen 92 artikla) tarkoitettua valtiontukea, tuki on sääntöjenvastaista.

Komissio ei voi määritellä kantaansa valtiontuen olemassaoloon eikä sen soveltavuuteen yhteismarkkinoille tuntematta selostetun tukiohjelman sisältöä.

Komissio pyytää Tanskan viranomaisilta kirjallisesti lisätietoja.

(2001/C 72 E/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1802/00

esittäjä(t): Marietta Giannakou-Koutsikou (PPE-DE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Özgürin tapaus

Turkin miehittämän Kyproksen osan viranomaiset lähettävät kyproksenturkkilaisen poliitikon Özker Özgürin oikeuden eteen 26. toukokuuta syytettynä ”kapinaan yllyttämisestä”. Özgür ja Avrupa-sanomalehden kustantajaa ja toimitusta syytetään siksi, että Özgür on toistuvasti asettunut kirjoituksissaan vastustamaan sitä, että kansalaisia ajetaan kodeistaan, jotta turkkilaiset sotilaat voivat ottaa ne käyttöönsä. Özgür on ilmoittanut kieltäytyvänsä asettumasta ”miehitysvallan tuomioistuimen” tuomittavaksi. Tämä tapaus on jatkoa niille Turkin sotilasvallan epäsuorille väliintuloille, joiden tarkoituksena on säilyttää Denktash kyproksenturkkilaisen yhteisön johtajana. Özgürin tapaus edustaa epäilemättä räikeää yksilön oikeuksien ja ilmaisuvapauden loukkausta, puhumattakaan siitä, mitä se kertoo demokratian toimivuudesta.

Komissiolta kysytään, aikooko se ottaa esiin kysymyksen yksilön oikeuksien ja ihmisoikeuksien jatkuvasta loukkaamisesta Turkin joukkojen miehittämässä osassa Kyprosta ja kuinka se aikoo toimia saadakseen oikeudenkäynnin oikeudenmukaisuuden turvattua?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(26. kesäkuuta 2000)

Komissio on täysin tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamasta kyproksenturkkilaisen poliitikon Özker Özgürin lähettämisestä äskettäin oikeuden eteen ja se seuraa tarkasti tapahtumien kulkua. Edellä sanottu pätee myös Avrupa-sanomalehden kustantajaan ja toimitukseen. Komissio valmistelee joka vuosi kustakin ehdokasmaasta määräaikaiskertomuksen, jossa tarkastellaan maan edistymistä Kööpenhaminassa vahvistettujen liittymisperusteiden pohjalta, ihmisoikeudet mukaan luettuina. Kyproksesta on erityinen osio, jossa käsitellään tilannetta saaren pohjoisosassa⁽¹⁾. On todennäköistä, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia tapauksia käsitellään tämän vuoden kertomuksessa, joka on määrä julkaista syksyllä 2000.

⁽¹⁾ KOM(1999) 502 lopullinen, 13.10.99, s. 11.

(2001/C 72 E/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1803/00

esittäjä(t): Neil MacCormick (Verts/ALE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Syrjäisten alueiden lauttapalvelut

Kiitän komissiota sen avuliaasta ja ystävällisestä vastauksesta kysymykseen E-0999/00, joka koski saarten lauttapalveluita. Kysyisin asiaan liittyen vielä seuraavaa:

1. Onko komissio tietoinen maantieteellisistä olosuhteista Skotlannin länsirannikolla, missä pitkät merenlahdet (vuonot) luovat eristyksissä olevia niemiä, joille kulkevat maantiet ovat pitkiä ja mutkaisia ja kulkevat solien kautta?

2. Onko komissio samaa mieltä siitä, että tavara- ja henkilöliikenteen pakottaminen tällaisille teille ei ole ympäristön kannalta toivottavaa, kun mahdollinen merimatka lautalla olisi paljon lyhyempi?
3. Onko komissio samaa mieltä siitä, että kohtuuhintaisten lauttapalvelujen tarjoaminen sekä matkustajille että ajoneuvoille olisi tarpeen myös painavista turvallisuuteen, terveyteen ja yleiseen hyvinvointiin liittyvistä syistä?
4. Onko komissio näin ollen samaa mieltä siitä, että tällaisia niemiä, kuten Kintyre, Cowal ja Roseneath, tulisi kohdella samalla tavoin kuin saaria, kun sovelletaan meriliikennettä koskevan neuvoston asetuksen (N:o 3577/92) 4 artiklan 1 kohtaa?
5. Onko komissio samaa mieltä siitä, että Skotlannin hallitus voisi Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisena viranomaisena tehdä julkisia palvelusopimuksia koskevia tarjouspyyntöjä koskien lauttaliikennettä näille ja muille samankaltaisille niemille?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Komissio on täysin tietoinen maantieteellisistä olosuhteista Skotlannin länsirannikolla.

Kuten lyhyen matkan merenkulun kehittämistä Euroopassa koskevassa komission tiedonannossa⁽¹⁾ selitetään, myös komissio on sitä mieltä, että merikuljetuksia pitäisi kehittää, koska ne ovat ympäristöystävällinen ja turvallinen vaihtoehto maantiekuljetuksille. Lyhyen matkan merenkulkua ei voida kuitenkaan kehittää vastoin yhteisön oikeuden säännöksiä.

Merikuljetuspalveluista jäsenvaltioissa säädetään palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7. joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3577/92⁽²⁾. Jäsenvaltiot hyväksyivät tämän asetuksen, koska myös niiden mielestä sisämarkkinoiden toteuttamiseksi oli tarpeen poistaa rajoituksia, jotka koskevat merikuljetuspalvelujen tarjoamista jäsenvaltioissa.

Julkisen palvelun velvoitteiden käyttöönotto rajoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta. Tämän vuoksi on päätetty, että jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön julkisen palvelun velvoitteet vain, jos niitä tarvitaan varmistamaan säännöllinen riittävä liikenne saariin, saarista ja saarien välillä mutta ei mantereella sijaitsevien satamien välillä (katso asetuksen 4 artiklan 1 kohta). Tätä säännöstä on tulkittava suppeasti, koska se on poikkeus palvelujen tarjoamisen vapauden yleisestä periaatteesta. Näin ollen komissio hyväksyy velvoitteiden käyttöönoton vasta, kun jäsenvaltiot ovat osoittaneet, että julkisen palvelun velvoitteita tarvitaan takaamaan meriliikenne saariin, saarista ja saarien välillä, kun maantiekuljetus ei voi tulla kyseeseen.

⁽¹⁾ KOM(1999) 317 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 364, 12.12.1992.

(2001/C 72 E/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1812/00

esittäjä(t): **Nuala Ahern (Verts/ALE) komissiolle**

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Sellafieldin toiminnasta Irlannille aiheutuvia radiologisia vaikutuksia koskevat tutkimukset

Voiko komissio pyytää Ison-Britannian, Pohjois-Irlannin ja Irlannin turvallisuusviranomaisilta kopioita kaikista vuodesta 1980 lähtien tehdyistä tutkimuksista, joissa käsitellään Sellafieldin toiminnasta Irlannille aiheutuvia radiologisia vaikutuksia? Aikooko komissio perustaa arviointipaneelin käsittelemään näiden raporttien luotettavuutta ja niiden nykyistä merkitystä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Komissio voi Euratomin perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla antaa lausunnon jätteen käsittelyä koskevien suunnitelmien mahdollisista vaikutuksista toisen jäsenvaltion alueella. Euratomin perustamissopimuksen 36 artiklassa puolestaan määrätään, että jäsenvaltiot antavat komissiolle määräajoin tietoja, jotka perustuvat 35 artiklassa tarkoitettuun vesistöjen, ilman ja maaperän radioaktiivisuustason jatkuvaan valvontaan.

Euratomin perustamissopimuksessa tai siitä johdetussa lainsäädännössä kansallisia viranomaisia ei velvoiteta tekemään lisätutkimuksia esimerkiksi Sellafieldin ydinvoimalan radiologisista vaikutuksista. Näin ollen komissiolla ei ole velvollisuutta tarkastella tai arvioida kyseisten tutkimusten luotettavuutta ja ajantasaisuutta.

Komissio aikoo kuitenkin pyytää Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisia ilmoittamaan, onko mainittuja tutkimuksia tehty ja miten niiden tulokset ovat saatavilla. Lisäksi komissio on parhaillaan käynnistämässä laajaa kaksivuotista tutkimusta Pohjois-Euroopan vesistöjen radioaktiivisuuden arvioimiseksi kaiken saatavilla olevan tiedon pohjalta. Tutkimus saattaa ajan tasalle 15 vuotta sitten tehdyn vastaavanlaisen arvioinnin (Marína), ja uudessa tutkimuksessa otetaan huomioon kansalliset tutkimusten ja arviointien tulokset.

(2001/C 72 E/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1815/00

esittäjä(t): **Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle**

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Nougatin (turrón) tuoteselosteet

Espanjassa on ollut epäselvyyttä elintarvikkeiden merkinnöistä annettujen direktiivien 97/4⁽¹⁾ ja 1999/10⁽²⁾ tulkinnasta ja niiden saattamisesta osaksi Espanjan lainsäädäntöä. Nougatin valmistajat eivät tiedä, täytyykö valmistusaineiden määrät (manteli, hunaja, munanvalkuainen) ilmoittaa tuoteselosteessa aineiden sekoitusvaiheen vai valmiin tuotteen koostumuksen mukaan, koska itse valmistuksen yhteydessä tiettyjen aineiden, erityisesti mantelin, määrä vähenee.

Täytyykö tuoteselosteessa ilmoitettujen nougatin valmistusaineiden määrien viitata edellä mainittujen direktiivien mukaan ainesosien sekoitusvaiheeseen vai valmiiseen tuotteeseen?

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 69, 16.3.1999, s. 22.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY⁽¹⁾ (johon sisältyvät direktiivin 97/4/EY säännökset) 7 artiklan 4 kohdassa todetaan, että elintarvikkeiden tuotannossa tai valmistuksessa käytettävän ainesosan tai ainesosien ryhmän määrän on vastattava ainesosan tai ainesosien määrää sen/niiden käytön hetkellä.

Komission 8. maaliskuuta 1999 antamaan direktiiviin 1999/10/EY sisältyvät poikkeukset kattavat erityistapaukset, kuten haihtuvat ainesosat, tiivisteinä tai kuivattuina lisätyt ainesosat, jotka entistetään valmistuksen yhteydessä, tai elintarvikkeet, joista on poistettu huomattava määrä vettä. Kaikkien muiden ainesosien osalta valmistuksen aikaisen määrän on periaatteessa vastattava tai oltava hyvin lähellä määrää valmiissa tuotteessa, ja se ilmoitetaan prosentteina tämän tuotteen kokonaispainosta.

Komissiolla ei ole tietoa niistä teknisistä syistä, joiden vuoksi mantelien määrä vähenee nougat'n (turron) valmistuksessa, eikä tämän hävikin suuruudesta. Komissio katsoo näin ollen, että nougat'n tuoteselosteessa ilmoitettavan mantelien määrän olisi oltava jokseenkin yhtä suuri kuin tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän määrän paitsi, jos erityiset tekniset näkökohdat oikeuttavat direktiivissä 1999/10/EY säädettyjen poikkeusten soveltamisen.

(¹) EYVL L 109, 6.5.2000.

(2001/C 72 E/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1816/00

esittäjä(t): Mauro Nobilia (UEN) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Italian ensiöpolyeteeniä koskevan lain 427/1993 29 pykälän alakohdan mukaisesti maksettujen summien korvaaminen

Italiassa vuonna 1993 annetun asetuksen 331, joka on muutettu laiksi 427/1993, mukaan Italian hallitus määräsi 10 % veron ensiöpolyeteenille. Määräyksen laillisuudesta on kuitenkin alusta lähtien kiistelty paljon. Euroopan yhteisöjen tasolla Euroopan komissio avasi kaksinkertaisen määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn (Rooman sopimuksen 94/4232 199 artikla), jonka syynä oli yhteisön markkinoiden selkeä vääristäminen erilaisesta kansallisten materiaalien (raaka-aineen vero) ja yhteisön materiaalien (valmisteen vero) veron perusteesta johtuen, lisäksi valtiolta saatiin apua siinä tarkoituksessa, että veroa aiottiin käyttää uudelleen.

Italia pystyi joksikin aikaa välttämään tuomion vedoten veron väliaikaisuuteen, sekä siihen, että siitä saatuja tuloja ei ollut käytetty ja sitoutumalla veron perusteena olevan määrän korvaamiseen. Sillä välin jätteitä koskevan lain D.Igs 22/1997 hyväksyminen poisti kyseisen veron ratkaisematta kuitenkaan siihen mennessä maksettujen ja komission veto-oikeuden käytön vuoksi käyttämättä jääneiden summien kohdistamista koskevaa ongelmaa.

Italian valtiovarainministeriö, jolta pyydettiin selvitystä asiasta, osoitti, että hallinnollisista syistä – jotka johtuivat välillisesti komission veto-oikeuden käytöstä – johtuvien esteiden vuoksi jo aikaisempina vuosina laskettuja tuloja ei voitu osoittaa ehdotettuihin tarkoituksiin (välitön ja kokonaisvaltainen korvaus niille, jotka olivat maksaneet veroja, tai POLIECO-yhtiölle, lain D.Igs 22/1997 48 pykälässä määrättylle yhtiölle, joka oli samojen varojen luonnollinen vastaanottaja sille määrättyjen institutionaalisten tehtävien mukaisesti: polyeteenijätteiden kerääminen ja kierrätys).

Laki, joka on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, tulisi kumota taannehtivasti (ks. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien 12/7/1973, tapaus 70/72).

1. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä ja mitä toimenpiteitä se aikoo ehdottaa Italian valtiolle, jotta lain 427/1993 29 pykälän mukaisesti maksetut summat korvattaisiin?
2. Eikö komissio katso, että olisi myös sopivaa myöntää (vähintäänkin) välillisiä vahingonkorvauksia maataloustuottajille, jotka ovat ainoa ammattikunta, joka on joutunut kärsimään polyeteeniverosta (ks. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien 7/2/1993, tapaus 39/72)?

(2001/C 72 E/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1989/00

esittäjä(t): Giovanni Procacci (ELDR) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Italian ensiöpolyeteeniä koskevan lain 427/1993 29 pykälän a alakohdan mukaisesti maksettujen summien korvaaminen

Italiassa vuonna 1993 annetun asetuksen 331, joka on muutettu laiksi 427/1993, mukaan Italian hallitus määräsi 10 % veron ensiöpolyeteenille.

Komissio on käynnistänyt kaksinkertaisen rikkomusmenettelyn (94/4232) yhteisön markkinoiden vääristämisestä, joka johtui kansallisten ja yhteisön materiaalien erilaisista veroperusteista sekä valtiontuesta, mikäli veroa aiottiin käyttää uudelleen.

Sillä välin Italian jätteitä koskevan lain 22/1997 hyväksyminen poisti kyseisen veron ratkaisematta kuitenkaan siihen mennessä maksettujen ja komission kielteisen kannan vuoksi käyttämättä jääneiden summien kohdistamista koskevaa ongelmaa.

Yhteisön oikeuden kanssa ristiriidassa oleva laki tulisi kumota taannehtivasti.

1. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä ja mitä toimenpiteitä se aikoo ehdottaa Italian valtiolle, jotta maksetut summat korvattaisiin?
2. Katsooko komissio, että olisi tarkoituksenmukaista myöntää (vähintäänkin) välillisiä vahingonkorvauksia maataloustuottajille, jotka ovat ainoa polyeteeniverosta kärsinyt ammattikunta?

**Frederik Bolkestein komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1816/00 ja P-1989/00**

(13. heinäkuuta 2000)

Komissio vahvistaa, että EY:n perustamissopimuksen 226 artiklaan (entinen 169 artikla) perustuva, jäsenyysoikeuksien laiminlyöntiä koskeva menettely Italiaa vastaan on lopetettu, koska kyseenalainen laki 10 prosentin erityismaksun perimisestä ensiöpolyeteenin hinnasta on kumottu.

Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön lain vastaisesti perityt maksut on palautettava. Aiheettomasti perittyjen maksujen takaisinperintä tapahtuu kuitenkin kansallisen oikeuden menettelyjen ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Tällöin on otettava huomioon, että kansallinen oikeus ei saa olla ankarampi kuin mitä sovelletaan samankaltaisissa yhteisön lain ulkopuolelle jäävissä tapauksissa eikä ne saa tehdä kyseistä takaisinmaksua erityisen vaikeaksi tai peräti mahdottomaksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen vahvistetun oikeuskäytännön mukaan yhteisön laki edellyttää, että jäsenvaltio, joka on vastuussa yhteisön lain kanssa ristiriidassa olevien maksujen käyttöönotosta, korvaa asianomaisille näin aiheutuneet vahingot. Vahingonkorvauskanteet tulee nekin käsitellä kansallisen oikeuden aineellisoikeudellisten määräysten ja menettelysääntöjen mukaisesti.

Komissio ottaa yhteyttä Italian viranomaisiin selvittääkseen tilanteen.

(2001/C 72 E/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1827/00

esittäjä(t): Raimon Obiols i Germà (PSE) neuvostolle

(5. kesäkuuta 2000)

Aihe: EU:n ja Algerian assosiaatiosopimus

EU:n ja Algerian assosiaatiosopimusneuvotteluissa päästiin pitkän odotusajan jälkeen uuteen vaiheeseen. Uusi neuvottelukierros EU:n ja Algerian välillä alkoi komission teknisten ja neuvoston poliittisten teemojen käsittelyllä. Viime toukokuun 12. päivänä pidettiin Lissabonissa ministeritason kokous, jossa unionin troikka ministerineuvoston tämänhetkisen puheenjohtajan Jaime Gaman johdolla tarkasteli Euroopan ja Algerian välisiä suhteita ja jota edelsi diplomaattien kokous.

Näiden neuvottelujen täytyisi saattaa uudelleen käyntiin EU:n ja Algerian poliittinen vuoropuhelu, joka sopivaa tahtia edeten johtaisi molempia osapuolia tyydyttävään assosiaatiosopimukseen.

Kun otetaan huomioon Algerian kanssa viimeksi kuluneina viikkoina käydyt keskustelut

- mitkä ovat neuvoston suuntaviivat ja prioriteetit Algerian assosiaatiosopimukseen liittyvissä poliittisissa keskusteluissa ja neuvotteluissa?
- Mikä on neuvoston mielestä EU:n ja Algerian assosiaatiosopimuksen realistisin neuvottelu- ja allekirjoittamisaikataulu?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Neuvosto sopi vuonna 1997 Algerian kanssa käytävän poliittisen vuoropuhelun tehostamisesta ministeritasolla myös Algeriassa seuraavien suuntaviivojen pohjalta: solidaarisuus Algerian väestöä kohtaan, kaiken terrorismin ja turhan väkivallan tuomitseminen, perusvapauksien, ihmisoikeuksien ja demokratiaperiaatteen täysimääräinen kunnioittaminen, poliittisten ja taloudellisten uudistusten tukeminen sekä uuden Euro–Välimeri-assosiaatiosopimuksen neuvottelemine. Ensimmäinen tapaaminen järjestettiin Luxemburgin puheenjohtajakaudella 26. marraskuuta 1997 ja sen jälkeen kokouksia on pidetty Algeriassa 19. ja 20. tammikuuta 1998, Wienissä 21. lokakuuta 1998, Algeriassa 3. marraskuuta 1999 ja viimeinen kokous oli Lissabonissa 12. toukokuuta 2000. Tämän vuoden toisella puoliskolla puheenjohtajavaltio Ranska aikoo myös järjestää tällaisen poliittisen vuoropuhelun piiriin kuuluvan kokouksen.

Kaikissa näissä yhteyksissä Algerian viranomaisten kanssa neuvosto on kiinnittänyt huomiota siihen, että terrorismin torjuntaa ei voida käyttää tekosyynä ihmisoikeusrikkomuksille, ja että kaikenlainen sorto ja väärinkäytökset olisi estettävä. Neuvosto on myös vakuuttunut hallituksen ja opposition välisen vuoropuhelun tarpeellisuudesta. Lissabonissa 12. toukokuuta pidetyssä viimeisessä kokouksessa puheenjohtajavaltio korosti erityisesti sitä, että neuvosto tukee presidentti Bouteflikan kansallisia sovittelupyrkimyksiä, sekä antoi tukensa taloudelliselle ja sosiaaliselle uudistusprosessille ja demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämiseksi. Puheenjohtajavaltio ilmaisi EU:n olevan huolestunut ilmoituksista, jotka liittyvät vangitsemisiin, laittomiin pidätyksiin, kidutukseen sekä kadonneiden ihmisten kohtaloon.

Neuvosto on tyytyväinen Algerian viranomaisten päätökseen aloittaa uudelleen assosiaatiosopimusta koskevat neuvottelut. Toinen neuvottelukierros pidettiin 14. huhtikuuta ja sen aikana tehtiin kokonaisarvio neuvotteluista sekä edistyi merkittävästi taloudellista yhteistyötä koskevassa luvussa. Teknisen tason epävirallinen kokous pidetään Algeriassa 11. heinäkuuta ja sen jälkeen on tarkoitus pitää syksyllä Brysselissä virallinen kokous. Neuvosto toivoo, että nämä neuvottelut johtavat pikaisesti assosiaatiosopimuksen tekemiseen Algerian kanssa, ja rohkaisevat myös muita maita – Syyria ja Libanon – joiden kanssa neuvottelut ovat meneillään, nopeuttamaan neuvotteluprosessia.

(2001/C 72 E/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1829/00

esittäjä(t): **Giorgio Celli (Verts/ALE) komissiolle**

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Trasimeno-järven vesivarojen käyttö

Vaikka Trasimeno-järvi (lähellä Perugiaa) on luokiteltu yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi ja se on erityinen suojelukohde direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY mukaisesti, sitä käytetään laittomasti kasteleluun tarkoitettuna vesialtaana. Järvi on lähes ainutlaatuinen Italiassa, ja sen laajoilla ruokoalueilla pesii yli 200 lintulajia ja alueella on hyvin harvinaisia kasvilajeja, jotka ovat hävinneet monilta kosteikkoalueilta.

Vesivarat hupenevat toisaalta sen vuoksi, että alueella viljellään runsasta kastelua tarvitsevia kasveja, kuten maissia, jotka ovat korvanneet perinteisen, ympäristöystävällisemmän maanviljelyn ja joita varten on myönnetty huomattavan paljon yhteisön tukia, ja toisaalta sen vuoksi, että kunta käyttää järven vesivaroja.

Voisiko komissio vahvistaa, onko tällainen yhteisön varoja saava maanviljely ristiriidassa ainutlaatuisen ja korvaamattoman luonnonalueen säilyttämisen kanssa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2000)

Italia on nimennyt Trasimeno-järven erityiseksi suojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tämän vuoksi kyseisessä tapauksessa sovelletaan direktiivin 4 artiklan 4 kohdan säännöksiä eli jäsenvaltioiden on toteutettava suojelualueilla asianmukaiset toimenpiteet elinympäristöjen pilaantumisen tai huonontumisen sekä lintuihin vaikuttavien häiriöiden estämiseksi, jos häiriöt vaikuttaisivat merkittävästi artiklan tavoitteisiin. Jäsenvaltioiden on myös näiden suojelualueiden ulkopuolella pyrittävä estämään elinympäristöjen pilaantuminen ja huonontuminen.

Tapauksen arvioimiseksi asianmukaisesti tarvitaan yksityiskohtaisia tietoja, ja kansallisille viranomaisille on lähetetty tätä koskeva kirje.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

(2001/C 72 E/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1834/00

esittäjä(t): Hartmut Nassauer (PPE-DE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Lääkkeiden valmistus ja myynti jäsenyyttä hakevissa KIE-maissa ja näiden tuotteiden vaikutukset EU:hun liittymisen jälkeen

Jäsenyyttä hakevissa KIE-maissa sovelletaan farmasian teollisuuteen standardeja, jotka eivät vastaa EU-tasoa. Näiden maiden liittyessä unionin jäseniksi, EU saa ratkaistavakseen suuria ongelmia: esim. henkiselle omaisuudelle ei ole olemassa EU-tasoa vastaavaa suojaa, tehtyjä sitoumuksia ei tähän asti ole täytetty ja suhteessa EU:ssa toimiviin tuottajiin voi ilmetä kilpailunvääristymiä.

1. Mitä Euroopan komissio aikoo tehdä patenttisuojan käyttöön ottamiseksi KIE-maissa ja estääkseen sen, että patentilla suojattuja tuotteita myydään näissä maissa liittymisen jälkeenkin rekisteröimättöminä lääkkeinä?
2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sen johdosta,
 - että tähän mennessä juuri mikään KIE-maa ei ole täyttänyt Eurooppa-sopimukseen sisältyviä velvoitteita EU-tasoa vastaavan henkisen omaisuuden suojan käyttöönottamisesta, eikä esim. ottanut käyttöön lääkkeitä koskevaa täydentävää suojatodistusta (SPC), joka on kiinteä osa yhteisön oikeutta ja jonka on määrä taata lääkkeille asianmukainen suoja-aika,
 - että KIE-maissa ei ole tehokasta ainesosien patenttisuojaa monille läntisten yritysten markkinoille tuomille lääkeaineille, koska se otettiin käyttöön vasta 90-luvulla; jäljittelijät voivat näin ollen kopioida ehdokasvaltioissa vain tähänastisissa jäsenvaltioissa patentilla suojatut lääkkeet jo ennen kuin patentti lakkaa olemasta voimassa EU:ssa ja tuoda siten markkinoille halpoja kopioita,
 - että tutkimusta harjoittavien lääkkeiden tuottajien on näissä maissa sosiotaloudellisen tason alhaisuuden ja puuttuvasta patenttisuojasta johtuvan epäreilun kilpailun vuoksi usein pakko myydä alkuperäisiä tuotteitaan huomattavasti halvemmalla kuin asianmukainen kustannusarvio ja kehittämiskustannukset edellyttäisivät,
 - että KIE-maissa on edelleen suuria puutteita, kun on kyse lääkkeiden myyntilupia koskevien asiakirjojen suojaamisesta,
 - että monien jäsenyyttä hakevien KIE-maiden oikeudelliset normit ja yleinen oikeudenhoito eivät vastaa EU:n tasoa,

- että kansainvälisten, kustannuksia lisäävien laatuvaatimusten täyttämättä jättämisen vuoksi sekä siksi, että monet KIE-maat eivät ole panneet kyseisiä säännöksiä täytäntöön, on odotettavissa, että nämä maat saavat kilpailuetuja EU:ssa toimiviin tuottajiin nähden?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Komissio katsoo, että valtaenemmistö Keski- ja Itä-Euroopan ehdokasmaista on huomattavasti edistynyt kansallisen lainsäädännön yhteensovittamisessa lääketeollisuusalaa koskevaa yhteisön säännöstöä vastavaksi. Puutteita kuitenkin edelleen on.

Yhteisö on liittymisneuvottelussa tähdentänyt pitävänsä tärkeänä, että laajentuneessa unionissa on tasoltaan yhtenäinen teollisten oikeuksien suoja.

Yhteisö on sen vuoksi ehdottanut liittymissopimukseen erityistä mekanismia, jonka tarkoituksena on estää vääristymät lääkinnällisten tuotteiden markkinoilla laajentumisen jälkeen. Mekanismi merkitsisi sitä, että lääkinnällisen tuotteen patentti tai täydentävä suojatodistus, joka on rekisteröity EU:n jäsenmaassa ajankohtana, jolloin tuotteelle ei voitu saada patenttia tai täydentävää suojatodistusta ehdokasmaassa, antaisi patentin tai täydentävän suojatodistuksen haltijalle oikeuden estää tuotteen tuonti ehdokasmaasta (liittymisen jälkeen) ja tuotteen markkinointi jäsenvaltiossa, jossa tuote on suojattu patentilla tai täydentävällä suojatodistuksella. Näin olisi silloinkin, kun täydentävän suojatodistuksen tai patentin haltija itse on ensi kertaa laskenut tuotteen markkinoille ehdokasmaassa tai markkinoille laskuun on ollut täydentävän suojatodistuksen tai patentin haltijan suostumus.

Täydentävien suojatodistusten käyttöönotosta voidaan todeta, että yhteisö on jäsenyysneuvotteluissa korostanut, että täydentävää suojatodistusta koskeva asetus on kiinteä osa lääkealan patenttilainsäädäntöä ja sitä aletaan soveltaa ehdokasmaissa mahdollisimman varhain ja viimeistään liittymisen jälkeen. Silloin kaikille patentoiduille ja myyntiluvan saaneille lääkinnällisille tuotteille voidaan hakea täydentävää suojatodistusta, vaikka ensimmäisen myyntiluvan voimassaoloaika olisi jo päättynytkin.

Lääkinnällisten tuotteiden lupamenettelyjä varten luovutettujen kliinisiä kokeita koskevien tietojen suojan osalta ehdokasmaiden on ryhdyttävä noudattamaan yhteisön säännöksiä jäseneksi tulosta alkaen. Myös teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevasta TRIPS-sopimuksesta johtuvat velvoitteet otetaan tässä yhteydessä huomioon.

Jäsenyyden valmisteluun kuuluu myös, että ehdokasmaiden on sovellettava nykyisten jäsenmaiden käyttämiä tuotantotapoja ja laatustandardeja ja viimeistään liittymishetkellä täysin noudatettava niitä. Monet ehdokasmaat ovat tässä suhteessa edistyneet jo hyvin pitkälle.

Komissio kiinnittää edelleen erityistä huomiota lainsäädännön lähentämiseen ja ehdokasmaiden hallinnollisten valmiuksien vahvistamiseen.

(2001/C 72 E/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1835/00

esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Pyreneiden kautta kulkeva Navarran ja Aquitainen välinen moottoritie

Navarran aluehallitus tarkastelee parhaillaan mahdollisuutta rakentaa Pyreneiden kautta kulkeva moottoritie, joka yhdistäisi Pamplonan ja Bayonnen kaupungit.

Tukeeko komissio kyseistä hanketta Navarran aluehallituksen edustajien vaatimusten mukaisesti?

Koska Navarran aluehallitus ei ole antanut toimistaan riittävästi tietoa, onko komissiolla käsitystä hankkeen valtavista ympäristövaikutuksista tai onko se arvioinut niitä?

Eikö komission mielestä olisi kiireellisempää parantaa valtatie N-121 ja rautatieyhteyksiä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Komission tietojen mukaan Pamplonan ja Bayonnen välille aiotaan todellakin rakentaa uusi tieyhteys. Kyseinen hanke ei kuitenkaan kuulu Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon siten, kuin yhteisön suuntaavista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi tehdyssä päätöksessä N:o 1692/96 säädetään. Tähän mennessä Espanjan ja Ranskan hallitukset eivät ole pyytäneet komissiota muuttamaan liikenneverkon määrittelyä siten, että edellä mainittu hanke lisättäisiin siihen. Hankkeesta päättävät näin ollen kansalliset viranomaiset.

Komissio tutkii 1996 tekemänsä ilmoituksen mukaisesti myös hankkeita, joissa on tarkoitus rakentaa läpikulkuväylä Pyreneiden keskiosan läpi ja avata uudestaan linja Pau-Canfranc, selvittääkseen, voidaanko hankkeet liittää Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon. Tien N-121 parannushanke puolestaan on yhteistä etua koskeva Euroopan laajuisen verkon hanke. Liikenneverkon teiden tulee olla korkealaatuisia, ja komissio tukee näin ollen kaikkia sellaisia hankkeita, jotka edesauttavat tämän päämäärän saavuttamista.

(2001/C 72 E/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1845/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Pääoman vapaa liikkuvuus

Voiko komissio vahvistaa, että tietyt jäsenvaltiot – erityisesti Espanja – asettavat rajoituksia maasta vietävän käteisen määrälle? Jos vastaus on myöntävä, ovatko nämä määräykset komission mielestä yhteensopivia perussopimusten jäsenvaltioille asettamien velvoitteiden kanssa?

Jos vastaus on kielteinen, mihin toimiin komissio ryhtyy korjatakseen tilanteen ja mitä toimintamahdollisuuksia on niiden käytössä, jotka ovat kärsineet vahinkoja näiden määräysten vuoksi?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2000)

EY:n perustamissopimuksen 56 artiklan (entinen 73 b artikla) velvoitteiden mukaan jäsenvaltiot eivät voi rajoittaa maasta vietävän käteisen määrää. EY:n perustamissopimuksen velvoitteita noudattaen Espanja ei rajoita pääoman vientiä.

Espanjan lain mukaan tietyn määrän ylittävän valuutan tuonnista tai viennistä on kuitenkin ilmoitettava tulliviranomaisille. Tällaisesta ilmoitusjärjestelmästä säätävä laki ei ole yhteisön lainsäädännön vastainen. EY:n perustamissopimuksen 58 artiklan (entinen 73 d artikla) mukaan 56 artiklan määräykset eivät rajoita jäsenvaltioiden oikeutta "säätää pääomanliikkeitä koskevista ilmoitusmenettelyistä hallinnollisten tietojen tai tilastotietojen saamiseksi", mutta sovellettavat toimenpiteet ja menettelyt "eivät saa olla keino mielivaltaiseen syrjintään taikka pääomien ja maksujen vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista". Jäsenvaltioilla, jotka soveltavat tällaista ilmoitusjärjestelmää, on myös oikeus määrittellä säännöksen rikkomisesta määrätävän sakon suuruus.

Ainoastaan espanjalaiset tuomioistuimet voivat päättää kysymyksistä, jotka koskevat vahingonkorvauksia pääomatappioista (valuuttakurssierot) ja korkotappioista (korot sakon lisäksi pidätetyistä määristä).

(2001/C 72 E/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1846/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lentäjien luvat ja valvonta

Pitääkö komissio tämänhetkisiä lentäjien lupa- ja valvontajärjestelyjä jäsenvaltioissa tyydyttävänä?

Katsooko komissio, että erityisesti tilanne, jossa lentäjien testaamisesta vastaavat tarkastajat ovat alan palveluksessa sen sijaan, että he työskentelisivät valtion virastossa (kuten yleensä ajokortin myöntämisen tapauksessa), saattaa synnyttää mahdollisen eturistiriidan?

Missä määrin jäsenvaltiot ovat tunnustaneet vastavuoroisesti vaatimukset?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Tällä hetkellä ei ole olemassa yhteisön lainsäädäntöä, joka koskisi lentolupakirjojen myöntämistä ja lentäjien ammattipätevyyden seurantaa.

Komissio ei pidä jäsenvaltioiden tämän alan järjestelyitä puutteellisina vaan ennemminkin pyrkii luomaan lentolupakirjoja koskevat yhteiset normit ja vaatimukset. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi komissio suunnittelee antavansa tämän vuoden viimeisen neljänneksen aikana säädösehdotuksen, joka perustuu lentoturvallisuusviranomaisten yhteistyöelimen (JAA) kehittämään ja joidenkin jäsenvaltioiden jo käyttöön ottamaan ohjaamomiehistöön lupakirjaan (flight crew licencing, JAR-FCL). Säädösehdotuksessa, jota varten neuvoja ovat antaneet yhtä lailla teollisuuden edustajat kuin itse näiden ammattien edustajatkin, on myös kouluttajia ja tarkastajia koskevia säännöksiä.

Mitä tulee kysymykseen siitä, että lentäjien testaamisesta vastaavat tarkastajat ovat teollisuuden eivätkä valtion palveluksessa, tilanne saattaa kuin saattaakin synnyttää eturistiriidan. Tarkastajilla on kuitenkin oltava niin paljon kokemusta ja lentotunteja, että niiden hankkiminen on mahdollista ainoastaan ammattia harjoittamalla. Edellä mainittujen yhteisten sääntöjen laatimisessa on huolehdittava siitä, että taataan oikea tasapaino riippumattomuuden ja asiantuntemuksen välillä määrittelemällä selvät ja tarkat ohjeet tarkastajan ammatin harjoittamiselle.

Siviili-ilmailun tehtävien suorittamiseksi annettujen henkilöstön lupakirjojen vastavuoroisen hyväksymisen osalta sovelletaan 16 päivänä joulukuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä 91/670/EY⁽¹⁾, joka koskee kuitenkin ainoastaan ohjaamomiehistöä. Näin ollen direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu tarkastajat ja kouluttajat, joita koskevien vaatimusten vastavuoroisesta tunnustamisesta säädetään jäsenvaltioiden vaatiman koulutustason mukaan joko vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21. joulukuuta 1988 annetulla neuvoston direktiivillä 89/48/ETY⁽²⁾ tai direktiiviä 89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18. kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/51/ETY⁽³⁾.

(¹) EYVL L 373, 31.12.1991.

(²) EYVL L 19, 24.1.1989.

(³) EYVL L 209, 24.7.1992.

(2001/C 72 E/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1847/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lentokoneiden melusaaste

Voiko komissio ilmoittaa, onko olemassa lentokoneiden aiheuttamaa melusaastetta EU:n lentoasemilla koskevia yhteisiä säännöksiä tai tulisiko tällaisia säännöksiä olla ja missä määrin nämä järjestelyt kattavat kevyet lentokoneet?

Onko olemassa vaatimuksia, jotka varmistavat sellaisten paikallisten yhteisöjen kuulemisen, joihin asia saattaa vaikuttaa, tai tulisiko niitä olla?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(12. heinäkuuta 2000)

Osana ympäristöpolitiikkaansa komissio aikoo lähitulevaisuudessa antaa muille toimielimille ehdotuksen kehysdirektiiviksi ympäristömelulle altistumisen arvioinnista ja vähentämisestä. Kehysdirektiiviä on tarkoitus soveltaa sellaisilla lentoasemilla, joilla vuosittainen liikennemäärä ylittää tietyn rajan. Direktiivin soveltamisalaan kuuluisivat myös meluhaitat, joita syntyy kevyiden lentokoneiden käyttäessä tietynkokoisia lentoasemia. Tällöin lentokoneiden melutasoa arvioitaisiin melualtistuksen arviointimenetelmillä.

Komission mielestä kehysdirektiiviehdotukseen sisältyvä vaatimus siitä, että kansalaisten on saatava kattavaa ja puolueetonta tietoa melualtistuksen tasosta, helpottaa melulle altistuvien kuulemista.

Lisäksi komissio korostaa lentoliikennettä ja ympäristöä⁽¹⁾ koskevassa tiedonannossaan, että on tärkeää harkita sellaisen oikeuden myöntämistä lentoasemien lähialueille, jonka perusteella kyseiset alueet voisivat vaatia kuulemista ja neuvotteluja lentoasemien uusien toimintasääntöjen täytäntöönpanon yhteydessä. Olisi myös syytä harkita, miten voidaan taata melun todellinen väheneminen eikä ainoastaan sen siirtyminen toisaalle. Komissio aikookin aloittaa keskustelut asiaan liittyvien toimijoiden kanssa asiaa koskevien yhteisön kehyslainsäädännön tarpeellisuudesta.

⁽¹⁾ KOM(1999) 640 lopullinen.

(2001/C 72 E/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1851/00**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Vastavuoroisuus terveydenhuollossa

Voiko komissio kertoa, mikä on jäsenvaltioiden velvollisuuden tarjota terveydenhuoltopalveluja toisten jäsenvaltioiden kansallisille (olivatpa he sitten asukkaita tai turisteja) oikeusperusta? Voidaanko joidenkin valtioiden, kuten Belgian, kieltäytymistä tarjoamasta ilmaisia terveydenhuoltopalveluja muiden valtioiden asukkaille, elleivät nämä muiden maiden kansalaiset ole suorittaneet maksuja paikalliseen terveydenhuoltojärjestelmään, vaikka sen omia kansalaisia hoidetaan maksutta eräissä jäsenvaltioissa, pitää eräänlaisena syrjintänä tai vapaan liikkumisen esteenä, joka voitaisiin asettaa kyseenalaiseksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(12. heinäkuuta 2000)

Komissio muistuttaa, että yhteisön oikeus antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden säätää vapaasti omista sosiaaliturva- ja terveydenhuoltojärjestelmistään.

Jäsenvaltioiden omasta toimivallasta seuraakin, että eri jäsenvaltioiden julkiset terveydenhuoltojärjestelmät poikkeavat huomattavasti toisistaan. Esimerkiksi tietyissä jäsenvaltioissa terveydenhuollon etuudet maksetaan suoraan ilman potilaan omaa rahoitusosuutta (erityisesti Saksassa ja Alankomaissa), kun taas toisissa jäsenvaltioissa potilas maksaa ensin itse etuudet ja lääkkeet ja saa sitten tiettyjen tariffien mukaisen korvauksen sairaskassalta (esimerkiksi Belgiassa ja Ranskassa). Jokainen jäsenvaltio voi myös vapaasti päättää alueellaan tarjottavista ja korvauskelpoisiksi luokiteltavista terveydenhuoltopalveluista ja -tuotteista.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin tätä toimivaltaa käyttäessään noudatettava myös yhteisön oikeutta. Tässä yhteydessä on etenkin otettava huomioon sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72⁽¹⁾, jossa sovitetaan yhteen jäsenvaltioiden lakisäätteiset sosiaaliturvajärjestelmät ja pyritään siten takaamaan tehokas suoja kaikille yhteisön alueella liikkuville henkilöille.

Edellä mainitulla asetuksella varmistetaan eritoten, että ne jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka asuvat jossakin muussa kuin kotijäsenvaltiossaan, saavat kaikki samat oikeudet kuin asuinjäsenvaltion kansalaiset. Lisäksi kyseisessä asetuksessa määritellään, millä edellytyksin terveydenhuoltokustannukset korvataan, jos potilaan on saatava terveydenhuoltopalveluja oleskellessaan tilapäisesti jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, missä hänet on vakuutettu, tai jos potilas on nimenomaisesti hakeutunut toiseen jäsenvaltioon saadakseen siellä tiettyjä terveydenhuoltopalveluja. Kaikki yhteisön kansalaiset, jotka täyttävät yhteisön lainsäädännössä asetetut edellytykset ja osoittavat erityisesti olevansa oikeutettuja saamaan terveydenhuoltopalveluja jäsenvaltiossa, jossa he ovat vakuutettuja (osoituksena on tavallisesti kyseisen jäsenvaltion myöntämä E 111- tai E 112-lomake), ovat oikeutettuja saamaan oleskelujäsenvaltion lainsäädännön mukaan tarjottavia terveydenhuoltopalveluja sen jäsenvaltion kustannuksella, jossa he ovat vakuutettuja.

Belgian viranomaiset voivat siis vaatia, että kaikki Belgian valtion alueella terveydenhuoltopalveluja saavat potilaat maksavat kyseessä olevat terveydenhuoltomaksut, jotka korvataan sittemmin Belgian lainsäädännössä säädettyjen tariffien mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 74, 27.3.1972 – Viimeisin konsolidoitu versio: 2 päivänä joulukuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.1.1997).

(2001/C 72E/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1853/00

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Turkille varatut määrärahat

Millainen osuus Turkille osana Meda-ohjelmaa ja Euroopan Turkin strategiaa varatuista kokonaismäärärahoista on käytetty koulutukseen, terveyteen, ympäristöön, kansalaisyhteiskunnan edistämiseen ja ihmis-oikeuksien ja vähemmistöjen suojaamiseen Turkin kaakkoisosissa (kurdialue)?

Millaisia tarkistuksia tehdään sen varmistamiseksi, että määrärahat tosiaan käytetään tunnistettaviin hankkeisiin? Onko komissio tyytyväinen siihen, miten paikallisia kurdeja on kuultu hankkeiden rajauksen ja täytäntöönpanon yhteydessä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2000)

Komissio on sitonut 376 miljoonaa euroa MEDA I -ohjelman (1996–1999) määrärahoista Turkia varten. Komission linjana on puolustaa nimenomaan heikoimmassa asemassa olevia väestöryhmiä, kuten naisia, lapsia ja vähemmistöjä. Niinpä merkittävä osa Turkille myönnettyistä määrärahoista on kohdistettu pääasiassa väestöön painottuviin hankkeisiin (mm. perhesuunnittelukeskusten rahoittamiseen), joita toteutetaan eniten kehityksessä jälkeen jääneillä alueilla maan kaakkoisosissa (esim. Turkin kaakkoisten maakuntien perusopetuksen tukihanke).

Hankkeita kehitetään Turkin koko väestön etuja vastaavasti. Maan kaakkoisosia ja Turkin köyhimpiä asukkaita koskevista hankkeista tietysti hyöttyy eniten kurdiväestö (joka on keskimäistä köyhempää ja asettunut erityisesti näille alueille). Tähän asti myönnettyistä määrärahoista merkittävä osa liittyy tämän tyyppisiin hankkeisiin.

Komissio muistuttaa, että se halusi vuonna 1997 rahoittaa Kaakkois-Turkin maaseudun kehityshanketta, mutta parlamentti suhtautui silloin tähän ehdotukseen kielteisesti.

Etusija annetaan edelleen heikoimmassa asemassa oleville väestönsille (naisille, lapsille ja vähemmistöille) suunniteltaessa Turkille vuosina 2000–2002 annettavaa rahoitusapua, jonka välineitä ovat MEDA II-ohjelma sekä Euroopan ja Turkin suhteita koskevaan strategiaan kuuluvat asetukset.

Hanke-ehdotukset tunnistetaan paikalla kuulemalla niihin osallistuvia henkilöitä ja järjestöjä sekä kansalaisyhteiskuntaa edustavia tahoja. Komissio ja sen Ankaran edustusto seuraavat hankkeiden valmistelua ja toteutusta jatkuvasti sen varmistamiseksi, että hankkeiden erityisehtoja noudatetaan niin ohjelmien tavoitteiden kuin kohderyhmienkin osalta. Hankkeiden päätyttyä toimitetaan niiden riippumaton tarkastus.

(2001/C 72 E/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1854/00

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kansainvälinen rikostuomioistuin

Millaisen yhteisen näkökannan jäsenvaltiot omaksuvat yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan yhteydessä Yhdysvaltojen ehdotuksiin muuttaa Roomassa tehtyä kansainvälisen rikostuomioistuimen perussääntöä? Näillä muutoksilla Yhdysvallat haluaa esimerkiksi estää sen, että sen omia kansalaisia voitaisiin tuomita tuomioistuimessa, jättää ulkopuolelle yksilöt, jotka toimivat valtion määräysvallan alaisuudessa, sallia tuomioistuimen tehdä sopimuksia yksittäisten valtioiden kanssa ja sallia "täydentävän asiakirjan" neuvottelun, jolla muutettaisiin radikaalisti Rooman perussääntöä.

Ovatko yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla yhdessä toimivat jäsenvaltiot ja komissio samaa mieltä siitä, että on tärkeää vakuuttaa Yhdysvallat siitä, että on sen omien etujen mukaista tukea ja allekirjoittaa olemassa oleva perussääntö ja pidättäytyä murentamasta integriteettiä perussäännöltä, jolla on jo 96 allekirjoittajaa ja jonka on ratifioinut kahdeksan maata?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. heinäkuuta 2000)

Komissio on samaa mieltä, että olisi erittäin arvokasta, jos Yhdysvallat voisi osallistua täysipainoisesti kansainvälisen rikostuomioistuimen toimintaan. Yhteisö on tutkinut huolellisesti Yhdysvaltojen ehdotuksen tuomioistuimen työjärjestykseksi ja on tullut siihen päätelmään, että nyky muodossaan teksti muuttaisi kohtuuttomasti tuomioistuimen lainkäyttövaltaa koskevia keskeisiä perussäännön määräyksiä.

Yhteisö on ottanut asian esille useaan otteeseen Yhdysvaltojen kanssa käymänsä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevan vuoropuhelun yhteydessä. Yhteisön ja Yhdysvaltojen huippukokouksessa 31. toukuuta 2000 ulkosuhteista vastaava komission jäsen keskusteli asiasta ulkoministeri Madeleine Albrightin kanssa. Komission jäsenen mukaan yhteisö on valmis tarkastelemaan muita kansainvälistä rikostuomioistuinta koskevia Yhdysvaltojen ehdotuksia, mutta vain jos niissä noudatetaan täysipainoisesti tuomioistuimen perussäännön koskemattomuutta. Myös EU:n puheenjohtajavaltio on ilmoittanut äskettäin Yhdysvaltojen virkamiehille tästä kannasta.

(2001/C 72 E/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1855/00**esittäjä(t): Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lentoyhtiöiden erilainen hinnoittelu

On käynyt ilmi, että samalla lentoyhtiöllä on halvempaa lentää joistakin EU:n jäsenvaltioista Yhdysvaltoihin Heathrown kautta kuin lentää suoraan Heathrowsta Yhdysvaltoihin.

Erilaista hinnoittelua sovelletaan yleensä lippujen hintoihin paluumatkan eri etappien osalta. Tämä tapaus koskee kuitenkin erilaista hinnoittelua samalla yhdensuuntaisella reitillä.

Pitääkö komissio tätä hyväksyttävänä erilaisen hinnoittelun käyttämisenä? Jos vastaus on kielteinen, mihin toimiin se aikoo ryhtyä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(20. heinäkuuta 2000)

Komissio katsoo, että Lontoo–New York -reitien markkinat ovat eri markkinat kuin esimerkiksi Bryssel–New York -reitien markkinat ja että lentoyhtiöillä on siksi perusteita hinnoitella näiden lentojen liput eri tavalla, vaikka Brysselistä lennettäisiinkin New Yorkiin Heathrow'n kautta. Yleensä suorat lennot kaikilta yhteisön lentokentiltä Yhdysvaltoihin ovat kalliimpia kuin välilaskulliset lennot. Kilpailusääntöjen rikkomisesta voi kuitenkin olla kysymys, jos lentoyhtiöt rajoittavat lontoolaiskuluttajien mahdollisuutta ostaa ja käyttää halvempia lippuja, joissa lähtökenttä on muualla yhteisössä, ja varsinkin jos rajoitukset perustuvat usean lentoyhtiön väliseen sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan. Komissio harkitsee parhaillaan, onko sen tarpeen ryhtyä toimiin tässä asiassa.

(2001/C 72 E/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1856/00**esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) ja Alonso Puerta (GUE/NGL) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kielten käyttö komission lehdistötiedotteissa

Millainen on komission tiedotukseen liittyvä kielipolitiikka ja miten sitä harjoitetaan?

Onko totta, että Euroopan komission kokousten lehdistötiedotteet annetaan ainoastaan ranskaksi ja englanniksi?

Tietääkö komissio, onko minkään jäsenvaltion hallitus protestoinut tätä politiikka vastaan tai onko kukaan ehdottanut kielipolitiikan muuttamista viimeisen viiden vuoden aikana?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(12. heinäkuuta 2000)

Suurin osa komission lehdistötiedotteista on saatavana yhdellätoista virallisella kielellä. Muun muassa kääntämiseen liittyvistä käytännön syistä ja lehdistön (International Press Associationin edustamien akkreditoitujen toimittajien) kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti huomattava osa tiedotteista jaetaan julkistamispäivänä kello 12 vain ranskaksi ja englanniksi (ja/tai saksaksi). Komission kokouksiin liittyvien lehdistötiedotteiden muut kieliversiot tulevat hyvin nopeasti Rapid-tietokantaan Internetin kautta.

Eräitä tiedotteita ei käännetä lainkaan kaikkiin kieliin. Näitä ovat esimerkiksi yrityskeskittymiä koskevat tiedotteet (vain RA+EN+SA + kyseisen jäsenvaltion kielet), valtiontukia ja rikkomismenettelyjä koskevat tiedotteet (vain RA+EN + kyseisen jäsenvaltion kielet), sekä komission viikoittain julkaistava ohjelma.

Komission tietoon ei ole tullut minkään jäsenvaltion hallituksen virallista valitusta lehdistötiedotteiden kielivalikoimasta.

(2001/C 72 E/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1861/00

esittäjä(t): Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Valencian autonomiseen yhteisöön kuuluvat erityiset lintujensuojelualueet

Valencian autonominen alue on viivytellyt vuosia Euroopan unionin säätämien lintujensuojelualueiden toteuttamisessa.

Nyt kun Euroopan komissio itse toi tilanteen esiin, Valencian hallitus aikoo laajentaa kyseistä lintujensuojelualuetta sellaisille alueille, joita jo suojellaan. Tästä huolimatta suojeluohjelma toteutuu erittäin suppeana Euroopan unionin antamiin määräyksiin nähden. SEO-Birdlifen komissiolle laatiman tiedonannon mukaisesti Valencian lintujensuojelun pitäisi olla lähes 736 637 hehtaaria, kun taas Valencian neuvosto aikoo suojella ainoastaan 266 049 hehtaaria.

Jos lintujensuojelualueita määritellään edellä mainitulla tavalla, ne jäävät pinta-alaltaan erittäin pieniksi, ja suojellun ulkopuolelle jää laajoja alueita, kuten Marjal d'Almenara, suuri osa Alicanten vuoristosta, Marínan vuoristo ja Morellan ja Beceitin satamat.

Miten komissio aikoo taata, että lintujensuojeluohjelma toteutetaan ja suojelualueita lisätään?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Komissio ei tiedä Valencian autonomisen alueen neuvoston erityiseksi lintujen suojelualueeksi määrittelemän alueen tarkkaa pinta-alaa.

Kuten parlamentin jäsen kysymyksessään mainitsee, komissio on aloittanut rikkomisesta johtuvan menettelyn Espanjaa vastaan siitä syystä, että Espanja ei ole nimennyt erityisiä lintujen suojelualueita Espanjan alueella tai on nimennyt ne vain osittain. Menettely koskee luonnollisesti myös Valencian autonomisella alueella ilmenneitä tapauksia, joissa alueita ei ole nimetty lainkaan tai ne on nimetty puutteellisesti. Koska komission tehtävänä on valvoa perustamissopimusten noudattamista, se ei epäröi ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen takaamiseksi, että yhteisön oikeutta noudatetaan koko Espanjan alueella.

(2001/C 72 E/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1862/00

esittäjä(t): Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) neuvostolle

(13. kesäkuuta 2000)

Aihe: Tonnikalan kalastaminen Dèniassa ja Gandíassa

Dènian ja Gandían kalastussatamissa on vuosien ajan nähty ranskalaisten kalastajien käyttävän useiden meripeninkulmien pituisia verkkoja tonnikalan saalistukseen.

Saaliit eivät täytä sallittua minimirajaa (60 kg) eikä niitä kontrolloida millään tavoin.

Tällainen kalastaminen on äärimmäisen tuhoisaa Välimeren kalakannan kannalta, koska saaliiksi jää myös suojeltuja lajeja. Miten neuvosto aikoo vaatia kyseisten jäsenvaltioiden hallituksia toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön kalastusta koskevat säädökset täyttyisivät?

Aikooko neuvosto rangaista sääntöjä rikkovia maita?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen huomiota kiinnitetään siihen, että yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 2847/93 2 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98, on jäsenvaltioiden tehtävä toteuttaa alueellaan ja merialueillaan kaikkien kalastustoimien valvomiseksi tarvittavat toimenpiteet. Mainitun asetuksen 29 artiklan mukaan komissio valvoo, soveltavatko jäsenvaltiot tätä asetusta. Se voi suorittaa käyntejä paikalla ja tarkastuksia ilman ennakoilmoitusta.

Kysymys olisi tästä syystä esitettävä komissiolle.

Asetuksen (EY) N:o 1626/94 mukaisesti tonnikalan minimikoko on 70 cm tai 6,4 kg. Nämä mitat on vahvistettu vuodeksi 2000 TACEista ja kiintiöistä annetulla asetuksella (asetus (EY) N:o 2742/1999).

(2001/C 72 E/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1865/00

esittäjä(t): **Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Työntekijöiden ja kansalaisten turvallisuudelle aiheutuvat vaarat kansallisten turvallisuutta ja terveyttä koskevien laatuvaatimusten soveltamisesta tunnelien rakennustyömailla

Komission jäsenen Anna Diamantopouloun 3. huhtikuuta 2000 antaman vastauksen mukaan Espanjan lainsäädäntöä tutkittaessa on havaittu, että kun kaivostyömaille annettuja määräyksiä sovelletaan tunnelien rakentamiseen, saavutetaan direktiivin 92/57/CEE vaatimuksia suurempi työntekijöiden turvallisuustaso.

Tämä toteamus on kuitenkin täysin vastakkainen niiden päätelmien kanssa, joihin useimmat jäsenvaltioista ovat päätyneet. Ainakaan Italiassa, Portugalissa, Belgiassa, Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Ranskassa ja Saksassa yksikään direktiivin 92/104/CEE säännös ei ulotu soveltamisalaltaan rakennustyömaille yleensä, eikä erityisesti tunnelitöihin tai maanalaisiin rakennustöihin. Vastaavaan johtopäätökseen on ilmeisesti päätyneet Espanjan julkisista rakennushankkeista vastaava ministeri, joka on katsonut parhaaksi hyväksyä 19. marraskuuta 1998 annetun lain, jossa määrätään erityisstandardit maaliikenteen maanalaisten rakennustyönmaiden suunnitteleminen, rakentaminen ja käyttämistä varten (IOS 98) ennen kuin kaivostyöhön tarkoitettujen normien seurauksena työntekijöille ja yleensäkin muille kansalaisille saattaisi aiheutua vaaraa. Päätöksen mukaan kaivoksiin sovellettavia normeja ei noudateta maan- ja vedenalaisten (sekä vedessä että rannikolla sijaitsevien) työmaiden suunnittelussa, rakentamisessa ja käyttämisessä. Ministeri laati asiakirjan, joka on annettu kyseisille sektoreille tiedoksi.

Toisaalta kaivosten onnettomuustilastot osoittavat täysin päinvastaista kuin mitä komission jäsen toteaa. Vuodesta 1984 vuoteen 1999 saakka Espanjassa on kuollut kaivosonnettomuuksissa 741 henkeä. Tänä aikana ja ennen espanjalaisen, direktiivin 92/57/CEE vastaisen ja kuninkaalliseen asetukseen N:o 1389/97 sisältyneen asetuksen hyväksymistä, tapahtui ainoastaan yksi vakava tunnelionnettomuus niillä lukuisilla tietömailla, jotka kuuluivat Espanjassa viimeisen viidentoista vuoden aikana tehtyihin infrastruktuurisuunnitelmiin.

Mihin perustuu komission toteamus siitä, että kaivostyöntekijöitä varten annettujen suojelunormien soveltaminen maanalaisilla tietyömailla lisää tunnelien rakentamiseen osallistuvien työntekijöiden turvallisuustasoa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä, että jo komission vastauksessa parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-467/00 ⁽¹⁾ ilmoitettiin, että erityyppistä avo- ja kaivoslouhintateollisuutta ja tunnelien rakentamista koskevan direktiivin 92/104/ETY ⁽²⁾ osaksi Espanjan kansallista lainsäädäntöä saattavaa kuninkaallista asetusta 1389/1997 sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilapäisiä tai liikkuvia rakennustyömaita koskevan direktiivin 92/57/ETY ⁽³⁾ osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavan säädöksen eli kuninkaallisen asetuksen 1627/1997 soveltamista.

EY:n perustamissopimuksen 137 artiklan 5 kohdan (entisen 118 a artiklan) mukaisesti jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai toteuttaa yhteisön vaatimuksia tiukempia suojaimenpiteitä.

Tiettyjen direktiivin 92/104/ETY säännösten soveltaminen tunnelien rakennustyöhön vahvistaa siten direktiivillä 92/57/ETY säädettyjä suojelun vähimmäistasoja. Erityisesti tämä koskee direktiivin 92/104/ETY liitteen osassa A esitettyjä vähimmäisvaatimuksia, jotka liittyvät suojautumiseen palovaaralta (4.4 kohta), räjähteisiin ja syytyslaitteisiin (5 kohta), evakuointi- ja poistumiskeinoihin (10 kohta), turvaharjoituksiin (11 kohta) ja ensiaputiloihin ja välineisiin (12 kohta), sekä osassa C esitettyjä vähimmäisvaatimuksia, jotka liittyvät tukiin ja maan vakauteen (6 kohta), ilmanvaihtoon (7 kohta), tulipaloihin, palamiseen ja kuumentumiseen, kun on tarpeellista käyttää helposti syttymättömiä hydraulinesteitä (hydrostaattisen ja/tai hydrokineettisen mekaanisen energian siirtämiseen laitteissa), jotta vältettäisiin tulipalon ja sen leviämisen riski (11.3 kohta), valaistukseen (13 kohta), tunneleissa olevan työvoiman laskentaan (14 kohta) ja pelastusjärjestelmään, jotta voitaisiin ryhtyä sopiviin toimiin nopeasti suurehkon onnettomuuden sattuessa (15 kohta).

Näillä vähimmäisvaatimuksilla täydennetään ja vahvistetaan direktiivin 92/57/ETY ja erityisesti liitteen IV osan B kohdan 10 tarkoittamassa mielessä tunnelien rakentamistöihin osallistuvien työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelun tasoa.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien tilastojen osalta on tarkennettava, että kaivosteollisuudessa kuolleiden työntekijöiden kokonaismäärään (ajanjaksolla 1984-1999) sisältyvät Espanjan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan ⁽⁴⁾ kuolemaan johtaneet tapaturmat niin maanalaisissa töissä kuin avolouhoksilla ja maan pinnalla olevissa tiloissa. Vuodesta 1996 lähtien on myös esitetty nimenomaan tunneleissa sattuneita tapaturmia koskevat tiedot.

Näin ollen toisin kuin arvoisan parlamentin jäsenen saamien tietojen mukaan Espanjan viranomaisten toimittamista tilastoista ilmenee, että jo pelkästään ajanjaksolla 1996-1999 tapahtui tunnelien rakennustöissä yhdeksän kuolemaan johtanutta tapaturmaa ja neljä vakavaa tapaturmaa.

⁽¹⁾ EYVL C 330 E, 21.11.2000, s. 167.

⁽²⁾ EYVL L 404, 31.12.1992.

⁽³⁾ EYVL L 245, 26.8.1992.

⁽⁴⁾ Informe de Actividad de la Comisión de Seguridad Minera, Dirección General de Minas, Ministerio de Industria y Energía (kesäkuu 1999).

(2001/C 72 E/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1870/00

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Vankilat ja "kolmas pilari"

Äskettäin Sassin (Sardinia) kunnallisessa vankilassa sattuneet välikohtaukset ja tuomioistuimen puuttuminen asiaan niiden seurauksena osoittavat, miten huonossa tilassa Italian vankilat ovat. Huono tilanne

vaikuttaa sekä vankien elinolosuhteita että rikospoliisin työtä. Vankilarakennukset ovat vanhanaikaisia, vankien hygieeniset olosuhteet ovat sietämättömät, vankilat ovat liian täynnä (vankien määrä ylittää 120 % käytettävissä olevista vankilapaikoista) ja vanginvartijoita on liian vähän. Nämä ovat vain esimerkkejä Italian vankilajärjestelmän huomattavimmista epäkohdista.

Tällaisissa olosuhteissa kaikenlaisen väkivallan ilmeneminen on jokapäiväistä ja vankien ihmisoikeuksien turvaaminen saattaa jäädä pelkäksi haaveeksi. Euroopan yhteisöjen "kolmas pilari" mahdollistaa yhteistyön tällä alalla.

1. Miksei Euroopan komissio teetä vertailevaa tutkimusta Euroopan unionin jäsenvaltioiden vankilaloista arvioidakseen vankiloiden käyttökelpoisuuden ja ehdottaakseen vankilalolosuhteille standardeja, joita jäsenvaltioiden olisi noudatettava?
2. Onko jäsenvaltioiden välillä eroja rikospoliisin henkilökunnan oikeudellisessa asemassa?
3. Jos jäsenvaltioiden välillä on eroja rikospoliisin henkilökunnan oikeudellisessa asemassa, katsooko komissio, että käytäntöjä olisi mahdollista yhdenmukaistaa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(13. heinäkuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen on ottanut esille EU-maiden vankilalot, joista päävastuu kuuluu jäsenvaltioille itselleen.

1. Vertailevaan tutkimukseen vankilaloista on teoriassa mahdollista hakea rahoitusta Grotius-ohjelmasta, joka liittyy oikeus- ja sisäasioiden alan yhteistyöhön. Tähän mennessä aihe ei kuitenkaan ole sisältynyt vuotuisia painopistealueita koskeviin ohjelmiin; kysyjän tarkoittaman vertailevan tutkimuksen tekemiseksi ei myöskään ole haettu rahoitusta.
2. Rikospoliisin henkilöstön oikeudellisessa asemassa on eroja eri jäsenvaltioiden välillä kansallisten lainsäädäntöjen mukaisesti.
3. Toissijaisuusperiaatteen perusteella poliisivoimien henkilöstön aseman yhdenmukaistaminen ei tois-
taiseksi kuulu oikeus- ja sisäasioiden ensisijaisiin tavoitteisiin. EU:ssa on kuitenkin käynnistetty useita poliiseille tarkoitettuja koulutus-, tiedotus- ja viestintäaloitteita, jotka pohjautuvat 15. ja 16. lokakuuta 1999 pidetyssä Tampereen Eurooppa-neuvostossa mainittuihin prioriteetteihin eurooppalaisen vapauten, turvallisuuden ja oikeuden perustuvan alueen luomiseksi.

(2001/C 72 E/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1871/00

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lävistyksiin liittyvät riskit ja niistä tiedottaminen

Vinoutunut ruumiin kulttuuri on levittänyt nuorten keskuuteen lävistyksen; muodin, joka saa nuoret silpomaan itseään. Joissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa on voimassa lävistyksiä koskevia säädöksiä hygienia- ja turvallisuusnormien takaamiseksi. Lävistyksiä hankkivat nuoret ottavat suuria riskejä, joista tavanomaisimpia ovat tulehdukset ja hepatiittiin sairastuminen, jos tiettyjä materiaaleihin ja lävistystapoihin liittyviä sääntöjä ei noudateta tehtäessä lävistyksiä joihinkin tiettyihin ruumiinosiin.

1. Voiko komissio ilmoittaa, missä Euroopan unionin jäsenvaltioissa on voimassa lävistyksiä koskevia säädöksiä?
2. Voiko komissio kehottaa jäsenvaltioita, joilta puuttuvat vastaavat säädökset antamaan asiaa koskevia säädöksiä?
3. Eikö komissio katso, että olisi paikallaan tehdä ehdotus kouluissa järjestettävistä tiedotuskampanjoista, joissa korostettaisiin lävistyksiin liittyviä riskejä ja joiden avulla pyrittäisiin saamaan nuoret luopumaan tästä raakalaismaisesta tavasta?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2000)

Euroopan unionissa ei tällä hetkellä ole olemassa mitään säädöksiä lävistyksistä sinänsä. Kuitenkin äskettäin voimaan astuneessa, 30. kesäkuuta 1994 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/27/EY tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 76/769/ETY⁽¹⁾ muuttamisesta kahdennentoista kerran kielletään käyttämästä nikkeliä lävistyksissä. Tämä on tärkeää, koska nykyään 15 prosenttia unionin maissa asuvista naisista on allergisia nikkelille, mikä johtuu osittain nikkelin käytöstä lävistyksissä.

Komissio ei tiedä, onko joissakin jäsenmaissa mahdollisesti annettu erikoissäädöksiä asiasta. Se tiedustelee jäsenmaiden mielipiteitä aiheesta ja päättää niiden perusteella, onko unionin tarpeellista tehdä aloitteita asian suhteen ja millaisia näiden aloitteiden tulisi olla. Komissio ilmoittaa kyselyn tuloksista arvoisalle parlamentin jäsenelle.

⁽¹⁾ EYVL L 188, 22.7.1994.

(2001/C 72 E/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1874/00

esittäjä(t): Michiel van Hulten (PSE) komissiolle

(6. kesäkuuta 2000)

Aihe: Yhteisön elintarvikeapu Venäjälle

1. Onko komissio tietoinen NRC Handelsblad -lehdessä 27. toukokuuta 2000 ilmestyneestä artikkelista, jossa todetaan venäläisten syyttävän EU:ta sikojen kuolemasta?
2. Pitääkö paikkansa artikkelissa mainittu tieto, jonka mukaan ranskalaisen ja saksalaisen lihan varastointi Jaroslavin kaupungin teurastamossa johti siihen, että aiemmin tänä vuonna kaupungissa ei ollut riittävästi varastointitilaa paikallisten sikatilojen sioille ja että sen seurauksena tuhannet siat kuolivat Venäjällä?
3. Onko komissio yhtä mieltä Moskovan vt. asiainhoitajansa kanssa, että yhteisön 500 miljoonan dollarin arvoinen apupaketti ei vääristänyt Venäjän markkinoita? Jos vastaus on myönteinen, voiko komissio esittää numerotietoja kantansa tueksi?
4. Mihin tietoihin perustuu Moskovan vt. asiainhoitajan lausunto, jonka mukaan EU:n elintarvikeapu Venäjälle pelasti tuhansien lasten hengen?
5. Jakaako komissio Venäjällä toimivan alankomaalaisen lihakauppiaan käsityksen, jonka mukaan EU:n elintarvikeapu aiheuttaa hintapaineita Venäjällä ja että kyse on EU:n ja Yhdysvaltojen harjoittamasta ylijäämiensä polkumyynnistä?
6. Onko komissio valmis tutkimaan, mitä seurauksia EU:n elintarvikeavulla on Venäjän sianlihan markkinoihin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Komissio ei myönnä oikeutetuksi NRC Handelsbladissa esitettyä arvostelua, johon arvoisa parlamentin jäsen kysymyksessään viittaa.

Neuvosto hyväksyi elintarvikeapuohjelman joulukuussa 1998 Venäjän hallituksen pyydettyä apua. Vuoden 1998 huonon sadon ja talouskriisin vuoksi Venäjän hallitus pelkäsi, että Venäjän eri alueilla ilmenisi ruokapulaa ja spekulatiivisia hinnankorotuksia talvella 1998 ja keväällä 1999. Näiden välttämiseksi tarvittiin elintarvikkeiden huomattavan suurta tuontia.

Elintarvikeapua jaettiin Venäjän federaation 89 alueesta yli 50:lle, ja yhteisön ja Yhdysvaltain elintarvike-apuohjelmilla (joiden yhteismäärä oli noin 5 miljoonaa tonnia) oli merkittävä vaikutus elintarvikepulasta selviämiseen. Apuohjelmien vaikutuksesta useimpien elintarvikkeiden hinnat nousivat vähitellen, ei äkillisesti, kuten oli pelätty.

Ennen kriisiä noin 85 prosenttia yhteisön Venäjän federaatioon suuntautuneesta elintarvikeviennistä (pääasiassa naudan- ja sianlihaa) jäi Moskovaan ja Pietariin ja näiden kahden kaupungin ympäristöön. Nämä alueet nimien omaan suljettiin EU:n elintarvikeohjelman ulkopuolelle, jotta vältettäisiin markkinahäiriöt vakiintuneilla vientimarkkinoilla.

Elintarvikkeiden myynnistä kertyneet tuotot käytetään eläkerahastojen kartuttamiseen (80 %) ja muihin ensiarvoisen tärkeiksi katsottuihin sosiaalisiin tarkoituksiin (20 %). Tämän ansiosta eläkerahasto kykeni selviytymään kaikista rästeistä ja antamaan välttämättömän toimeentulon kaikkein huonoimmassa asemassa oleville. Kokonaisyntituottoja kertyy kaikkiaan noin 7 400 miljoonaa ruplaa (274 miljoonaa euroa), ja yleisesti myönnetään, että tuotto on oikein kohdennettu hyödyttämään kaikkein vähäosaisimpia.

Jaroslavlisiin oli yhteisön ohjelman puitteissa kaavailtu toimitettavaksi 5 000 tonnia sianlihaa, mutta sinne toimitettiin vain 2 413 tonnia. Kolme alueella toimineesta neljästä lihanjalostuslaitoksesta teki vararikon ennen yhteisön lihatoimituksia, mikä osoittaa paikallisen tuotannonalan jo tuolloin olleen vakavissa vaikeuksissa. Venäjän viranomaiset vastasivat kokonaan lastin purkamisesta sekä maan sisäisistä kuljetuksista, jakelusta ja varastoinnista. Markkinahäiriöiden pääasiallinen syy lienee kuitenkin ollut, että alueelta poistui kolme jalostuslaitosta, ei niinkään se, että kylmävarastoissa oli yhteisön toimittamia elintarvikkeita. Varastoinnin osalta komissio katsoo, että yhteisöohjelman tarpeisiin käytettiin kaiken kaikkiaan häviävän pientä osaa (yksityisten ja valtion) kokonaisvarastointikapasiteetista.

Maataloustuotteiden toimittamisesta Venäjän federaatiolle koskevasta ohjelmasta 17 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2802/98⁽¹⁾ mukaisesti ohjelmaa arvioinnin tekee riippumaton taho. Neuvostolle on jo esitetty arvioijien antama välimietintö, ja se lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja sen sihteeristölle. Lopullinen mietintö valmistuu lähiaikoina.

(¹) EYVL L 349, 24.12.1998.

(2001/C 72 E/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1881/00

esittäjä(t): **Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Polttoaineen hinta Espanjassa

Polttoaineen hinta nousi suureksi hämmästykseksi Espanjassa jo kuudennen peräkkäisen kerran kuukauden sisällä. Tämä viimeisin hinnannousu yllättää vielä enemmän otettaessa huomioon, että kaikki Espanjan suuret öljy-yhtiöt pitävät yllä hintoja, jotka myös komission jäsen Loyola de Palacio arvioi ”yllättävän” yhteneväisiksi.

Mihin asiaa koskeviin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä Loyola de Palacion antaman arvion lisäksi? Voiko komission mielestä alan kilpailu olla tapahtuneen vuoksi vääristymässä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(2. elokuuta 2000)

Havainto, että Espanjan markkinoiden suurimmat bensiinikaupparyitykset noudattavat samoja vähittäishintoja ei vielä sinänsä oikeuta päättelemään, että kyseessä olisi jakelukartelli tai että kilpailu olisi Espanjassa vääristynyt. On silti totta, kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, että vähittäishintojen samankaltaisuus voi johtua yhdenmukaistetuista menettelyistä tai hintojen sopimisesta Espanjan markkinoilla ja että näiden toimien tarkoituksena tai vaikutuksena voi olla kilpailun vääristyminen.

Tässä nimenomaisessa asiassa komissiolla ei kuitenkaan ole tällä hetkellä todisteita, joiden perusteella voitaisiin todeta politiikan yhteensovittamista ja hintojen yhdenmukaistamista tapahtuneen jakeluyritysten kesken. Lisäksi komission tiedossa on, että kansalliset viranomaiset tutkivat parhaillaan asiaa. Komissio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että yhteisön kilpailuoikeuden noudattamista tällä alalla valvotaan jatkuvasti, ja tällöin komissio voi puuttua asiaan, jos sillä on yhteisönlaajuinen ulottuvuus.

(2001/C 72 E/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1884/00

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Julkisia toimia koskevan ilmoitusjärjestelmän yhdenmukaistaminen

Belgian kansalainen Claes omistaa Alicanten Playa de San Juanissa (Espanja) maa-alueen, joka La Condominan palstoittamishankkeessa määriteltiin uudelleen. Tämän hankkeen seurauksena Claesille myönnetyn tontin pinta-ala (2 400 m²) on yli viisi kertaa pienempi kuin hänen alkuperäisen tonttinsa pinta-ala (14 000 m²). Heikon tiedottamisen vuoksi palstoittamishankkeen käsittelyssä muut kuin Espanjan kansalaiset kärsivät rajallisista mahdollisuuksistaan mennä henkilökohtaisesti kunnan virastoihin ilmaisemaan erimielisyytensä kaupunkisuunnitteluyksikön toimien kanssa, eivätkä he voineet puuttua suoraan näihin toimiin. Ilmoituksia ei lähetetä kaikkien asianomaisten kotiosoitteisiin, eli tässä tapauksessa Claesin osoitteeseen Belgiassa. Näin ollen ulkomailla asuvat henkilöt eivät luonnollisesti saa tietoonsa julkaistuja ilmoituksia. Claesin mielestä häneltä evättiin lain myöntämä oikeus pitää tonttinsa ja maksaa kaupunkisuunnitteluyksikölle. Claesille ei annettu tietoa kyseisestä oikeudesta ja sen käyttämistä koskevasta määräajasta.

1. Eikö komissio ole sitä mieltä, että tällaiset tilanteet aiheuttavat yhteisön kansalaisten syrjintää?
2. Aikooko komissio ryhtyä toimiin julkisia toimia koskevan ilmoitusjärjestelmän yhdenmukaistamiseksi, jotta voitaisiin välttää yhteisön kansalaisten kaikenlainen syrjintä omistusoikeutta koskevissa tapauksissa?
3. Mitä keinoja Claesilla on käytettävissään tässä tilanteessa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Komissio ei pysty ainoastaan kysyjän antamien tietojen perusteella arvioimaan, sisältyykö julkisia toimia koskevaan ilmoitusjärjestelmään kansallisuuteen perustuvaa syrjintää. Ensi näkemältä vastaus tähän kysymykseen on kielteinen, ellei menettelyssä tarkoitettujen maanomistajien kansallisuus tai kotipaikka ole määräävä kriteeri säädöstä sovellettaessa. Tässä tapauksessa näyttää siltä, että menettelyä sovelletaan kaikkiin omistajiin, eli sitä sovelletaan samalla tavalla myös toisessa jäsenvaltiossa asuvaan Espanjan kansalaiseen.

Komissio ei aio ehdottaa jäsenvaltioiden julkisia toimia koskevan ilmoitusjärjestelmän osalta yhteisiä sääntöjä. Se huomauttaa kuitenkin, etteivät jäsenvaltiot voi antaa eivätkä pitää voimassa kansallisia säädöksiä, jotka voivat johtaa EY:n perustamissopimuksessa tarkoitettuun syrjintään. Neuvosto on lisäksi antanut 29. toukokuuta 2000 asetuksen oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa⁽¹⁾. Tätä asetusta sovelletaan kuitenkin vain silloin, kun kyseessä on asiakirjan lähettäminen jäsenvaltiosta toiseen.

Tilanteessa käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista on säädetty kansallisessa lainsäädännössä.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000.

(2001/C 72 E/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1885/00**esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE-DE) komissiolle***(9. kesäkuuta 2000)*

Aihe: EU:n tuet Turkille tulliyhteistyötä varten

Euroopan parlamentti on toistanut monissa tilanteissa tulliyhteistyön vahvistamisen merkitystä. Kaupankäynnin parantamisen ja helpottamisen lisäksi yhteistyö antaa Turkin viranomaisille mahdollisuuden oppia tuntemaan paremmin yhteisön tullilainsäädäntöä, millä pyritään välttämään väärennettyjen ja jäljennettyjen kauppatavaroiden tuonti.

Onko komissio kaavaillut tulliyhteistyötä vahvistavia erityisohjelmia, jotka liittyvät Turkin kanssa solmitun tulliliiton lujittamiseksi tähtäävään ohjelmaan?

Onko komissio tutkinut, ryhtyivätkö Turkin viranomaiset tulliliiton voimaantumisen jälkeen toimiin, joilla varmistetaan teollis-, tekijän- ja kauppaoikeuksien suojeleminen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus*(20. heinäkuuta 2000)*

Komissio on käynnistänyt useita sen kaltaisia aloitteita, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Muut toimet eivät kuitenkaan aina ole tukeneet niitä. Komissio ehdottaa nyt kahta uutta aloitetta. Toinen on ehdotus neuvoston asetukseksi, joka koskee yhteisön ja Turkin välisen tulliliiton vahvistamiseksi tarkoitettuja toimia ja jonka kokonaisrahoitus on 15 miljoonaa euroa. Parlamenttia kuultiin siitä 2. joulukuuta 1999. Toinen aloite on ehdotus neuvoston asetukseksi, jonka tavoitteena on Euroopan investointipankin (EIP) erityistoimen täytäntöönpano tulliliiton lujittamiseksi ja tehostamiseksi.

Vuonna 1996 aloitetulle hallinnollisen yhteistyön ohjelmalle on kuitenkin myönnetty 1 miljoonan euron talousarvio. Ohjelman tavoitteena on Turkin keskus- ja paikallishallintojen yhteistyön kehittäminen yhteisön kanssa, jotta vahvistettaisiin tulliliittoa koskevan sopimuksen täytäntöönpanosta vastaavien Turkin ministeriöiden, hallinnollisten osastojen, virastojen ja julkisten laitosten valmiuksia ja tehokkuutta. Tämä ohjelma päättyy, ja sitä jatketaan MEDA-ohjelman puitteissa.

Lisäksi assosiaationeuvoston päätöksellä 1/95 perustettu tulliyhteistyökomitea kokoontuu kaksi kertaa vuodessa tulliyhteistyön lujittamiseksi Turkin viranomaisten ja yhteisön välillä. Näissä kokouksissa voidaan käsitellä Turkin tullilainsäädännön yhdenmukaistamista yhteisön tullilainsäädännön kanssa tai sen moitteettomaan soveltamiseen liittyviä kysymyksiä. Komissio ja Turkin valtuuskunta esittelevät ongelmia, joita viranomaiset ja toimijat ovat kohdanneet. Tämän vuoropuhelun myötä asioita voidaan selvittää perinpohjaisesti ja etsiä yhdessä ratkaisuja. Samalla se tarjoaa Turkin viranomaisille tilaisuuden tutustua lähemmin sovellettavaan lainsäädäntöön.

Lainsäädäntö koskee erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien sekä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien kaupallisten oikeuksien noudattamista. Assosiaationeuvoston päätöksen 1/95 31 artiklassa vahvistetaan, että osapuolet pitävät näitä kysymyksiä tärkeinä, ja päätöksen liitteessä 8 esitetään yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla Turkin on taattava näille oikeuksille yhteisössä voimassa olevan suojan tasoinen suoja. Turkki perusti tämän vuoksi 24. kesäkuuta 1995 (säädös 544) patenttivaraston, ja 14 asiakirjaa tuli voimaan (luettelo asiakirjoista toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle).

(2001/C 72 E/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1887/00**esittäjä(t): Olivier Dupuis (TDI) komissiolle***(9. kesäkuuta 2000)**Aihe:* Lasten oikeuksia koskevan New Yorkin yleissopimuksen rikkominen

Lucio Congiu muutti Italiaan 25. syyskuuta 1999 kaksospoikiensa Antoine ja Charlesin kanssa sen jälkeen kun äiti oli lähtenyt perheen La Bastidonnessa, Ranskassa sijaitsevasta kodista. Samalla äiti jätti lapset isän huostaan, jonka kanssa hän ei ollut naimisissa. Myöhemmin lasten äiti kääntyi Ranskan perhetuomioistuimen puoleen. Tuomioistuin antoi 26. syyskuuta 1999 Lucio Congiuta koskevan kansainvälisen pidätysmääräyksen sillä perusteella, että hän kieltäytyi luovuttamasta lapsia, vaikka tätä tapahtumaa ennen oikeus ei ollut päättänyt myöntää äidille lasten huoltajuutta tai tapaamisoikeutta. Ranskan perhetuomioistuin syytti 30. marraskuuta 1999 isää lasten kidnappaamisesta ja tuomitsi isän oikeudet menetetyksi. Vaikka lapset palautettiin myöhemmin äitinsä huostaan, tuomioistuin päätti jatkaa tapauksen käsittelyä ja vaati, että Lucio Congiuta vastaan on nostettava syyte lapsenryöstöstä.

Käytetyt oikeustoimet vanhempien välisen huoltajuuskiistan ratkaisemisessa rikkovat selkeästi New Yorkin kansainvälistä lasten oikeuksia koskevaa sopimusta.

Eikö komission mielestä ole tarpeen Amsterdamin sopimuksen myötä saamiensa uusien toimivaltuuksien valossa saada tässä tapauksessa asianosaiset jäsenvaltiot noudattamaan kansainvälisiä sitoumuksia ja tarkastella uudelleen Lucio Congiuta koskevia päätöksiä? Eikö komission mielestä olisi ryhdyttävä pikaisiin toimiin, jotta tilanne ei kärjistyisi entisestään ottaen huomioon, että vanhemmat ovat eri jäsenvaltioiden kansalaisia?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus*(25. heinäkuuta 2000)*

Komissio huomauttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se ei voi ottaa kantaa kyseiseen tapaukseen tai kyseisen henkilön saamiin tuomioihin.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen uudet määräykset eivät myöskään anna komissiolle oikeutta lähestyä kyseisiä jäsenvaltioita, Ranskaa ja Italiaa, aikomuksena ehdottaa tehtyjen päätösten muuttamista. Ainoastaan se henkilö, jota asia suoranaisesti koskee, voi viedä asian oikeuteen, esittää puolustuksensa tosiasiallisesti ja oikeudellisesti asiaankuuluvassa tuomioistuimessa ja tarvittaessa valittaa tuomioista.

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tapaan huolissaan siitä, että usein jätetään huomiotta Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus lapsen oikeuksista, ja erityisesti sen 9 artikla, jossa määrätään erikseen, että jokaisella lapsella on oikeus ylläpitää säännöllisiä henkilökohtaisia suhteita ja suoria yhteyksiä kumpaankin vanhempansa.

Komission ei ole kuitenkaan tarkoitus tehdä lähiaikoina ehdotuksia lapsikaappauksiin liittyvistä yhteisön säännöistä. Kaikki jäsenvaltiot ovat jo allekirjoittaneet kansainvälisestä lapsikaappauksesta tehdyn yksityisoikeuden alaa koskevan Haagin yleissopimuksen vuodelta 1980. Sopimuksen päätavoitteena on tehostaa keskeisten viranomaisten muodostaman verkoston yhteistyötä johonkin sopimusvaltioon luvattomasti viedyn tai sieltä palauttamatta jätetyn lapsen pikaisen palauttamisen turvaamiseksi, sekä varmistaa, että kunkin sopimusvaltion oikeusjärjestykseen perustuvia lasten huoltoa ja tapaamista koskevia oikeuksia kunnioitetaan muissa sopimusvaltioissa. Tähän liittyy myös vuonna 1980 tehty Euroopan neuvoston yleissopimus lasten huoltoa koskevien päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja lasten palauttamisesta, jonka sekä Italia että Ranska ovat allekirjoittaneet. Lisäksi Euroopan neuvosto valmisteleekin lapsiin liittyvää yleissopimusta, jossa ehdotetaan sääntöjä edellä mainitun Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen 9 artiklan täytäntöönpanemiseksi.

Asiaa on käsitelty myös yhteisön lainsäädännössä. Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa koskevista asioista 29 päivänä toukokuuta 2000 annetussa asetuksessa säädetään, että muiden jäsenvaltioiden tulee tunnustaa ja vahvistaa jonkin jäsenvaltion viranomaisten tunnustamat tai avioliiton purkamisen yhteydessä vanhemmille myöntämät lasten huoltoa ja tapaamista koskevat oikeudet. Kehitys on selvästi menossa parempaan suuntaan, ja tulevaisuudessa jossakin jäsenvaltiossa tehdyt, erityisesti yhteisten lasten huoltoa koskevat päätökset voidaan panna välittömästi täytäntöön sellaisenaan, mutta kuitenkin riittävin takuin.

Lasten huollosta ja tapaamisoikeuksista päättävät yhteisön sääntöjen, kansainvälisten sopimusten tai kansainvälisen yksityisoikeuden nojalla kansalliset viranomaiset. Jokainen jäsenvaltio päättää itsenäisesti siitä, myönnetäänkö huoltoa tai tapaamista koskeva oikeus ja siitä, kummalle vanhemmista oikeus myönnetään. Jäsenvaltio päättää myös näiden oikeuksien väärinkäytön siviilioikeudellisista tai rikosoikeudellisista seuraamuksista.

(2001/C 72 E/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1890/00

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Käytettävän kielen valinta Euroopan komissiossa Brysselin pääkaupunkialueella

Viidennen puiteohjelman (1999–2000) ”jaettujen kustannusten” tutkimus- ja kehityshankkeita koskeissa sopimuskaavakkeissa (Euroopan komissio, tutkimuksen pääosastot, jaetut kustannukset, RTD CPF kaavakkeet, Electra A6) Euroopan komissio käyttää yksinomaan osoitetta Rue de la Loi – Bruxelles. Näin syntyy väärä vaikutelma siitä, että kaikki Brysselin 19 kuntaa ovat ranskankielisiä. Belgian liittovaltion perustuslain mukaan nämä kunnat kuuluvat kuitenkin kaksikieliseen Brysselin pääkaupunkialueeseen.

1. Tulevatko komissio ja sen yksiköt käyttämään jatkossa sekä flaamin- että ranskankielistä osoitetta kirjeenvaihdossaan, koska Brysselin pääkaupunkialueen 19:llä kunnalla on kaksikielinen perussääntö? Mikä on syynä, jos komissio ja sen yksiköt kieltäytyvät tunnustamasta kyseisten kuntien kaksikielisyyttä, mikä ilmenee siinä, että ne eivät kirjoita osoitetta sekä flaamiksi että ranskaksi?

2. Aikooko komissio ja sen yksiköt käyttää jatkossa kaksikielisiä osoitteita kirjeenvaihdossaan, jotta kumpikaan kielialue ei vaikuttaisi olevan etusijalla Brysselin pääkaupunkialueella? Jos näin ei aiota tehdä, miksi komissio ja sen yksiköt asettavat ranskankielisen yhteisön etusijalle käyttämällä kirjeenvaihdossaan vain ranskankielistä osoitetta?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio tunnustaa Brysselin pääkaupunkialueen kuntien kaksikielisyyden. Tämän vuoksi komissio on ryhtynyt toimenpiteisiin komission Brysselin osoitteen ilmoittamisen osalta. Komission Brysselin otsakkeella varustetuissa papereissa osoite on ranskaksi ja hollanniksi, jos otsake on jollakin kolmannella kielellä. Sääntö ei koske ainoastaan kirjeenvaihtoa, vaan kaikkia painotuotteita sekä julkaisuja.

Säännöistä on annettu ohjeet yksiköille 6. maaliskuuta 1995, ja ne löytyvät myös sisäisiä menettelyjä koskevasta ohjekirjasta (vrt. kohta 17.5.2).

Parlamentin jäsenen esittämässä esimerkissä on kyse virheestä. Komissio on ryhtynyt toimenpiteisiin, jotta asianomaisia yksiköitä muistutetaan edellä mainituista säännöistä, ja valvoo, että virhe korjataan seuraavaan julkaisuun.

(2001/C 72 E/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1894/00**esittäjä(t): Jan Wiersma (PSE) komissiolle**

(6. kesäkuuta 2000)

Aihe: Metsäpalot Valko-Venäjän ja Ukrainan saastuneilla alueilla

1. Pitävätkö tiedot paikkansa, joiden mukaan Valko-Venäjällä ja Ukrainassa on syttynyt metsäpaloja Tšernobylin onnettomuuden seurauksena saastuneilla alueilla?
2. Merkitsevätkö palot kohonnutta vaaraa kyseisten maiden ja ympäröivien alueiden kansanterveydelle?
3. Johtavatko (johtivatko) palot toimiin Euroopan unionin taholta?
4. Millä tavalla EU auttaa torjumaan säteilyvaaraa Valko-Venäjällä ja Ukrainassa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2000)

Valko-Venäjällä ja Ukrainassa syttyi useita metsä- ja suopaloja toukokuun 2000 puolella välissä. Komissiolle ei ole sellaista tietoa, jonka mukaan nämä palot olisivat syttyneet Tšernobylin onnettomuuden seurauksena.

Osa paloalueen metsistä on kuitenkin saastuneita, ja palot saattavat näin ollen levittää radioaktiivisuutta. Tämä kysymys oli komission tutkimushankkeiden aiheena Tšernobylin onnettomuuden ympäristö- ja terveysvaikutuksia koskevan kansainvälisen yhteistyöohjelman yhteydessä. Tutkimuksissa todettiin, että vain vähäinen osuus saastuneisiin metsiin varastoituneiden radioaktiivisten nuklidien (eli ydinlajien) kokonaismäärästä voi levitä uudelleen ilmaan palon seurauksena. Viimeaikaiset palot näyttävät vahvistavan tätä tulosta, sillä radioaktiivisuuden tasossa rekisteröitiin vain pientä nousua.

Tilanteen vaatimien uusien toimenpiteiden suhteen komissio tarkastelee tapahtumien kulkua. Lienee hyvä muistaa, että komissio toteuttaa aktiivisesti alan avustusohjelmaa, jolla edelleen hoidetaan Tšernobylin ydinreaktorissa tapahtuneen onnettomuuden seurauksia. Tämä pitää sisällään avun asianmukaisen suojan rakentamiseksi reaktorin ympärille, radioaktiivisen jätteen käsittelyn parantamiseksi ja tilanteen ympäristönäkökohtien huomioimiseksi. Komission rahoittama pilottihanke ilman ja jokivesien säteilytarkkailujärjestelmän asentamiseksi käynnistettiin Ukrainassa ja Valko-Venäjällä vuoden 1995 aikana. Nämä järjestelmät ovat nyt toiminnassa.

Pahiten kärsineiden alueiden asukkaille on lisäksi toimitettu lääkinällistä ja humanitaarista apua.

(2001/C 72 E/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1899/00**esittäjä(t): Hans-Peter Martin (PSE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: EU:n tuki WWW-sivustolle "Südtirol-Online"

1. Pitääkö paikkansa, että Euroopan komissio on tukenut osana ADAPT-ohjelmaa Athesia-kustantamon Internet-palvelua "Südtirol-Online" 1 miljardilla liiralla D.Net-hankkeenvetäjän välityksellä?
2. Miten Euroopan komissio selittää väitteen, jonka mukaan "Südtirol-Online" työllistää ainoastaan 11 henkeä, vaikka hankkeen virallisen kuvauksen mukaan EU:n tuki oli tarkoitettu 40–50 journalistin Internet-koulutukseen? Miten Euroopan komissio on reagoinut Athesia-kustantamoa, D.Net-hankkeenvetäjää ja "Südtirol-Online"-palvelua koskevaan julkiseen kritiikkiin? Millaisia tarkkoja tietoja se voi tarjota määrärahojen käytöstä tämän hankkeen yhteydessä? Millaiseen johtopäätökseen on päädytty tähän mennessä tehdyissä hanketta koskevissa arvioissa?

3. Mitä komissio ajattelee syyttestä, jonka mukaan "Südtirol-Online" on jo jonkin aikaa suvainnut äärioikeistolaisia keskusteluryhmiä sivustollaan? Millä tavoin EU:n tukea tälle Internet-palvelulle voidaan perustella edellä esitetyn kritiikin valossa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys liittyy sellaisten hankkeiden hallintoon, joiden rahoitukseen Euroopan sosiaalirahasto (ESR) osallistuu ja jotka toteutetaan yhteisöaloitteiden yhteydessä. Tällaisten hankkeiden hallinto kuuluu yhteisön säännösten ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Otettuaan yhteyttä jäsenvaltioon komissio voi vahvistaa, että hankkeen talousarvio on 982 900 000 liiraa. ESR:n yhteisrahoittama määrä on 442 000 000 liiraa, jäsenvaltion talousarviosta tulee 147 435 000 liiraa (fondo di rotazione) ja yksityissektorin osuus on 393 160 000 liiraa. ESR:n jo suorittama ennakkomaksu on 73 000 000 liiraa.

Komissio on pyytänyt jäsenvaltion viranomaisia tarkistamaan koko hankkeen. Muita ennakkomaksuja ei yhteistyökumppanuusperiaatteen mukaisesti suoriteta.

(2001/C 72 E/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1905/00

esittäjä(t): Michael Cashman (PSE) komissiolle

(6. kesäkuuta 2000)

Aihe: Avioehtosopimukset

Voiko komissio vahvistaa, että jonkin jäsenvaltion lakien mukaiset avioehtosopimukset eivät ole voimassa jossakin toisessa jäsenvaltiossa?

Voiko komissio vakuuttaa Euroopan parlamentille, että se ryhtyy toimiin varmistaakseen oikeussuojan niille unionin kansalaisille, joita tämä asia koskee?

Antonio Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(5. heinäkuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen pyysi komissiota vahvistamaan, että yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tehdyt avioehtosopimukset eivät ole päteviä toisen jäsenvaltion tuomioistuimissa.

Komissio haluaa ilmoittaa kysyjälle, että avioehtosopimuksista ja aviovarallisuusjärjestelmistä ei ole toistaiseksi annettu yhteisön säädöksiä. Aviovarallisuusjärjestelmät eivät kuulu tuomioistuinten toimivaltaa ja tuomioiden täytäntöönpanoa koskevan Brysselin yleissopimuksen eivätkä sopimusvelvoitteisiin kauppa- ja siviilioikeudellisissa asioissa sovellettavaa lakia koskevan Rooman yleissopimuksen soveltamisalaan. Avioehtosopimukset ja aviovarallisuusjärjestelmät on jätetty pois myös tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa annetun asetuksen soveltamisalasta. Komission tiedonannossa "Tulostaulu vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteutumisen seuraamiseksi Euroopan unionissa" ⁽¹⁾ esitetään, että huhtikuussa 2004 tehtäisiin alustava tutkimus tuomioistuinten toimivallasta, sovellettavasta laista sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta aviovarallisuusjärjestelmiä koskevissa asioissa.

Edellä esitetystä seuraa, että toisessa jäsenvaltiossa tehtyjen avioehtosopimusten pätevyyttä sääntelevät nykyisin etenkin kansainvälisen yksityisoikeuden mukaisesti annetut kansalliset säännöt.

Komissio huomauttaa lisäksi, että kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevän Haagin konferenssin yhteydessä on tehty aviovarallisuusjärjestelmiin sovellettavaa lakia koskeva yleissopimus. Tämän yleissopimuksen on kuitenkin ratifioinut vain kolme jäsenvaltiota: Ranska, Luxemburg ja Alankomaat.

(¹) KOM(2000) 167 lopullinen.

(2001/C 72 E/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1907/00

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(6. kesäkuuta 2000)

Aihe: Beal Valleyn sopimus: julkiset hankinnat

Beal Valley Action Group -ryhmä otti komissioon ensimmäistä kertaa yhteyttä huhtikuussa 1999, koska Oldhamin kaupunginvaltuusto ei ilmeisesti ollut tiedottanut Beal Valleyn golfratahankkeesta EY:n julkisia hankintoja koskevien määräysten mukaisesti.

Ryhmä sai kilpailuasioista vastaavalta komission pääosastolta 3. syyskuuta 1999 vastauksen, jossa pyydettiin lisätietoja tapauksesta. Kilpailuasioiden pääosastolle toimitettiin 30. syyskuuta 1999 kopiot Beal Valley Action Group -ryhmän ja komission välisestä kirjeenvaihdosta sekä otteita juristin asiassa antamista neuvoista (päiväty toukokuussa 1998).

Ryhmä sai kilpailuasioista vastaavan pääosaston pääjohtaja John Moggilta 26. lokakuuta kirjeen, jossa pyydettiin lisätietoja kyseisen urakan arvosta. Lähetin itse 25. tammikuuta pääjohtaja Moggille kirjeen, jossa tiedusteltiin, millaisista lisätiedoista tarkkaan ottaen oli kyse.

Beal Valley Action Group -ryhmä lähetti kilpailuasioista vastaavalle pääosastolle 7. helmikuuta komissiolle annettavan rahoituskertomuksen.

Kilpailuasioista vastaavan pääosaston virkamiesten kanssa käydyt keskustelut osoittavat, että komissio katsoo edelleen tarvitsevansa lisänäyttöä käsitellessään ryhmän Oldhamin kaupunginvaltuustoa vastaan esittämiä syytöksiä. Komissio ei ole vielä kuitenkaan kyennyt täsmentämään, millaisia lisätietoja se tarkkaan ottaen tarvitsee.

Millaista näyttöä komissio edellyttää todisteeksi siitä, etteivät paikallisviranomaiset ole tiedottaneet myönnettävästä sopimuksesta asianmukaisesti, kun otetaan huomioon, että samat paikallisviranomaiset pyrkivät todennäköisesti salaamaan tämän tosiseikan komissiolta?

Millaisia toimia tämän asianmukaisen tiedottamisen laiminlyönnin seurauksena on käynnistetty?

Milloin Beal Valley Action Group -ryhmä saa kattavan vastauksen komissiolle esittämänsä tiedusteluun?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Beal Valley -hankkeen käsittelemiseksi on ensin selvitettävä, minkä sääntöjen soveltamisalaan asia kuuluu. Jos sopimuksen ennakoitu arvo ylittää kynnysarvon ja jos tehty sopimus on julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (¹) mukainen, asia kuuluu kyseisen direktiivin yksityiskohtaisten säännösten soveltamisalaan. Jos sopimus on arvoltaan kynnysarvoa pienempi julkista rakennusurakkaa koskeva sopimus, asiassa sovelletaan yhteisön lainsäädännön yleisiä sääntöjä ja periaatteita.

Edellä mainittujen asioiden selvittämiseksi valituksen tekijälle lähetettiin 3. syyskuuta 1999 ja 5. lokakuuta 1999 päivätyt kirjeet. Valituksen tekijä vastasi ensimmäiseen kirjeeseen 23. syyskuuta 1999. Vastauskirje ei sisältänyt mitään uusia tietoja, joiden perusteella asiasta olisi voitu tehdä lisätutkimuksia. Tämän vuoksi valituksen tekijälle lähetettiin toinen kirje, jossa pyydettiin lisätietoja sopimukseen kuuluvan rakennusurakan arvosta ja erityisesti arvioinnissa käytetystä menetelmästä.

Valituksen tekijä lähetti 5. lokakuuta 1999 päivättyyn kirjeeseen kaksi vastausta. Ensimmäisessä vastauskirjeessä, joka on päivätty 29. lokakuuta 1999, pääasiassa toistetaan alunperin jo lähetetyt tiedot. Toinen vastauskirje, joka on päivätty 7. helmikuuta 2000, sisältää uusia tietoja, joita analysoidaan parhaillaan. Toisen vastauskirjeen sisältämien asiakirjojen perusteella asiaan näyttäisi liittyvän komission käyttöoikeussopimuksista (konsessioista) antaman tulkitsevan tiedonannon⁽¹⁾ selvennysten ja määritelmän mukainen palvelujen käyttöoikeussopimus.

Oletetusta sääntöjen rikkomisesta vaaditun näytön osalta voidaan todeta, että komissio tarvitsee perusteltuja tietoja siitä, että julkisia hankintoja koskevia sääntöjä on tosiasiallisesti rikottu. Muussa tapauksessa komissio tarvitsee riittävän määrän tosiasioihin perustuvaa tietoa, jonka perusteella se voi pyytää jäsenvaltiolta tietoja erityiskysymyksistä.

Tällä hetkellä on käynnissä 228 julkisia hankintoja koskevien sääntöjen rikkomiseen liittyvää tapausta, joissa on kysymys asianmukaisen sopimuksesta tiedottamisen laiminlyönnistä. Lukuun sisältyy myös tapauksia, jotka koskevat virallisessa lehdessä ilmoittamisen laiminlyöntiä.

Jos asiakirjojen perusteella ilmenee, että yhteisön lainsäädäntöä on rikottu, komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993.

⁽²⁾ EYVL C 121, 29.4.2000.

(2001/C 72 E/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1911/00

esittäjä(t): **Christine De Veyrac (PPE-DE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Vaihto-ohjelmista saatavat apurahat

Saan lukuisia valituskirjeitä, jotka koskevat Erasmus- ja Sokrates-ohjelmista saatavien apurahojen pienuutta. Voiko komissio selvittää tilanteen parantamiseksi, onko mahdollista perustaa — yhteistyössä sekä julkisten että yksityisten toimijoiden kanssa — eurooppalainen rahasto, jonka tavoitteena olisi edistää nuorten vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(25. heinäkuuta 2000)

Erasmus-ohjelman opiskelijavaihdon suosio on kasvanut huomattavasti joka vuosi, mutta vaihtoon osallistuvien apurahoihin varattu talousarvio on kasvanut niukasti. Komissio on tietoinen Erasmus-apurahan pienuuden vaikutuksista ja sen mahdollisesti aiheuttamista turhautumista. Komissio hakee aktiivisesti ratkaisua tähän ongelmaan yhdessä eri osapuolten (kansallisten Sokrates- ja Erasmus-toimistojen, akateemisten piirien edustajien ja opiskelijajärjestöjen) kanssa.

Arvoisan parlamentin jäsenen on syytä muistaa, että Erasmus-apurahalla ei pyritä kattamaan kaikkia opiskelijalle ulkomailla olon aikana aiheutuvia kuluja vaan sen tarkoituksena on auttaa kattamaan oleskelusta koituvat ylimääräiset kulut. Yhteisön tuen lisäksi tarvitaan ehdottomasti tukea myös muista rahoituslähteistä, ja monissa Erasmus-vaihtoon osallistuvissa maissa opiskelijoille tarjotaankin (kansallista, alueellista, yksityistä) lisärahoitusta. Tämä käy selvästi ilmi Erasmus-opiskelijoiden sosio-ekonomista tilannetta koskevasta tutkimuksesta, jonka tulokset on toimitettu parlamentille 18. tammikuuta 2000⁽¹⁾ ja jota kulttuuri-, nuoriso-, koulutus-, tiedonvälitys- ja urheiluvaliokunta tarkastelee parhaillaan.

Tutkimuksen suosituksessa 20 korostetaan tarvetta etsiä muita keinoja rahoittaa opiskelijavaihtoa. Voitaisiin esimerkiksi etsiä muita suoria tai välillisiä tukimuotoja, kuten tarjota matkalippuja alennettuun hintaan tai kerätä rahaa teollisuudelta, liikeyrityksiltä tai paikallistason viranomaisilta. Lisäksi voitaisiin perustaa kansallisen tai Euroopan yhteisön tason lainajärjestelmä opiskelijoille vaihdoista aiheutuvien kulujen kattamiseksi. Viimeksi mainitusta keinosta on hiljattain käynnistetty toteutettavuustutkimus.

(¹) Komission kertomus – Erasmus-opiskelijoiden sosioekonomista tilannetta käsittelevä tutkimus, KOM(2000) 4 lopullinen.

(2001/C 72 E/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1921/00

esittäjä(t): Nicholas Clegg (ELDR) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lainat Turkille

Vahvistaisiko komissio, onko myös Turkki saanut EU:lta lainoja, joilla rahoitetaan muun muassa tekstiilien valmistuksessa tarvittavien koneiden hankintaa?

Mikä on komission näkemys lainojen vaikutuksesta EU:n tekstiiliteollisuuden kilpailukykyyn?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2000)

Komission tietämän mukaan Turkille ei ole myönnetty yhteisölainaa tekstiilituotteiden valmistukseen käytettävien laitteiden hankkimiseen. Komissio on kylläkin vuonna 1997 tehnyt päätöksen kahden tekstiili- ja vaatetusalan yhteistyöhankkeen rahoitustuesta. Ennen lopullisen päätöksen tekemistä komissio lisäksi esitti hankkeet parlamentille, joka otti myönteisen kannan niiden rahoittamiseen. Seuraavassa selostetaan molemmat toimet.

Ensimmäinen toimi koskee tekstiiliteollisuudessa käytettävien tarvikkeiden saattamista ympäristönormien mukaisiksi (toteuttaja Turkin pienen ja keskisuuren yritystoiminnan kehitysjärjestö KOSGEB, kokonaiskulut 2,13 miljoonaa euroa, yhteisön osuus 1 miljoonaa euroa). Hankkeen avulla pyritään varmistamaan Turkin tekstiiliteollisuudessa käytettävien tarvikkeiden saattaminen ympäristönormeja vastaaviksi ja kehittämään Turkin omaa toimintakykyä tässä asiassa. Tavoite toteutetaan perustamalla EN 45001-standardin mukaan akkreditoitu laboratorio, joka palvelee kaikkia tekstiilialan pk-yrityksiä tarvikkeiden ympäristösertifointiin liittyvissä asioissa. Laboratorioon tulee kaksi työpaikkaa, ja se sijoitetaan Marmarassa toimivan (Turkin tieteen ja teknisen tutkimuksen neuvoston alaisen) Tubitak-tutkimuslaitoksen yhteyteen. Laboratoriossa voidaan myös tehdä ympäristöä säästäviin tuotteisiin ja teknologiaan liittyvää tutkimusta. Tutkimustoimintaa johtaa Tubitak.

Toinen toimi liittyy vaatetusalan ammatillisen koulutuksen hankkeeseen (toteuttaja Turkin pienen ja keskisuuren yritystoiminnan kehitysjärjestö KOSGEB, kokonaiskulut 2,44 miljoonaa euroa, yhteisön osuus 1,49 miljoonaa euroa). Hankkeeseen kuuluu vaatetusalan eri työmenetelmien (mm. ompelukoneen käytön, leikkauksen, korjauksen, työn- ja liikkeenjohdon) opetusohjelma. Kohderyhmänä ovat lisäkoulutusta haluavat alalla toimivat nuoret työntekijät ja erityisesti nuoret naiset.

Nämä päätökset tehtiin tulliliittosopimuksen voimaantulon jälkeen, ja niiden tavoitteena on edistää Turkin pk-yritysten sopeutumista sopimuksen jälkeiseen uudenlaiseen kilpailutilanteeseen.

(2001/C 72 E/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1924/00**esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Laajentuminen ja hallinnon hajauttaminen

Komission jäsen Günter Verheugen vahvisti Euroopan parlamentin äskettäisessä istunnossa, että hallinnon hajauttaminen ja alueellistuminen ovat ehdottomia edellytyksiä EU:hun liittymiselle.

Miksi hallinnon hajauttaminen ja alueellistuminen ovat niin keskeisessä asemassa? Voiko komissio kertoa minulle, missä vaiheessa tämä hallinnon hajauttaminen on ehdokasvaltioissa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Hallinnon hajauttaminen ja alueellistuminen koskettavat monia asioita jäsenmaiden ja ehdokasvaltioiden perustuslaissa. Niihin liittyvää yhteisön säännöstöä käsitellään aluepolitiikkaa ja rakennepoliittisten välineiden yhteensovittamista koskevassa neuvottelukohdassa. Taustalla ovat mm. toissijaisuus-, kumppanuus- ja tehokkuusperiaatteet.

Toissijaisuusperiaatteen soveltaminen aluepolitiikkaan ja rakennepoliittisiin välineisiin tarkoittaa sitä, että avun toteuttaminen kuuluu jäsenvaltiolle ja se hoidetaan tarkoituksenmukaisella alueellisella tasolla ja jäsenmaan omien erityisjärjestelyjen mukaisesti.

Kumppanuusperiaate liittyy komission ja jäsenvaltion väliseen tiiviiseen yhteistyöhön. Jäsenvaltio voi kansallisten sääntöjen ja voimassa olevien käytäntöjen mukaisesti kutsua yhteistyöhön mukaan viranomais- ja muita tahoja, mm. alue- ja paikallishallinnon ym. toimivaltaisia viranomaisia, taloudellisia ja sosiaalisia yhteistyökumppaneita ja muita näissä yhteyksissä merkittäviä (esim. ympäristöasioista ja miesten ja naisten yhdenvertaisuuden edistämisestä vastaavia) tahoja. Kumppanuus koskee avun valmistelua, rahoitusta, seuranta- ja arviointia.

Tehokkuusperiaatteen noudattaminen aluepolitiikan ja rakennepoliittisten välineiden yhteydessä on varmistettu tähdentämällä ehdokasmaille sopivassa neuvotteluvaiheessa sitä, että tavoitteeseen 1 liittyvien ohjelmien toteuttamiseksi tarvitaan NUTS II:n⁽¹⁾ mukaiset työskentelyvalmiudet.

Ehdokasmaita on kehoitettu mahdollisimman pian sopimaan komission (Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston Eurostatin) kanssa hallintorakenteita ja käytettävissä olevia sosioekonomisia tilastoja vastaavasta väliaikaisesta NUTS-nimikkeistöstä.

⁽¹⁾ NUTS II: Yhteisön alueellisen tilastoinnin luokittelunimikkeistö.

(2001/C 72 E/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1925/00**esittäjä(t): Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Suositus maakaasuputken valitsemiseksi Baleaareille

Baleaarien autonomisen alueen hallituksen ministeri kertoi 24. toukokuuta 2000 Diario Ultima Hora de Baleares -sanomalehdessä, että Euroopan unioni on suositellut Baleaarien aluehallitusta valitsemaan maakaasuputken Baleaarien kaasun tuontiin, koska se on ympäristöystävällisin ratkaisu.

1. Pitääkö paikkaansa, että Euroopan unioni on suosittanut Baleaarien aluehallitukselle maakaasuputkea Baleaarien saarten kaasun tuontiin?
2. Kuka tai mikä taho on antanut tämän suosituksen?

3. Minkä raportin tai tutkimusten pohjalta Euroopan unionin kyseinen mielipide on muodostettu?

Jos raportti tai tutkimus on olemassa, pyytäisin teitä toimittamaan minulle kopiot siitä.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Komissio ei ole antanut Baleaarien saarten hallitukselle ainuttakaan suositusta siitä mikä olisi paras tekninen ratkaisu maakaasun tuomiseksi Baleaarien saarille. Yleisenä sääntönä on, että tietyn energiahankkeen toteuttamisvaihtoehdoista päättäminen kuuluu jäsenvaltioille ja toimijoille, joita asia koskee.

Komissio kannattaa maakaasun viemistä uusille alueille ja näin ollen se kannattaa myös maakaasun käyttöönottoa Baleaarien saarilla sillä edellytyksellä, että taloudelliset olosuhteet ja ympäristön suojeluun liittyvät vaatimukset sen sallivat. Niinpä komissio esittää Espanjan hallituksen sille esittämän pyynnön mukaisesti Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskevan yhteisön suuntaviivojen seuraavan tarkistamisen yhteydessä, että maakaasun vientihanke Baleaarien saarille sisällytetään jompaankumpaan näihin suuntaviivoihin sisältyvistä, yhteistä etua koskevista hankkeista. Näin on tarkoitus tehdä riippumatta siitä, mihin tekniseen vaihtoehtoon lopulta päädytään. Vaihtoehdot ovat on joko maakaasuputkiyhteys tai nesteytetyn maakaasun vastaanottoterminaalin rakentaminen.

Tähän mennessä komissiolle ei ole toimitettu kyseistä hanketta koskevia yksityiskohtaisia tietoja.

(2001/C 72 E/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1930/00

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Equal-yhteisöaloite Alankomaissa

Alankomaiden silloisen sosiaali- ja työministerin 30. syyskuuta 1999 Alankomaiden hallitukselle osoittaman kirjeen mukaan Alankomaiden hallitus aikoo sijoittaa varat, jotka se toivoo saavansa Equal-yhteisöaloitteesta, ennen kaikkea turvapaikan hakijoita tukevien hankkeiden hyväksi.

1. Voiko komissio varmistaa, että Alankomaat osallistuu taloudellisesti tasapainoisella tavalla Equal-ohjelman kaikkiin pilareihin?
2. Miten komissio aikoo varmistaa, että turvapaikan hakijoita koskevat hankkeet ylittävät jäsenvaltioiden rajat?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2000)

1. Saatuaan kyseisen yhteisöaloitteen hanke-ehdotukset komissio varmistaa, että ehdotetut toimet ja niiden talousarviot ovat suorassa yhteydessä kunkin jäsenvaltion työmarkkinoiden laajuuteen ja ongelmiin.

Equal-yhteisöaloite perustuu temaattiseen jaotteluun, joka on tehty Euroopan työllisyysstrategian neljän pilarin (kahdeksan aihealueen) sekä turvapaikanhakijoiden koulutusta edistävien toimien perusteella.

Vaikka Alankomaissa onkin suhteellisen paljon turvapaikanhakijoita, heitä tukevia toimia ja rahoitusta ei missään tapauksessa järjestetä Euroopan työllisyysstrategian pilarien kahdeksan aihealueen kustannuksella. Komission kanssa neuvotellaan viisi kuukautta, minkä ansiosta Equal-aloitteelle voidaan laatia yksi yhteinen ohjelma-asiakirja.

2. Equal-aloite ei aseta millään tavoin kyseenalaiseksi turvapaikanhakijoita koskevaa kansallista lainsäädäntöä. Turvapaikanhakijoiden on noudatettava kaikissa tilanteissa jäsenvaltioiden voimassa olevia sääntöjä ja lakeja.

Equal-aloitteen yhteydessä toteutetaan monenlaista maiden rajat ylittävää yhteistyötä, joka ei rajoitu lopullisten tuensaajien fyysiseen liikkuvuuteen. Adapt- ja Employment-aloitteissa saadut kokemukset ovat osoittaneet, mitä erilaisia maiden rajat ylittäviä toimintatyyppisiä voidaan kehittää: kokemusten ja tietojen vaihtoa, uutta luovia lähestymistapoja, uusien menetelmien käyttöönottoa ja siirtoa sekä yhteistä kehitystyötä, jossa tehtävät jaetaan sekä harjoittelijoiden ja johtohenkilöstön vaihtoa.

(2001/C 72 E/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1939/00

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Budjettikohta A-3021

Tukeen "Euroopan yhdentymisen aatetta edistäville järjestöille" on 1 800 000 euroa alamomentilla A-3021. Voiko komissio ilmoittaa, mitkä järjestöt saavat näitä varoja ja missä hankkeissa järjestöt ovat mukana?

Kenelle nämä järjestöt ovat vastuussa, ja millä valvontajärjestelmillä tällaista yhteisön varojen käyttöä valvotaan?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Budjettikohdasta A-3021 myönnetyt avustukset julkistetaan joka vuosi ilmestyvässä julkaisussa "Report on Beneficiaries of Part A Commission Grants", jonka komissio lähettää parlamentille ja joka on saatavissa (englanniksi) myös Europa-palvelimella osoitteessa:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/info_subv/beneficiaries_en.htm.

Vuonna 1999 avustuksia saaneista järjestöistä 14 oli itse asiassa Euroopan parlamentin talousarvioon tekemissään huomautuksissa nimeämiä eikä komission valitsemia; näiden 14:n osuus kyseisen budjettikohdan määrärahoista oli 85 prosenttia.

Budjettikohdasta A-3021 avustuksia saavia järjestöjä koskevat samat säännöt kuin muitakin komission avustuksia saavia organisaatioita: niiden on esitettävä sekä toimintakertomus että tilinpäätös avustuksen käytöstä. Komission on hyväksyttävä nämä selvitykset ennen avustuksen viimeisen erän maksamista. Komissio voi myös tehdä järjestöissä tarkastuksia; myös tilintarkastustuomioistuin voi tarkastaa niiden toiminnan.

(2001/C 72 E/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1940/00

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kulttuuriin liittyvät budjettikohdat

Voiko komissio ilmoittaa alamomentilta A-3020 yhteisön rahoitusta saavan "Notre Europe" -säätiön rakenteen ja tavoitteet?

Miksi juuri tämä järjestö valittiin yhteisön tuen saajaksi?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus*(18. heinäkuuta 2000)*

"Notre Europe" -säätiö perustettiin vuonna 1996 voittoa tavoittelemattomaksi organisaatioksi, joka rekisteröitiin vuodelta 1901 olevan Ranskan lain mukaisesti nimellä "Groupement d'Etudes et de Recherches: Notre Europe". Säätiön perussäännön mukaan sen tarkoituksena on tutkimus ja koulutus, jotka koskevat Eurooppaa, sen menneisyyttä, kulttuureja, yhdentymiskehitystä ja tulevaisuudennäkymiä. Säätiö kehittää toimintaansa yhä tiivistyvän Euroopan yhteisön hengessä, johon kuuluu yhteisestä puolustuksesta huolehtiva liitto, yhteinen raha ja yhteisön säännösten noudattaminen, ja se perustaa toimintansa yhteiseen politiikkaan, jolla edistetään täystyöllisyyttä, kilpailukykyä ja solidaarisuutta. Tätä tarkoitusta toteuttaakseen säätiö järjestää koulutustilaisuuksia ja konferensseja, tutkii, konsultoi ja julkaisee, käynnistää tiedotuskampanjoita, myöntää apurahoja ja palkintoja sekä edistää kaikenlaisia Euroopan edun mukaisia toimia.

Säätiöllä on vuodesta 1997 EY:n talousarviossa oma momentti luvussa A-30. Sen hyväksyivät sekä neuvosto että parlamentti, jotka katsoivat, että säätiö on Euroopan rakentamiselle hyödyllinen aivoriihi.

(2001/C 72 E/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1941/00**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle***(16. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Budjettikohta A-3025

"Euroopan journalistille" on osoitettu 250 000 euroa alamomentilta A-3025. Voiko komissio ilmoittaa, miten nämä varat tarkalleen ottaen käytetään ja kenelle ne jaetaan?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus*(13. syyskuuta 2000)*

Budjettikohdasta A-3025 osoitetuilla määrärahoilla on tarkoitus kattaa komission rahoitusosuus Euroopan journalistien yhdistykselle.

Yhdistyksen tavoitteena on helpottaa maailman eri maiden journalistien tutustumista Eurooppaan, sen eri maihin, sen yhteisiin instituutioihin ja sen historiaan.

Yhdistys järjestää tätä varten opinto-ohjelmia ja kursseja, joilla pyritään tutustumaan Eurooppaan ja ymmärtämään sitä. Ohjelmissa käsitellään niin taloudellisia ja yhteiskunnallisia kuin kulttuuriin liittyviä ja poliittisia näkökohtia. Lisäksi yhdistys järjestää tapaamisia ja julkaisee tavoitteisiinsa liittyviä asiakirjoja. Yhdistys myöntää apurahoja, jotta journalistit voisivat osallistua sen toimintaan.

Yhdistys on perustamisensa jälkeen vuonna 1974 vastaanottanut 707 journalistia 98 maasta.

(2001/C 72 E/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1944/00**esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle***(16. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Espanjan hallituksen Telefónica ja KPN:n fuusioitumisen yhteydessä harjoittamien "acción de oro" -toimien yhteensopivuus Euroopan yhtenäismarkkinoiden kanssa

Espanjan hallitus on käyttänyt usein acción de oro -toimiksi kutsuttuja erityistoimenpiteitä välttääkseen espanjalaisten yritysten keskittymät ulkomaalaisten yritysten kanssa. Viimeaikaisia tapahtumia ovat muun muassa Telefónica ja KPN:n fuusioitumisaikheet tai Hidrocantábrico-yhtiötä koskeva kielto fuusioitua erään

yrittäjien kanssa, jossa sähköalan yritys Electricité de France (EDF) oli osakkaana. Tuomioistuin määräsi äskettäin Italialle rangaistuksen acción de oro -toimien käytöstä. Onko komission mielestä Espanjan hallitus syyllistynyt samoihin toimenpiteisiin, joiden vuoksi Italia tuomittiin acción de oro -toimien käytöstä?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

Komission saamien tietojen mukaan Espanjan hallitus ei ryhtynyt virallisiin toimiin estääkseen parlamentin jäsenen mainitseman sulautuman. Komissio kuitenkin katsoo, että kansallisten viranomaisten veto-oikeudet yritysten merkittävien päätösten suhteen eivät pääsääntöisesti ole pääomien vapaasta liikkuvuudesta EY:n perustamissopimuksessa annettujen määräysten mukaisia. Yhteisöjen tuomioistuin on toistuvasti todennut, että kansallisten toimenpiteiden, jotka veto-oikeuksien tavoin ovat omiaan haittaamaan jonkun EY:n perustamissopimuksessa taatun perusvapauden käyttämistä tai tekemään tämän vapauden käyttämisestä vähemmän houkuttelevaa, on täytettävä neljä edellytystä: niitä on sovellettava ilman syrjintää, niitä on voitava perustella yleiseen etuun liittyvillä pakottavilla syillä, niiden on oltava soveliaita tavoiteltavan päämäärän saavuttamiseksi ja niiden on rajoitettava siihen, mikä on tarpeen tämän päämäärän saavuttamiseksi.

Komissio aloitti Espanjaa vastaan yksityistämisestä annettua puitelakia (laki nro 5/1995) koskevan rikkomismenettelyn ja päätti heinäkuussa 1999 lähetetyn perustellun lausunnon jälkeen 5. heinäkuuta 2000 antaa asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

(2001/C 72 E/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1945/00

esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Yritysosotot Espanjan markkinoilla

Espanjan lehdistö julkaisi uutisen, jonka mukaan kilpailutuomioistuin vastusti sitä, että Unión Fenosa ostaa Hidrocantábrico-yhtiön. Tällöin Espanjan sähkömarkkinoille jäisi ainoastaan kolme kilpailijaa ja uusien yritysten pääsy markkinoille muodostuisi vaikeaksi.

Onko tällä uudella tapauksella merkitystä komissiolle, kun se arvioi vapaaseen kilpailuun siirtymisen kustannuksia (CTC)?

Onko komissio pyytänyt kilpailutuomioistuimen kertomusta ottaakseen sen huomioon asian käsittelyssä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(20. heinäkuuta 2000)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tienneekin, espanjalainen Unión Eléctrica Fenosa S.A. ei lopulta olekaan ostanut espanjalaista Hidroeléctrica del Cantábrico S.A.:ta, joten siitä ei ole aiheutunut vapaaseen kilpailuun siirtymisen kustannuksia, ja Espanjan sähkömarkkinoiden tilanne säilyy entisellään.

Tuomioistuimen kertomukset on julkistettu tavalliseen tapaan eikä komissio ole katsonut aiheelliseksi pyytää virallisesti Espanjan viranomaisia toimittamaan niitä.

(2001/C 72 E/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1946/00**esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Vapaaseen kilpailuun siirtymisen kustannuksien (CTC) nousu erään espanjalaisen sähköalan yrityksen oston yhteydessä

Sanomalehdissä julkaistujen tietojen mukaan Unión Fenosan ostaman Hidrocantábrico-yhtiön ostohinta nousi 200 miljardiin pesetaan CTC:n nousun vuoksi.

Onko komission mielestä tämä seikka otettava huomioon, kun arvioidaan näiden julkisten tukien yhteensopivuutta perussopimuksen kanssa?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Lehdistössä on käsitelty laajasti espanjalaisen sähköyrityksen tapausta, jota arvoisan parlamentin jäsenen kysymys koskee, ja todettu, että yrityskauppa ei loppujen lopuksi toteutunut, koska Espanjan viranomaiset eivät antaneet siihen lupaa. Näin ollen komissio katsoo, että tämä tapaus ei lainkaan liity vapaaseen kilpailuun siirtymisen kustannuksista (CTC) käytävään keskusteluun.

Tällaisessa tapauksessa myyntihinta määräytyy vapaasti kaupan osapuolten kesken, ja ne arvioivat hankittavaa yritystä omien kriteeriensä perusteella. Nämä kriteerit eivät mitenkään sido komissiota, joka ei ole vielä tehnyt yhtään CTC-asiaa koskevaa valtiontukipäätöstä.

(2001/C 72 E/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1948/00**esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle**

(7. kesäkuuta 2000)

Aihe: Jugoslavian kommunistihallinnon takavarikoiman kiinteistöomaisuuden palauttaminen

Slovenian nykyisen lainsäädännön perusteella kommunistihallinnon takavarikoima kiinteistöomaisuus tulee palauttaa laillisille omistajille tai heidän jälkeläisilleen.

Lain mukaan oikeus palautukseen on ainoastaan niillä, jotka olivat takavarikointihetkellä Jugoslavian kansalaisia.

Italian ja muiden Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisilla ei ole siis oikeutta palautukseen, koska heillä ei ollut takavarikointihetkellä Jugoslavian kansalaisuutta.

Kansalaisuuteen perustuva syrjintä omaisuuden palautusoikeuden tunnustamisessa on täysin vastoin kansainvälisen oikeuden yleisiä periaatteita ja vastoin Euroopan yhteisön erityistä lainsäädäntöä, jossa vahvistetaan, että kenenkään omistusoikeutta ei saa rajoittaa kansallisuuden perusteella.

Tietääkö komissio,

- onko Euroopan yhteisön ja Slovenian tasavallan käymissä jäsenyysneuvotteluissa otettu esiin vaatimus, että Slovenian pitää poistaa oikeusjärjestelmästäan Euroopan unionin kansalaisten syrjintä, kun se soveltaa lainsäädäntöä Jugoslavian kommunistihallinnon takavarikoiman kiinteistöomaisuuden palauttamisesta joko sellaisenaan tai muussa vastaavassa muodossa?
- Jos tästä kysymyksestä on jo neuvoteltu, mikä on sitä koskeva neuvottelutilanne?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Liittymisneuvotteluissa käsitellään kaikkia yhteisön lainsäädännön ja politiikan aloja eli koko yhteisön säännöstöä, joka kunkin ehdokasmaan on hyväksyttävä ja pantava kokonaisuudessaan täytäntöön unioniin liittymiseen mennessä. Yhteisön säännöstö ei kuitenkaan kata omaisuuden palauttamista eikä asiaa siis käsitellä liittymisneuvotteluissa.

Komissio seuraa omaisuuden palauttamiseen liittyvää tilanteen kehitystä kahdenvälisissä suhteissaan Sloveniaan. Asiaa käsiteltiin äskettäin yhteisön ja Slovenian assosiaationeuvoston viimeisimmässä kokouksessa Luxemburgissa 14. kesäkuuta 2000. Kokouksessa komissio kehotti Sloveniaa vauhdittamaan omaisuuden palauttamisprosessia ja selkiyttämään asiaa koskevaa oikeudellista tilannetta.

(2001/C 72 E/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1949/00

esittäjä(t): Ulla Sandbæk (EDD) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Biolääketieteen etiikka ja bioetiikka

Euroopan parlamentin ja neuvoston 22. joulukuuta 1998 tekemän, tutkimuksen viidettä puiteohjelmaa koskevan päätöksen n:o 182/1999/EY⁽¹⁾ tarkoituksena on "biolääketieteen etiikan ja bioetiikan ongelmien tutkimus inhimillisten perusarvojen kunnioittamisen näkökulmasta".

Näyttää kuitenkin siltä, että tätä osa-aluetta on vähitellen alettu pitää vähemmän tärkeänä. Neljänteen tutkimuksen puiteohjelmaan määrärahoja oli varattu 30 miljoonaa euroa, kun taas viidenteen puiteohjelmaan niitä on varattu vain 10 miljoonaa euroa. Näistä 10 miljoonasta eurosta vain 2,5 miljoonaa on maksettu viimeisen määrärahojen jaon yhteydessä, mikä merkitsee, että rahoitusta ovat saaneet vain hyvin harvat hankkeet.

Missä määrin ja miten GAEIB:n (Group of Advisors on the Ethical Implications of Biotechnology) lausunto numero 10 on otettu tätä alaa koskevan priorisoinnin perustaksi? Miten biolääketieteen etiikka ja bioetiikka voidaan komission mielestä säilyttää tutkimusalana?

⁽¹⁾ EYVL L 26, 1.2.1999, s. 1.

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Parlamentin jäsen on aivan oikeassa mainitessaan, että tutkimuksen viidennessä puiteohjelmassa on toistaiseksi myönnetty vähemmän tukea biolääketieteen etiikan ja bioetiikan ongelmien tutkimukselle inhimillisten perusarvojen näkökulmasta kuin neljännessä puiteohjelmassa.

Tämä johtuu lähinnä siitä, että Elämänlaatu ja luonnonvarojen hallinta -ohjelmassa on myönnetty aikaisempaa vähemmän varoja geneeriseen tutkimukseen. Myös biolääketieteen etiikan ja bioetiikan tutkimus kuuluvat tähän ohjelmaan.

Kuten tammikuussa 2000 annetussa eurooppalaista tutkimusaluetta koskevassa tiedonannossakin⁽¹⁾ mainitaan, komissio pitää erittäin tärkeänä sitä, että etiikkaan liittyvistä kysymyksistä erityisesti luonnontieteiden alalla muodostuu yhteinen eurooppalainen näkemys. Bioetiikan tutkimuksen asema tässä yhteydessä on erittäin tärkeä.

Bioteknologian eettisiä vaikutuksia käsittelevän neuvoa-antavan ryhmän lausunto 10 on saanut komission kiinnittämään huomiota tutkimuksen tarpeellisuuteen.

Komissio selvittää parhaillaan keinoja priorisoida uudelleen Elämänlaatu ja luonnonvarojen hallinta -ohjelman geneerisen tutkimuksen aiheita. Yhtenä ratkaisuna voisi olla uusien ehdotuspyyntöjen järjestäminen biolääketieteen ja bioetiikan tutkimuksen alalla eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamisen yhteydessä.

(¹) KOM(2000) 6 lopullinen.

(2001/C 72 E/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1955/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Simpukanviljelijöiden korvaukset Pohjois-Kreikassa

Thessalonikin ja Pierian alueiden simpukantuottajat ovat kärsineet vakavia tulonmenetyksiä näillä merialueilla ilmenneiden ongelmien vuoksi. Jos kuolleita simpukoita ei kerätä heidän viljelmiltään, tästä aiheutuu lisäksi vakavia ympäristöongelmia simpukoiden jäädessä mädäntymään merenpohjaan.

1. Onko Kreikka jättänyt pyynnön korvauksen maksamisesta vahinkoa kärsineille simpukanviljelijöille?
2. Ottaen huomioon ympäristövahingon vaaran Thessalonikin ja Pierian merialueilla, onko mahdollista rahoittaa töitä, jotka ovat tarpeen näiden merialueiden puhdistamiseksi kuolleista eliöistä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

1. Kreikan hallitus ilmoitti komissiolle sellaista valtiontukijärjestelmää koskevasta suunnitelmasta, jonka perusteella Kreikan hallitus voi myöntää tukea Thermaikosin lahden simpukanviljelijöille ja simpukanpyyntäjille simpukkaviljelmillä ilmenneiden tautitapausten vuoksi.

Tämä ilmoitus kirjattiin 26. toukokuuta 2000, ja se on parhaillaan komission tarkasteltavana.

2. Saastuneiden alueiden kunnostamiseen ja niiden rakenteiden uudistamiseen tarkoitettuihin toimiin voidaan myöntää kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 (¹) tarkoitettua tukea kalatalousalan rakenteellisen toimenpideohjelman mukaisesti. Päätös tuen myöntämisestä tehdään kansallisella tasolla.

(¹) EYVL L 337, 30.12.1999.

(2001/C 72 E/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1956/00

esittäjä(t): Nuala Ahern (Verts/ALE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Atomienergiakysymyksiä käsittelevän asiantuntijajaneelin jäsenten ammatillinen tausta ja ammatilliset kytkökset

Voisiko komissio toimittaa luettelon atomienergiakysymyksiä käsittelevän asiantuntijajaneelin jäsenistä ja heidän ammatillisista kytköksistään ja ammattitaustastaan? Voisiko komissio lisäksi ilmoittaa kantansa ansioituneiden kansalaisjärjestöaktiivien nimittämisestä asiantuntijajaneeliin sekä siitä, että jäsenvaltioita rohkaistaisiin tällaisten suositusten antamiseen?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Atomienenergiakysymyksiä käsittelevä ryhmä on jäsenvaltioiden edustajista koostuva työryhmä, jonka tarkoituksena on valmistella ydinalaa koskevat neuvoston päätökset. Ryhmän koostumus kuuluu neuvoston yksinomaiseen toimivaltaan. Näin ollen ainoastaan neuvosto voi vastata parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen.

(2001/C 72 E/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1962/00

esittäjä(t): Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Tonnikalan selkäfilekiintiöiden käyttäminen

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-1087/00 ⁽¹⁾ komissio kehottaa kysymyksen esittäjää "perehtymään komission tutkimukseen aiheesta". Kuitenkin juuri perinpohjainen perehtyminen kyseiseen tutkimukseen sai parlamentin jäsenen esittämään paitsi kysymyksen E-1087/00 myös kolme muuta kysymystä samasta aiheesta. Huomattakoon lisäksi, että samansuuntaisia epäilyksiä ovat ilmaisseet paitsi kysymykset esittäjä, myös yhteisön kalastus- ja jalostussektori, tietyt AKT-maiden ja yhteiseen tullietuusjärjestelmään kuuluvien maiden edustajat ja jopa muut parlamentin jäsenet, mikä käy myös ilmi komission oheistamasta aineistosta. Komission vastauksessa mainitaan kiinnostava lisätieto, joka liittyy tonnikalan selkäfilekiintiöiden käyttöön yhteisön teollisuudessa. Koska on varmaa, että vastausta laadittaessa on tapahtunut virhe, jota ei voida korjata vain tutkimukseen "perehtymällä", voisiko komissio selvittää, mitä se tarkoittaa sanoessaan, että Italia käytti 56 prosenttia vuoden 1997 tonnikalan selkäfilekiintiöstä ja että sama maa käytti siitä 44 prosenttia?

⁽¹⁾ EYVL C 46 E, 13.2.2001, s. 121.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Komissio on jo pyytänyt arvoisalta parlamentin jäseneltä anteeksi hänelle aiemmin annetussa vastauksessa ollutta virhettä ja ilmoittanut, että lukujen olisi pitänyt olla Espanjan kohdalla 56 prosenttia ja Italian kohdalla 44 prosenttia.

(2001/C 72 E/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1967/00

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Uusi Indonesia-politiikka

Komissio vastasi 12. huhtikuuta 2000 tätä aihetta koskevaan kysymykseeni P-0926/00 ⁽¹⁾.

Komissio ei vastannut kuitenkaan täysin selkeästi joihinkin esittämiini kysymyksiin.

Tällä erittäin arkaluonteisella alueella on välttämätöntä, että käy täysin selväksi, että EU:n uusi Indonesia-politiikka on riippuvainen muun muassa siitä, että

1. taataan, että timorilaiset, jotka haluavat palata Itä-Timoriin, voivat palata sinne täysin vapaasti ilman esteitä tai rajoituksia mitä tulee saavutettuihin oikeuksiin, sekä ilman heihin kohdistettua propagandaa, ehtoja tai puolisolitaallisten joukkojen ja entisen TNI:n puuttumista asioiden kulkuun;

2. taataan se, että indonesialaisten sotilasryhmien suora tai välillinen tuki puolisolitaallisille tai muille joukoille, jotka voivat pyrkiä sekasorron aikaansaamiseen alueella, on täysin lopetettu.

Useiden timorilaisiin kohdistuneiden väkivallanteiden jälkeen on todella välttämätöntä, ettei Euroopan unioni – eikä ihmisoikeuksia kunnioittava koko kansainvälinen yhteisö – unohda tapahtuneita tosiasioita, että se on erityisen vaativa ja tiukka näissä kysymyksissä ja että sillä on käytettävissään tehokkaat keinot toteamiseksi paikan päällä, että kehitys todellista ja myönteistä.

Kykeneekö komissio varmistamaan täysin selvästi ja pitävästi, että näiden vähimmäistakuiden täyttämistä vaaditaan jatkuvasti ja että niiden noudattamista valvotaan tehokkaasti paikan päällä edellytyksenä sellaisen uuden Indonesia-politiikan täytäntöönpanolle, jolla pyritään edistämään demokratian lujittumista Indonesiassa, täyttä itsemääräämisoikeutta ja Itä-Timorin kehitystä sekä koko alueen vakautta?

(¹) EYVL C 46 E, 13.2.2001, s. 79.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(25. heinäkuuta 2000)

Komissio toivoo arvoisan parlamentin jäsenen tavoin, että Länsi-Timorin pakolaisongelma ratkaistaan mahdollisimman nopeasti. Vastuu vapaaehtoisen kotiinpaluun toteuttamisesta ja pakolaisten turvallisuudesta Länsi-Timorin väliaikaisilla leireillä on kuitenkin Indonesian hallituksella. Ennen kuin pakolaiset voivat palata koteihinsa, heidän tulee saada vapaata ja puolueetonta tietoa Itä-Timorin nykyhetken tilanteesta, jotta he voivat vapaasti valita, haluavatko he palata koteihinsa vai kotiutua Indonesiaan. Komissio joutuu ikävä kyllä toteamaan, ettei tätä ehtoa ole vielä täytetty.

Komissio on ilmoittanut Indonesian viranomaisille olevansa valmis avustamaan vapaaehtoisen kotiinpaluuohjelman toteuttamisesta vastuussa olevia tahoja. Komissio on alkanut selvittää yhdessä jäsenvaltioiden ja YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR:n) kanssa, kuinka niitä hätäsiirtolaisia, jotka haluavat kotiutua Indonesiaan, voidaan auttaa.

(2001/C 72 E/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1968/00

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Itä-Timorin liittyminen Lomé-sopimuksen allekirjoittajamaihin

Itä-Timorin tilanteesta 18. marraskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman (B5-0271/1999) 15. kohdassa sanotaan, että Euroopan parlamentti ”pyytää komissiota käynnistämään valmistelut Itä-Timorin pikaiseksi liittymiseksi Lomé-sopimuksen allekirjoittajamaihin”.

Ottaen huomioon, että tämän päätöslauselman hyväksymisestä on kulunut kuusi kuukautta, mihin konkreettisiin toimiin komissio on ryhtynyt valmistellakseen Itä-Timorin liittymistä Lomé-sopimuksen allekirjoittajamaihin? Missä vaiheessa nämä valmistelut nyt ovat ja mitkä ovat jatkonäkymät komission mielestä?

(2001/C 72 E/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1969/00

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden avustukset Itä-Timorille

Euroopan parlamentissa hiljattain julkistetussa erään parlamentaarisen valtuuskunnan Indonesiaan ja Itä-Timoriin (16.–21.4.2000) tekemää vierailua koskevassa raportissa todetaan, että Euroopan unionin

lupaamat avustukset Itä-Timorin jälleenrakentamistyöhön eivät olleet vielä olleet käytettävissä. Dfissä toimivan avustusten koordinoinnista vastaavan yksikön päällikön Catherine Walkerin mukaan EU on lupautunut avustamaan 9,8 miljoonalla USA:n dollarilla ja antamaan 58,9 miljoonaa USA:n dollaria UNTAET-rahastolle ja Maailmanpankin rahastolle. Eräiden tietojen mukaan Maailmanpankin Itä-Timorin toimiston päällikkö Sara Cliffe on vahvistanut, että komissio ei ollut vielä maksanut osuuttaan ja että kyseiset EU-varat saataisiin käyttöön pian, jo toukokuussa.

Tähän luvattujen avustusten viipymistä koskevaan ongelmaan liittyvät mahdollisesti myös joidenkin jäsenvaltioiden, kuten Saksan, erityisavustukset.

Itä-Timorin tilanteesta 18. marraskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman (B5-0271/1999) 14. kohdassa korostettiin tarvetta varata kiireellisesti riittävät määrärahat EU:n talousarviosta Itä-Timorille.

Useiden luvattujen avustusten viipymisestä johtuva Itä-Timorin jälleenrakentamisen viivästyminen ovat tunnetusti vakava epävakautta, epävarmuutta ja turvattomuutta lisäävä tekijä alueella. Kansainvälisten tahojen vastuuhenkilöiden asiaa koskevien huomautusten ohella myös Itä-Timorin johtajien toistuvat vetoomukset ja avunpyynnöt ovat hyvin koskettavia ja hälyttäviä.

Mistä johtuu tällainen viivyttely EU:n taholta? Mikä on Euroopan unionin Itä-Timorille lupaamien avustusten tämänhetkinen todellinen tilanne – varojen määrä ja konkreettinen aikataulu niiden käyttöön saattamiseksi? Mihin tätä asiaa koskevia toimia komissio on toteuttanut? Mitä on tehty EU:n sekä jäsenvaltioiden avustustoimitusten nopeuttamiseksi? Voiko komissio taata, että Euroopan unioni toimii moitteettomasti tässä hyvin arkaluonteisessa asiassa tästä eteenpäin?

**Christopher Pattenin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1968/00 ja E-1969/00**

(25. heinäkuuta 2000)

Komissio on samaa mieltä kansainvälisen yhteisön kanssa siitä, että Itä-Timorin tulevan hallituksen on tehtävä poliittinen valinta maansa mahdollisesta liittymisestä Lomé'n yleissopimuksen allekirjoittajamaihin. Sen jälkeen, kun Itä-Timorin itsenäinen valtio on perustettu, Itä-Timorin hallitusta pyydetään arvioimaan, mikä alueen taloudellinen liittymä pystyy parhaiten valvomaan timorilaisten etuja. Komissio tulee toimittamaan Itä-Timorin hallitukselle asiaankuuluvia hyödyllisiä tietoja.

Komissio voi vahvistaa, että yhteisö on myöntänyt Itä-Timorin kunnostamiseen YK:n rahastolle (UNTAET, YK:n väliaikainen hallinto Itä-Timorissa) 10 miljoonan euron suuruisen tuen, joka on maksettu tuensaajalle vuoden 2000 kesäkuun alkupuoliskolla. Lisäksi ensimmäinen erä Maailmanpankin rahastolle (TFET, Itä-Timorin avustusrahasa) myönnetystä 9,2 miljoonan euron suuruisesta avustuksesta maksetaan heti kun rahoitussopimus kyseisen rahastonhoitajan kanssa on allekirjoitettu ja kun maksupyyntö on vastaanotettu. Sopimus allekirjoitetaan todennäköisesti heinäkuussa 2000. Jäljelle jäävät erät maksetaan rahoitussopimuksen mukaisesti. Komissiolla ei valitettavasti ole täydellistä listaa jäsenvaltioiden myöntämistä avustuksista.

(2001/C 72 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1982/00

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Irlannin postin sosiaaliavustusten maksamista koskevan sopimuksen laajentamista Irlannissa koskeva kantelu

Kysymykseni on jatkoa komissiolle 24. helmikuuta 2000 esittämälleni kirjalliselle kysymykselle E-0463/00 ja komission siihen antamalle vastaukselle (1). Kun huomioidaan dublinilaisen asianajotoimiston (2) tekemä

kantelu Irlannin postin sosiaaliavustusten maksamista koskevan sopimuksen laajentamisesta sekä se, kuinka elintärkeä tällainen palvelu on maaseudun posteille ja yhteisöille, voisiko komissio selvittää kantelun tämänhetkistä tilannetta ja ilmoittaa, onko se saanut kaikki vaatimansa tiedot, jotta asia voidaan perusteellisesti tutkia? Pyydän komissiota ilmoittamaan kantansa asiassa, ja jos se ei ole vielä mahdollista, ilmoittamaan milloin se antaa päätöksen.

(¹) EYVL C 374 E, 28.12.2000, s. 81.

(²) McCann Fitzgerald Solicitors, dublinilaisen Transaction Network Services -yrityksen puolesta.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Lisäyksenä arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen E-463 annettuun vastaukseen todetaan, että komissio kokoaa parhaillaan lisätietoja, jotka ovat tarpeen Transaction Network Services Limitedin esittämien väitteiden tutkimiseksi. Komissio toivoo pystyvänsä päättämään kantelun jatkokäsittelystä heti lisätiedot saatuaan.

(2001/C 72 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1985/00

esittäjä(t): **María Izquierdo Rojo (PSE) komissiolle**

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Hullun lehmän tautiin liittyvät vastuuttomuudet ja riskit Espanjassa

Espanja on tuonut maahan Iso-Britanniasta peräisin olevaa naudanlihaa. Tämän vuoksi BSE-taudin seurannasta vastaava Euroopan unionin tiedekomitea katsoo, että Espanja kuuluu niihin maihin, joissa tämä tuhoisa tauti on todennäköinen. Onko olemassa riski, että Espanjassa olisi BSE-tautiin sairastuneita eläimiä? Kuinka paljon maahan on tuotu naudanlihaa? Mihin toimiin olisi ryhdyttävä riskien välttämiseksi? Onko Espanjassa todettu BSE-tautia? Onko komissio tietoinen, että Espanjan ministeriö on nostanut äläkän tästä EU:n selonteosta, jota se pitää vastuuttomana?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2000)

1. ja 2. Selonteko, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on tieteellisen ohjauskomitean laatima raporttiluonnos. Komitean aloitteesta se on nähtävissä Internet-sivuilla, samalla kun toivotaan saatavan uutta tieteellistä aineistoa ennen raportin viimeistelyä.

Kysymykseen BSE-taudin riskistä Espanjassa, kriittisimmistä tuontieristä Espanjaan ja niiden merkittävyydestä ei voida vastata lopullisesti, ennen kuin saatavilla on tieteellisen ohjauskomitean lopullinen raportti maantieteellisestä riskistä Espanjassa.

3. Erityisen suuririskisen aineksen poistaminen ja tuhoaminen eläinten teurastuksen yhteydessä on tärkein yksittäinen toimenpide kansanterveyden suojelemiseksi, ellei voida täysin sulkea pois mahdollisuutta, että teuraseläinten joukossa on BSE-tartunnan saaneita. Nämä toimenpiteet ovat pakollisia kaikissa jäsenvaltioissa 1. lokakuuta 2000 lähtien. Yhteisö on jo toteuttanut muita toimenpiteitä, joista esimerkiksi nisäkkäiden lihaluujauhon käyttökielto märehittäjien rehuna, muiden eläinlajien rehuksi tarkoitettua lihaluujauhon tarvittava kuumuuskäsittely sekä elävien nautaeläinten ja nautaeläintuotteiden vientikielto maista, joissa BSE-tautia on esiintynyt runsaasti. Lisäksi BSE-taudin valvonta tehostuu kaikissa jäsenvaltioissa, kun 1. tammikuuta 2001 otetaan käyttöön välittömästi eläimen kuoltua tehtävät testit.

4. Espanjassa ei ole vahvistettuja BSE-tautitapauksia.

5. Komissio on tietoinen siitä, että Espanjan ministeri on luonnehtinut raporttia vastuuttomaksi. Komissio korostaa sitä, että raporttiluonnoksen on laatinut tieteellinen ohjauskomitea, joka opastaa komissiota muun muassa kaikissa tarttuviin spongiformisiin enkefalopatioihin (TSE-tauteihin), siis myös BSE-tautiin liittyvissä asioissa. Tämä elin on riippumaton ja toimii niin avoimesti kuin mahdollista, kuten muun muassa parlamentti on toivonut. Jotta kaikki asiasta kiinnostuneet tahot voisivat verrata eri jäsenvaltioita koskevia arvioita, tieteellinen ohjauskomitea on päättänyt julkistaa raporttiluonnokset sekä alustavan lausunnon Internetissä. Se on ilmaissut aikeensa ottaa asianmukaisesti huomioon kaikki ennen 20. kesäkuuta 2000 toimitetut huomautukset, mikäli ne koskevat riskinarviointia eivätkä riskinhallintaa. Komission tiedossa on, että tieteellinen ohjauskomitea on vakavasti pohtinut raportin julkistamista. Se päätyi julkistamiseen, koska katsoi vaatimuksen työnsä avoimuudesta edellyttävän sitä.

(2001/C 72 E/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1988/00

esittäjä(t): **Carlos Coelho (PPE-DE) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Sisämarkkinat: viivästymiset yhteisön direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä

Tietojemme mukaan jäsenvaltiot ovat vähentäneet ponnistelujaan sisämarkkinoita koskevien yhteisön säännösten saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään kohtuullisessa ajassa.

Ero niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat panneet täytäntöön sisämarkkinoita koskevat säännökset (Ruotsi, Suomi ja Espanja) ja niiden, joissa täytäntöönpano on viivästynyt (neljässä maassa – Kreikka, Portugali, Ranska ja Luxemburg – on yli 40 prosenttia viivästyksistä) on kasvanut jyrkästi.

Ottaen huomioon, että Portugali on yksi näistä neljästä maasta, jotka ovat eniten myöhässä direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöään, pyydän komissiota selvittämään Portugalin osalta seuraavat asiat:

- pitävätkö nämä tiedot paikkansa,
- voiko komissio laatia luettelon kaikista niistä direktiiveistä (alasta riippumatta), jotka on vielä saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä ja ilmoittaa, mitä aloja ne koskevat ja kuinka kauan niiden sisällyttäminen kansalliseen lainsäädäntöön on myöhässä,
- missä kiireellisyysjärjestyksessä kyseiset direktiivit olisi saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. heinäkuuta 2000)

Yhtenäismarkkinoiden tulostaulusta⁽¹⁾ ilmenee, että jäsenvaltioiden, jotka panevat sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön täytäntöön ajoissa, ja täytäntöönpanossa myöhästelevien jäsenvaltioiden välinen ero on yhä suurempi. Sellaisten tietojen osalta, jotka koskevat säästöjen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, tulostaulussa käytetty koontipäivä on 15. huhtikuuta 2000. Silloin kaikista myöhästymisistä 44 % (344 kaikkiaan 786:sta myöhässä olevasta täytäntöönpanosta) koski Kreikkaa, Ranskaa, Luxemburgia ja Portugalia.

Luettelo direktiiveistä, joiden täytäntöönpano on myöhässä Portugalissa, lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön. Direktiivejä ei voida jaotella kiireellisyden mukaan. Laki velvoittaa jäsenvaltiot panemaan direktiivit täytäntöön ajoissa. Jos jäsenvaltio ei hoida täytäntöönpanoa, komissio aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (ent. 169 artiklan) mukaisen rikkomisesta johtuvan menettelyn.

⁽¹⁾ SEC(2000) 879.

(2001/C 72 E/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1992/00**esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: TvDanmark

Tanskalainen televisioasema TvDanmark A/S jätti 5. huhtikuuta 2000 Euroopan komissiolle tanskalaista TV2-televisioasemaa koskevan valituksen. Valituksen mukaan TV2 käyttää kilpailuvääristävällä tavalla hyväkseen etuoikeutettua asemaansa Tanskan kaupallisilla tv-markkinoilla.

Milloin komissio tekee päätöksen TV2:n kilpailuvääristävää toimintaa ja lupamaksu- ja mainostulojen sekoittamista koskevasta TvDanmark A/S:n valituksesta?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio vahvistaa saaneensa TvDanmarkilta kantelun, joka koskee julkisen tv-toiminnan harjoittajan TV2:n toteuttamia yhteisön kilpailusääntöjen rikkomisia.

Komissio on alkanut tutkia esitettyjä väitteitä, jotka liittyvät sekä valtioon tukiin että kilpailua rajoittavaan toimintaan, arvioidakseen, onko niillä merkitystä EY:n perustamissopimuksen 82, 86 ja 87 artiklan (ent. 86, 90 ja 92 artiklat) kannalta.

Asia on monimutkainen, ja komissio tutkii parhaillaan, tarvitaanko virallinen tutkimusmenettely. Päätöksenteon aikataulua ei tässä vaiheessa voida ilmoittaa.

(2001/C 72 E/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1994/00**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kreikkalaisten kaupunkien jätevesien käsittelyjärjestelmä

Yhteisön direktiivin 91/271/ETY⁽¹⁾ mukaan Kreikalla on velvoite ottaa käyttöön yhdyskuntajätevesien käsittelyjärjestelmä vuoteen 2005 mennessä kaikissa sen yli 2000 asukkaan kaupungeissa.

Voisiko komissio kertoa minulle:

1. Kuinka suuri osa yli 2000 asukkaan kaupungeista on kytketty yhdyskuntajätevesien käsittelyjärjestelmään?
2. Kuinka suuri osuus kreikkalaisista kaupungeista on kytketty yhdyskuntajätevesien käsittelyjärjestelmään vuonna 2005?
3. Mitä vaaroja Kreikalle aiheutuu siinä tapauksessa, ettei se mukaudu yhteisön direktiiviin 91/271/ETY?

⁽¹⁾ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Kuten parlamentin jäsen toteaa, yhdyskuntajätevesien käsittelystä annettu neuvoston direktiivi 91/271/ETY velvoittaa jäsenvaltiot huolehtimaan siitä, että kaikissa sellaisissa taajamissa, joiden asukasvastineluku ylittää 2000, on yhdyskuntajätevesien viemäri- ja käsittelyjärjestelmä. (Asukasvastineluku on orgaanisen saastumi-

sen mittayksikkö, joka vastaa yhden henkilön päivässä keskimäärin aiheuttamaa saastumista.) Säädöksen täytäntöönpanon määräaika on 31. joulukuuta 1998, 31. joulukuuta 2000 tai 31. joulukuuta 2005 sen mukaan, kuinka suuri taajama on ja kuinka herkästi pilaantuvaan vesistöön jätevedet johdetaan.

On huomattava, että kun taajaman kokoa määritellään jätevesijärjestelmiä suunniteltaessa, on kyseisen taajaman väestön aiheuttaman kuormituksen lisäksi otettava huomioon kausittaisen väestön ja yhdyskuntajätevesijärjestelmään johdetun teollisuusjäteveden aiheuttama kuormitus.

Tällä hetkellä komissio tutkii jäsenvaltioiden taajamien tilannetta direktiivissä asetetun ensimmäisen määräajan (31. joulukuuta 1998) osalta. Kyseinen määräaika koskee taajamia, joiden asukasvastineluku ylittää 10 000 ja joiden jätevedet johdetaan herkästi pilaantuville vyöhykkeille ja niiden valuma-alueille. Vuoden 2001 alussa komissio julkaisee raportin kaikkien tällaisten taajamien jätevesien viemäroinnin ja käsittelyn tilanteesta. Kreikan viranomaisten mukaan Kreikassa on 29 taajamaa, joiden asukasvastineluku ylittää 10 000 ja joiden jätevedet johdetaan herkästi pilaantuville vyöhykkeille ja niiden valuma-alueille.

Kreikan viranomaiset ovat niin ikään ilmoittaneet, että ne 797 Kreikan taajamaa, joiden asukasvastineluku ylittää 2000 ja joita direktiivi koskee, täyttävät direktiivin vaatimukset 31. joulukuuta 2005. Komissio tutkii myöhemmin, onko määräaikoja 31. joulukuuta 2000 ja 31. joulukuuta 2005 noudatettu.

Jos direktiivin vaatimuksia ei ole täytetty, komissio voi käynnistää rikkomisesta johtuvan menettelyn jäsenvaltiota vastaan.

(2001/C 72 E/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1996/00

esittäjä(t): Pat Gallagher (UEN) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Hintaerot painotuotteiden postittamisessa

Tilauslehtien postittamisen ja jakelun hinnoissa on suuria eroja Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin välillä. Koska hiljattain on tehty ehdotuksia postipalvelumarkkinoiden vapauttamiseksi, minkälaisia ratkaisuja komissio suunnittelee mainittuun ongelmaan?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Yleisesti ottaen yhteisön alueella on havaittavissa suuria eroja tilauslehtien postittamisen hinnoittelussa riippuen siitä, onko kyseessä kotimaan postitus vai ulkomaan postitus. Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin tapauksessa on kyse juuri tästä.

Kotimaan ja ulkomaan postimaksujen erona on se, että kansainvälisten sopimusten mukaisesti ulkomaanpostimaksujen hinnoissa tuntuvat ulkomaanpostin päätemaksujen muutokset. Päätemaksuja maksaa jäsenvaltiossa sijaitseva lähettävä postilaitos toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle vastaanottavalle postilaitokselle, joka hoitaa jakelun. Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ 12 artiklassa säädetään, että hinnat on sovitettava todellisiin kustannuksiin. Niin kauan kuin toimitaan näiden direktiivin määräysten mukaisesti, ei hinnanero ole yhteisön lainsäädännön vastainen. Kunkin jäsenvaltion kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että direktiivin velvoitteita noudatetaan.

Postidirektiivissä 97/67/EY on jo määritetty ne hinnoitteluperiaatteet, joita postisektorilla on sovellettava, eikä ole suunnitteilla ottaa tätä kysymystä käsiteltäväksi kyseisen direktiivin muutosehdotuksessa.

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998.

(2001/C 72 E/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1998/00**esittäjä(t): Didier Rod (Verts/ALE) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: PO I:n sopimukset tukien myöntämisestä brasilialaisille kansalaisjärjestöille

Komission pääosasto I teki kolme vuotta sitten useita sopimuksia brasilialaisten ympäristöalan kansalaisjärjestöjen kanssa. Sopimusten tekemisen jälkeen tuensaajille (esimerkiksi Ecotropa Mato Grosson osavaltiossa – sopimus nro BR97/023/B7-E201/04 – ja Maailman luonnonsäätiöön kuuluva WWF Brasil) ei ole annettu mitään tietoja eikä raha-avustuksia.

Voiko komissio selittää, miksi avustukset ovat myöhässä, ja selvittää ympäristönsuojelua ja Latinalaisen Amerikan maiden kansalaisjärjestöjä koskevaa politiikkaansa? Miten se aikoo jatkossa toimia näiden sopimusten suhteen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio ei ole allekirjoittanut mitään mainittuja hankkeita eikä muitakaan saman "paketin" hankkeita koskevia sopimuksia brasilialaisten ympäristöalan kansalaisjärjestöjen kanssa. Näin ollen kansalaisjärjestöjen voimin toteutettavien hanke-ehdotusten toteutuksesta ei ole vielä syntynyt sopimusvelvoitetta.

Kyseiset ehdotukset on periaatteessa hyväksytty rahoituksen osalta. Ehdotukset ovat osa pakettia, johon kuuluvat kansalaisjärjestöjen hankkeet ja niiden toteuttamiseen tarvittavien teknisen avun järjestelyjen yhteensovittaminen, joka edellyttää virallisen sopimuksen tekemistä Brasilian hallituksen kanssa. Hankkeen epävirallinen luonne on viivästyttänyt järjestelyjen toteutusta kummankin sopimuspuolen osalta. Komissio tarkastelee pakettia uudelleen lähitulevaisuudessa tehdäkseen päätöksen sopivimmista jatkotoimenpiteistä.

Komissio on rahoittanut useita ympäristöalan kansalaisjärjestöjen toimia Latinalaisessa Amerikassa trooppisille metsille, ympäristölle ja kansalaisjärjestöjen yhteisrahoitukselle varatuista varoista. Viime vuonna kansalaisjärjestöjen hankkeille Brasiliassa myönnettiin yli 22 miljoonaa euroa pelkästään kansalaisjärjestöjen yhteisrahoitukseen varatuista varoista. Kansalaisyhteiskunnan merkittävä rooli ympäristönsuojelussa ja kestävä kehityksen aikaansaamisessa tunnustetaan laajalti Latinalaisessa Amerikassa ja komission politiikassa. Komission rahoittamia hankkeita ovat mm. COAMA-hanke Kolumbian Amazonin alueella (Right Livelihood -palkinnon voittaja 1999) ja yhteistyöhanke brasilialaisen kansalaisjärjestön kanssa Brasiliassa Javarin alueella eristyksessä elävien intiaanien suojelemiseksi.

(2001/C 72 E/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2001/00**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan rautatieyhtiöiden puutteelliset tiedot kansainvälisissä juna-aikataulukirjoissa

1. Rajojen yli liikennöivien matkustajajunien käyttöaste on yleensä alhainen. Rajojen yli tapahtuvan liikennöinnin huomattava kasvu johtuu ensisijaisesti auto- ja lentoliikenteen, ei junaliikenteen kasvusta. Syinä on mm. "tullimaksut", joita rautatieyhtiöt lisäävät perustariffeihinsa rajat ylittävillä reiteillä ja ulkomaisten rautatieyhtiöiden aikataulujen huono saatavuus. Pitäkö komissio toivottavana poistaa mahdollisimman suuressa määrin rajat ylittävän matkustajajunaliikenteen nykyiset esteet?

2. Ranskan, Espanjan, Italian ja Ison-Britannian rautatieyhtiöt eivät antaneet ajoissa, eli ennen 28. toukokuuta 2000, jolloin uudet aikataulut tulivat voimaan, omia uusia aikataulujaan muiden Euroopan maiden rautatieyhtiöille, minkä seurauksena näiden viimeksi mainittujen yhtiöiden julkaisemissa kansainvälisissä aikataulukirjoissa ei ole mainitussa neljässä maassa liikennöivien junien aikatauluja. Miten komissio aikoo lopullisesti korjata tämän tilanteen (9. kesäkuuta 2001 mennessä, joka on seuraava määräaika aikataulujen uusimiselle) ja taata, että tärkeimmät Euroopan unionin sisäiset rautatieyhteydet tulevat ajoissa nk. kansainvälisiin aikataulukirjoihin?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, ettei rautatieyhtiöiden tiedotustoiminta ja yhtiöiden keskinäinen toiminnan koordinointi ole ollut kovin tuloksellista monessakaan tapauksessa. Tämä pätee erityisesti aikatauluihin, junaliikenteeseen ja toimintasääntöihin. Komissio ei voi kuitenkaan voimassa olevan lainsäädännön perusteella velvoittaa yhtiöitä noudattamaan sellaista politiikkaa, jossa otetaan huomioon matkustajien ja muiden yhtiöiden tarpeet. Komissio muistuttaa, että rautatieyhtiöiden hallinnon riippumattomuus on taattu yhteisön rautateiden kehittämisestä 29. heinäkuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/440/ETY⁽¹⁾.

Komissio on tietoinen rautatieliikenteen teknisistä ja organisatorisista esteistä ja haluaa tässä yhteydessä mainita, että se on antanut marraskuussa 1999 ehdotuksen⁽²⁾, joka koskee toimenpiteitä tavanomaisen (eli muun kuin suurten nopeuksien) rautatieliikenteen yhteentoimivuuden lisäämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991.

⁽²⁾ KOM(1999) 617 lopullinen.

(2001/C 72 E/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2002/00

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) ja Helmuth Markov (GUE/NGL) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Suoran rautatieyhteyden lopettaminen Alankomaiden ja Saksan rajakaupungin Emmerichin väliltä marraskuussa 2000

1. Voiko komissio vahvistaa, että sen politiikka on yhä suunnattu EU:n jäsenvaltioiden raja-alueiden eristyneisyyden vähentämiseen ja rajat ylittävän julkisen rautatieliikenteen edistämiseen?

2. Onko komissio tietoinen, että 5. marraskuuta 2000 Amsterdamin (Alankomaat) ja Kölnin (Saksa) välillä liikennöivät EC-junat eivät enää pysähdy saksalaisessa Emmerichin rajakaupungissa, koska kyseisellä asemalla ei enää tarvitse vaihtaa vetureita uusien ICE 3M -tyyppisten junien käyttöönoton jälkeen? Juna-aikataulun mukainen 8–10 minuutin odotusaika Emmerichissä säilyy kuitenkin ennallaan, niin että ainoa ero nykyiseen verrattuna on, että matkustajat eivät enää voi nousta junaan tai junasta Emmerichin asemalla. Lisäksi Alankomaiden ja Emmerichin välisten tariffikilometrien määrää korotetaan 28. toukokuuta 2000 alkaen sillä perusteella, että marraskuusta alkaen Emmerichiin kulkee ICE-juna.

3. Pitääkö komissio hyväksyttävänä, että ensinnäkin rajakaupunki Emmerichiin on nopean, sen kautta kulkevan junayhteyden loppumisen jälkeen vaikeampi päästä Saksan sisällä Kölnin ja Düsseldorfin suunnasta, ja että toiseksi Emmerichin ja Alankomaiden välinen suora junayhteys katkaistaan lähes kokonaan ja matkustajat voivat käyttää tätä yhteyttä vain kiertämällä yli tunnin verran noin puolen tunnin matkan päässä Emmerichissä sijaitsevan Weselin kautta?

4. Katsooko komissiokin, että Emmerichin pysähdyksen poistaminen on hyväksyttävää vain, jos yhteys korvataan muilla junilla, esimerkiksi jatkamalla alankomaalaisten paikallisjunien reittiä Emmerichiin asti tai vastaavasti saksalaisten paikallisjunien reittiä Alankomaiden Zevenaariin tai Arnheimiin asti?

5. Mitä komissio aikoo tehdä estääkseen, että rajat ylittävä rautatieliikenne ei huonone pysyvästi, kun otetaan huomioon, että 28. toukokuuta 1996 lopetettiin myös rajat ylittävä Monsin (Belgia) ja Aulnoye'n (Ranska) välinen L-junien reitti, joka otettiin aikoinaan käyttöön, koska vanha Brysselin ja Pariisin välinen tie poistui?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Komissio kiittää parlamentin jäsentä hänen antamistaan tiedoista ja ymmärtää, että kuvailtu tilanne aiheuttaa ongelmia kyseisen alueen rautatiepalvelujen käyttäjille.

Komissio pyrkii yleensä kannustamaan rautatieyhtiötä ottamaan entistä paremmin huomioon asiakkaiden tarpeet ja toiveet, mutta muistuttaa, ettei se voi vaikuttaa rautatieyhtiöiden päätöksiin junien pysähtymis- asemista eikä myöskään muuttaa näitä päätöksiä. Tähän on syynä rautatieyhtiöiden hallinnollinen riippumattomuus, joka taataan yhteisön rautateiden kehittämisestä 29. heinäkuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/440/ETY⁽¹⁾.

Ainoastaan jäsenvaltio voi antaa pysähtymisasemia koskevia määräyksiä julkisen palvelun veloitteen täyttämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991.

(2001/C 72 E/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2004/00

esittäjä(t): Margot Keßler (PSE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Ehdotus neuvoston asetukseksi, jolla määritellään luettelo kolmansista maista, joiden kansalaisilta edellytetään viisumia rajoja ylitettäessä, sekä maista, joiden kansalaisilta ei edellytetä viisumia

1. Mihin mennessä asetuksen on määrä tulla voimaan, jotta Bulgaria ei enää kuuluisi maihin, joiden kansalaisilta edellytetään viisumia?
2. Eivätkö Yhdistyneen kuningaskunnan, Tanskan ja Irlannin poisjääntioikeutta koskevat määräykset johda eritahtiseen etenemiseen? Millaisen signaalin tämä antaa ehdokasvaltioille?
3. Asetus vaikuttaa hyvin rajalliselta, koska siinä on paljon poikkeussäännöksiä. Voidaanko asetusta pitää tästä huolimatta tarkoituksenmukaisena?
4. Maiden luetteloon sijoittamista olisi muutettava poliittisten olojen muuttuessa. Miten nopeasti maa voidaan siirtää luettelosta toiseen?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(12. heinäkuuta 2000)

1. Komissio esitti 26. tammikuuta 2000 ehdotuksen neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske.⁽¹⁾ Ehdotuksen käsittely neuvostossa ja parlamentissa on kesken. Komissio ei pysty arvioimaan, milloin asetus tulee voimaan.

2. Ehdokasmaat eivät voi käyttää hyödyksi Amsterdamin sopimukseen liitettyjä pöytäkirjoja Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan asemasta. Sitä paitsi pöytäkirjassa Schengenin säännösten sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia määrätään, että "Schengenin säännöstöä ja toimielinten jatkossa sen soveltamisalalla toteuttamia toimia pidetään säännöstonä, joka kaikkien jäsenyyttä hakevien valtioiden on hyväksyttävä kokonaisuudessaan".

3. Komission ehdotuksessa jätetään jäsenvaltioille edelleen mahdollisuus säätää joitakin henkilöryhmiä koskevista poikkeuksista erityisesti kansainväliseen oikeuteen tai vakiintuneeseen tapaan perustuvista syistä.

4. EY:n perustamissopimuksen 62, 64 ja 67 artiklassa (ent. 73 J, 73 L ja 73 O artikla) määritetään menettely, jonka mukaan kolmas maa voidaan poistaa viisumipakon alaisia kolmansia maita koskevasta luettelosta ja sijoittaa viisumipakosta vapautettujen maiden luetteloon.

(¹) KOM(2000) 27 lopullinen.

(2001/C 72 E/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2005/00

esittäjä(t): **Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Vuoden 1997 laki N:o 196 ja Treu-paketti

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (¹) julkaistiin komission 11. toukokuuta 1999 tehty päätös (2000/128/EY), joka koski Italialle myönnettyjä tukia työllisyyden edistämiseen koulutus- ja työsopimusten avulla. Tämä koski marraskuun 1995 jälkeen solmittuja määräaikaista sopimuksia ja näiden sopimusten muuttamista väliaikaisiksi sopimuksiksi 24. kesäkuuta 1997 annetun lain N:o 196 ja sen 15 artiklan nojalla (Treu-paketti). Etelä-Italia on yksi Euroopan alueista, joilla työttömyysaste on erittäin korkea. Etelä-Italiassa on kuitenkin lukuisia yrityksiä, jotka ovat solmineet sekä koulutus- että työsopimuksia marraskuun 1995 jälkeen Italian lain perusteella (laki 863/84). Tässä laissa säädettiin osallistumisvaatimuksista ja täytäntöönpanotoimista, jotka poikkeavat komission esittämistä. Näin ollen edellä mainittuja yrityksiä rangaistaisiin ankarasti pelkästään siksi, että ne ovat noudattaneet Italian lainsäädäntöä. Näille yrityksille viimeisten 15 vuoden aikana maksettujen tukien jälkikäteen periminen johtaisi niiden varmaan konkurssiin ja tuhansien työpaikkojen menettämiseen.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä torjuakseen Etelä-Italian yrityksille mahdollisesti aiheutuvat vahingot?

(¹) EYVL L 42, 15.2.2000.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Komissio on todennut työllisyyden edistämiseen tähtäävistä Italian tukitoimenpiteistä 11 päivänä toukokuuta 1999 tekemässään päätöksessä (2000/128/EY) (¹), että työllisyyden edistämiseen tähtäävät koulutus- ja työsopimukset soveltuvat yhteismarkkinoille vain jos niiden avulla luodaan tuensaajayritykseen uusia työpaikkoja sellaisille työntekijöille, jotka eivät aiemmin olleet saaneet työtä tai jotka olivat menettäneet edellisen työpaikkansa, tai jos niiden avulla työllistetään henkilöitä, joilla on erityisiä vaikeuksia päästä työmarkkinoille tai palata sinne. Tuki koulutus- ja työsopimusten muuttamiseen toistaiseksi voimassa oleviksi sopimuksiksi soveltuu komission mukaan yhteismarkkinoille, jos se täyttää työpaikkojen nettoluomista koskevan edellytyksen eli jos yrityksen vakinaisen henkilöstön määrä lisääntyy.

Sen sijaan komissio katsoo, että silloin kun työllistämistä on tuettu koulutus- ja työsopimusten avulla tai tukemalla näiden sopimusten muuttamista toistaiseksi voimassa oleviksi sopimuksiksi, mutta edellä mainitut edellytykset eivät täyty, tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille, minkä vuoksi ne on perittävä takaisin tuensaajilta, jotta kilpailutilanne voidaan palauttaa sellaiseksi kuin se oli ennen kuin yhteisön sisäiseen kauppaan vaikuttanut ja kilpailua vääristänyt sääntöjenvastainen tuki myönnettiin.

Komissio on edellä tarkoitettua tukijärjestelmää koskevassa päätöksessään ottanut huomioon Etelä-Italian taloudellisen ja työllisyystilanteen erityispiirteet.

Kun tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 659/1999⁽²⁾ säädetään, että sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä komissio vaatii asianomaista jäsenvaltiota toteuttamaan kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 15.2.2000.

⁽²⁾ EYVL L 83, 27.3.1999.

(2001/C 72 E/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2010/00

esittäjä(t): Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Vanhojen kolikoiden vaihtaminen euroiksi

Vanhat valuutat vaihdetaan suoraan euroiksi euroalueella viimeistään 1. tammikuuta 2002. Saksan alueellisten keskuspankkien tietojen mukaan eri ulkomaisten kolikoiden vaihtamisesta euroiksi ei ole vielä säännöksiä. Eurooppalaisilla on luultavasti muiden euroalueen maiden kolikoita miljardien arvosta.

1. Mitä Euroopan komission mielestä näille kolikoille olisi tehtävä?
2. Olisiko keskuspankit velvoitettava ottamaan vastaan muiden euroalueen maiden valuutoissa olevien setelien lisäksi myös kolikoita, kun valuuttoja vaihdetaan euroiksi?
3. Mihin konkreettisiin toimiin Euroopan komissio aikoo ryhtyä tässä asiassa?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Kannattaa muistaa, että tähän asti ei missään euroalueen jäsenvaltiossa ole ollut yleisesti mahdollista vaihtaa toisen jäsenvaltion kolikoita. Niinpä kysymys onkin siitä, onko tällainen uusi palvelu perustettava eurokolikoiden käyttöönoton yhteydessä, paljonko se maksaisi ja miten se olisi toteutettava sekä kuka vastaisi kustannuksista. Erilaisten kolikoiden käsittelyyn liittyvien logististen ongelmien vuoksi yhteisössä olevien kolikkovarastojen muuntaminen vaatisi todennäköisesti melkoiset resurssit, huolehtisipa asiasta sitten yksityinen tai julkinen taho, esimerkiksi keskuspankit. Komissio on kuitenkin tietoinen ongelmasta ja tutkii, miten siihen voitaisiin löytää sekä taloudellisesti järkevä että kuluttajien kannalta tyydyttävä ratkaisu.

(2001/C 72 E/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2016/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan laivanrakennusteollisuus

Vastauksessaan kysymykseeni E-2795/99⁽¹⁾ komission jäsen Mario Monti totesi, että laivanrakennusteollisuudelle myönnettävän tuen uusien sääntöjen vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen 1540/98⁽²⁾ mukaan sopimuskohtainen toimintatuki lakkautetaan vuoden 2000 loppuun mennessä. Montin mukaan

asetuksessa säädetään kuitenkin myös, että monia muita tukia voidaan myöntää tietyin ehdoin laivanrakennusteollisuudelle aina vuoteen 2003. Kyseisiin tukiin kuuluvat rakenneuudistus- ja sulkemistuki, tuki tutkimus- ja kehitystyöhön, innovaatioihin tarkoitettu tuki sekä alueellinen investointituki olemassa olevien telakoiden uudistamiseen ja uudenaikaistamiseen.

Voiko komissio kertoa, muodostavatko nämä vuoteen 2003 asti mahdolliset tuet tyhjentävän luettelon vai voidaanko niiden ohessa myöntää muita lisätukia Euroopan laivateollisuuden säilyttämiseksi erityisesti siinä tapauksessa, jos Etelä-Korea jatkaa vilpillisiä toimiaan laivanrakennusalalla vielä tämän vuoden syyskuun jälkeen?

Voiko komissio kertoa, onko se jo ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä erityistoimiin tukeakseen tavoitteen 1 merialueiden telakoita, jotka sijaitsevat EU:n syrjäisimmillä alueilla?

(¹) EYVL C 280 E, 3.10.2000, s. 132.

(²) EYVL L 202, 18.7.1998, s. 1.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Laivanrakennusteollisuudelle myönnettävän tuen uusien sääntöjen vahvistamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1540/98 2 artiklan 1 kohdassa sanotaan selvästi, että vain asetuksen mukainen laivanrakennuksen tuki voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Muita tukia ei sallita.

Alueelliset näkökohdat voidaan ottaa huomioon tavoitteen 1 mukaisilla merellisillä alueilla eräiden asetuksissa säädettyjen tukiryhmien osalta. Tutkimus- ja kehitystukeen sekä ympäristönsuojelutukeen on mahdollista myöntää tavanomaisen enimmäismäärän ylittävä lisä epäedullisilla alueilla toimiville telakoille. Lisäksi asetuksessa sallitaan myös investointituet EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan (ent. 92 artikla) a ja c alakohdissa tarkoitetuilla alueilla olevien telakoiden parantamiseen tai modernisointiin.

(2001/C 72 E/217)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2025/00

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Jäsenvaltioiden osuudet talousarviosta

Kertoisiko komissio jokaisen jäsenvaltion maksamat tai saamat netto-osuudet viimeisimmältä varainhoitovuodelta?

Micheale Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Budjettiasemia koskevat viimeisimmät tiedot ovat vuodelta 1998.

Vuotta 1999 koskevat arviot toimitetaan EU:n menojen jakautumista koskevan kertomuksen yhteydessä. Kertomusta laaditaan parhaillaan, ja se on aiempien vuosien tapaan saatavilla todennäköisesti alkusyksystä. Kertomus on julkinen asiakirja, joten siihen voi tutustua myös komission Internet-sivuilla.

Tietoa edellisten vuosien (varsinkin vuosien 1992–1998) budjettiasemista on EU:n toimintamenojen jäsenvaltiokohtaisesta jakautumisesta vuonna 1998 laaditussa kertomuksessa. Kertomus on saatavilla seuraavassa Internet-osoitteessa:

<http://europa.eu.int/comm/budget/pdf/agenda2000/statdepenses98.pdf>.

Vaikka eri maiden budjettiasemista onkin saatavilla jäsenvaltiokohtaisia arvioita, komissio kuitenkin huomauttaa, ettei nettoraahoitusosuuksien mittaamiseen ole optimaalista tapaa. Komissio on myös useaan otteeseen vastustanut tällaisten laskelmien käyttämistä arvioitaessa EU-jäsenyyden mukanaan tuomia tuloja tai kustannuksia. Näitä asioita käsitellään perusteellisemmin lokakuussa 1998 julkaistussa komission kertomuksessa omien varojen järjestelmästä ja varsinkin sen liitteessä 3. Raportti on saatavilla ranskaksi myös seuraavassa Internet-osoitteesta:

<http://europa.eu.int/comm/budget/fr/agenda2000/a2000rp.htm>.

(2001/C 72 E/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2027/00

esittäjä(t): Reino Paasilinna (PSE) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Työntekijöiden asema, oikeusturva ja työsuojelu pedofiliatapauksissa

Viime aikoina on useissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa paljastunut vaikeita pedofiliatapauksia lasten parissa työskentelevien henkilöiden keskuudessa. Tapahtumat ovat vaikuttaneet voimakkaasti työympäristöön. Työntekijää, joka on yrittänyt auttaa lapsia ja vaatia selvityksiä, on usein kohdannut voimakas vastareaktio esimerkiksi oikeudenkäyntien ja valitusmenettelyjen kautta. Pahimmillaan työntekijä on erotettu ja hän on vielä joutunut kantamaan vastuun oikeudenkäyntien kustannuksista.

Tiedustelen komissiolta, mihin toimenpiteisiin se on eurooppalaisella tasolla ryhtynyt tai aikoo ryhtyä turvatakseen työntekijöiden aseman ja oikeusturvan sellaisissa tapauksissa, joissa työntekijä on ryhtynyt toimenpiteisiin lasten suojelemiseksi ja työpaikan pedofiliatapauksen selvittämiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(20. syyskuuta 2000)

Asia johon viitataan ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

(2001/C 72 E/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2031/00

esittäjä(t): Olivier Dupuis (TDI) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Vietnam: Romano Prodin ja Lê Kha Phiêu tapaaminen

Vaikka Vietnamista ei ole viime aikoina saatu merkkejä nykyisen hallintojärjestelmän vähäisimmästäkään myönteisestä kehityksestä – vaan sitä vastoin tietoja uusista poliittisista ja uskonnollisista vangeista – Vietnamin uutistoimisto ilmoitti, että komission puheenjohtajan oli määrä tavata lauantaina 27. toukokuuta Vietnamin kommunistisen puolueen pääsihteeri Lê Kha Phiêu, joka edustaa korkeimman tason poliittikkona suorimmin Vietnamin demokratian vastaista ideologiaa.

Merkitsekö komission puheenjohtajan menettelytapa käännekohtaa unionin tähän asti harjoittamassa, erittäin arvosteleavassa Vietnamin-politiikassa ja Euroopan unionin toimielinten, erityisesti Euroopan parlamentin, Vietnamin viranomaisille esittämien politiikkaa, taloutta ja ihmisoikeuksia koskevien yksityiskohtaisten uudistuspyyntöjen hylkäämistä? Jos asia ei ole näin, mitä takeita Vietnamin kommunistisen puoleen pääsihteeri antoi komission puheenjohtajalle Vietnamin viranomaisten halukkuudesta toteuttaa nopeasti uudistukset, joiden myötä demokratia ja oikeusvaltio voidaan vakiinnuttaa Vietnamin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(17. heinäkuuta 2000)*

Komissio viittaa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-1517/00 antamaansa vastaukseen ja vahvistaa, että komission puheenjohtajan ja Vietnamin kommunistisen puolueen pääsihteerin tapaaminen 27. toukokuuta 2000 ei merkitse poikkeamista unionin Vietnamin-politiikasta.

(2001/C 72 E/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2035/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle***(21. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Kansainväliset lentoliikenneyhteydet Galiciasta

Galician alueella, jonka asukasluku on lähes 3 miljoonaa, on lentokenttä Santiago de Compostelassa, Vigossa ja La Coruñassa, mutta vain yksi ainoa kansainvälinen lentoyhteys eli yhteys Lontooseen. Kun Galician alueen asukkaat haluavat lentää muualle ulkomaille, heidän on näin ollen tehtävä matka Madridin, Barcelonan tai Bilbaon kautta. Kansainvälistä yhteyttä Lontoon kautta vaikeuttaa se, että lentoja on vain yksi päivässä. Lento Santiago de Compostelasta Brysseliin kestää välilaskuineen viisi tuntia ja lento Strasbourgiiin kaksine välilaskuineen seitsemän tuntia. Vastauksessaan aikaisempaan kysymykseen (E-0110/00) ⁽¹⁾ lentoyhteyksien hajauttamisesta komissio selitti, että jäsenvaltiot määräävät niiden alueella kansainvälisillä lennoillaan välilaskun tekevät ulkomaiset yhtiöt käyttämään keskeisiä lentokenttiä, mikä ylikuormittaa näitä kenttiä ja vaikeuttaa hajauttamista. Tällä päätöksellä halutaan ilmeisesti suojella yksittäisten jäsenvaltioiden kansallisten lentoyhtiöiden etuja, mikä kuitenkin vahingoittaa kansalaisten taloudellisia ja sosiaalisia etuja, ja tällöin myös komission esittämä hanke yhtenäisestä eurooppalaisesta ilmatilasta jätetään huomiotta.

Millaisia taloudellisia, oikeudellisia ja teknisiä ongelmia on ratkaistava, jotta Galicia saisi suoria lentoyhteyksiä tärkeimpiin Euroopan kaupunkeihin tai vaihtoehtoisesti tarvittavia liityntälentoja Lontooseen, jonka kautta on yhteydet kaikkialle maailmaan, tai Brysseliin, jolloin ei enää tarvitsisi käyttää Madridin, Barcelonan tai Bilbaon lentokenttiä, joiden kansainväliset lentoyhteydet erityisesti Euroopan kaupunkeihin, kuten Strasbourgiiin, ovat huonommat? Sisältyykö Euroopan ilmatilaa koskevaan hankkeeseen tällaisia tavoitteita, jotka koskevat varmasti monia Euroopan kaupunkeja ja alueita?

⁽¹⁾ EYVL C 330 E, 21.11.2000, s. 85.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus*(24. heinäkuuta 2000)*

Lentoliikenteen kolmannen toimenpidekokonaisuuden muodostavat ja yhteisön siviili-ilmailun vapauttavat kolme asetusta (lentoliikenteen kuljetus- ja rahtimaksuista 23. heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 2409/92, yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23. heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 2408/92 ja yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista 23. heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 2407/92 ⁽¹⁾) tulivat voimaan 1. tammikuuta 1993. Tämän jälkeen yhteisön lentoliikenteen harjoittajat ovat voineet täysin vapaasti tarjota valitsemaansa palveluja sellaisten yhteisön lentoasemien välillä, joilla saa harjoittaa kaupallista lentoliikennettä. Näin ollen ei enää ole olemassa ainuttakaan oikeudellista tai teknistä estettä parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsemille Galician lentoliikenneyhteyksille. On syytä mainita, että lentoliikenteen vapauttamista koskeva politiikka on vaikuttanut yleisesti yhteisön sisäisten reittien lukumäärän lisääntymiseen.

On selvää, että vapautetuilla markkinoilla lentoyhtiöiden on tehtävä reittivalintansa taloudellisen kannattavuuden perusteella. Jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus asettaa tietyille reiteille julkisen palvelun velvoitteita.

Yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevan hankkeen tarkoituksena on puolestaan yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden lentoliikenteen valvontajärjestelmät, jotta erityisesti valvontavalmiudet paranisivat ja lentoasemilla nykyään tapahtuvat lentojen viivästymiset samanaikaisesti vähenisivät.

(¹) EYVL L 240, 24.8.1992.

(2001/C 72 E/221)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2036/00

esittäjä(t): **Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Galician työttömyys

Tuoreimpien tilastotietojen mukaan Galician työttömyysaste on 15,88%. Näin ollen se on kaksinkertainen verrattuna koko Espanjan alhaisimman työttömyyden alueeseen Navarraan ja useimpiin muihin Euroopan maihin. Sisältyykö yhteisön tukikehykseen Espanjan osalta tehokkaita erityistoimia tämän Galician vaikean ongelman ratkaisemiseksi, kun otetaan lisäksi huomioon muun muassa, että Galicia kuuluu rakennerahastojen tavoitteeseen 1?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Komissio on esittänyt Espanjan tavoite 1 -alueita koskevan aluekehityssuunnitelman ja on laatimassa yhteisön tukikehystä vuosiksi 2000–2006. Sitä varten komissio käy neuvotteluja Espanjan viranomaisten kanssa tukikehyksen strategisista suuntaviivoista ja tavoitteista.

Komissio voi vakuuttaa arvoisalle kysyjälle, että neuvotteluissa otetaan huomioon espanjalaisten tavoite 1 -alueiden työmarkkinatilanne. Erityisesti tarkastellaan työntekijäkunnan ammattipätevyyksiin liittyviä puutteita sekä työllisyys- ja työttömyysastetta.

Työpaikkojen määrän ja työvoiman ammattipätevyyden lisääminen sekä työttömyyden vähentäminen tulevat olemaan Espanjan tavoite 1 -alueisiin sovellettavan yhteisön tukikehyksen tavoitteita vuosina 2000–2006.

Tavoitteissa otetaan huomioon kansallisten toimintasuunnitelmien kautta täytäntöön pantavat työllisyyspolitiikan pilarit ja työllisyyden suuntaviivat samoin kuin ne ensisijaiset toiminta-alueet, jotka määrittellään Euroopan sosiaalirahastosta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1784/1999 (¹). ESR:hän on eurooppalaisen työllisyysstrategian päärahoitusväline.

Komissio toimittaa yhteisön tukikehyksen parlamentille hyväksyttävänsä sen.

(¹) EYVL L 213, 13.8.1999.

(2001/C 72 E/222)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2061/00**esittäjä(t): Per Gahrton (Verts/ALE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Romaniaa ja Bulgariaa koskevat viisumivaatimukset

Komissio on vuoden 2000 alusta suunnitellut Bulgariaa ja Romaniaa koskevan viisumipakon poistamista. Tämä olisi tärkeä askel autettaessa kyseisiä maita kohti entistä myönteisempää kehitystä ja EU:n osoitus siitä, että EU:n ulkopuolella olevien eurooppalaisten maiden syrjintää ei aiota jatkaa.

Mikä oli tulos komission jäsenvaltioille esittämästä ehdotuksesta, jonka mukaan Bulgarian ja Romanian viisumipakko poistettaisiin? Aikooko komissio jatkaa työtä näiden kahden maan syrjinnän lopettamiseksi?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Komissio esitti 26. tammikuuta ehdotuksen neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske⁽¹⁾. Ehdotuksen mukaan Bulgaria ja Romania kuuluvat viisumipakosta vapautettuihin kolmansiin maihin.

Komission ehdotus on toimitettu neuvostolle ja parlamentille, jotta ne molemmat voivat käsitellä sen asianmukaisten menettelyjen mukaisesti.

⁽¹⁾ KOM(2000) 27 lopullinen.

(2001/C 72 E/223)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2064/00**esittäjä(t): Luciana Sbarbati (ELDR) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: LIFE-Luonto-hankkeiden toteuttamista valvovien yritysten rooli

LIFE-Luonto-hankkeita koskevassa hakulomakkeessa ilmoitetaan, että komissiota avustavat ulkopuoliset neuvonantajaryhmät hankkeiden seurannassa ja ehdotusten muodollisen ja hallinnollisen moitteettomuuden tarkistamisessa. Ulkopuoliset neuvonantajat eivät voi antaa hankkeelle ideointiapua tai auttaa sen institutionaalisessa tai rahoituksellisessa toteuttamisessa, ja heidän on toimittava avoimesti ja puolueettomasti.

Voisiko komissio kertoa,

- mitkä ovat ne edellytykset, jotka neuvonantajayritysten on täytettävä, jotta niiden voidaan katsoa soveltuvan tekemään sopimus LIFE-Luonto-ohjelman täytäntöönpanosta?
- mikä rooli neuvonantajayrityksellä on sopimusehtojen mukaan?
- kuuluuko lausuntojen antaminen hankkeeseen liittyvien toimien strategioista ja päämääristä neuvonantajayritysten tehtäviin?
- minkälaisia kustannuksia pidetään sopivina tällaisten sopimusten osalta?

Voiko neuvonantajayrityksen vastuuhenkilöillä olla yhteyksiä LIFE-Luonto-hankkeista etua saaviin yrityksiin tai laitoksiin tai voiko heillä olla niissä tai strateginen asema?

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä tehdään sen varmistamiseksi, että tasa-arvon ja avoimuuden periaatteita noudatetaan kaikkia LIFE-Luonto-ohjelmaan osallistuvia kohtaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Komissiota LIFE-Luonto-hankkeissa avustavat ulkopuoliset asiantuntijaryhmät valitaan avoimen tarjouskilpailun perusteella. Pätevyysvaatimukset koskevat muun muassa kyseisten henkilöiden ammattikokemusta, tieteellistä pätevyyttä, kielitaitoa sekä ryhmän koostumusta ja riippumattomuutta ehdotusten tekijöistä.

Asiantuntijat avustavat komissiota sopimuksen mukaisesti komission ja ehdotusten tekijöiden sekä viranomaisten välisessä yhteydenpidossa rahoitushakemuksen esittelyvaiheen aikana. Tarvittaessa asiantuntijat hankkivat komissiolle täydentävät tekniset ja tieteelliset tiedot, joiden avulla komissio arvioi sille esitetyt hankkeet. He seuraavat jokaisen hankkeen toteuttamista, johon kuuluu toteutettujen toimenpiteiden analyysi, jokaista rahoituksensaajan tekemää toimintakertomusta koskevat tekniset neuvot, kahdesti vuodessa toimitettava yksityiskohtainen raportti sekä jokaisen hankkeen lopussa alkuperäisten tavoitteiden perusteella tapahtuva tulosten arviointi. Asiantuntijat toimivat koko ajan välittäjinä komission, rahoituksensaajien sekä kansallisten ja paikallistason viranomaisten välillä sekä neuvovat rahoituksensaajia komissiolle jätettävien asiakirjojen laatimisessa. Asiantuntijat myös rohkaisevat vertailemaan eri hankkeista saatuja kokemuksia.

Ulkopuolisten asiantuntijaryhmien lausunnot lähetetään komissiolle, jonka tehtävänä on päättää hankkeeseen liittyvistä asioista kuten maksuista, lisätietojen pyytämisestä ja hankkeen tavoitteiden tarkistamisesta. Ulkopuolisten asiantuntijaryhmien menot koostuvat pääasiassa henkilöstö- ja virkamattakuluista.

Ulkopuolisten asiantuntijaryhmien ja niiden henkilöstön on oltava ehdottoman riippumattomia LIFE-Luonto-hankkeiden rahoituksensaajista. Ryhmän jäsenet eivät voi ottaa rahoituksensaajilta minkäänlaista korvausta eivätkä he voi olla päättävässä asemassa tukea saavassa yrityksessä, ei edes korvauksetta.

Komissio pyrkii takaamaan, niin hyvin kuin se on inhimillisesti mahdollista, että LIFE-Luonto-hankkeiden ehdotusten tekijöitä kohdellaan yhtäläisesti esimerkiksi seuraavilla tavoilla: jäsenvaltioissa järjestetyt LIFE-Luonto-hankkeiden tiedotus- ja koulutustilaisuudet ovat avoimia kaikille, eivätkä komissio ja asiantuntijaryhmät anna tietoja käsiteltävänä olevien ehdotusten valintakelpoisuudesta tai laadusta. Komissio ja asiantuntijaryhmät eivät myöskään hyväksy kutsuja vierailu sellaisella alueella, jota koskevasta hankkeesta komissio ei ole vielä tehnyt rahoituspäätöstä.

(2001/C 72 E/224)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2065/00

esittäjä(t): Vitaliano Gemelli (PPE-DE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Tutkintojen tunnustaminen

Se, että jäsenvaltiot eivät tunnusta tutkintoja EU:ssa, on merkittävä ongelma, joka koskee kansalaisia välittömästi ja joka rajoittaa heidän oikeuttaan vapaaseen liikkumiseen ja heidän muuttamistaan paikasta toiseen työhön liittyvistä syistä.

Tämän vuoksi haluaisin tietää,

- onko mahdollista, että Euroopan komissio tekisi suoran aloitteen sellaisen "Euroopan ammatillisen tutkinnon" luomisesta, joka perustuisi yhteen opinto-ohjelmaan ja jonka kokeen aiheista kunkin ammatin osalta päätettäisiin kaikkien jäsenvaltioiden kesken. Kokeet pidettäisiin säännöllisesti ja samanaikaisesti kaikissa jäsenvaltioissa kaikkialla unionissa hyväksyttävän "eurooppalaisen ammatinharjoittajan oikeudellisen aseman" määrittämiseksi.
- Tutkinto voitaisiin myöntää rajoituksetta tai vain tietyille, säännöllisesti päätettävälle määrälle, jos tätä pidetään tarpeellisenä työmarkkinoiden kysynnän vuoksi.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2000)

Komissio kehottaa ensin arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan Doris Packin kirjalliseen kysymykseen E-2378/94 ⁽¹⁾ ja Horst Schnellhardtin kirjalliseen kysymykseen E-3037/95 ⁽²⁾ annettuihin vastauksiin.

Komissio katsoo lisäksi, että kysymystä "eurooppalaisesta tutkinnosta" ja tutkintojen yhdenmukaistamisesta on tarkasteltava EY:n perustamissopimuksen 149 ja 150 artiklan (ent. 126 ja 127 artiklan) pohjalta. Perustamissopimuksessa nimenomaisesti sanotaan, ettei kyseisiä järjestelmiä aiota yhdenmukaistaa.

Koska yhteisön säädöksillä ei säännellä jäsenvaltioiden opetuksen sisältöä ja rakennetta, vastaanottajana toimiva jäsenvaltio voi vaatia muuttajalta todistusta siitä, että hänellä on määrätyn tasoiset, jäsenvaltion lainsäädännössä ammattitutkinnon suorittamiseen vaaditut tiedot. EY:n perustamissopimuksen 12, 149 ja 150 artiklan (ent. 6, 126 ja 127 artiklan) mukaisesti jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa harjoittaa minkäänlaista kansalaisuuteen perustuvaa suoraa tai epäsuoraa syrjintää muussa jäsenvaltiossa ammattitutkinnon suorittaneiden henkilöiden ilmoittautumismenettelyn yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL C 152, 19.6.1995.

⁽²⁾ EYVL C 91, 27.3.1996.

(2001/C 72 E/225)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2067/00

esittäjä(t): Joachim Wuermeling (PPE-DE) komissiolle

(27. kesäkuuta 2000)

Aihe: Astioiden maahantuonnin vaikeuttaminen liioitelluilla sertifiointivaatimuksilla Turkissa

Turkki on vaatinut heinäkuusta 1999 lähtien turkkilaisen sertifikaatin esittämistä astioiden maahantuonnin yhteydessä. Tavaraita tarkistettaessa jokaisesta lähetyksestä otetaan koekappaleita, joita ei palauteta ja joista aiheutuu kuluja. Tämä rajoittaa tuontia ja johtaa käytännössä "tuontimaksuun", joka on noin 20 prosenttia tavarain arvosta.

1. Onko komissio tietoinen tästä Turkin viranomaisten menettelytavasta kotitalouksissa ja hotelleissa käytettävien astioiden tuonnin yhteydessä?
2. Katsooko komissio, että Turkin maahantuontia koskevat säännökset vaikuttavat haitallisesti EU:n ja Turkin assosiaatiosopimukseen?
3. Miten komissio aikoo vastustaa tätä menettelytapaa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio on saanut tiedon ongelmasta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, yksityissektorin edustajilta.

Komissio arvioi, että kyseiset toimenpiteet muodostavat kaupan esteen ja rikkovat tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta 22. joulukuuta 1995 tehtyä EY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöstä Nro 1/95 ⁽¹⁾.

Näin ollen komissio on ottanut yhteyttä Turkin viranomaisiin jo tammikuussa 2000, jotta kyseinen ongelma saataisiin ratkaistua tulliliiton sekakomitean yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL L 35, 13.2.1996.

(2001/C 72 E/226)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2104/00**esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lobbajaat

Brysselissä sijaitsevien EP:n rakennusten kolmannessa kerroksessa oleili tiistaina 6. kesäkuuta 2000 useiden lobbausjärjestöjen edustajia. Mukana oli ainakin Young European Federalists-, European Movement- ja Union of European Federalists -järjestöjen edustajia.

Onko komission mielestä oikein, että tällaiset tahot saavat EU:lta rahoitusta, jotta ne voisivat vaikuttaa unionin lainsäädäntöön omien poliittisten päämääriensä saavuttamiseksi? Eikö tämä ole demokratian kannalta omituista?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat kolme järjestöä ovat saaneet avustuksia – kaksi niistä nimenomaan budjettivallan käyttäjän momenttiin A-3021 tekemien lisäysten perusteella –, ensimmäinen ”valtiosta riippumattomana kansainvälisenä nuorisojärjestönä” alamomentilta A-3029 ja kaksi muuta ”Euroopan yhdentymisen aatetta edistävinä järjestöinä” alamomentilta A-3021. Komissiolla ei ole mitään sitä vastaan, että yhteisön avustuksia saavat järjestöt harjoittavat laillista kampanjointia virallisten tavoitteidensa edistämiseksi.

(2001/C 72 E/227)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2109/00**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Budjettikohta A-3026

Budjettikohdasta A-3026 on myönnetty 350 000 euroa ”asiantuntijakomiteoille”.

Keitä nämä asiantuntijat ovat, millaisia tehtäviä heille on annettu ja milloin heidän työnsä päättyy ja tulokset julkaistaan?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Kolme Euroopan asiantuntijakomiteaa (think-tanks), jotka saavat tästä budjettikohdasta rahoitusta, ovat Trans-European Policy Studies Association -järjestö, Euroopan politiikan tutkimuskeskus ja European Policy Centre. Budjettivallan käyttäjä on valinnut kyseiset asiantuntijakomiteat (ks. budjettikohtaa koskevat huomautukset). Komiteat tekevät omasta aloitteestaan Euroopan yhdentymiseen liittyvää tutkimustyötä ja laativat vuosittain komissiolle kertomuksen toiminnastaan.

(2001/C 72 E/228)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2114/00**esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle***(30. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Valtiontuen vaikutukset Espanjan sähköyhtiöille: todellinen kilpailu sähköntuotantomarkkinoilla

Tribunal de Defensa de la Competencia (TDC) katsoi sähköyhtiöiden Unión Fenosan ja Hidrocarbónin fuusiota koskevassa raportissaan, että Espanjan hyväksymä CTC-järjestely, jossa sallitaan CTC-tukien arvopaperisointi luovuttamalla ne kolmansille osapuolille, lakkauttaa nykyisen käytännön, jossa estetään sähkön tukkuhintaa ylittämästä tiettyä enimmäistasoa.

Katsooko komissio, että CTC-tukien arvopaperisointi, joka tarkoittaa käytännössä sitä, että CTC-tuille hyväksytään vakiomäärä ottamatta huomioon markkinoiden ajallisia muutujia, poistaa mahdollisuuden valvoa sähkön tukkuhintoja?

Koska Espanjan sähköntuotantomarkkinoilla ei ole todellista kilpailua, kuten TDC vahvisti, eikö komissio katso, että CTC:n arvopaperisointi merkitsee yksinkertaisesti sitä, että hylätään ainoa yritysten valta-asemaa sähkön tukkuhintamarkkinoilla rajoittanut järjestelmä?

Eikö komissio katso, että Espanjan ehdottama CTC:n arvopaperisointi merkitsee itse asiassa sitä, että hylätään mahdollisuus todellisen kilpailun tuomisesta markkinoille?

Miten komissio suhtautuu siihen, että TDC:n mukaan tukkuhinnat ovat nousseet 20 prosentilla vuoden ensimmäisten neljän kuukauden aikana?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(8. syyskuuta 2000)*

Parlamentin jäsenen kolme ensimmäistä kysymystä koskee arvopaperistamista eli mahdollisuutta myydä kolmansille oikeus saada korvausta kilpailuun siirtymisen kustannuksista.

Tämä mahdollisuus on yksi niistä toimenpiteistä, joita Espanjan lainsäädäntö tarjoaa sähköntuotantoalalle. Komissio tutkii parhaillaan näitä toimenpiteitä valtiontukisääntöjä koskevien EY:n perustamissopimuksen määräysten nojalla. Asiaan on liian aikaista ottaa kantaa ennen komission lopullista päätöstä.

Neljännän kysymyksen osalta komissio ei voi käytettävissään olevien tietojen perusteella vahvistaa, riippuuko Espanjan sähkömarkkinoilla vallitseva hintataso ainoastaan kilpailuun siirtymisen kustannuksista vai arvopaperistamismahdollisuudesta, joka kuitenkin ei vielä ole toteutunut.

(2001/C 72 E/229)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2115/00**esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle***(30. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Espanjan sähkömarkkinoiden kilpailuun siirtymisestä aiheutuvien kustannusten laskeminen komission asiaa koskevassa tutkimuksessa

Comisión Nacional del Sistema Eléctrico (CNSE), joka kuuluu nykyään Espanjan energia-alan komissioon teki 28. syyskuuta 1998 julkisen raportin, jossa se suositteli Espanjan hallitukselle, että se ei hyväksyisi kilpailuun siirtymisestä aiheutuvien kustannusten (CTC) arvopaperisointijärjestelmää. Suositusta ei noudatettu. Raportissaan CNSE laski sähköyhtiöiden CTC-tukien määräksi korkeintaan 480 miljardia pesetaa ottaen huomioon sähköntuotannon vastaavien muuttuvat kustannukset, sähköntuotannon vastaavien

käyttöään, kysynnän kehityksen ja diskonttokoron. Siitä huolimatta Espanjan hallitus aikoo myöntää sähköyhtiöille oikeuden arvopaperisoida (eli saada haltuunsa kerralla) biljoona pesetaa.

Aikooko komissio ottaa huomioon CNSE:n kannan CTC:n laskemisesta?

Eikö komissio katso, että CNSE pystyy laskemaan CTC:n paremmin kuin se itse?

Monti vahvisti 28. maaliskuuta 2000 antamassaan vastauksessaan E-0492/00⁽¹⁾, että komissio tai sen käyttämä puolueeton konsultti eivät aio tehdä uusia CTC-laskelmia, mutta eikö komission perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti jo varovaisuussyistä pitäisi verrata myös laskelmia, joihin on päätytty riippumaton elin, joka sitä paitsi on Espanjan sähkömarkkinoiden sääntelyelin?

Aikooko komissio hyväksyä kyselemättä biljoonan pesetan valtiontuet tiedustelematta edes mielipidettä elimeltä, joka on tehnyt puolueettoman tutkimuksen asiasta ja päätytty huomattavasti pienempään summaan?

⁽¹⁾ EYVL C 330 E, 21.11.2000, s. 174.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Kun komissio arvioi valtiontukiasioita, se ottaa huomioon kaiken tiedon, joka sillä on käytettävissään, riippumatta siitä, mitkä tiedot ovat peräisin kansallisilta viranomaisilta. Mitkään tiedot eivät sido komissiota.

Komission mielestä nykyisin Comisión Nacional de la Energía Eléctricoon (CNE) kuuluvalla Comisión Nacional del Sistema Eléctricolla (CNSE) ja komissiolla on eri tehtävät. Komission tehtävänä on arvioida kyseisten toimenpiteiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille soveltamalla EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa (ent. 92 ja 93 artikla). CNSE puolestaan toimii Espanjan viranomaisten neuvoa-antavana elimenä sähköalaaan liittyvissä asioissa. Se osallistuu siis lainsäädäntötyöhön tekemällä ehdotuksia ja antamalla lausuntoja. Sähköalaa koskevan lain 54/1997 8 artiklan mukaan CNSE:n antamat kilpailuasioihin liittyvät lausunnot eivät sido kansallisia kilpailuviranomaisia eivätkä varsinkaan komissiota.

Vaikka komissio on tietoinen raportista, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, se haluaa kuitenkin EY:n perustamissopimuksessa sille määritellyt tehtävät huomioon ottaen päättää itse siitä, millaisia analyyseja ja tutkimuksia se tarvitsee arvioinnin tekemistä varten.

Komissiolla ei ole tapana tiedustella valtiontukien myöntämiseen liittyvien valmistelujen yhteydessä virallisesti CNSE:n tapaisten kolmansien osapuolten mielipidettä.

(2001/C 72 E/230)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2119/00

esittäjä(t): **Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Yhteisön kummikaupunkiohjelman tulevaisuus

Italialainen Repubblica-päivälehti julkaisi 20. maaliskuuta 2000 sivulla 17 komission varapuheenjohtajan Neil Kinnockin haastattelun, jossa tämä vastasi EU:n kummikaupunkiohjelman tulevaisuutta koskevaan kysymykseen sanatarkasti seuraavasti: "Me vastaamme kummikaupunkiohjelmasta. Tämä tehtävä on meille hyvin mieluinen ja virkamiehemme ovat aina hoitaneet sen erittäin hyvin. Henkilökuntapulan vuoksi joudumme kuitenkin miettimään, kuuluvatko kummikaupungit komission keskeisiin tehtäviin".

Kummikaupunkiohjelman avulla voidaan lisätä kansalaisten tietoisuutta yhteisen Euroopan rakentamisesta ja tarjota heille mahdollisuus osallistua siihen. Voisiko komissio vielä selventää asennettaan kummikaupunkiohjelman?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi rouva Cristiana Muscardinin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1366/00⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 46 E, 13.2.2001, s. 178.

(2001/C 72 E/231)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2135/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kreikka ja CITES-yleissopimukseen liittyvän asetuksen noudattamatta jättäminen

Eläimiin kohdistuvan julmuuden ehkäisemiseksi työskentelevän brittiläisen RSPCA-järjestön julkaisemassa lehtisessä Kreikkaa moititaan siitä, ettei se ole noudattanut asetusta luonnonvaraisen eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa säätelemällä (338/97 CITES⁽¹⁾), ja syytetään, että Kreikalta puuttuvat tässä asiassa neuvoo-antava komitea, suojelurajat sekä rikkomuksista määrättävät sakot ja sen tullivalvonta on puutteellista. Järjestön Kreikan markkinoilla tekemässä tutkimuksessa todettiin, että monista suojeltavista lajeista saatavista tuotteista (lähinnä turkiksista ja norsunluusta) hierotaan kauppaa vapaasti, ilman asiaa koskevia lupia tai todistuksia.

Komissiolta kysytään, voiko se kiistää edellä mainitun järjestön esittämät tiedot tai vahvistaa ne, ja mikäli ne pitävät paikkansa, a) missä prosessin kohdissa se katsoo esiintyvän eniten puutteita ja b) mihin toimiin se aikoo ryhtyä lopettaakseen tämän laittoman kaupankäynnin Kreikassa?

⁽¹⁾ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2000)

Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle ottavansa käyttöön kansallisen lain (laki 2637/1998, johon liittyy tarvittaessa ministeriön päätös), jolla täydennetään luonnonvaraisten eläinten kauppaa koskevia yhteisön säännöksiä.

Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9. joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 säännösten sekä villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) määräysten mukaisesti on perustettu tiedekomitea. Lisäksi on otettu käyttöön luonnonvaraisten eläinten kauppaa koskevien yhteisön säännösten rikkomisesta johtuvat yleiset seuraamukset ja hallinnolliset seuraamukset, annettu suojelurajat ja vähennetty tulo- ja lähtösatamien määrää.

Laiton kauppa aiheuttaa kuitenkin edelleen huolta, ja siihen on puututtava päättäväisesti. Komissio aikoo jatkaa tämän aiheen käsittelyä asetuksen (EY) N:o 338/97 14 artiklalla perustetussa täytäntöönpanoryhmässä.

(2001/C 72 E/232)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2136/00**esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Ratsastuksen kieltäminen määrätyillä teillä

Voiko komissio vahvistaa, ettei sillä ole aikomusta ottaa käyttöön lainsäädäntöä, joka johtaa hevosella ratsastamisen kieltämiseen määrätyillä teillä Euroopan unionissa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio vahvistaa, ettei se aio ottaa käyttöön lainsäädäntöä, jolla pyritään kieltämään hevosella ratsastaminen määrätyillä teillä Euroopan unionissa.

(2001/C 72 E/233)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2137/00**esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Julkisista rakennusurakoista annetun direktiivin virheellinen soveltaminen ja sääntöjen rikkomuksesta johtuvat oikeustoimet Espanjaa vastaan

Euroopan komissio julkisti viime maaliskuun alussa aikomuksensa antaa Espanjan viranomaisille kaksi kuukautta aikaa korjata epäkohdat, joiden vuoksi ryhdyttiin sääntöjen rikkomuksesta johtuviin oikeustoimiin. Sääntöjen rikkomuksen aiheutti julkisista rakennusurakoista annetun direktiivin 93/37/ETY⁽¹⁾ virheellinen soveltaminen. Tiedoksianto tuli esiin Segovian uuden vankilan rakentamisesta vastaavan yrityksen valintamenettelyjen yhteydessä. Todellisuudessa tämä menettely herätti kuitenkin kysymyksen Espanjan käytännöstä myöntää sopimuksia julkista pääomaa käyttäville liikeyrityksille. Lukuisat aluehallitukset toimivat tämän käytännön mukaisesti.

Espanjan viranomaisille annettu määräaika on mennyt umpeen eikä Euroopan unionin tuomioistuimen Espanjaa koskevien asioiden luettelossa (päivitetty 18.5.2000) ole mitään viittausta oikeustoimiin ryhtymisestä.

Voiko komissio kertoa, onko se todella haastanut Espanjan Luxemburgin tuomioistuimeen direktiivin 93/37/ETY laiminlyömissä vuoksi ja jos on, niin missä vaiheessa tämä oikeudenkäynti on?

Onko komissio saanut uusia perusteluja Espanjan viranomaisilta? Voiko komissio kertoa, mitkä ne ovat?

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Komissio päätti 22. joulukuuta 1999 saattaa Espanjaa koskevan rikkomismenettelyn yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi. Rikkomismenettely liittyy espanjalaisen hankintaviranomaisen SIEPSA:n (Sociedad Estatal de Infraestructuras y Equipamientos Penitenciarios) tekemään tarjouspyyntöön Segovian vankilan rakennustöiden toimeenpanemiseksi.

Kyseinen tarjouspyynnön julkaiseminen kansallisissa sanomalehdissä mutta ei Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä oli julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY säännösten vastaista. Espanjan

viranomaiset perustelevat direktiivin soveltamatta jättämistä SIEPSA:n tapauksessa sillä, että kyseessä on yksityisoikeuden soveltamisalaan kuuluva julkinen kaupan alan yhtiö. SIEPSA on kuitenkin direktiivissä tarkoitettu hankintaviranomainen, sillä se täyttää direktiivin 1 artiklan ehdot, ja erityisesti ehdon, joka liittyy siihen, että se on perustettu tyydyttämään yleiseen etuun tähtäävät tarpeet eikä se ole luonteeltaan teollinen tai kaupallinen.

Komissio teki päätöksen saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun Espanja 22. marraskuuta 1999 vastasi komission 25. elokuuta 1999 esittämään perusteltuun lausuntoon, eivätkä vastaukseen sisältyneet argumentit olleet sen laatuista, että ne olisivat muuttaneet komission arviota.

Kanne on jätetty äskettäin yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi.

(2001/C 72 E/234)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2146/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Makeisten valmistukseen käytettävä maito

Sisältyykö yhteisön lainsäädäntöön rajoituksia, jotka koskevat EU:sta peräisin olevan maidon käyttöä makeisten valmistuksessa?

Mitä oikeussäännöksiä sovelletaan silloin, kun jokin yhtiö haluaa asettaa makeisten valmistajille makeisten oston ehdoksi sen, että maidon on oltava peräisin tietyistä jäsenvaltiosta tai tietyistä jäsenvaltiosta?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Yhteisön alueella tuotetun maidon käyttöä makeisten valmistuksessa ei rajoiteta yhteisössä.

Yhteisön lainsäädännössä ei yleisesti ottaen estetä maidosta valmistettuja makeisia ostavaa yritystä asettamasta oston ehdoksi sitä, että maidon on oltava peräisin tietyistä jäsenvaltiosta tai tietyistä jäsenvaltioista.

Sitä paitsi, kun on kyse suojatusta alkuperänimityksestä tai maantieteellisestä merkinnästä, suojatun nimityksen eritelmässä voidaan määrätä, että maidon on oltava peräisin tietyltä maantieteelliseltä alueelta.

(2001/C 72 E/235)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2153/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Etiikka ja Eurooppaoikeus

Onko komissio tietoinen siitä, että Ranskan eettinen komitea (Comité consultatif national d'éthique) on kehottanut Ranskan kansalliskokousta estämään ihmisen perimän patentoitavuutta koskevan direktiivin saattamisen osaksi Ranskan lakia?

Voiko jäsenvaltio pidättäytyä eurooppalaisen lainsäädännön täytäntöönpanosta eettisin perustein? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, ettei eurooppalaista lainsäädäntöä kyseenalaisteta tällä tavoin? Aikooko komissio harkita oman eettisen komitean tai yksikön perustamista, jottei näitä tärkeitä kysymyksiä "kansallistettaisi" vaan ne käsiteltäisiin yleiseurooppalaisella tasolla?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio tietää Ranskan eettisen komitean (comité consultatif national d'éthique) 8. kesäkuuta 2000 annetusta lausunnosta nro 64, joka koskee bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/44/EY⁽¹⁾.

Parlamentissa ja neuvostossa päästiin sopimukseen tästä direktiivistä keskustelujen jälkeen. Niissä kiinnitettiin paljon huomiota bioteknologian keksintöihin liittyviin eettisiin näkökohtiin. Direktiivissä pyritään sekä ottamaan huomioon nämä eettiset näkökohdat että tarjoamaan riittävästi kannustimia bioteknologian alan tutkimukseen ja kehittämiseen.

Direktiivin 15 artiklan 1 kohdassa jäsenvaltiot veloitetaan saattamaan direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät kansalliset säännökset voimaan viimeistään 30. heinäkuuta 2000. Vaikka jäsenvaltio kyseenalaistaisi direktiivin velvoittavuuden yhteisöjen tuomioistuimessa, se ei vapautuisi velvollisuudestaan saattaa direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään direktiivissä säädettyyn määräaikaan mennessä. Komission on perussopimusten vartijan roolissaan varmistettava, että jäsenvaltiot soveltavat yhteisön lainsäädäntöä oikein.

Komissio perusti vuonna 1992 luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän neuvomaan yhteisön toimielimiä eettisissä kysymyksissä. Direktiivin 7 artiklassa säädetään työryhmän nimenomaiseksi tehtäväksi bioteknologian eettisten näkökohtien arviointi.

⁽¹⁾ EYVL L 213, 30.7.1998.

(2001/C 72 E/236)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2159/00

esittäjä(t): Richard Howitt (PSE) komissiolle

(22. kesäkuuta 2000)

Aihe: Opintolainojen hakeminen

Vaalipiiristäni Norfolkkin Kings Lynnistä kotoisin oleva Griefin perhe asuu nykyisin Espanjassa. Kysymyksen koskee perheen kahta 19-vuotiasta poikaa (Anthony ja Jonathan).

Anthony ja Jonathan asuivat Norfolkissa 3.11.1981 – 13.8.1990 ja muuttivat vanhempiensa mukana Espanjaan, kunnes palasivat takaisin 3.9.1998 ja ovat siitä lähtien asuneet sukulaistensa luona Norfolkissa. Pojat asuivat siis vanhempiensa kanssa Espanjassa kahdeksan vuotta. Onko komissio tietoinen sellaisesta EU:n lainsäädännön osasta, joka voisi vaikuttaa näiden opiskelijoiden mahdollisuuteen hakea ja saada opintolainaa Isossa-Britanniassa korkeamman asteen opintoja varten?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Yhteisön tämänhetkisen lainsäädännön mukaan on jäsenvaltioiden asia vahvistaa opiskelijoille annettavaan tukeen (avustuksiin, opintolainoihin tai muuhun taloudelliseen tukeen) sovellettavat käytännöt. Näin tehdessään jäsenvaltioiden on kuitenkin noudatettava tasapuolisen kohtelun periaatetta, jonka mukaan korkeakoulujen on hyväksyttävä unionin kansalainen opiskelijaksi samoin perustein kuin maan oma kansalainen. Jos siis oman maan kansalaiselle myönnetään avustus lukukausimaksuihin, sellainen on myönnettävä myös toisen jäsenvaltion kansalaiselle tämän halutessa opiskella maassa. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön tulkinnan mukaan tasapuolisen kohtelun periaate ei koske toimeentulotukea. Sama koskee Yhdistyneen kuningaskunnan tapauksessa avustuksia, opintolainaa ja lisätukia, jotka on tarkoitettu kattamaan osa opiskelijan elinkustannuksista, ellei opiskelija ole samalla myös siirtotyöläinen

tai siirtotyöläisen perheenjäsen. On syytä huomata, että yhteisön lainsäädäntö antaa tällä hetkellä siirtotyöläisille ja heidän perheenjäsenilleen laajemmat oikeudet isäntävaltiossa – erityisesti sosiaalietuuksien osalta – kuin muille opiskelijoille, joilla on unionin kansalaisuus.

Arvoisan kysyjän toimittamat tiedot eivät kuitenkaan riitä siihen, että komissio voisi selvittää, onko herra ja rouva Griefillä tai heidän lapsillaan yhteisön lainsäädännöstä johtuvia oikeuksia siirtotyöläisinä.

(2001/C 72 E/237)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2175/00

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Kotiäitien sosiaalista asemaa koskeva yhteisön säännöstö

Kotiäitien asemaa koskevien säännösten eroavaisuudet eri jäsenvaltioiden välillä osoittavat, että on tarpeen saada aikaan yhdenmukainen säännöstö, jotta tämän tärkeän väestöryhmän oikeutetut vaatimukset voidaan ottaa huomioon.

Ranskassa on olemassa kotiäitien asemaa koskeva säännöstö, Italiassa on käytössä sosiaaliturvalaitoksen valvoma kotona tapahtuvia tapaturmia koskeva vakuutus, Espanjassa annetaan erityiskohtelu säästöille kotiäitien tulevien eläkkeiden kohentamiseksi ja yhteisön ulkopuolisessa Sveitsissä kotiäideille maksetaan eläkettä ja myönnetään taloudellisia etuja lasten hoitamisesta.

Katsooko komissio, että kotiäitien aseman yhdenmukaistamiseksi eri jäsenvaltioissa olisi laadittava kotiäitien sosiaalista asemaa koskeva säännöstö, johon kootaan kaikki sellaiset näkökohdat, jotka ovat välttämättömiä tämän väestöryhmän yhteiskunnallisen merkityksen vahvistamiseksi nykyisessä talousympäristössämme?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys liittyy kotiäitien nykyiseen tilanteeseen jäsenvaltioissa. Hän kysyy, olisiko aiheellista ehdottaa kotiäitien sosiaalista asemaa koskevia sääntöjä, jotta yhdenmukaistettaisiin tilannetta, joka vaihtelee tällä hetkellä paljon jäsenvaltioittain.

Komissio tunnustaa, että kotiäidit tekevät tärkeitä töitä perheensä ja koko yhteiskunnan eteen, mutta korostaa, että yhteisön toimivalta perheoikeuden alalla on erittäin rajallinen.

Kotiäitien asemaan liittyen on syytä muistaa, että komissio esitti vuonna 1987 direktiiviehdotuksen⁽¹⁾, jolla se halusi korjata naisten ja miesten yhtäläisen kohtelun puutteita sosiaaliturvan alalla. Ehdotuksessa esitettiin johdettujen sosiaaliturvaoikeuksien vaihtoehtona yksilöllisiä sosiaaliturvaoikeuksia, jotka koskisivat myös kotiäitejä.

Neuvosto ei hyväksynyt kyseistä ehdotusta parlamentin sekä talous- ja sosiaalikomitean myönteisistä lausunnoista huolimatta.

Komissio aikoo pohtia kysymystä enemmän Euroopan sosiaalisen suojelun uudistamiseen ja tehostamiseen tähtäävän uuden strategian myötä.

⁽¹⁾ EYVL C 309, 19.11.1987.

(2001/C 72 E/238)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2181/00**esittäjä(t): Bertel Haarder (ELDR) komissiolle***(3. heinäkuuta 2000)*

Aihe: Mikä viranomainen vastaa CE-merkittyjen huviveneiden valvonnasta

1. Jos huvivene on valmistettu yhdessä jäsenvaltiossa ja jos sen CE-merkinnän on myöntänyt toisen jäsenvaltion valtuutettu elin ja jos kolmannen jäsenvaltion kansalainen esittää omassa jäsenvaltiossaan valituksen kyseisen aluksen vakavista rakenteellisista puutteista, voiko komissio selvittää, mikä viranomainen on vastuussa asiasta? Voiko se tehdä selkoa tätä koskevista periaatteista?

2. Ruotsin merenkulkuviranomaiset tulkitsevat direktiivin 94/25/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohtaa siten, että viranomaisilla on tuotteita koskeva valvontavelvollisuus yksinomaan ennen niiden markkinoille saattamista tai markkinoille saattamisen yhteydessä. Voiko komissio vahvistaa, että tämä direktiivin tulkinta on oikea? Jos näin on, antaako CE-merkintä kuluttajille direktiivissä 94/25/EY tavoitellun suojan?

⁽¹⁾ EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(7. syyskuuta 2000)*

1. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa taho, joka vastaa tuotteen yhdenmukaisuudesta voimassa olevan lainsäädännön kanssa, on valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja siinä jäsenvaltiossa, jossa huvivene on saatettu ensimmäistä kertaa markkinoille.

Väitetysti viallista tuotetta koskeviin ostajan ja myyjän välisiin riita-asioihin sovelletaan yleistä tuotevastuuta koskevia periaatteita sopimuksessa määrättyjen tavanomaisten siviilioikeusmenettelyjen mukaisesti.

Lisäksi jos arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat "vakavat rakenteelliset puutteet" ovat sellaisia, ettei huvialus täytä huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 16 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/25/EC⁽¹⁾ säädettyjä turvallisuusvaatimuksia, sen jäsenvaltion lainsäädännössä määrätty kansallinen viranomainen, jossa tuote on saatettu ensimmäistä kertaa markkinoille, voi vedota suojalausekkeeseen huvivenedirektiivin 7 artiklan mukaisesti.

2. Arvoisan parlamentin jäsenen toisen, huvivenedirektiivin 7 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskevan kysymyksen osalta komissio vahvistaa, että kansallisten valvontaviranomaisten tehtävänä on, kuten uuden lähestymistavan direktiiveissä (joihin direktiivi 94/25/EY kuuluu) on määriteltä, tehdä tarkastuksia sen jälkeen, kun tuote on saatettu markkinoille, mutta ennen kuin se otetaan käyttöön, eli ainoastaan jakeluketjussa. Valitettavasti arvoisan parlamentin käyttämä ilmaus "markkinoille saattamisen yhteydessä" ei ole tarpeeksi tarkka, jotta komissio voisi määrittää, onko esitetty tulkinta oikea.

Joka tapauksessa mitä CE-merkintään tulee, sen kiinnittää valmistaja ja se ilmaisee, että tuote on korkean kuluttajansuojan tason takaavaan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan (entiseen 100a artiklaan) perustuvalla huvivenedirektiivillä valmistajalle asetettujen vaatimusten mukainen.

⁽¹⁾ EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

(2001/C 72 E/239)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2212/00**esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle**

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Tiedotusaineiston rahoittaminen

ILGA (Eurooppalaisten seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen yhteisjärjestö) julkaisi syyskuussa 1999 tiedotuslehtisen nimeltä "Amsterdamin jälkeen: Euroopan unioni ja seksuaalinen suuntautuminen". Tiedotuslehtisen julkaisemiseen saatiin taloudellista tukea Euroopan komissiolta.

Esipuheessa todetaan, että opas on julkaistu osana Euroopan komission (PO X) tukemaa hanketta Euroopan kansalaisille suunnatun Prince-tiedotusohjelman yhteydessä.

Haluaisin kuulla komissiolta:

1. mitkä ovat Prince-ohjelman tavoitteet ja toteuttamisperiaatteet?
2. millaisissa tapauksissa komissiolla on lupa myöntää varoja yksityiselle yhdistykselle Euroopan kansalaisille tarkoitetun tiedotusaineiston julkaisemiseen?
3. voidaanko katsoa, että edellä mainitun julkaisun sisältö kuuluu yhteisön varoista rahoitettavan, Euroopan kansalaisille suunnatun yleisen tiedotuksen piiriin?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Prince-ohjelman (Euroopan kansalaisten tiedotusohjelman) tavoitteena on tiedottaa Euroopan kansalaisille unioniin liittyvistä aiheista, joita pidetään ensisijaisena tärkeinä. Ensisijaisista aiheista päätetään talousarviomenettelyn puitteissa toimielinten välisen neuvoo-antavan ryhmän suositusten perusteella. Ryhmässä on korkean tason edustajia parlamentista ja komissiosta.

Prince-tiedotusohjelman täytäntöönpanossa sovelletaan kumppanuusperiaatetta sitä haluavien jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa (sopimukset) tai järjestäytyneen kansalaisyhteiskunnan eri tahojen kanssa tiedotushankkeita koskevien ehdotuspyyntöjen perusteella, jolloin tiedotushankkeet saavat rahoitusta ohjelmasta. Järjestäytyneellä kansalaisyhteiskunnalla tarkoitetaan esimerkiksi erilaisia yhdistyksiä, kansalaisjärjestöjä, liittoja ja ammattiyhdistyksiä.

Arvoisan parlamentin jäsenen esiin ottaman kysymyksen osalta voidaan todeta, että Eurooppalaisten seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen yhteisjärjestö ILGA, kuten muutkin oikeudellisesti tunnustetut järjestöt, on tukielpoinen, jos hankkeiden valinnasta vastaava lautakunta hyväksyy sen esittämän hankkeen.

Kaikilla kansalaisilla on oikeus saada tietoa voidakseen muodostaa mielipiteensä eri aiheista. Tiedotuslehtisellä "Amsterdamin jälkeen: Euroopan unioni ja seksuaalinen suuntautuminen" on oikeus tiedottaa.

(2001/C 72 E/240)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2214/00**esittäjä(t): Gary Titley (PSE) komissiolle**

(28. kesäkuuta 2000)

Aihe: EU:n alueella toimivien japanilaisten autonvalmistajien poissulkeminen

Miksi EU:n alueella toimivat japanilaiset autonvalmistajat suljetaan pois komission Ilmastonmuutos ja Auto Oil II -ohjelmaan liittyvistä työryhmistä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Auto-Oil II -ohjelma on saatettu päätökseen. Sitä koskevia raportteja viimeistellään parhaillaan, ja komissio aikoo antaa tiedonannon ohjelman tuloksista syyskuussa 2000.

Auto-Oil II -ohjelmassa oli mukana useita eri tahoja. Autonvalmistajien edustajana oli eurooppalaisen autoteollisuuden etujärjestö ACEA. Japanilaiset autonvalmistajat eivät osallistuneet suoraan tähän ohjelmaan eivätkä myöskään ilmoittaneet halustaan osallistua siihen. Japanilaiset autonvalmistajat olisi kuitenkin saatava mukaan vastaavanlaisiin tuleviin hankkeisiin nimenomaan siksi, että ne ovat siirtyneet entistä enemmän Euroopan autoteollisuusmarkkinoille.

Vastikään käynnistynyt merkittävä ilmastonmuutokseen liittyvä hanke, eurooppalainen ilmastonmuutosohjelma (ECCP), on jatkoa komission tiedonannolle⁽¹⁾, joka koskee EU:n politiikkaa ja toimenpiteitä kasvihuonepäästöjen vähentämiseksi. Ohjelman avulla pyritään tuomaan esiin energiaan, liikenteeseen ja teollisuuteen liittyviä vaihtoehtoja. Lisäksi on perustettu erityinen liikennetyöryhmä. Japanilaiset autonvalmistajat eivät ole olleet halukkaita osallistumaan suoraan myöskään tähän ohjelmaan. Japanilaiset autonvalmistajat ovat kuitenkin sitoutuneet vähentämään merkittävästi autojen hiilidioksidipäästöjä yhdessä eurooppalaisten ja korealaisten autonvalmistajien kanssa ja ne osallistuvat täysipainoisesti moottoriajoneuvotyöryhmän ja moottoriajoneuvojen päästötyöryhmän toimintaan. Nämä työryhmät toimivat komission neuvonantajina ajoneuvoalan sääntelyyn liittyvissä kysymyksissä.

⁽¹⁾ KOM(2000) 88 lopullinen.

(2001/C 72 E/241)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2224/00

esittäjä(t): Béatrice Patrie (PSE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Erikoishammasteknikon ammatin tunnustaminen

Erikoishammasteknikon ammatti on tunnustettu useissa Euroopan valtioissa (Tanskassa, Suomessa, Alankomaissa, Portugalissa ja Espanjassa). Erikoishammasteknikon tehtäviä ovat irrotettavien osa- tai kokohammasproteesien valmistaminen, proteesien asentaminen sekä niihin liittyvä suun ja hammasten hoito. Edellä mainituissa valtioissa erikoishammasteknikko on itsenäinen ammatti, joka eroaa hammaskirurgin sekä suutautioppiin erikoistuneen lääkärin ammasteista.

Ranskassa erikoishammasteknikon ammattia ei ole tunnustettu, mikä aiheuttaa epätasa-arvoisuutta hammashoidon alan markkinoilla sekä ammattien tunnustamisen ja tutkintojen vastaavuuden yhteydessä Euroopan tasolla.

Onko komissio tietoinen tästä unionissa vallitsevasta epätasa-arvoisuudesta?

Aikooko komissio vaatia kaikkia jäsenvaltioita tunnustamaan erikoishammasteknikon ammatin ja siihen vaadittavan tutkinnon?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio on tietoinen siitä, että erikoishammasteknikon ammattia ei tunnusteta kaikissa jäsenvaltioissa. Tämä tilanne voi johtaa tiettyyn epätasa-arvoon hammashoitopalvelujen markkinoilla sekä tutkintojen tunnustamisen yhteydessä, mikä ei kuitenkaan mitenkään poista jäsenvaltioiden toimivaltaisuutta tätä ammattia koskevan lainsäädännön suhteen ja sen suhteen, myöntävätkö ne sille virallisen aseman. Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission vastaukseen B. Staesin⁽¹⁾ tekemään kirjalliseen kysymykseen, joka koski samaa ammattia.

Erikoishammasteknikon ammatin tunnustamisen mahdollisesta yhdenmukaistamisesta yhteisön tasolla koulutuksen koordinoimista ja vastavuoroista tunnustamista koskevien erityisdirektiivien avulla on todettava seuraavaa: Tutkintojen tunnustamisen yleisestä järjestelmästä annetuissa direktiiveissä 89/48/ETY⁽²⁾ ja 92/51/ETY⁽³⁾ esitetyn yleisen lähestymistavan mukaisesti komissio ryhtyy jonkun tietyn ammatin suhteen erityisiin yhdenmukaistamistoimenpiteisiin vain täysin poikkeuksellisissa tapauksissa ja ainoastaan, jos seuraavat kaksi ehtoa täyttyvät. Ensiksikin ehdotetun direktiivin pitäisi oleellisesti parantaa kyseisen ammatin harjoittajien vapaata liikkuvuutta tapauksessa, jossa edellä mainitut direktiivit 89/48/ETY ja 92/51/ETY olisivat osoittautuneet riittämättömiksi takaamaan tuon ammatin harjoittajien tutkintojen tunnustamisen ja vapaan sijoittautumisoikeuden. Toiseksi yhdenmukaistamistoimien periaatteista ja keskeisistä osista olisi päästävä riittävän suureen yksimielisyyteen sekä alan ammatin harjoittajien kesken kaikissa jäsenvaltioissa että jäsenvaltioiden välillä.

(¹) EYVL C 225 E, 8.8.2000.

(²) EYVL L 19, 24.1.1989.

(³) EYVL L 209, 24.7.1992.

(2001/C 72 E/242)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2242/00

esittäjä(t): **Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) ja Maria Martens (PPE-DE) komissiolle**

(5. heinäkuuta 2000)

Aihe: Museoesineiden lainaamista koskeva jäsenvaltioiden lainsäädäntö

Onko komissio tietoinen, että eri jäsenvaltioiden museoiden on tavattoman vaikeata järjestää yhteisnäyttelyitä, koska jäsenvaltioiden lainsäädännöissä on runsaasti museoesineiden lainaamista koskevia rajoituksia?

Jäsenvaltioiden lainsäädännöissä esiintyvien kyseisten rajoitusten vuoksi esimerkiksi Leeuwardenin Fries-museon "Pohjanmeren kuningatar" -näyttelyn kokoaminen kesti kaksi vuotta.

Onko komissio valmis selvittämään, onko kyseistä lainsäädäntöä mahdollista yhdenmukaistaa niin, että museoesineiden lainaaminen ja yhteisten näyttelyiden kokoaminen EU:ssa tulisi helpommaksi?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että kansallisaarteiden suojeluun pyrkivien kansallisten lainsäädäntöjen soveltaminen voi vaikeuttaa taideteosten lainaamista eri jäsenvaltioissa sijaitsevien museoiden välillä. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 30 artiklan nojalla (ent. 36 artikla) voidaan nimittäin kieltää tai rajoittaa kansallisaarteiden tuontia, vientiä tai kauttakuljetusta, jos teoksia on tarpeen suojella niiden taiteellisen, historiallisen tai arkeologisen arvon vuoksi, sillä ehdolla, että toimenpiteillä tähdätään yksinomaan kyseiseen tavoitteeseen. Komissio painottaa, että 1. tammikuuta 1993 alkaen edellä mainittuihin toimenpiteisiin ei ole enää voinut sisältyä yhteisön sisäisillä rajoilla tapahtuvaa valvontaa. Tämän vuoksi yhteisössä hyväksyttiin asetus (ETY) N:o 3911/92 kulttuuriesineiden viennistä⁽¹⁾ ja direktiivi 93/7/ETY jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta⁽²⁾.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle olevansa sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan puitteissa valmis kiinnittämään erityistä huomiota vaikeuksiin, jotka liittyvät taideteosten lainaamiseen museoiden välillä, vaikka ei tässä vaiheessa ryhdykään tutkimaan mahdollisuutta yhtenäistä lainsäädäntöjä teosten lainaamisen helpottamiseksi.

Toisaalta komissio haluaa tuoda esille, että museoiden välisten yhteisnäyttelyjen järjestämistä voidaan kannustaa yhteisön toimenpiteillä kulttuurin alalla. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 151 artiklan (ent. 128 artikla) nojalla näihin toimenpiteisiin ei kuitenkaan voi kuulua jäsenvaltioiden lakien ja asetusten yhdenmukaistamista.

(¹) EYVL L 395, 31.12.1992.

(²) EYVL L 74, 27.3.1993.

(2001/C 72 E/243)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2249/00**esittäjä(t): Diana Wallis (ELDR) komissiolle***(29. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Ehdotus yhteiseksi kannaksi tekijänoikeusdirektiivistä (KOM(1997) 628)

Ehdotus yhteiseksi kannaksi tekijänoikeusdirektiivistä (KOM(97) 628) ⁽¹⁾ sisältää komission ja neuvoston julistuksen johdanto-osan 23 kappaleesta, joka on rajattu teknisesti ja viittaa vain tilapäiseen tallentamiseen välimuistipalvelimeen.

Tarkoittaako komissio tilapäisellä välimuistipalvelimeen tallentamisella yleisesti tilapäistä verkkoon tallentamista vai haluavatko komissio ja neuvosto tarkoituksellisesti sulkea pois muut välimuistiin tilapäisen tallentamisen muodot direktiivin soveltamisalasta?

Onko julistuksen tarkoituksena viitata yleisesti tilapäiseen verkkoon tallentamiseen, ja voiko komissio taata, että tämä ilmenee yhteisen kannan tekstistä?

⁽¹⁾ EYVL C 108, 7.4.1998, s. 6.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(8. syyskuuta 2000)*

Luonnos yhteiseksi kannaksi vastaa muutettua ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa, ja sen 5 artiklan 1 kohdassa säädetään pakollisesta poikkeuksesta, joka koskee tiettyjä tilapäisiä kopiointitoimia, jotka katsotaan teknisiksi kopioiksi ⁽¹⁾.

Kuten komission muutetussa direktiiviehdotuksessa, myös tässä luonnoksessa esitetään useita ehtoja, joiden on täyttyvä poikkeuksen soveltamiseksi. 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti poikkeukset koskevat väliaikaisia ja satunnaisia kopiointitoimia, jotka ovat olennainen ja välttämätön osa teknistä prosessia, jonka ainoana tarkoituksena on mahdollistaa joko välittäjän toteuttama välitystoiminta verkossa kolmansien osapuolten välillä tai teoksen tai muun aineiston laillinen käyttö. Lisäksi edellytetään, että kopiointitoimilla ei ole itsenäistä taloudellista merkitystä. Jos kopiointitoimet täyttävät nämä ehdot, poikkeus kattaa sekä kopiot, jotka mahdollistavat selailun ja välimuistiin tallentamiseen, että kopiot, joiden avulla välitysjärjestelmät voivat toimia tehokkaasti. Nämä välimuistikopiot voivat sijoittua verkkoon, mutta poikkeus voi kattaa myös muut välimuistikopioiden muodot.

Mitä tulee selailun tai välimuistin kautta syntyvien kopioiden käyttöön, ehdotetussa johdanto-osan kappaleessa 23 korostetaan, että 5 artiklan 1 kohdan mukaista poikkeusta sovelletaan ainoastaan silloin, kun välittäjä ei muuta tietoja, eikä poikkeus estä alan toimijoiden laajalti hyväksymää tekniikan laillista hyödyntämistä tietojen käytön selvittämiseksi. Näissä ehdoissa kuvastuu selvästi tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ⁽²⁾ 4 jakso, joka koskee välittäjinä toimivien palvelun tarjoajien vastuuta. Tässä yhteydessä neuvosto ja komissio aikovat antaa julkilausuman, jossa vahvistetaan, että viimeksi mainitun direktiivin sanamuoto ("edellyttäen, että palvelun tarjoaja ei muuta tietoja... saadakseen tietoja talletetun tiedon käytöstä") ei sulje pois mahdollisuutta 5 artiklan 1 kohdan mukaiseen poikkeukseen, joka koskee välittäjien suorittamaa välimuistiin tallentamista. Pelkkä viittaus "välimuistiin tallentamiseen" ei kuitenkaan tarkoita sitä, että jotkin muut tallentamiset eivät kuuluisi 5 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EYVL C 180, 25.6.1999.

⁽²⁾ EYVL L 178, 17.7.2000.

(2001/C 72 E/244)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2262/00**esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle**

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Yhteisön liikennepoliittikka: kansainvälisen maantiekuljetuksen TIR-tunnuksella unionin alueella liikuvat tavarat

Kesäkuun 19. päivänä 2000 ihmisten salakuljetus Euroopan unionissa maksoi 58 ihmisen hengen. Heidät löydettiin kuolleina rekan perävaunusta Doverin satamassa. Rikolliseen toimintaan käytetyssä rekassa oli kansainvälisen maantieliikenteen TIR-tunnus (transport international routier). Nämä ajoneuvot on suljettu tullin lyijysinetein, joihin kajoaminen on kielletty lain rikkomisen uhalla. Kun lasti on sinetöity, vain tulliviranomaiset voivat tehdä tarkastuksen, ja sen täytyy koskea järjestelmällisesti koko lastia. Tämä menettely ei rohkaise tarkastuksiin. Valvonnan vaikeuden vuoksi TIR-ajoneuvoista onkin tullut suosituimpia laittomassa maahanmuutossa käytettyjä kuljetusvälineitä. Sekä kuljetusyritysten omistajien että kuljettajien on mahdotonta valvoa TIR-tunnuksella kuljettamiaan lasteja, vaikka he joutuvatkin laittoman maahanmuuton maksumiehiksi (vangitut kuljettajat, takavarikoidut ajoneuvot, kadonneet tavarat jne.) Ottaen huomioon kansainvälisiä kuljetusalan yrittäjiä kiusaavat vitsaukset, kuten ihmisten salakuljetus, huumausaineiden laiton kauppa tai tavaroiden salakuljetus, TIR-kuljetukset vaikuttavat yhä huonommalta järjestelyltä.

1. Mihin kansainvälisiin toimiin Euroopan komissio voisi nopeasti ryhtyä parantaakseen TIR-tunnuksella merkityillä ajoneuvoilla kuljettavien tavaroiden valvontaa?
2. Millaisia ratkaisuja Euroopan komissio ehdottaa parantaakseen EU:n halki TIR-tunnuksin kulkevien tavaroiden tullitarkastuksia?
3. Mitä komissio ehdottaa auttaakseen eurooppalaisia yrityksiä, jotka kuljettavat tavaraa TIR-tunnuksin?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Komission saamien tietojen mukaan ajoneuvo, josta Doverissa löydettiin 58 ihmisen ruumiit, ei harjoittanut toimintaa tavaroiden kansainvälisten maantiekuljetusten TIR-menettelyn piirissä vaan oli osa yhteisön sisäisiä kuljetuksia.

Ajoneuvot, jotka kuljettavat tavaroita TIR-menettelyn mukaisesti, sinetöidään tullin toimesta, ja ne pitää rakentaa niin, ettei niihin voida lastata tai ottaa pois tavaroita sinettä rikkomatta tai ilman, että siitä jää helposti havaittavia jälkiä. Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten mukaan ei ole näyttöä siitä, että kyseiset säännöt pahentaisivat laittomaan siirtolaisuuteen liittyviä ongelmia. Niistä voi päinvastoin olla apua sekä maahanmuuttoviranomaisille ja liikenteenharjoittajille niiden tarkastaessa, ettei ajoneuvoissa ole laittomia siirtolaisia.

1. ja 2. Komissio on keskustellut laittoman siirtolaisuuden TIR-liikenteen harjoittajille aiheuttamista ongelmista jäsenvaltioiden kanssa ja kuljetuksia koskevia tulliasioita käsittelevässä Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission työryhmässä, jonka tehtäväkenttään kuuluu TIR-yleissopimuksen soveltaminen kansainvälisellä tasolla. Joidenkin lähteiden mukaan laittoman siirtolaisuuden torjumiseksi toteutetut toimet olivat joissakin tapauksissa aiheuttaneet hankaluuksia TIR-liikenteen harjoittajille, mutta ei ollut näyttöä siitä, että TIR-säännöt olisivat osaltaan hankaloittaneet tilannetta. Todettiin, ettei TIR-menettelyn osalta ollut tarvetta ryhtyä toimiin. Näkökanta ei ole muuttunut, joten komissio ei tässä vaiheessa tee toimenpide-ehdotuksia TIR-menettelyn alaisten tavaroiden tullitarkastusten lisäämiseksi kansainvälisellä tasolla tai yhteisössä.

3. Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen komissio ei voi myöskään tehdä TIR-menettelyä koskevia ehdotuksia liikenteenharjoittajien tilanteen helpottamiseksi. Se kuitenkin kehottaa liikenteenharjoittajia noudattamaan sinetöinnin osalta voimassa olevia TIR-sääntöjä. Jos liikenteenharjoittaja havaitsee sinetin olevan rikkoutunut, sen olisi otettava välittömästi yhteyttä tulliin tai muihin toimivaltaisiin viranomaisiin. Jos sinettien rikkominen katsotaan välttämättömäksi, se olisi tehtävä yksinomaan tullin tai muiden viran-

omaisten läsnä ollessa lukuun ottamatta hätätapauksia, jolloin kuljettaja voi ryhtyä toimiin oma-aloitteisesti. Komissio katsoo, että tilanne ei paranisi sillä, että liikenteenharjoittajat valtuutettaisiin rikkomaan rutiininomaisesti tullin sinetit tarkistaakseen, ettei ajoneuvossa ole laittomia siirtolaisia.

Tässä vaiheessa komissio katsoo, että maanteitse tapahtuvan laittoman siirtolaisuuden ongelmia ei ratkaista TIR-menettelyä muuttamalla. Se kuitenkin jatkaa tilanteen seuraamista ja tekee tarvittaessa ehdotuksia asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi yhteisössä tai kansainvälisellä tasolla.

(2001/C 72 E/245)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2285/00

esittäjä(t): Karl von Wogau (PPE-DE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Saksan kansalaisen nimittäminen riistanhoitajaksi Ranskassa

Ersteinin läheltä kotoisin oleva metsästysoikeuden haltija esitti Séléstat-Ersteinin aliprefektuurille pyynnön saada lupa nimittää Saksan kansalainen riistanhoitajaksi. Aliprefektuuri ilmoitti lähes seitsemän kuukauden jälkeen pyynnön esittämisestä, että pyyntö hylätään. Perusteeksi esitettiin, että riistanhoitajaksi ehdotetun henkilön kotipaikka, joka on Saksassa, ei ole sopiva tehtävän hoitamisen kannalta. Ehdokkaan kotipaikka sijaitsee kuitenkin vain 20 minuutin ajomatkan päässä hänen hakemastaan työpaikasta.

Ehdokas täyttää kaikki tehtävän edellyttämät vaatimukset.

Onko komissio sitä mieltä, että luvan epäminen edellä mainitussa tapauksessa ei ole yhdenmukainen perustamissopimuksen vapaata liikkuvuutta koskevien määräysten kanssa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella komissio ei voi ottaa lopullista kantaa siihen, onko Séléstat-Ersteinin aliprefektuurin päätös, joka perustuu riistanhoitajan kotipaikkaan, yhdenmukainen yhteisön periaatteiden kanssa.

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään täten toimittamaan komission tarkasteltavaksi pyynnön hylkäämiseen liittyvät asiakirjat.

Yleisesti ottaen se, että jonkin jäsenvaltion viranomaiset vaativat kotipaikan sijaitsevan maansa alueella, rajoittaa niin sijoittautumisvapautta (katso asiassa C-114/97, komissio vastaan Espanja, 29 päivänä lokakuuta 1998 annettu tuomio) kuin työntekijöiden vapaata liikkuvuutta (katso asiassa C-350/96, Clean Car Autoservice, 7 päivänä toukokuuta 1998 annettu tuomio).

Edellä mainittuun vaatimukseen voidaan kuitenkin vedota, jos perusteena on todellinen ja riittävän vakava uhka, joka vaarantaa yhteiskunnan perustavanlaatuiset edut eli yleisen järjestyksen tai turvallisuuden.

(2001/C 72 E/246)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2296/00

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE-DE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Yhteisön patentti

Tieteellinen tutkimus ja erityisesti teknologian kehitys ovat taloudellista kasvua ja pienten ja keski suurten yritysten kilpailukykyä vauhdittavat tekijät. Tämän vuoksi teollis- ja tekijänoikeuksien tehokas ja asianmukainen suojaaminen on erittäin tärkeää.

Euroopan tämänhetkinen patenttijärjestelmä ei ole ainoastaan monimutkainen käyttää vaan myös hyvin kallis. Lisäksi patenttien korkeita kustannuksia pidetään yleensä yhtenä suurimpana syynä, joka estää niiden laajan käytön Euroopassa. Euroopassa annetuista patenteista 45 prosenttia on alunperin yhdysvaltalaisia ja Yhdysvalloissa annetuista patenteista 15 prosentilla on eurooppalainen alkuperä. Teollis- ja tekijänoikeuksien suojaaminen on monimutkaista, kallista ja hajanaista.

Mitä toimia komissio on ehdottanut tilanteen ratkaisemiseksi? Miten ja milloin se aikoo panna nämä toimet täytäntöön?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Yhteisöpatentti on ensisijaisen tärkeä aihe komissiolle. Täydennyksenä valtion ja hallitusten päämiesten Lissabonissa ja Feirassa kokoontuneiden Eurooppa-neuvostojen päätelmille komissio antoi 5 päivänä heinäkuuta 2000 asetusehdotuksen yhteisöpatentista⁽¹⁾. Ehdotetun asetuksen tarkoituksena on luoda yhteisöpatentti, joka on kohtuuhintainen ja takaa teollisuudelle täyden oikeusvarmuuden. Komission ehdotus on näiltä osin sekä kunnianhimoinen että tasapainoinen.

Yhteisöpatentin käyttöönoton lopullinen aikataulu riippuu monista tekijöistä, kuten EY:n perustamissopimuksen tarkistamisen etenemisestä siltä osin, kun se koskee sellaisen uuden, keskitetyn yhteisön tuomioistuimen perustamista, jonka tehtävänä olisi käsitellä yhteisöpatenttien pätevyyttä ja rikkomista koskevia riita-asioita. Yhtenäinen tuomioistuinjärjestelmä, joka takaa yhtenäiselle yhteisöpatentille suurimman mahdollisen oikeusvarmuuden, on yhteisöpatentin onnistumisen keskeisimpiä edellytyksiä.

⁽¹⁾ KOM(2000) 412 lopullinen.

(2001/C 72 E/247)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2300/00

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Komission "satamapaketti" ja kalastussatamat

Euroopan komissio ilmoitti tänä vuonna esittävänsä "satamapaketin" selventääkseen satamapalveluja koskevia kilpailusääntöjä ja valtion tukia. Tavoitteena on turvata yksityisille yrityksille todellinen pääsy satamapalvelujen markkinoille.

Sisältyykö tämän "paketin" määräyksiin kauppa- ja öljysatamien lisäksi myös kalastussatamat?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio aikoo todellakin julkaista "satamapaketin" tämän vuoden lopulla. Lisäksi se aikoo sisällyttää pakettiin luonnoksen satamapalvelujen saatavuutta koskevaksi säädöstekstiksi.

Vaikka komissio ei olekaan vielä päättänyt paketin lopullisista yksityiskohdista, se ei aio sisällyttää tämän toimenpiteen soveltamisalaan kalasatamia vaan ainoastaan kansainvälisen liikenteen kauttakulkupaikkoina toimivat kauppasatamat.

(2001/C 72 E/248)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2323/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Attikan Shiniasin alueen liittäminen Natura 2000 -verkostoon

Maailman luonnonsäätiö (WWF) ehdotti Euroopan komissiolle 2 326 uuden alueen lisäämistä jäsenvaltioiden valitsemiin Natura 2000 -verkoston (direktiivi 92/43/ETY⁽¹⁾) alueisiin. Näiden uusien alueiden joukossa on mainittu ensisijaisesti suojeltavana kohteena Attikan Shiniasin kosteikkoalue.

Kun otetaan huomioon, että kyseiselle alueelle aiotaan rakentaa tiloja vuoden 2004 olympiakisoja varten, aikooko komissio tutkia WWF:n ehdotusta Natura 2000 -verkoston tavoitteiden tukemiseksi? Mitkä ovat komission mahdollisuudet puuttua asiaan?

(¹) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2000)

Shiniasin kosteikkoalue kuuluu kohteisiin, jotka Maailman luonnonsäätiön (WWF) ns. varjolistalla ehdotetaan lisättäviksi Natura 2000 -verkostoon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY nojalla.

Arvioitaessa jäsenvaltioiden valitsemaa kohteita eri luonnonmaantieteellisten alueiden osalta komissio ottaa huomioon Maailman luonnonsäätiön ehdotukset silloin, kun jonkin luontotyypin tai eläin- tai kasvilajin katsotaan olevan aliedustettuna.

Shiniasiin vuoden 2004 olympiakisoja varten suunnitelluista rakennelmista on tehty komissiolle valitus. Komissio tulee käsittelemään parlamentin jäsenen mainitsemää asiaa tässä yhteydessä.

(2001/C 72 E/249)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2325/00**esittäjä(t): Freddy Blak (PSE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin siirtolaisfoorumi

Olen ymmärtänyt, että Euroopan unionin siirtolaisfoorumin avustusten hallinnointi on 1. tammikuuta 2000 alkaen siirretty työllisyyden ja sosiaaliasioiden pääosastolta oikeus- ja sisäasioiden pääosastolle. Tämän vuoden talousarvion kohtaan A-3040 on otettu 800 000 € (euroa) organisaation toimintamenoja ja työohjelmaa varten.

Talousarvion valvontavaliokunnan varapuheenjohtajana sain kopion 8. maaliskuuta 2000 päiväystä avoimesta kirjeestä, jossa esitetään syytöksiä huonosta hallinnosta ja jonka ovat allekirjoittaneet useat asiasta kiinnostuneet järjestöt, muun muassa ATMF (Association des Travailleurs Marocains en France), FTCT (Fédération des Tunisiens pour une Citoyenneté des deux Rives), ATIME (Association des Travailleurs de Turquie), AJM (Asociacion de Trabajadores ye Immigrantes Marroquies en España), ELELE (Maison des Travailleurs de Turquie) ja CFAIT (Conseil des Associations Française de Turquie). Käsittääkseni myös komissio on saanut kopion tästä kirjeestä 16.–17. joulukuuta 1999 järjestetyn vuotuisen yleiskokouksen jälkeen.

Avoimessa kirjeessä ilmaistujen huolenaiheiden lisäksi olen kuullut luotettavilta tahoilta Tanskasta uutisia, joiden mukaan talousarviovaroja on ilmeisesti suunnattu uudelleen Marokossa käydyin vaalikampanjan ja yksityisten kulujen maksamiseen.

Ovatko esitetyt syytökset perusteltuja?

Jos ovat, mihin toimiin komissio on ryhtynyt, varojen takaisinmaksu mukaan lukien?

Kuinka komissio varmistaa, että kyseinen organisaatio ja muut talousarvion osastosta A-3 maksettavia yhteisön tukia vastaanottavat organisaatiot toimivat tehokkaasti tavoitteidensa mukaisesti?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen on oikeassa siinä, että siirtolaisfoorumiin liittyvät asiat siirtyivät 1. tammikuuta 2000 oikeus- ja sisäasiain pääosaston hallinnoitaviksi suoraan sen pääjohtajan alaisuuteen.

Komissio on myös saanut 8. maaliskuuta päivätyyn avoimen kirjeen sekä siihen yksityiskohtaisen kirjallisen vastauksen siirtolaisfoorumin työvaliokunnalta.

Komissio toimittaa lähiaikoina foorumin toiminnan ja tilien täydellisen tarkastuksen ja selvittää silloin ne varojen väärinkäyttöä koskevat väitteet, joihin arvoisa parlamentin jäsen kiinnitti komission huomion. Tarkastuksen jälkeen päätetään, mitkä toimenpiteet ovat tarpeen. Jos sääntöjenvastaisuuksia paljastuu, komissio tekee voitavansa tilanteen korjaamiseksi sen lisäksi, että asiasta ilmoitetaan Euroopan petosten-torjuntavirastolle (OLAF).

Komission roolista varojen tehokkaan käytön valvojana on todettava, että siirtolaisfoorumilla on sopimukseen perustuva velvoite raportoida komissiolle toiminnastaan, ja foorumi tekee sen säännöllisesti. Tähän veloitteeseen sisältyy vuositilinpäätöksen toimittaminen komission arvioitavaksi. Foorumin työvaliokunnassa ja johtokunnassa on myös tarkkailijana komission virkamies.

(2001/C 72 E/250)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2355/00

**esittäjä(t): Mario Mauro (PPE-DE), Giorgio Lisi (PPE-DE)
ja Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle**

(13. heinäkuuta 2000)

Aihe: Valtion hyväksymien yksityisten peruskoulujen ala-asteen opettajien asema ja syrjimättömyyttä ja vapaata kilpailua koskevan periaatteen rikkominen

Italian valtion hyväksymiä yksityisiä peruskouluja koskevassa järjestelmässä esiintyy ilmeistä eriarvoista kohtelua ja syrjintää, joka on vastoin Italian perustuslain henkeä ja yhteisön kilpailusäännöksiä.

Tämä kysymys ei käsittele tai aseta kyseenalaiseksi EY:n perustamissopimuksen 126 artiklaa tai koulujärjestelmien organisoitua vaan sitä, että syrjivillä käytännöillä on rikottu valtionkoulujen ja valtion hyväksymien yksityisten peruskoulujen opettajakunnan oikeutta työhön.

1. Italian valtion hyväksymien yksityisten peruskoulujen opettajat ovat voineet osallistua rajoitettuun kelpoisuuskokeeseen, jossa käsittelemättömästi otetaan huomioon vain puolet palvelusajasta: kokonaispisteisiin lasketaan sekä kokeessa saadut pisteet että puolet palvelusvuosista. Miksi pysyvää sijoittumisjärjestystä vahvistettaessa palvelusvuosien määrää ei kuitenkaan oteta enää huomioon?

2. Voiko komissio selittää, miksi Italian opetusministeriö ei anna kyseisten koulujen opettajille mahdollisuutta osallistua aina kokeisiin, kun kerran palvelusvuosien määrää ei oteta huomioon?

3. Miksi maakuntien sijoitettajia koskevaa sijoittautumisjärjestystä vahvistettaessa valtion hyväksymisissä yksityisissä peruskouluissa suoritetusta palvelusajasta otetaan huomioon puolet? Miksei 1/3 tai 2/3? Työskentelevätkö kyseisten oppilaitosten opettajat puolipäiväisesti?

4. Miksi tavanomaisen kokeen läpäisevälle valtion hyväksymän yksityisen peruskoulun opettajalle ei anneta pisteitä opetuksesta?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Arvoisien parlamentin jäsenten esittämä kysymys koskee syrjintää, jonka kohteeksi Italian valtion hyväksymien koulujen opettajat ilmeisesti joutuvat sekä työhönoton yhteydessä että palvelusaikaa huomioitaessa.

Kyseinen ongelma ei kuulu yhteisön oikeuden soveltamisalaan. Kukin jäsenvaltio vastaa itse ehdoista, jotka koskevat pääsyä sen julkisiin virkoihin. Tämänkaltaisia säännöksiä koskevat kiistat kuuluvat näin ollen kansallisten tuomioistuinten toimivaltaan.

(2001/C 72 E/251)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2422/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Espanjan ja Portugalin välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteet

Portugalilaisten kalastajien ja kauppiaiden vastikään Matosinhosissa aiheuttamat välikohtaukset, joissa estettiin Espanjasta tuodun sardiinin myynti, rikkovat vakavasti yhteisön perusvapauksia ja erityisesti periaatetta tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta jäsenvaltioiden välillä.

Euroopan komission olisi otettava pikaisesti yhteyttä Portugalin viranomaisiin, jotta vahinkoa kärsineille voidaan taata mahdollisuus jatkaa ammatillista toimintaansa tavanomaiseen tapaan.

Onko komissio ryhtynyt toimiin tämän asian johdosta? Jos on, minkätyyppisiin toimiin ja minkälaisin tuloksin? Mitä komissio aikoo tehdä, ellei se vielä ole tehnyt mitään? Voisiko komissio pitää kysymyksen esittäjän tilanteen tasalla toteutettujen toimista ja niiden tuloksista?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Sen jälkeen, kun Espanjan viranomaiset ilmoittivat arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat seikat komissiolle sisämarkkinoiden toimivuudesta jäsenvaltioiden välisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden osalta 7 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2679/98⁽¹⁾ nojalla, komissio käynnisti kyseisen asetuksen 3 artiklassa säädetyn hälytysmenettelyn. Se pyysi Portugalin viranomaisia vahvistamaan tosiasiat ja ryhtymään tarvittaviin ja suhteellisiin toimenpiteisiin tavaroiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi. Portugalin viranomaiset vastasivat säädetyssä määräajassa, antoivat kaikki pyydetty tiedot tapahtuneesta ja ilmoittivat ryhtyneensä toimenpiteisiin, joita olivat mm. poliisin toimivaltuuksien vahvistaminen paikan päällä ja kokousten pitäminen asianomaisten toimijoiden kanssa uusien välikohtausten välttämiseksi. Tämä tietojenvaihto toimitettiin eteenpäin muille jäsenvaltioille.

Koska hälytysmenettelyyn ryhtyminen johti positiivisiin tuloksiin eli tilanteen palautumiseen nopeasti normaaliksi, komissio ei katsonut tässä vaiheessa tarpeelliseksi käynnistää asetuksen N:o 2679/98 5 artiklassa säädettyä ilmoitusmenettelyä.

⁽¹⁾ EYVL L 337, 12.12.1998.

(2001/C 72 E/252)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2434/00**esittäjä(t): Michel Hansenne (PPE-DE) komissiolle**

(18. heinäkuuta 2000)

Aihe: Arvonlisävero – puvun teettäminen

Oletetaan, että jäsenvaltioon A asettunut yritys myy tuotteita jäsenvaltioon B, jossa itsenäinen puvun valmistaja käyttää niitä tuotteisiinsa. Valmiit tuotteet lähetetään suoraan jäsenvaltiosta B jäsenvaltioon A asettuneen yrityksen laskuun ostajalle, joka on jäsenvaltioissa C.

- Pitäisikö, kuudennen arvonlisädirektiivin tekstin mukaan, jäsenvaltiossa A olevan yrityksen maksaa arvonlisävero jäsenvaltiossa B?
- Jos vastaus on myönteinen, onko mitään keinoa yksinkertaistaa tätä niin, että jäsenvaltioon A sijoittunutta yritystä ei samaisteta jäsenvaltiossa B olevaan yritykseen? Pitäisikö erottelu tehdä sen perusteella, velottiko puvun valmistaja työstään jäsenvaltioon A sijoittunutta yritystä vai lopullista asiakasta jäsenvaltiossa C?
- Jos tällaisia yksinkertaistamiskeinoja on, missä ne on julkaistu, ja ovatko kaikki jäsenvaltiot hyväksyneet ne?
- Jos komissio ei ole julkaissut mitään yksinkertaistamiskeinoja, miksi ei ole?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Komissio toteaa, että tämä kysymys on täysin samanlainen kuin kunnianarvoisan parlamentin jäsenen kirjallinen kysymys E-1680/00.

Komissio kehottaa kunnianarvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan tähän kysymyksen jo annettuun vastaukseen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 99.

(2001/C 72 E/253)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2489/00**esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle**

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Työnteko vankiloissa

Italian vankiloissa on noin 54 000 vankia. Monet heistä haluaisivat tehdä työtä (pienelläkin palkalla), mutta byrokratian vuoksi se ei kuitenkaan ole mahdollista.

Mitä mieltä komissio on asiasta?

Antonio Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(20. syyskuuta 2000)

Esitetty kysymys ei kuulu komission kommentoitavaksi.

(2001/C 72 E/254)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2530/00**esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle**

(25. heinäkuuta 2000)

Aihe: Tulipalot Etelä-Euroopassa

Etelä-Eurooppaa ja erityisesti Kreikkaa ovat viime päivinä koetelleet suuret tulipalot. Tuhojen korvaaminen ja luonnonympäristön uudistaminen aiheuttavat ylimääräisiä menoja. Aikooko komissio näin ollen myöntää erikoismäärärahoja näiden tuhojen johdosta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2000)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2001/C 72 E/255)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2545/00**esittäjä(t): José Pomés Ruiz (PPE-DE) komissiolle**

(28. heinäkuuta 2000)

Aihe: Hajautettu yhteistyö Latinalaisen Amerikan kanssa

Komissio aikoo ilmeisesti lakkauttaa, joko väliaikaisesti tai lopullisesti, Latinalaisen Amerikan kanssa tehtävään hajautettuun yhteistyöhön liittyvät yhteisöohjelmat.

Nämä ohjelmat ovat tällä hetkellä keskeinen osa Euroopan unionin yhteistyötä Latinalaisen Amerikan kanssa. Sekä niiden kansalaisyhteiskuntaa liikkeellepaneva voima että niiden tulokset ovat laajalti tunnustettuja.

Mitkä ovat todelliset syyt ohjelmien lakkauttamiseen?

Pitäisikö tällaisia aloitteita pitää komission nk. negatiivisina prioriteetteina?

Kuuluuko Latinalainen Amerikka vastedes komission negatiivisten prioriteettien joukkoon?

Miten komissio arvioi tällaisen päätöksen poliittisia vaikutuksia etenkin mitä tulee Euroopan unionin uskottavuuteen Latinalaisessa Amerikassa?

Eikö komission kanta ole epäjohdonmukainen Rio de Janeirossa kesäkuussa 1999 kokoontuneiden valtion ja hallitusten päämiesten julistusten kanssa?

Entä rikkooko komissio parlamentille tekemänsä avoimuuslupauksen, johon myös komission puheenjohtaja Prodi virkaanastuessaan sitoutui?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Komissio ei ole tehnyt ainuttakaan päätöstä, jonka tarkoituksena olisi keskeyttää tai lopettaa hajautetun yhteistyön monialaiset ohjelmat (AL INVEST, ALURE, ALFA, URB-AL) Latinalaisen Amerikan kanssa. Kaikki asiaa koskevat huhut perustuvat pelkään arvailuun.

Komission on luonnollisestikin arvioitava sen vastuulla oleva ulkomaan avun välineet ottaen huomioon tavoitteet, joita se on asettanut itselleen alalla, käytännön tulokset, joita se on kyseisten välineiden avulla saavuttanut, ja ne keinot, jotka sillä on käytettävissään.

Tästä näkökulmasta on totta, että komissio on alkanut kartoittaa Latinalaisen Amerikan hajautetun yhteistyön monialaisten ohjelmien tilaa ja näkymiä. Tässä vaiheessa asiassa ei voida tehdä minkäänlaisia päätelmiä.

Ja olivatpa kyseiset päätelmät millaisia hyvänsä, komissio on tietoinen siitä, miten tärkeä merkitys Latinalaisen Amerikan hajautetun yhteistyön monialaisilla ohjelmilla on kansalaisyhteiskuntien välisen vuoropuhelun ensisijaisena kanavana Atlantin molemmin puolin.

(2001/C 72 E/256)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2564/00

esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle

(1. elokuuta 2000)

Aihe: Viisumivaatimuksen poistaminen Bulgarian ja Romanian kansalaisilta

Tammikuun 26. päivänä 2000 komissio ehdotti jäsenvaltioille, että ne lakkaisivat vaatimasta viisumia Bulgarian ja Romanian kansalaisilta, jotka tulevat Euroopan unionin viidentoista jäsenvaltion alueelle.

Mitä käytännön toimia on sen jälkeen toteutettu tämän toimenpiteen täytäntöönpanemiseksi?

Antonio Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Gahrton esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2061/00⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 174.

(2001/C 72 E/257)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2575/00

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) ja Arlindo Cunha (PPE-DE) komissiolle

(1. elokuuta 2000)

Aihe: Maatalouteen ja ympäristöön liittyvien toimien soveltamissäännöt Portugalissa

Tietojemme mukaan Portugalissa on huomattavia puutteita joidenkin maatalouteen ja ympäristöön liittyvien toimien soveltamisessa. Erityisesti puutteet koskevat korkkipuun ja rautatammen laajojen viljelmien säilyttämistä sekä luonnonmukaista viljelyä.

Puutteita on havaittavissa varsinkin seuraavilla aloilla:

- alueellisen tason tarkastuksia tekevien teknisten ryhmien kouluttaminen,
- verotusta koskevat säädökset,
- maanviljelijöille tiedottaminen etukäteen eri toimenpiteiden toteuttamisen teknisistä vaatimuksista.

Näiden puutteiden seurauksena syntyy usein tulkintaeroja toimien asianmukaista soveltamista koskevista oikeudellisista ja teknisistä vaatimuksista, jolloin järjestelyn edunsaajina olevat viljelijät saavat osakseen epäreilua kohtelua.

Pyydämme maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä vastaavaa komission jäsentä antamaan yksityiskohtaiset tiedot seuraavista seikoista.

1. Missä säädöksissä säädetään maatalouteen ja ympäristöön liittyvistä verotustoimista Portugalissa?
2. Mikä erityiskoulutus on maatalouteen ja ympäristöön liittyvistä verotustoimista vastaavilla Portugalin maatalousministeriön virkamiehillä?
3. Onko komissio viime aikoina tutkinut tätä asiaa Portugalissa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. syyskuuta 2000)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2001/C 72 E/258)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2703/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(1. syyskuuta 2000)

Aihe: EU:n kansalaisten oleskelu muissa jäsenvaltioissa

Voisiko komissio ilmoittaa jokaisessa EU:n jäsenvaltiossa oleskelevien muiden jäsenvaltioiden kansalaisten lukumäärän jäsenvaltioittain jokaiselta vuodelta kymmenen viimeisimmän tilastoidun vuoden aikana?

Voiko komissio myös ilmoittaa kussakin jäsenvaltiossa oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten lukumäärän kymmenen viimeisimmän vuoden aikana, ja ilmoittaa näissä tapauksissa myös USA:n kansalaisten lukumäärän, jos mahdollista?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2000)

Komissio lähettää suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle pyydetty tiedot sisältävän taulukon.

(2001/C 72 E/259)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2807/00

esittäjä(t): Robert Goebbels (PSE) komissiolle

(4. syyskuuta 2000)

Aihe: EU:n varoin kunnostetun teollisuusalueen käyttö

Euroopan kehittämiskeskus, joka sijaitsee paikkakuntien Longwy, Athus ja Pétange-Rodange välissä, Ranskan, Belgian sekä Luxemburgin raja-alueella, on epäilemättä myötävaikuttanut talouskasvuun tällä entisellä teräksentuotantoalueella.

Infrastruktuurikustannukset Euroopan kehittämiskeskuksen toteuttamiseksi, kuten tietyt muut toteutetut toimet tällä maiden rajat ylittävällä alueella, ovat hyötyneet paljon yhteisön rakennerahastoista. Luxemburgin hallitus on kuitenkin hiljattain päättänyt, että neljä hehtaaria teollisuusmaata, joka on kunnostettu Euroopan unionin varoin, käytetään Mathias Adam -lyseon rakentamiseksi Pétangeen.

Onko tämä päätös komission mielestä Euroopan kehittämiskeskuksen asettamien tavoitteiden mukainen? Ovatko tuohon aikaan käytetyt eurooppalaiset rahastot tarkoitettu siihen, että tätä teollisuusaluetta käytettäisiin koulutoimintaan?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(20. syyskuuta 2000)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2001/C 72 E/260)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2811/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(4. syyskuuta 2000)

Aihe: Ehdokasvaltioiden teurastamojen kunnostaminen

Koska eräät KIE-maat ovat piakkoin liittymässä unioniin, EU:n maatalousalan toimijat ovat alkaneet tehdä sopimuksia näissä maissa toimivien mahdollisten kumppaneiden kanssa. KIE-maiden teurastamot ovat vain harvoin – tai eivät ollenkaan – tiukkojen eurooppalaisten standardien mukaisia. Belgian teurastamoalan edustajat korostavat lisäksi, että useita teurastamorakennuksia on jouduttu purkamaan niukan kapasiteetin perusteella. Mikäli suunnitelmia muutetaan, unionissa on riittävästi asiantuntemusta, jotta nämä teurastamot voidaan rakentaa KIE-maiden pyynnöstä uudelleen ja ottaa jälleen käyttöön.

Kannattaako komissio tällaista lähestymistapaa eli vanhojen ja/tai purettujen teurastamojen uudelleen käyttöön ottamista? Aikooko komissio antaa taloudellista tukea KIE-maiden teurastamojen (jälleen)rakennus- ja muutostöitä koskeville pilottihankkeille, joilla teurastamoista tehtäisiin eurooppalaisten standardien mukaisia?

Franz Fischler komission puolesta antama vastaus

(26. syyskuuta 2000)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.
